

International Science Group

ISG-KONF.COM

IX

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
"FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS
A SUBJECT OF SELF-CREATION"**

Ostrava, Czech Republic

October 29 – November 01, 2024

ISBN 979-8-89504-797-2

DOI 10.46299/ISG.2024.2.9

FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF- CREATION

Proceedings of the IX International Scientific and Practical Conference

Ostrava, Czech Republic
October 29 – November 01, 2024

UDC 01.1

The 9th International scientific and practical conference “Formation of the personality of a specialist as a subject of self-creation” (October 29 – November 01, 2024) Ostrava, Czech Republic. International Science Group. 2024. 297 p.

ISBN – 979-8-89504-797-2

DOI – 10.46299/ISG.2024.2.9

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of accounting, Audit and Taxation, State Biotechnological University, Kharkiv, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Marchenko Dmytro</u>	PhD, Associate Professor, Lecturer, Deputy Dean on Academic Affairs Faculty of Engineering and Energy
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D., Associate Professor, Department of Economics and Security of Enterprise
<u>Lidiya Parashchuk</u>	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
<u>Levon Mariia</u>	Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Scientific direction - morphology of the human digestive system
<u>Hubal Halyna Mykolaiivna</u>	Ph.D. in Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor

TABLE OF CONTENTS

AGRONOMY		
1.	Yichen Mi INTEGRATIVE APPROACHES IN SUSTAINABLE AGRONOMY: ENHANCING CROP PRODUCTIVITY THROUGH WATER MANAGEMENT, GENETIC INNOVATION, AND MACHINE LEARNING	10
ARCHITECTURE, CONSTRUCTION		
2.	Ayaan L., Pallav B. ENHANCED STRATEGIES FOR URBAN HEAT ISLAND REDUCTION: INTEGRATING ECOSYSTEM-BASED COOLING, HYDROLOGICAL DYNAMICS, AND PREDICTIVE MODELLING	14
3.	Гулан Є.М., Черкес М.В. АРХІТЕКТУРА ЯК ОСЕРЕДОК РЕАБІЛІТАЦІЇ: ВПЛИВ АРХІТЕКТУРНИХ РІШЕНЬ НА ЕМОЦІЙНЕ СПРИЙНЯТТЯ	18
4.	Петрова А.В., Тубольцева Є.О., Тараненко С.В. ПРИЙОМИ ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПЛАНУВАЛЬНОГО РІШЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ	25
5.	Пилипенко О.В., Саньков П.М., Паламарчук В.М., Руденко В.П., Тимченко П.О. ВПЛИВ РЕКОМЕНДАЦІЙ МІЖНАРОДНОЇ КОМІСІЇ З РАДІАЦІЙНОГО ЗАХИСТУ НА ФОРМУВАННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ УКРАЇНИ	29
ART HISTORY		
6.	Косиченко В.А., Захарова А.Г. ЕЛЕМЕНТИ СЦЕНІЧНОГО ПРОСТОРУ У МИСТЕЦТВІ ХОРЕОГРАФІЇ	44
7.	Куратова М., Янковська Л.В. ІСТОРІЯ ПЛАКАТА: ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ І КУЛЬТУРНИХ ЗМІН НА РОЗВИТОК ЖАНРУ	49
BIOLOGY		
8.	Abbasli G. STUDY OF THE EFFECT OF IONIZING GAMMA RADIATION ON THERMOPHILIC BACILLUS SP. KA2 STRAIN	57

FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-CREATION

9.	Коц С.М., Коц В.П., Коц В.В. ВПЛИВ ХОЛЕСТЕРИНУ ТА ПРОФІЛАКТИКА АТЕРОСКЛЕРОЗУ	59
10.	Шейко В.І., Дичко О.А., Казначеев Д.А. СТАН ПОКАЗНИКІВ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ГЕМОДИНАМІКА У ДІВЧАТ З ВРОДЖЕНИМИ ВАДАМИ ЗОРУ	64
DEVELOPMENT OF MINERALS		
11.	Перов М.О., Макаров В.М., Каплін М.І., Щербина Є.В. ВИДОБУТОК І УТИЛІЗАЦІЯ МЕТАНУ НА ЗАКРИТИХ ВУГІЛЬНИХ ШАХТАХ	67
ECONOMY		
12.	Hotsko Y. THE ESSENCE OF MANAGING THE DEVELOPMENT OF PERSONNEL IN THE MEDICAL FIELD	72
13.	Petrenko V., Melnykova K. SUPPORT FOR INVESTMENT PROJECTS IN THE DE- OCCUPIED TERRITORIES BY THE EUROPEAN FUND FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT PLUS	76
14.	Стояненко І.В., Обмок І.О. ВИКОРИСТАННЯ SMM В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА: МОЖЛИВОСТІ ТА НАСЛІДКИ	79
ENERGY		
15.	Lei Feng ADVANCES IN SUSTAINABLE ENERGY: INTEGRATING BIOENERGY, WATER MANAGEMENT, AND PREDICTIVE TECHNOLOGIES FOR RESILIENT ENERGY SYSTEMS	86
FORESTRY		
16.	Sandip B. ADAPTIVE FOREST MANAGEMENT STRATEGIES IN RESPONSE TO CLIMATE VARIABILITY	90
GEOGRAPHY		
17.	Yichen Mi, Devina Batta INNOVATIVE APPROACHES IN SUSTAINABLE GEOGRAPHY: INTEGRATING WATER MANAGEMENT, BIOMASS OPTIMIZATION, AND PREDICTIVE MODELLING FOR CLIMATE-RESILIENT LANDSCAPES	93

FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-CREATION

GEOLOGY		
18.	Ішков В.В., Дрешпак О.С., Козар М.А., Березняк О.О., Чечель П.О. ПРО ЗВ'ЯЗОК МІЖ ВМІСТАМИ МАРГАНЦЮ ТА ЗОЛЬНІСТЮ У ВУГІЛЬНОМУ ПЛАСТІ С5 ШАХТИ "ПАВЛОГРАДСЬКА" (УКРАЇНА)	97
HISTORY		
19.	Гунчак А.В. ДОСВІД УЧАСТІ УКРАЇНИ В ANTI-DOPING ADMINISTRATION AND MANAGEMENT SYSTEM (ADAMS)	135
JURISPRUDENCE		
20.	Момот К. DIE ROLLE DES EUROPARATES IM REGIONALEN SYSTEM DES DES INTERNATIONALEN RECHTSSCHUTZES DER MENSCHENRECHTE	138
21.	Калінніков О.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОБРАННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ У ВИГЛЯДІ ТРИМАННЯ ПІД ВАРТОЮ СТОСОВНО ПІДОЗРЮВАНОВОГО ЩОДО ЯКОГО ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ СПЕЦІАЛЬНЕ ДОСУДОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ	142
22.	Лобода Г.Р. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ КОНТАКТ/ПРИКРИТТЯ	148
23.	Нікітенко В. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЕКСПЕРТИЗ ПО ПРОВАДЖЕННЯМ, ПОВ'ЯЗАНИМ З ПОРУШЕННЯМИ ВЕДЕННЯ КАСОВИХ ОПЕРАЦІЙ	151
24.	Парасюк В.М., Шумик О.М.Я. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	156
25.	Степанюк С. ПРАВОВА СИСТЕМА НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ	159

FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-CREATION

LINGUISTICS		
26.	Домніч Л.М., Медведенко С.В. АНГЛІЙСЬКА МОВА В КОНТЕКСТІ КИТАЙСЬКОГО МОВЛЕННЯ СХІДНОАЗІЙСЬКОГО РЕГІОНУ: СИНЕРГІЯ ТА ВИКЛИКИ	162
27.	Богів О.О., Богів О.О., Давидова А.О., Богів О.Я. НІМЕЦЬКІ ГОВІРКИ У ЗАКАРПАТТІ: МИНУЛЕ ТА СУЧАСНІСТЬ	166
MANAGEMENT, MARKETING		
28.	Волківська А., Осовський О., Гайдучок Т., Волківська А. СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ЖИТОМИРЩИНИ	170
MEDICINE		
29.	Akhrorov K.K., Myasnikova Y.Y., Khalilov O.J., Nodirova N.I. STUDYING HEART PHYSIOLOGY	176
30.	Абдуллаєва А.С.К., Писаренко К.С., Веснін В.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ПОШИРЕНOSTІ ПОРУШЕНЬ ПОСТАВИ ТА ПРОБЛЕМ ІЗ ХРЕБТОМ У СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ: ЧИННИКИ РИЗИКУ ТА ОБІЗНАНІСТЬ СТУДЕНТІВ ПРО ПОТЕНЦІЙНІ НАСЛІДКИ	182
31.	Антощук М. ОЦІНКА ПОКАЗНИКІВ PH СЛИНИ ПРИ КОРИСТУВАННІ ПОВНИМИ ЗНІМНИМИ ПРОТЕЗАМИ	186
32.	Рибка О.С., Апалькова Д.М., Михайловина О.В., Шелест А.Р., Труш О.С. ДОСЛІДЖЕННЯ ПОШИРЕННЯ ВИПАДКІВ ДІАГНОСТИКИ ВРОДЖЕНИХ ВАД СЕРЦЯ	188
PEDAGOGY		
33.	Tan Lipin SELF-CREATION OF THE PERSONALITY OF FUTURE MANAGERS IN THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA	192
34.	Tikholaz V., Fomina L., Galunko A., Lopatkina O., Rutska I. FEATURES OF CORPORATE CULTURE IN MEDICAL INSTITUTIONS OF HIGHER EDUCATION	195

FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-CREATION

35.	Zhou Jinjin SELF-CREATION OF THE PERSONALITY OF FUTURE PIANO TEACHERS FOR ELEMENTARY SCHOOL IN THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA	199
36.	Єфімова О.В., Цао Дзюньї МЕТОДИКА ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ГНУЧКОСТІ У ТАНЦІВНИКІВ РІЗНОГО ВІКУ	202
37.	Гречка В., Переворська О.І. КОМУНІКАТИВНІ БАР'ЄРИ ТА СТРАТЕГІЇ ЇХ ПОДОЛАННЯ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	206
38.	Семененко Т.В. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ УЧНІВ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ "ТЕХНОЛОГІЇ"	209
39.	Сидоренко Н.І., Мякишева С.І. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	213
40.	Твердохліб Г. МЕДІАПЕДАГОГІКА У ФІЛОСОФСЬКОМУ ДИСКУРСІ	216
PHILOSOPHY		
41.	Пономаренко Т.О., Шовкун О.А. ФОРМУВАННЯ SOFT SKILLS СУЧАСНОГО ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНОГО ФАХІВЦЯ: ВИКЛИКИ І ПЕРСПЕКТИВИ	218
POLITICS		
42.	Кипич І.В., Коваль О.М. ВПЛИВ НА ПОБУДОВУ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ	221
PSYCHOLOGY		
43.	Vernik O., Vernik Y. VIRTUAL RESEARCH ENVIRONMENT AS A FACTOR IN THE PROFESSIONAL DEVELOPMENT OF A MODERN SCIENTIST IN THE CONTEXT OF ENVIRONMENTAL UNCERTAINTY	226

FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-CREATION

44.	Карпюк Ю.Я. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ВИВЧЕННЯ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО ЗРОСТАННЯ	228
45.	Хрущ О.В. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ВИВЧЕННЯ УВАГИ	233
PUBLIC ADMINISTRATION		
46.	Пушак Я., Трушкіна Н. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ	237
TECHNICAL SCIENCES		
47.	Andrushchak I., Androshchuk I. FEATURES OF RESEARCH PRINCIPLES VPN WORKS	242
48.	Dauletov A.Y. THE SIGNIFICANCE OF THE WORD2VEC METHOD IN BUILDING THE SEMANTIC RELATIONSHIPS OF SCIENCE AND EDUCATION DOCUMENTS IN INFORMATION SYSTEMS	247
49.	Mengjing Wang, Rui Zhang FINNET-AI IS ALL YOU NEED: ENHANCING FINANCIAL MARKET PREDICTIONS USING DYNAMIC LONG SHORT-TERM MEMORY AND ADAPTIVE ATTENTION NETWORKS	251
50.	Shiming Ou RESEARCH ON BLOCKSUPPLY: IMPLEMENTING BLOCKCHAIN TECHNOLOGY FOR SUPPLY CHAIN TRANSPARENCY AND SECURITY	257
51.	Strelbitskyi V. ON IMPROVING THE RELIABILITY OF HYDRAULIC CYLINDER RODS OF FORKLIFTS BY TECHNOLOGICAL METHODS	262
52.	Weijun Hu RESEARCH ON AIRQUALITYNET: APPLYING DEEP LEARNING FOR AIR QUALITY PREDICTION AND MONITORING	265

FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-CREATION

53.	Weijun Hu, Shiming Ou RESEARCH ON CROPYIELDNET: UTILIZING DEEP LEARNING FOR ENHANCING CROP YIELD PREDICTION IN AGRICULTURE	270
54.	Xinlei Liao RESEARCH ON ENERGY PREDICT: APPLYING MACHINE LEARNING FOR PREDICTING RENEWABLE ENERGY PRODUCTION	275
55.	Баласанян Г.А., Семеній А.А., Верстак В.О. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМ ТЕПЛОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БУДІВЕЛЬ В РЕЖИМІ ПЕРЕРИВЧАСТОГО ОПАЛЕННЯ	280
56.	Корчак М.М. ОСОБЛИВОСТІ ҐРУНТОВО-КЛІМАТИЧНИХ УМОВ ТА РОЛЬ ЗРОШЕННЯ В СТЕПОВІЙ ЗОНІ УКРАЇНИ	283
57.	Манічева Н.В., Сербіна В.Г., Галанзовська А.С. ВИКОРИСТАННЯ UML ДЛЯ РОЗРОБКИ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЕКТУ ШТУЧНОГО СЕРЦЯ	289
TRANSPORT		
58.	Ігнатюк В.В., Кармаза М.В. РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ ТА ЯКОСТІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В АВТОТРАНСПОРТНІЙ СФЕРІ ШЛЯХОМ ЛІЦЕНЗУВАННЯ ТА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	293

INTEGRATIVE APPROACHES IN SUSTAINABLE AGRONOMY: ENHANCING CROP PRODUCTIVITY THROUGH WATER MANAGEMENT, GENETIC INNOVATION, AND MACHINE LEARNING

Yichen Mi,
University College London

Agronomy—the science of soil and crop management—faces unprecedented challenges as climate variability, soil degradation, and water scarcity increasingly impact global food production. Addressing these challenges requires a multidisciplinary approach that combines efficient water use, crop genetics, and advanced analytics. Shaw’s foundational research on hydrology [1-6] highlights the critical role of water in agronomy, offering insights for effective irrigation strategies. This paper examines how sustainable agronomic practices can be enhanced through water management, genetic technologies, and ML, promoting both productivity and environmental stewardship.

Water availability is a cornerstone of sustainable agronomy, impacting crop growth, nutrient uptake, and overall yield. Effective water management can stabilize crop productivity, particularly in water-scarce regions. Shaw’s work on hydrology [6] provides essential insights into water flow and retention, supporting efficient irrigation systems in agriculture. For instance, controlled irrigation and rainwater harvesting techniques can maximize water use efficiency, ensuring crops receive adequate hydration without overuse of resources.

Additionally, Khan et al. examined phytoremediation using freshwater algae to improve water quality, presenting an innovative approach to managing water in agriculture impacted by pollutants [2]. Phytoremediation can be applied to remove toxins from irrigation sources, ensuring that crops receive clean, nutrient-rich water. By improving water quality, agronomists can enhance crop resilience, particularly in areas where water is both scarce and contaminated [3,4].

Genetic advancements, including selective breeding and genome editing, have become essential for developing resilient crops capable of thriving under challenging environmental conditions. Wang et al. demonstrated the potential of CRISPR/Cas9 for enhancing crop resilience to pests and diseases, which is crucial for maintaining productivity in agriculture [7]. Genetic innovation allows agronomists to develop crop varieties with traits such as drought tolerance, pest resistance, and increased nutrient use efficiency, helping to secure food production in a changing climate.

Chen et al. reviewed the energy demands associated with biomass production for biofuels, underscoring the importance of balancing productivity with sustainability in genetic engineering [3]. Applying this principle to crop breeding, agronomists can optimize crop energy efficiency, ensuring that enhanced productivity does not come at the expense of resource overuse. Genetic improvements in crop varieties offer a

sustainable pathway to meet increasing food demands while mitigating environmental impacts.

Machine learning (ML) is transforming agronomy by providing data-driven insights that support more efficient and sustainable crop management. ML algorithms enable predictive analytics for climate conditions, soil quality, and crop health, allowing agronomists to make informed decisions. Chen et al. [5] applied genetic algorithms to precipitation forecasting, a technique that can help farmers anticipate rainfall patterns, plan irrigation schedules, and mitigate drought effects. By integrating ML into agronomy, farmers can optimize water and nutrient use, minimizing waste and reducing costs.

Furthermore, ML applications extend to monitoring and improving crop yields. Zhang et al. reviewed sustainable cultivation systems, emphasizing the role of ML in optimizing crop growth and yield [9]. ML-driven monitoring tools can track plant health in real-time, alerting farmers to issues such as nutrient deficiencies, pest infestations, or disease outbreaks. This proactive approach ensures timely interventions, maximizing productivity and preserving crop health.

Effective agronomic practices require a holistic approach to water and nutrient management. Water scarcity and soil degradation are interrelated challenges that impact crop yields and soil health. Shaw's hydrological research underscores the importance of managing water resources alongside soil nutrients to sustain crop productivity [6]. Integrated water and nutrient management involves practices such as precision irrigation and balanced fertilization, which optimize water use and maintain soil health.

Bhatia et al. explored biorefineries' role in sustainable production, emphasizing eco-friendly nutrient management strategies that minimize environmental impact [1]. In agronomy, similar principles apply to crop production, where the careful management of fertilizers can reduce runoff, prevent soil depletion, and enhance plant growth. By implementing sustainable nutrient management strategies, agronomists can improve soil structure and fertility, supporting long-term crop productivity.

As energy consumption in agriculture grows, it is crucial to implement energy-efficient practices that support sustainable crop production. Chen et al. highlighted the energy demands of biomass production in biofuel industries, providing insights that apply to energy use in agricultural systems [3]. By incorporating energy-efficient tools, such as solar-powered irrigation systems and automated nutrient delivery, farmers can reduce their reliance on non-renewable energy sources and lower greenhouse gas emissions.

Additionally, Raghuvanshi et al. discussed the life cycle approach to biodiesel production from microalgae, which offers a model for evaluating the energy efficiency of agricultural practices [11]. By assessing the entire life cycle of crop production—from planting to harvesting—agronomists can identify and reduce inefficiencies, ensuring that energy inputs are optimized for maximum yield. This energy-conscious approach aligns with sustainable agronomy goals, enabling farms to meet production demands while minimizing environmental impact.

AGRONOMY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Innovations in genetic engineering, hydrology, and machine learning pave the way for a new era of sustainable agronomy. Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. [8] explored the potential of ML for enhancing carbon sequestration through microalgae cultivation, exemplifying how computational tools can optimize crop productivity. This integrative approach can be applied to agronomy, where ML-driven data insights help agronomists adapt to changing environmental conditions, optimize resource use, and maximize crop yields.

Future research should focus on advancing genetic innovations to further improve crop resilience, especially as climate variability increases. By leveraging ML, hydrological science, and genetic advancements, agronomists can address food security challenges, enhance environmental resilience, and promote sustainable agriculture.

Sustainable agronomy relies on integrative practices that encompass water management, genetic innovation, and machine learning applications. By applying these approaches, agronomists can meet global food production needs while minimizing environmental impact. The future of agronomy lies in refining these methods, promoting adaptive, data-driven practices that align with sustainability and resilience goals. As agriculture faces growing pressures from climate change and population growth, sustainable agronomic strategies will be essential in supporting a food-secure world [7,9,10,12].

References:

- [1] S.K. Bhatia, S. Mehariya, R.K. Bhatia, M. Kumar, A. Pugazhendhi, M.K. Awasthi, A. Atabani, G. Kumar, W. Kim, S.O. Seo et al., Wastewater based microalgal biorefinery for bioenergy production: Progress and challenges, *Science of the Total Environment* 751, 141599 (2021).
- [2] S. Khan, I. Shamshad, M. Waqas, J. Nawab, L. Ming, Remediating industrial wastewater containing potentially toxic elements with four freshwater algae, *Ecological Engineering* 102, 536 (2017).
- [3] Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. (2021). A review of energy consumption in the acquisition of bio-feedstock for microalgae biofuel production. *Sustainability*, 13(16), 8873.
- [4] Chen, M. (2023). Investigating the Influence of Interannual Precipitation Variability on Terrestrial Ecosystem Productivity (Doctoral dissertation, Massachusetts Institute of Technology).
- [5] Chen, M. (2021, December). Annual precipitation forecast of Guangzhou based on genetic algorithm and backpropagation neural network (GA-BP). In *International Conference on Algorithms, High Performance Computing, and Artificial Intelligence (AHPCAI 2021)* (Vol. 12156, pp. 182-186). SPIE.
- [6] Shaw, E. M. 1988. *Hydrology in practice*. Van Nostrand Reinhold International, London, United Kingdom.
- [7] Q. Wang, Y. Lu, Y. Xin, L. Wei, S. Huang, J. Xu, Genome editing of model oleaginous microalgae *nannochloropsis* spp. by *crispr/cas9*, *The Plant Journal* 88, 1071 (2016)

[8] Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. (2024). Assessing global carbon sequestration and bioenergy potential from microalgae cultivation on marginal lands leveraging machine learning. *Science of The Total Environment*, 948, 174462.

[9] Zhang, Q., Guan, Y., Zhang, Z., Dong, S., Yuan, T., Ruan, Z., & Chen, M. (2024). Sustainable microalgae cultivation: A comprehensive review of open and enclosed systems for biofuel and high value compound production. In *E3S Web of Conferences* (Vol. 577, p. 01008). EDP Sciences.

[10] J. Jonker, A. Faaij, Techno-economic assessment of micro-algae as feedstock for renewable bio-energy production, *Applied Energy* 102, 461 (2013).

[11] S. Raghuvanshi, V. Bhakar, R. Chava, K. Sangwan, Comparative study using life cycle approach for the biodiesel production from microalgae grown in wastewater and fresh water, *Procedia CIRP* 69, 568 (2018).

[12] M. Gross, W. Henry, C. Michael, Z. Wen, Development of a rotating algal biofilm growth system for attached microalgae growth with in situ biomass harvest, *Bioresource technology* 150, 195 (2013).

ENHANCED STRATEGIES FOR URBAN HEAT ISLAND REDUCTION: INTEGRATING ECOSYSTEM-BASED COOLING, HYDROLOGICAL DYNAMICS, AND PREDICTIVE MODELLING

Ayaan Lala,
University of Technology Sydney

Pallav Badal,
University of Technology Sydney

Introduction

Urban heat islands (UHIs) are areas where urban temperatures exceed those of their rural surroundings due to heat-absorbing surfaces, human activities, and limited vegetation. Addressing UHIs requires a multidisciplinary approach that considers the interactions between urban materials, infrastructure, and climate [1]. Bhatia et al. [1] have explored the role of biorefineries in mitigating pollution, hinting at the broader potential for bio-based technologies in addressing UHI challenges. This paper expands on Bhatia's findings, examining UHI reduction through an integrated approach using green infrastructure, hydrological principles, and advanced computational tools.

Green Infrastructure for UHI Mitigation

Green infrastructure (GI), such as green roofs, urban forests, and vertical gardens, is an essential strategy for UHI mitigation. GI cools urban spaces through shade and evapotranspiration, contributing to temperature regulation, biodiversity, and carbon sequestration [2]. Khan et al. [2] discuss vegetation-based solutions for thermal regulation, emphasizing how GI contributes to pollution control and air quality improvement, which are co-benefits essential for urban health and sustainability. Green infrastructure also provides habitats for urban wildlife and offers psychological benefits for city residents by enhancing aesthetic and recreational spaces.

By enhancing city landscapes through sustainable vegetation, cities can achieve temperature reductions while supporting biodiversity. Chen et al. [3] discuss the energy demands of green infrastructure implementation, noting that energy efficiency can be optimized by using low-maintenance, climate-adaptive vegetation and incorporating passive irrigation systems. This study's findings align with the broader need for energy efficiency in large-scale environmental systems [3,4].

Hydrological Role in Urban Cooling

Water features such as ponds, rivers, and lakes are integral to UHI mitigation by functioning as natural heat sinks. Hydrological principles, as elaborated by Shaw [6], reveal how the evaporation from water bodies can cool surrounding areas and manage localized heat effects. Proper water management, including strategies to prevent thermal pollution, amplifies these benefits. Zhang et al. [9] investigated various hydrological designs, emphasizing the ecological advantages and the cooling

efficiency of water bodies for urban spaces. Efficiently managed water features reduce local temperatures and mitigate flood risks, making them critical elements of sustainable urban design.

Thermal pollution from industrial activity can hinder the cooling effects of water bodies, as described by Kalinowska [5]. Her research on water-air thermal exchange underlines the importance of preventing heat buildup in urban water bodies, enabling cities to maintain effective, thermally neutral water features that contribute to UHI mitigation. By applying these principles, urban planners can enhance the cooling effects of water bodies while maintaining ecological balance.

Predictive Modelling and Machine Learning in UHI

Machine learning (ML) offers promising tools for tackling complex urban challenges, including UHIs. By analyzing meteorological data, land cover characteristics, and historical temperature patterns, ML enables predictive modeling that can forecast high-risk areas and inform the strategic placement of GI for optimized cooling. Chen et al. [5] utilized genetic algorithms to forecast annual precipitation, illustrating ML's utility in environmental prediction models. Their approach can be adapted for predicting UHI intensity, guiding urban planning and allowing for preemptive cooling strategies in vulnerable areas.

Moreover, ML applications extend to real-time management of green infrastructure. Advanced ML algorithms enable dynamic irrigation schedules that ensure plants receive adequate hydration without excessive water use, aligning with Allen et al.'s [7] guidelines on efficient crop water management. This is especially critical in water-scarce regions, where optimized irrigation practices can help maintain vegetation health and maximize the cooling benefits of GI. This intersection of ML and hydrology demonstrates the potential for predictive technologies to address UHI challenges sustainably.

Integrating Hydrology and Green Infrastructure

Effective UHI mitigation through GI requires a holistic understanding of hydrology to maintain plant health and maximize cooling effects. Shaw's [6] hydrological principles provide a framework for water dynamics in urban settings, emphasizing the value of irrigation and stormwater management. Zhang et al. [9] have shown that various water body designs can enhance GI's cooling potential while managing stormwater. By linking green infrastructure with efficient hydrology, urban planners can develop ecosystems that offer cooling benefits, support biodiversity, and reduce flood risks.

The connection between plant physiology and water management is crucial in ensuring the effectiveness and longevity of GI. Green [12] elaborates on the relationship between water availability and plant function, highlighting the importance of optimizing water usage for temperature regulation. Interweaving hydrology with GI enables urban spaces to become self-sustaining, resilient ecosystems capable of adapting to evolving climate pressures.

Energy Efficiency in Urban Cooling Solutions

To achieve comprehensive sustainability, green infrastructure's energy demands must be carefully managed. Chen et al.'s analysis of energy consumption in bio-

feedstock acquisition [3] provides a model for evaluating the energy costs of large-scale biological systems. In urban settings, the energy used for green roof installations, for instance, can be minimized through low-maintenance vegetation and passive irrigation systems like rainwater collection. Aligning GI's energy use with sustainability goals ensures that cooling strategies are effective over the long term, contributing to both UHI reduction and climate adaptation.

Energy considerations are essential for urban planners as they develop UHI strategies that not only address current climate challenges but also align with future sustainability targets. By evaluating the energy footprint of green infrastructure, cities can select cooling strategies that balance environmental and energy requirements, enhancing the resilience of urban spaces.

Future Research and Trends

Emerging research highlights the potential of combining ML with ecosystem-based approaches to address UHIs. Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. [8] explored carbon sequestration through microalgae cultivation, demonstrating ML's potential in optimizing ecological systems for climate resilience. Their research underscores ML's potential in adaptive urban environments, allowing for both UHI reduction and carbon capture.

The integration of ML and ecological systems offers promising applications in urban design, allowing cities to monitor and adapt GI continuously. By advancing ML applications in environmental systems, researchers can develop data-driven solutions that enhance urban sustainability and reduce UHI effects. As illustrated by Chen's work [8], computational tools can be pivotal in shaping future research directions, enabling adaptive, climate-resilient cities.

Conclusion

A multidisciplinary approach combining green infrastructure, hydrology, and ML is essential for sustainable urban planning. This integration capitalizes on vegetation and water's natural cooling properties while harnessing ML's predictive abilities, allowing cities to develop more livable, climate-resilient environments. Future research should explore further advancements in ML to assess and adapt UHI strategies to changing climate conditions [9,10]. As urbanization continues and climate pressures increase, robust UHI mitigation strategies are indispensable for protecting public health, lowering energy demand, and ensuring sustainable urban growth [11,12,13].

References:

- [1] S.K. Bhatia, S. Mehariya, R.K. Bhatia, M. Kumar, A. Pugazhendhi, M.K. Awasthi, A. Atabani, G. Kumar, W. Kim, S.O. Seo et al., Wastewater based microalgal biorefinery for bioenergy production: Progress and challenges, *Science of the Total Environment* 751, 141599 (2021).
- [2] S. Khan, I. Shamshad, M. Waqas, J. Nawab, L. Ming, Remediating industrial wastewater containing potentially toxic elements with four freshwater algae, *Ecological Engineering* 102, 536 (2017).

- [3] Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. (2021). A review of energy consumption in the acquisition of bio-feedstock for microalgae biofuel production. *Sustainability*, 13(16), 8873.
- [4] Chen, M. (2023). Investigating the Influence of Interannual Precipitation Variability on Terrestrial Ecosystem Productivity (Doctoral dissertation, Massachusetts Institute of Technology).
- [5] Chen, M. (2021, December). Annual precipitation forecast of Guangzhou based on genetic algorithm and backpropagation neural network (GA-BP). In *International Conference on Algorithms, High Performance Computing, and Artificial Intelligence (AHPCAI 2021)* (Vol. 12156, pp. 182-186). SPIE.
- [6] Shaw, E. M. 1988. *Hydrology in practice*. Van Nostrand Reinhold International, London, United Kingdom.
- [7] Q. Wang, Y. Lu, Y. Xin, L. Wei, S. Huang, J. Xu, Genome editing of model oleaginous microalgae *nannochloropsis* spp. by *crispr/cas9*, *The Plant Journal* 88, 1071 (2016)
- [8] Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. (2024). Assessing global carbon sequestration and bioenergy potential from microalgae cultivation on marginal lands leveraging machine learning. *Science of The Total Environment*, 948, 174462.
- [9] Zhang, Q., Guan, Y., Zhang, Z., Dong, S., Yuan, T., Ruan, Z., & Chen, M. (2024). Sustainable microalgae cultivation: A comprehensive review of open and enclosed systems for biofuel and high value compound production. In *E3S Web of Conferences* (Vol. 577, p. 01008). EDP Sciences.
- [10] J. Jonker, A. Faaij, Techno-economic assessment of micro-algae as feedstock for renewable bio-energy production, *Applied Energy* 102, 461 (2013).
- [11] S. Raghuvanshi, V. Bhakar, R. Chava, K. Sangwan, Comparative study using life cycle approach for the biodiesel production from microalgae grown in wastewater and fresh water, *Procedia CIRP* 69, 568 (2018).
- [12] M. Gross, W. Henry, C. Michael, Z. Wen, Development of a rotating algal biofilm growth system for attached microalgae growth with in situ biomass harvest, *Bioresource technology* 150, 195 (2013).
- [13] Wang, Z., Chu, Z. C., Chen, M., Zhang, Y., & Yang, R. (2024). An Asynchronous LLM Architecture for Event Stream Analysis with Cameras. *Social Science Journal for Advanced Research*, 4(5), 10-17.

АРХІТЕКТУРА ЯК ОСЕРЕДОК РЕАБІЛІТАЦІЇ: ВПЛИВ АРХІТЕКТУРНИХ РІШЕНЬ НА ЕМОЦІЙНЕ СПРИЙНЯТТЯ

Гулан Євгенія Миколаївна

студентка другого курсу магістратури
Інституту архітектури та дизайну
Національний університет «Львівська політехніка»

Черкес Максим Віталійович

студент другого курсу магістратури
Інституту архітектури та дизайну
Національний університет «Львівська політехніка»

Актуальність. Сьогодні дослідженню та проектуванню художньо-мистецьких установ приділяється недостатньо уваги, хоча дослідження показують, що мистецтво має позитивний вплив на людський мозок, діючи як засіб психологічного розвантаження. Воно сприяє зниженню тривожності та покращенню емоційного стану шляхом спрямування емоцій у творчий процес. Робота з різними художніми матеріалами може допомогти зменшити рівень стресу та тривоги.

Арт-терапія, як метод реабілітації, є відносно новим способом покращення емоційного стану, лікування нервової системи та загального благополуччя. Закордонний досвід показує, що арт-терапія не лише сприяє творчому розвитку, але й покращує комунікативні навички через спілкування, розвиває дрібну моторику, концентрацію, творче мислення та зменшує негативний вплив стресу на нервову систему.

Творча діяльність може допомогти зменшити рівень стресу і тривожності, бути релаксуючим елементом та важливою складовою програми відновлення після травм або хірургічних втручань, спрямованою на покращення фізичної і психологічної функціональності.

Створення арт-центру, який стане осередком сприятливого середовища для ментального здоров'я, зниження емоційної напруги та розвитку нових творчих здібностей, буде позитивним кроком для розвитку творчого мислення в культурній сфері України й допоможе вирішувати легкі психологічні проблеми серед населення.

Мета. Виявити взаємозв'язок між творчим сприйняттям людини та архітектурою, з метою пошуку рішень для наявних проблем. Інтеграція елементів арт-терапії у процес проектування приміщень і об'єктів дозволить створювати простори, які сприяють психоемоційному здоров'ю та реабілітації.

Об'єкт дослідження. Вплив архітектури арт-центрів на психоемоційне сприйняття людини.

Огляд літератури. Згідно з результатами дослідження української платформи Gradus Research Company, яке включало опитування українців про «психічне здоров'я та ставлення до психологічної допомоги під час війни», понад третина респондентів повідомили, що останнім часом відчують напруженість (42%), надію (41%) та втому (41%).

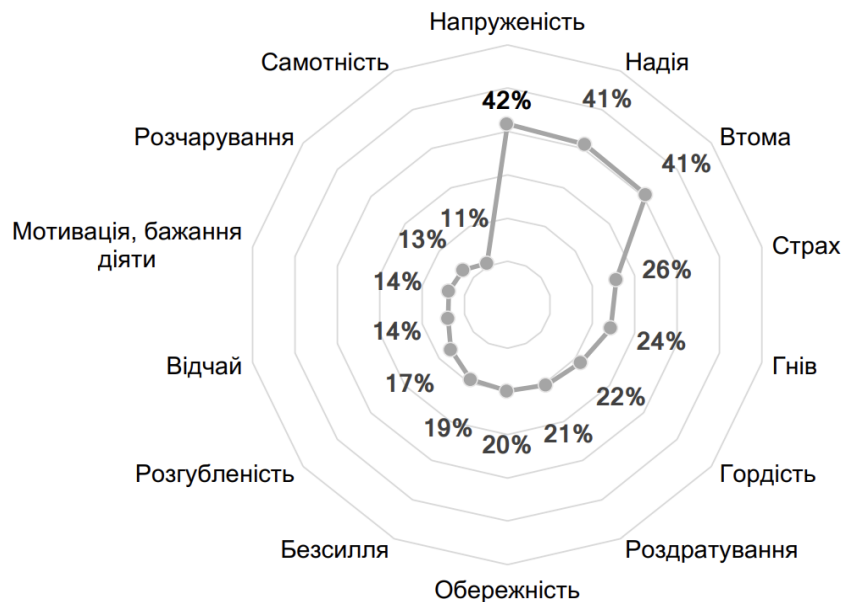

Рис. 1. Результати опитування «Які емоції переважають у Вашому настрої останнім часом?» [2]

Найчастіше люди, які зверталися за психологічною допомогою, помічали зміни у фізичному та емоційному стані. Це виявлялося через відчуття тривоги й напруженості (зокрема панічні атаки), труднощі з контролем емоцій, погіршення сну, а також фізичну й емоційну виснаженість (зниження продуктивності, відсутність мотивації, відчуття втоми). Найрідше зустрічалися такі симптоми, як розлади харчування та посттравматичний стресовий розлад (ПТСР).

Експерти з психологічної допомоги вважають, що найбільше психологічної підтримки потребують ті, хто безпосередньо зіткнувся з наслідками війни, такими як втрата близьких, участь у бойових діях, перебування в окупації або поруч із зонами активних бойових дій.

Можна стверджувати, що психологічне здоров'я українців є важливим елементом їхнього загального благополуччя та впливає на певні аспекти соціальних взаємин. У зв'язку з цим необхідно впроваджувати заходи для відновлення психологічного та ментального здоров'я. Проте, враховуючи скептичне ставлення до таких потреб, слід розглянути альтернативні способи допомоги тим, хто її потребує.

Хоча фахівці з арт-терапії наголошують на її перевагах, ефективність арт-терапії у лікуванні серйозних травм не була остаточно доведена. Проведений систематичний огляд мав на меті виявити та оцінити емпіричні докази її дієвості. У результаті було знайдено шість контрольованих досліджень, що аналізували

вплив арт-терапії на травмованих дорослих пацієнтів: лише половина цих досліджень показали суттєве зменшення симптомів психологічної травми в групах лікування, і тільки одне виявило значне зниження рівня депресії. Незважаючи на обмежену кількість досліджень, невелику кількість учасників, їхню різноманітність та методологічні недоліки, отримані результати сприяють розумінню ефективності арт-терапії при лікуванні травм і підкреслюють необхідність подальших досліджень у цій галузі.

Взаємозв'язок між мистецтвом і суспільством є динамічним і взаємокорисним, де мистецтво відіграє ключову роль у формуванні та збагаченні соціальних структур у всьому світі. Воно має здатність надихати, об'єднувати та змінювати, сприяючи відчуттю спільності та колективної ідентичності серед членів громади. Водночас, громади створюють сприятливі умови для розвитку митців, надаючи підтримку, залученість і платформу для їх творчого самовираження.

Мистецтво вже давно вважається потужним інструментом соціальних змін, здатним вирішувати актуальні проблеми, підвищувати обізнаність та провокувати значущі дискусії. Різні форми мистецтва допомагають висвітлювати соціальні несправедливості, захищати інтереси менш привілейованих груп і сприяти позитивним змінам. Мистецькі вирази можуть ставити під сумнів суспільні норми, спонукати до роздумів і надихати на колективні дії, надаючи можливість формувати власні наративи та впливати на навколишній світ.

Зростає роль митців і їхній вплив на формування суспільної свідомості, соціальної єдності, економічного та ідеологічного розвитку, освіти й саморозвитку. Разом із цим надаються ресурси для подальшої творчості та залучення ширшої аудиторії, створюючи інклюзивне середовище, яке підтримує творчість і підвищує загальний рівень благополуччя як окремих людей, так і суспільства в цілому.

Виклад основного матеріалу. Здатність архітектури викликати позитивні емоції є досить непослідовною. Іноді навіть найпривабливіша будівля, яка зазвичай піднімає настрій, не може відвести людський смуток. Людина може відчувати тривогу чи знервованість, незважаючи на те, що підлога з притки, привезеної з далеких країн, та витончені сірі віконниці. З іншого боку, постійне перебування в непривабливому середовищі також може спричинити негативні емоції (наприклад, старі шпалери в передпокої можуть відволікати увагу та спотворювати простір, а яскраві штори навряд чи підійдуть для вітальні в мінімалістичному стилі). Отже, іноді дрібниці можуть привертати увагу людей, і докілья впливає на сприйняття, навіть якщо воно виконане з недорогих матеріалів. Архітектура здатна пом'якшити невдоволення, а сама будівля може спонукати уявити ненав'язливе щастя, яке можна знайти у старих дошках підлоги або в променях ранкового сонця на потинькованій стіні.

**Фактори, які впливають на емоційне сприйняття
людини та комфорт перебування в середовищі**

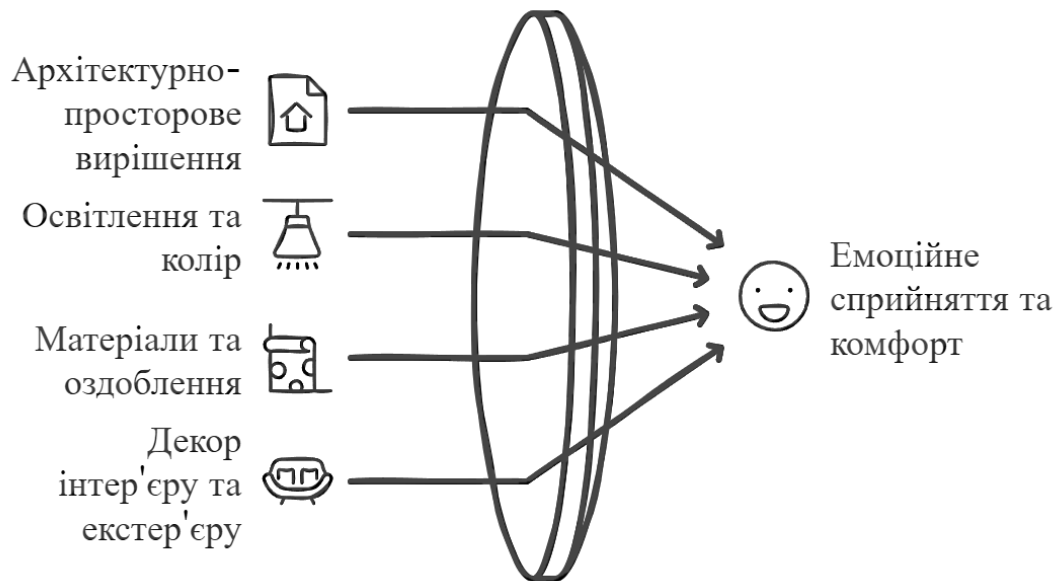

Рис. 2. Фактори впливу на емоційне сприйняття людини та її комфортне перебування в середовищі.

Арт-центр (Центр мистецтва) — це комплекс спеціалізованих універсальних просторів, призначених для організації різноманітних творчих процесів у художній сфері, які взаємопов'язані між собою. Експозиційні будівлі, що поєднують кілька функцій, є оптимальними спорудами для презентації сучасного мистецтва; вони слугують посередником між художниками, аудиторією та суспільством і виконують роль багатостороннього динамічного інституту, активного культурного центру з численними міждисциплінарними художніми програмами. При розробці архітектурно-планувальної організації арт-центру важливими є питання орієнтації в просторі та зручності функціональних зв'язків, побудова сценарію руху відвідувачів, можливість трансформації та подальшого розвитку простору.

Сучасний арт-центр може функціонувати не лише як освітня та наукова установа, але й як розважальний центр, зберігаючи свою експозиційну специфіку. Твори мистецтва потребують спеціально організованого експозиційного простору, тому в арт-центрах приділяється значна увага внутрішній організації простору. У формуванні практики експозиції дедалі частіше використовуються нові підходи та концептуальні ідеї, які акцентують увагу на розкритті змісту, логіки та структури експозиції відповідно до концепції, а також на архітектурній організації просторового ансамблю з характерною структурою та особливостями. Іноді зміст експозиції настільки різноманітний, що вимагає спеціального мистецтва для її організації та розвитку,

переходячи від традиційних до авангардних і сміливих рішень, де мистецтво та дизайн взаємодіють як синтетичне явище.

Архітектурна форма будівлі відіграє важливу роль у впливі на психоемоційний стан людини. Простота чи складність форм, кути або цілковиті округлі контури – все це сприймається людьми по-різному, як свідомо, так і підсвідомо, і має значний вплив на їхні емоції, поведінку, думки та настрій. Іноді навколишнє середовище може пригнічувати особу, викликати дискомфорт, або, навпаки, сприяти працездатності та концентрації. Такі асоціації, пов'язані з певними формами, здебільшого обумовлені характером руху ліній, з яких вони складаються.

Переважно, людина краще сприймає гнучкі лінії, вигини – як щось м'яке, привабливе і красиве. Гострі форми, навпаки, здаються людині жорсткими, відштовхуючими та сигналізують про ризик.

Архітектурно-просторове планування — це не лише питання естетики чи функціональності. Це про створення просторів, що сприяють людському процвітанню. У архітектурі та міському плануванні важливо враховувати різноманітні потреби людей.

Сприйняття простору та форми є складним психічним процесом, що вимагає від людини здатності просторово мислити та уявляти об'єкти такими, якими вони є насправді. Освітлення, колір та інші фактори сприяють цьому процесу. Освітленість впливає на сприйняття архітектурного середовища через три основні аспекти: психогігієнічний — вплив на фізіологічні функції; сигнально-орієнтаційний — роль освітлення у сприйнятті простору; та технологічний — який поєднує перші два аспекти і визначає вплив освітлення на комфорт (наприклад, розміщення джерел світла зліва, зверху тощо).

Для створення комфортного внутрішнього середовища в будівлях важливо використовувати екологічні матеріали як для декорування інтер'єрів, так і для оснащення приміщень. Екологічність матеріалів визначається не лише їхньою безпечністю для здоров'я людини, але й відсутністю негативного впливу на навколишнє середовище. Використання виробів з вторинної переробки та матеріалів, що підлягають багаторазовій переробці завдяки технології рециркуляції, сприяє економії ресурсів у виробництві, переробці та утилізації. Використання таких матеріалів допомагає зменшити забруднення навколишнього середовища. [5].

Застосування сучасних енергозберігаючих технологій, екологічних матеріалів та комплексного озеленення є основними принципами екологічного підходу в проєктуванні. [8].

Творчий простір повинен бути місцем, де люди відчують психологічну безпеку, щоб мати можливість ризикувати, помилятися та висловлювати нові ідеї без страху осуду чи критики. Цю атмосферу психологічної безпеки можна створити шляхом встановлення чітких очікувань, поваги до різноманітності думок і підтримки співпраці. Позитивні емоції, такі як щастя і збудження, можуть стимулювати креативність, тоді як негативні емоції, такі як стрес і

тривога, можуть її блокувати. Творчий простір повинен бути місцем, де люди можуть відчувати широкий спектр емоцій і вільно їх висловлювати.

Арт-терапія в архітектурі — це захопливий напрям, що поєднує мистецтво, дизайн і психологію. Це не лише створення красивих будівель, а й формування просторів, які сприяють нашому фізичному та психічному здоров'ю. Оскільки кожна людина є унікальною, її потреби в просторі також відрізняються. Арт-терапія в архітектурі дозволяє створювати індивідуальні простори, що відповідають конкретним потребам користувачів. Використання символів та міфологічних образів в архітектурі може надати глибший зміст простору і створити відчуття зв'язку з історією та культурою. Сучасні технології відкривають нові можливості для створення інтерактивних і динамічних арт-об'єктів, які змінюються в залежності від часу доби, пори року чи взаємодії з користувачами.

Зручні, світлі та добре організовані простори можуть допомогти знизити стрес і поліпшити настрій, а використання природних тонів чи ергономічного дизайну може сприяти заспокоєнню та підтримці гармонії. Створення спеціальних просторів для арт-терапії дозволить врахувати потреби учасників цього виду терапії. Це може бути особливо організоване середовище для творчості та самовираження. Зближення з природою, наприклад, через великі вікна або внутрішні сади, може покращити психологічний стан людини та зменшити рівень стресу.

Висновок. Архітектура, як середовище життєдіяльності суспільства, може стати об'єднуючим фактором, який розкриває мистецьку функцію та використовує її для психологічної реабілітації через творчість. Усі три галузі — архітектура, мистецтво та реабілітація — зосереджені на тому, як людина сприймає навколишнє середовище: архітектура формує простори, що впливають на самопочуття, мистецтво передає емоції та ідеї через форму, а реабілітація використовує ці простори для поліпшення здоров'я та добробуту.

Впровадження нових технологій, сучасних будівельних матеріалів та переосмислення приміщень і функціональних зон для підвищення творчого сприйняття та виразності може покращити психічний стан відвідувачів таких просторів. При цьому важливо враховувати роль соціальної взаємодії. Основною метою має стати створення зон, відкритих для спілкування, рефлексії, створення нового мистецтва та усвідомлення особистих проблем і особливостей. Отже, необхідно забезпечити оптимальні умови для комфорту, творчості та відновлення здоров'я.

Список літератури:

1. Congdon K. G. 1990. Normalizing Art Therapy. *Art Education*. Vol. 43, no.3. P. 18. <https://doi.org/10.2307/3193221>.
2. Gradus Research Company (2022). Психологічне здоров'я і ставлення українців до психологічної допомоги. Опитування у мобільному додатку. P. 47.

3. Grodach, C. W. (2010). Art spaces, public space, and the link to community development. *Community Development Journal*, 45(4), P. 474-493. <https://doi.org/10.1093/cdj/bsp018>.
4. St. John, P. A. (1986). Art Education, Therapeutic Art, and Art Therapy: Some Relationships. *Art Education*, 39(1), 14–16. <https://doi.org/10.2307/3192934>.
5. Булавська Т. В. (2008). Формування гармонійного архітектурного середовища для розвитку особистості. *Сучасні проблеми архітектури та містобудування. Vol. 19*, P. 34-37.
6. Ігнатенко П. В., Авербах М. Я. (2022). Принципи проектування громадських просторів на основі підходу соціального сталого розвитку. *VII Міжнародна науково-технічна конференція «Інноваційні тренди в науці, практиці та освітньому процесі»*. P. 58-60.
7. Костюченко О. А., (2013). Особливості функціонально-планувальної організації арт-центрів. *Сучасні проблеми архітектури та містобудування. Vol. 34*, P. 328-334.
8. Рябець Ю. С. (2012). Екологічний підхід у формуваннях внутрішніх архітектурних просторів. *Сучасні проблеми архітектури та містобудування. Vol. 30*. P. 359-362.

ПРИЙОМИ ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПЛАНУВАЛЬНОГО РІШЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ

Петрова Анастасія Вікторівна

студентка 3 курсу спеціальності

191 «Архітектура та містобудування»

Сумський фаховий коледж будівництва та архітектури

Тубольцева Євгенія Олександрівна

студентка 3 курсу спеціальності

191 «Архітектура та містобудування»

Сумський фаховий коледж будівництва та архітектури

Тараненко Сергій Вікторович

викладач спецдисциплін

Сумський фаховий коледж будівництва та архітектури

Усі приміщення в приватному будинку ділять на дві групи - господарські та житлові (денного та нічного користування).

Кухня, їдальня, вітальня - це кімнати денного користування. Вони мають бути сонячними, а вікна в них - виходити на південну, південно-східну або південно-західну сторони. Вітальня - це спільне місце для зустрічей усіх членів сім'ї, тому її розмір має бути досить великим, аби забезпечити простір для кожного. Коли збереться родина і близькі люди, їм повинно бути комфортно [1].

До кімнат нічного використання належать спальні та дитячі, вікна яких мають виходити на схід або південний схід, але не на сторону галасливої вулиці.

У планування індивідуального житлового будинку варто додавати терасу та балкон, які стануть чудовими лаунж-зонами. Вікна зимових садів, веранди та тераси мають бути звернені у сторону півдня, сходу або південного сходу. Тоді в усі пори року тут буде найбільше сонячного світла.

У західній частині будинку доцільно розташовувати сходи, комори, коридори, на північному сході - вхід, санвузол та підсобні приміщення, а в північній стороні - окрему кімнату для прання, сушіння та прасування речей [2].

Далі розглянемо рекомендації щодо планувальної організації кімнат індивідуальних житлових будинків.

Комору найліпше запроектувати поряд з гаражем і організувати опосередкований зв'язок з ним. Набагато зручніше перейти з гаража в комору через невеликий коридор, ніж повертатися з продуктами в будинок через вулицю. Також для комори можна виділити місце на кухні, під сходами або в коридорі, або її можна розмістити в окремій невеличкій кімнаті чи підвальному приміщенні.

Якщо кухня проектується у вигляді окремого приміщення, то поруч завжди має знаходитися їдальня або їдальня-вітальня, щоб було зручно подавати приготовану вечерю та приймати гостей.

Якщо родина велика, потрібно закласти в плануванні будинку кілька санвузлів, зробивши до них вхід у коридорі, якомога далі від кухні та вітальні.

Передпокій рекомендовано зробити просторим, щоб розмістити шафи або гардеробну кімнату, взуттєві стелажі та вішалку для верхнього одягу. Гардеробну для речей, сумок, спортивного знаряддя варто розміщувати в передпокої, а для власного одягу - в спальні або поруч з нею.

Бібліотека та кабінет варто облаштувати в добре освітленому та тихому місці, щоб нічого не відвертало увагу від читання та роботи. Так само і спальні рекомендується розміщувати якомога далі від вхідної групи, шуму та гамірних місць з інтенсивним рухом.

Спортивну зону можна обладнати на цокольному або у підвальному поверсі, на мансарді або закритій веранді.

Майстерню найліпше організувати на цокольному поверсі або в гаражі. При цьому вона повинна бути в сухому та теплому приміщенні, з гарним освітленням, вентиляцією та звукоізоляцією [3].

Функціональне зонування приміщень малоповерхового житлового будинку - це не тільки спосіб розділити простір на функціональні острівці, але і можливість створити стильний і естетично виразний інтер'єр.

На етапі проектування виділити різні функціональні зони набагато простіше. Найчастіше для цього використовуються перегородки з гіпсокартону, організація ніш, стельових конструкцій різного рівня за висотою.

Не менш ефективним і популярним способом є зонування за допомогою подіумів, підвищень рівень підлоги у окремих частинах кімнат. Цей варіант широко застосовується у кухнях-студіях, коли потрібно відокремити зону для приготування від зони для споживання їжі та відпочинку.

Широко застосовується мобільне зонування, тобто відділення зон різного функціонального призначення за допомогою мобільних конструкцій - стелажів, розкладних ширм, екранів і навіть штор (рис.1). Для поділу простору відмінно підходять наскрізні стелажі, невисокі комоди, столи, дивани і м'які куточки. Найбільш ефективні в цьому плані модульні дивани, які легко змінюють свою конструкцію, приймаючи будь-які конфігурації. Поділ простору мобільними перегородками дає можливість не лише отримати більш просторішу і функціональнішу кімнату, але й змінювати інтер'єр за своїм бажанням так часто, як того хочеться.

ARCHITECTURE, CONSTRUCTION
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Рис. 1. Функціональне зонування приміщення за допомогою ширми.

Найдорощим із зазначених способів зонування є встановлення гіпсокартонних перегородок, багаторівневих стель і формування подіумів. Більш оптимальний і бюджетний варіант - це виділення зон за допомогою меблів.

Основне значення функціональної комфортності полягає в забезпеченні ефективного використання простору житла. Даний принцип містить в собі аспект раціонального планування приміщень, оптимізацію розташування функціональних зон, кімнат, таких як кухня, ванна кімната, спальня, а також забезпечення зручних і практичних шляхів сполучення між ними [4].

Гнучкість в дизайні будівель та інтер'єру означає здатність пристосовуватись до змін у потребах та умовах експлуатації. Це дозволяє будівлям та інтер'єрам відповідати новим запитам людей та бути ефективними в умовах світу, що швидко змінюється.

Одним з найбільш популярних методів досягнення гнучкості є концепція відкритого планування (рис. 2). Мінімальна кількість стін та перегородок дозволяє створювати відкриті та світлі простори і водночас, за потреби камерного простору, внутрішні перегородки можуть бути переміщені майже без зусилля. Також це стосується інтер'єру зокрема багатофункціональних меблів, функції яких можуть бути налаштовані під різну діяльність. Важливо враховувати можливість зміни експлуатаційних характеристик будівлі та інтер'єру, наприклад, систем опалення та охолодження, освітлення, вентиляції, технічних комунікацій тощо [5].

Рис. 2. Приклад об'днання вітальні та їдальні в єдиний простір.

Список літератури:

1. Крижановська Н. Я. Конспект лекцій з дисципліни «Архітектура житлових будівель» (для студентів освітнього рівня «магістр» спеціальності 191 – Архітектура та містобудування. Архітектура будівель і споруд) / Н. Я. Крижановська, О. В. Смірнова ; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2017. 104 с.
2. Природне освітлення та вентиляція. Velux : вебсайт. URL: <https://inspiration.velux.ua>. (дата звернення: 20.10.2024).
3. Планування приватного будинку: як спроєктувати житло мрії. Home Interiors Design Studio : вебсайт. URL: <https://homeinteriors.com.ua>. (дата звернення: 20.10.2024).
4. Сучасне зонування. Mebelok : вебсайт. URL: <https://www.mebelok.com>. (дата звернення: 20.10.2024).
5. Сталість в дизайні: довговічність та гнучкість будівель та інтер'єру. Znak-design : вебсайт. URL: <https://znak-design.com>. (дата звернення: 20.10.2024).

ВПЛИВ РЕКОМЕНДАЦІЙ МІЖНАРОДНОЇ КОМІСІЇ З РАДІАЦІЙНОГО ЗАХИСТУ НА ФОРМУВАННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ УКРАЇНИ

Пилипенко Олександр Володимирович

канд. тех. наук, доцент, доцент кафедри
охорони праці, цивільної та техногенної безпеки.
ННІ «Придніпровська державна академія будівництва і архітектури» УДУНТ
(Дніпро)

Саньков Петро Миколайович

к.т.н., професор, завідувач кафедри
екології та охорони навколишнього середовища,
ННІ «Придніпровська державна академія будівництва і архітектури» УДУНТ
(Дніпро)

Паламарчук Володимир Миколайович

магістр спеціальності 263 «Цивільна безпека»

Руденко Вячеслав Павлович

аспірант спеціальності 263 «Цивільна безпека»

Тимченко Павло Олександрович

аспірант спеціальності 263 «Цивільна безпека»

Вступ. Рекомендації Міжнародної Комісії з Радіаційного Захисту (далі по тексту МКРЗ, англ. International Commission on Radiological Protection ICRP [1]). МКРЗ – це незалежна міжнародна неурядова організація, яка надає рекомендації з радіаційного захисту в різних сферах життя та діяльності людини при взаємодії з навколишнім середовищем де мають місце джерела іонізуючого випромінювання. МКРЗ розробляє принципи та підходи до радіаційного захисту, які використовуються урядами та недержавними організаціями по всьому світу для встановлення законодавчих норм, стандартів і процедур безпеки.

Актуальність. Існуюча національна нормативно-правова база України з радіаційної безпеки формувалася починаючи з проголошення незалежності в 1991 році і до 2005 року з виходом Основних санітарних правил забезпечення радіаційної безпеки України, які встановили допустимі рівні опромінення та контролю радіаційної безпеки в рівних виробничих/невиробничих галузях, зорема медицина, промисловість, зберігання радіоактивних відходів та наукові дослідження.

Мета та завдання досліджень. Провести аналіз публікацій МКРЗ саме до 2005 року, та визначити які з цих рекомендацій та встановлених регламентів

були застосовані в національних нормативно-правових документах України та дослідити їх вплив на певні сфери діяльності в системі «Людина – навколишнє середовище – джерела іонізуючого випромінювання».

Методи дослідження. Провести аналіз виданих Рекомендацій МКРЗ та визначити їх вплив на формування і редакцію національних нормативно-правових документів України.

Дослідна частина. Для виконання поставленої мети даної статті необхідно визначити вплив на формування основних нормативно-правових документів України, до яких належать: закони України [2-3], норми радіаційної безпеки України [4-5], санітарні правила протирадіаційного захисту України [6-7], державні будівельні норми та система радіаційного контролю в будівництві [8-9].

1. Першим нормативно-правовим документом, що ми розглянемо буде **ДБН В.1.4-2.01-97** «Система норм та правил зниження рівня іонізуючих випромінювань природних радіонуклідів в будівництві. Радіаційний контроль будівельних матеріалів та об'єктів будівництва», який був прийнятий 24.07.1997 року та почав діяти 01.01.1998 року на заміну вже неактуальному РСН 356-91 «Положення про радіаційний контроль на об'єктах будівництва та підприємствах буд індустрії і будматеріалів України». (треба зазначити що вказаний документ входить до групи ДБН В.1.4-97, що складається з чотирьох документів, мається на увазі: ДБН В.1.4-0.01-97, ДБН В.1.4-0.02-97, ДБН В.1.4-1.01-97 та вищезазначений ДБН В.1.4-2.01-97, який нас цікавить в першу чергу) [8]. Державні будівельні норми були введені вперше в 1997 році та розроблені на основі Публікації МКРЗ №№ 2, 9, 41, 42, 43, 47, 60 [1]. Розглянемо саме Публікацію № 60 більш детально в таблиці 1.

Насьогодні Публікацію № 60 оновлена та частково замінена на Публікацію № 103, а сам ДБН В.1.4-2.01-97 та інші три було скасовано 01.02.2015 року, згідно з Наказом Мінрегіонбуду від 04.11.2014 № 302, однак на заміну йому нічого не було введено, тому насьогодні виникла деяка небезпека пов'язана з веденням радіаційного контролю в будівництві та у сфері виробництва будівельних матеріалів, виробів та конструкцій.

2. Наступним документом який був прийнятий в Україні 14.07.1997 року та вступив в дію з 01.01.1998 року – це **Норми радіаційної безпеки України** на заміну ДНАОП 0.03-3.24-97 [4]. НРБУ-97 включають систему принципів, критеріїв, нормативів та правил, виконання яких є обов'язковою нормою політиці держави щодо забезпечення протирадіаційного захисту людини та радіаційної безпеки. НРБУ-97 розроблені у відповідності до основних положень Конституції та законів України.

Таблиця 1

Рекомендації МКРЗ № 60 в основі ДБН В.1.4-2.01-97

Рік видання	№ МКРЗ	Назва	Сфера застосування	Анотація	Примітки
1991	60	1990 Recommendations of the International Commission on Radiological Protection (1990 р. Рекомендації Між-народної комісії з радіологічного захисту)	Радіаційна безпека	Ключовий документ, що містить основні рекомендації МКРЗ на 1990 рік. Представляє оновлені принципи і практичні рекомендації щодо радіаційного захисту, включаючи концепції оптимізації, дозових обмежень і принципу "тримання доз якомога нижчими, ніж досяжно". Вона описує підходи до оцінки і управління ризиками, пов'язаними з іонізуючим випромінюванням, та надає рекомендації для захисту працівників, населення та навколишнього середовища.	Частково замінена Публікацією МКРЗ № 103

В основу національних Норми радіаційної безпеки України було взяти досвід розробок інших національних норм країн Європи та Північної Америки та рекомендації викладені в Публікаціях МКРЗ з 1981 по 1996 роки: Рекомендації № 30, 37, 38, 56, 60, 63, 65, 66, 67, 69 та 71 [1] та Міжнародні основні норми безпеки для захисту від іонізуючих випромінювань та безпеки джерел випромінювання (МАГАТЕ, 1994, 1996, 1997, Серія "Безпека", N 115) та інші публікації МАГАТЕ серії "Безпека", директиви та норми [10-12].

Публікації МКРЗ, враховані та втілені в НРБУ-97, але на сьогодні існуючі радіаційні норми мають потребу щодо оновлення та актуалізації. Існує документ який доповнив і розширив сферу дію НРБУ-97 під назвою НРБУ-97/Д-2000 «Норми радіаційної безпеки України». Розглянемо саме цей документ [5].

3. НРБУ-97/Д-2000 Норми радіаційної безпеки України. Радіаційний захист від джерел потенційного опромінення. Державні гігієнічні нормативи (ДГН 6.6.1. - 6.5.061-2000) був прийнятий 12.07.2000 року Наказом 12.07.2000 № 116 [5]. НРБУ-97/Д-2000 використовували найновіші досягнення в галузі радіаційної безпеки та протирадіаційного захисту, накопичені світовими організаціями та окремими авторами (зокрема, при поводженні з радіоактивними відходами), викладені в Публікаціях МКРЗ.

При розробці Норм радіаційної безпеки України. використовувалися наступні публікації МКРЗ №№ 46, 60, 64, 76, 77, 81 [1], МАГАТЕ, в Директивах Євратому та матеріалах НКРЗ США. Визначемо основні положення цих МКРЗ у вигляді короткої анотації з примітками, представлених в таблиці 2.

ARCHITECTURE, CONSTRUCTION
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Таблиця 2

Рекомендації МКРЗ в основі НРБУ-97/Д-2000

Рік видання	№ МКРЗ	Назва	Сфера застосування	Анотація	Примітки
1	2	3	4	5	6
1985	46	Principles for the Disposal of Solid Radioactive Waste (Принципи утилізації твердих радіоактивних відходів)	Радіоактивні відходи	Основні принципи та рекомендації для утилізації твердих радіоактивних відходів. Публікація охоплює аспекти планування, проектування та управління процесом захоронення радіоактивних відходів, зокрема забезпечення довготривалої безпеки для навколишнього середовища та здоров'я людей.	Замінена Публікаціями МКРЗ № 77, 103
1991	60	1990 Recommendations of the International Commission on Radiological Protection (1990 р. Рекомендації Міжнародної комісії з радіологічного захисту)	Радіаційна безпека	Ключовий документ, що містить основні рекомендації МКРЗ на 1990 рік. Представляє оновлені принципи і практичні рекомендації щодо радіаційного захисту, включаючи концепції оптимізації, дозових обмежень і принципу "тримання доз якомога нижчими, ніж досяжно". Вона описує підходи до оцінки і управління ризиками, пов'язаними з іонізуючим випромінюванням, та надає рекомендації для захисту працівників, населення та навколишнього середовища.	Частково замінена Публікацією МКРЗ № 103
1993	64	Protection from Potential Exposure - A Conceptual Framework (Захист від потенційного впливу - концептуальні засади)	Захист від опромінення	Представляє концептуальну основу для захисту від потенційного опромінення, тобто ситуацій, в яких є ризик можливого, але не гарантованого, іонізуючого випромінювання. Публікація вводить концепцію "потенційного опромінення" і надає принципи і підходи для оцінки і управління ризиками, пов'язаними з такими ситуаціями.	Частково замінена Публікацією МКРЗ № 82

ARCHITECTURE, CONSTRUCTION
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Продовження таблиці 2

1	2	3	4	5	6
1997	76	Protection from Potential Exposures - Application to Selected Radiation Sources (Захист від потенційного опромінення - застосування до окремих джерел іонізуючого випромінювання)	Радіаційний захист від опромінення	Розглядає концепцію захисту від потенційних впливів радіації, зокрема від джерел, які можуть викликати небезпечні рівні опромінення при порушенні звичайних умов експлуатації або через несподівані обставини. Надаються рекомендації для оцінки і контролю ризиків, пов'язаних з різними радіаційними джерелами, такими як ядерні установки, медичні пристрої і промислові радіоактивні матеріали. Основний акцент робиться на управлінні потенційними екстремальними ситуаціями і забезпеченні додаткових заходів захисту.	Частково оновлена Публікаціями МКРЗ № 84, 145
1997	77	Radiological Protection Policy for the Disposal of Radioactive Waste (Політика радіологічного захисту при захороненні радіоактивних відходів)	Радіоактивні відходи	Рекомендації щодо радіологічного захисту при утилізації радіоактивних відходів. Публікація охоплює принципи та політику, що повинні бути враховані при проектуванні, реалізації та управлінні системами для зберігання та захоронення радіоактивних відходів. Основна увага приділяється забезпеченню довготривалої безпеки, зокрема мінімізації потенційного впливу на людей і навколишнє середовище.	Частково оновлена Публікаціями МКРЗ № 101, 122
1998	81	Radiation protection recommendations as applied to the disposal of long-lived solid radioactive waste (Рекомендації з радіаційного захисту при захороненні довго-існуючих	Радіаційний захист від радіоактивних відходів	Публікація МКРЗ № 81 присвячена радіологічному захисту населення після захоронення довгоіснуючих твердих радіоактивних відходів із застосуванням стратегії "концентрації та утримання". Вона охоплює такі варіанти, як неглибоке захоронення в ґрунті та глибоке геологічне захоронення. Його рекомендації	Частково оновлена Публікаціями МКРЗ № 103, 122

ARCHITECTURE, CONSTRUCTION
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Продовження таблиці 2

1	2	3	4	5	6
		твердих радіоактивних відходів)		стосуються і нових сховищ для захоронення. Звіт доповнює, оновлює і роз'яснює матеріал, викладений у Публікації МКРЗ № 46, беручи до уваги останні загальні рекомендації МКРЗ, викладені в Публікації 60, і загальну політику МКРЗ щодо захоронення всіх типів радіоактивних відходів, описану в Публікації 77.	

Проведений аналіз дозволив виявити, які базові положення вийшли до національних норм держави Україна. Однак ці норми були прийняті ще в 2000 році, з того часу пройшло більше 20 років і тому є потреба оновити та внести нові положення, згідно новітніх світових досягнень в сфері радіаційної безпеки. Виходячи з цього виникає потреба в розробці нових Норм.

4. Далі проаналізуємо **Основні санітарні правила протирадіаційного захисту України (ОСПУ-2000)**, які були прийняті 28.12.2000 року [6]. Основні санітарні правила протирадіаційного захисту України були видані для регулювання використання іонізуючого випромінювання та радіоактивних речовин в таких сферах діяльності, як: медицина, промисловість, сільське господарство, наукові дослідження та виробництво ядерної енергії. Ці правила встановлюють санітарно-гігієнічні вимоги до безпеки, обмеження на опромінення персоналу та населення, Основна мета ОСПУ-2000 – забезпечити радіаційну безпеку та захист здоров'я людей від потенційних ризиків, пов'язаних з іонізуючим випромінюванням.

При розробці цих правил використовувалися наступні Рекомендації МКРЗ: 60, 63, 65, 66 та 72 [1]. Визначемо основні положення цих МКРЗ у вигляді короткої анотації з примітками, представлених в таблиці 3.

Таблиця 3

Рекомендації МКРЗ в основі ОСПУ-2000

Рік видання	№ МКРЗ	Назва	Сфера застосування	Анотація	Примітки
1	2	3	4	5	6
1991	60	1990 Recommendations of the International Commission on Radiological Protection (1990 p. Рекомендації	Радіаційна безпека	Ключовий документ, що містить основні рекомендації МКРЗ на 1990 рік. Представляє оновлені принципи і практичні рекомендації щодо радіаційного захисту, включаючи концепції оптимізації,	Частково замінена Публікацією МКРЗ № 103

ARCHITECTURE, CONSTRUCTION
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Продовження таблиці 3

1	2	3	4	5	6
		Міжнародної комісії з радіологічного захисту)		дозових обмежень і принципу "тримання доз якомога нижчими, ніж досяжно". Вона описує підходи до оцінки і управління ризиками, пов'язаними з іонізуючим випромінюванням, та надає рекомендації для захисту працівників, населення та навколишнього середовища.	
1991	63	Principles for Intervention for Protection of the Public in a Radiological Emergency (Принципи втручання для захисту населення у випадку радіологічної аварійної ситуації)	Радіологічний захист, радіаційні аварії	Принципи і рекомендації для втручання і захисту населення під час радіаційних надзвичайних ситуацій. Публікація надає керівництво щодо оцінки ситуації, прийняття рішень і впровадження заходів для мінімізації впливу радіації на населення в умовах аварій. Вона охоплює різні сценарії надзвичайних ситуацій, включаючи аварії на ядерних об'єктах і інші події, що можуть призвести до радіаційного забруднення.	Замінена Публікаціями МКРЗ № 109, 111
1993	65	Protection Against Radon-222 at Home and at Work (Захист від радону-222 вдома та на роботі)	Захист від опромінення, радонний захист	Рекомендації щодо захисту від радіації, пов'язаної з радоном-222, як в домашніх умовах, так і на робочих місцях. Публікація розглядає джерела радону-222, вплив на здоров'я, методи моніторингу і контролю, а також стратегії для зменшення рівнів радону-222.	Замінена Публікаціями МКРЗ № 73, 137
1994	66	Human Respiratory Tract Model for Radiological Protection (Модель дихальних шляхів людини для радіологічного захисту)	Радіаційний захист Медицина	Надає модель людських дихальних шляхів для оцінки впливу радіації на організм. Модель охоплює різні компоненти дихальних шляхів, такі як носоглотка, трахея, бронхи і легені, а також враховує різні типи часток і газів, які можуть бути інгаляційно занесені в організм. Публікація детально описує процеси, які відбуваються при вдиханні радіоактивних часток, їх депонування, розподіл і виведення з організму.	Замінена Публікаціями МКРЗ № 71, 129

1	2	3	4	5	6
1995	72	Age-dependent Doses to the Members of the Public from In take of Radionuclides - Part 5 (Залежні від віку дози опромінення населення від надходження радіонуклідів - Частина 5	Доза опромінення, Радіонукліди	Цей звіт є компіляцією залежних від віку коефіцієнтів очікуваної ефективної дози для населення від надходження радіоізотопів 31 елемента, наведених у публікаціях МКРЗ № 56, 67, 69 і 71. У цьому звіті також наведені прийняті коефіцієнти ефективної дози для населення від радіоізотопів ще 60 елементів, для яких коефіцієнти доз для працівників наведені в Публікації МКРЗ № 68.	Частково оновлена Публікацією МКРЗ № 100

В 2005 році вийшли Державні санітарні норми «Основні санітарні правила забезпечення радіаційної безпеки України», які прийняті наказом Міністерства охорони здоров'я України 02.02.2005 року. ОСПУ-2005 [7] встановлюють принципи та вимоги для забезпечення радіаційної безпеки в усіх сферах, що пов'язані з використанням джерел іонізуючого випромінювання. Документ включає:

1. **Принципи радіаційного захисту:** Визначають основні принципи обґрунтованості, оптимізації і лімітів, які повинні враховуватися при проектуванні і експлуатації об'єктів, що використовують радіаційні джерела.

2. **Класифікація радіаційних ризиків:** Включає класифікацію різних типів діяльності і об'єктів за рівнями радіаційного ризику і встановлює відповідні вимоги до захисту.

3. **Дозиметричний контроль:** Описує методи та процедури контролю і моніторингу рівнів радіаційного опромінення, а також вимоги до дозиметричних засобів і обладнання.

4. **Оцінка і управління ризиками:** Надає рекомендації щодо оцінки ризиків для здоров'я людей і навколишнього середовища, а також заходи для їх зменшення.

5. **Навчання і обізнаність:** Включає вимоги до навчання працівників і підвищення обізнаності громадськості щодо радіаційного захисту.

6. **Радіаційні аварії та надзвичайні ситуації:** Описує процедури для реагування на радіаційні аварії та надзвичайні ситуації, включаючи плани евакуації та захисту населення.

Дія ОСПУ-2005 поширюється на всі види виробничої діяльності з використання ядерної енергії, включаючи діяльність по поводженню з РАВ та відпрацьованим ядерним паливом, а також на всі ситуації втручання, в умовах яких відбувається чи може відбуватися опромінення людини на виробництві та/або в побуті будь-якими джерелами природного та/або штучного походження. З нашої точки зору, при розробці санітарних норм було використано

ARCHITECTURE, CONSTRUCTION
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Рекомендації МКРЗ № 60, 63, 65, 66, 72, 73, 82, 85, 88, аналіз яких представлено в таблиці 4.

Як можливо побачити з таблиці 4, всі Рекомендації на даний час вже оновлені більш новими, тому виникає потреба в оновленні, доопрацювання та випуску нових Державних санітарних норм «Основних санітарних правил забезпечення радіаційної безпеки України», зважаючи на останні світові досягнення у сфері радіаційного захисту.

Таблиця 4

Рекомендації МКРЗ в основі ОСПУ-2005

Рік видання	№ МКРЗ	Назва	Сфера застосування	Анотація	Примітки
1	2	3	4	5	6
1991	60	1990 Recommendations of the International Commission on Radiological Protection (1990 р. Рекомендації Міжнародної комісії з радіологічного захисту)	Радіаційна безпека	Ключовий документ, що містить основні рекомендації МКРЗ на 1990 рік. Представляє оновлені принципи і практичні рекомендації щодо радіаційного захисту, включаючи концепції оптимізації, дозових обмежень і принципу "тримання доз якомога нижчими, ніж досяжно". Вона описує підходи до оцінки і управління ризиками, пов'язаними з іонізуючим випромінюванням, та надає рекомендації для захисту працівників, населення та навколишнього середовища.	Частково замінена Публікацією МКРЗ № 103
1991	63	Principles for Intervention for Protection of the Public in a Radiological Emergency (Принципи втручання для захисту населення у випадку радіологічної аварійної ситуації)	Радіологічний захист, радіаційні аварії	Принципи і рекомендації для втручання і захисту населення під час радіаційних надзвичайних ситуацій. Публікація надає керівництво щодо оцінки ситуації, прийняття рішень і впровадження заходів для мінімізації впливу радіації на населення в умовах аварій. Вона охоплює різні сценарії надзвичайних ситуацій, включаючи аварії на ядерних об'єктах і інші події, що можуть призвести до радіаційного забруднення.	Замінена Публікаціями МКРЗ № 109, 111

ARCHITECTURE, CONSTRUCTION
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Продовження таблиці 4

1	2	3	4	5	6
1993	65	Protection Against Radon-222 at Home and at Work (Захист від радону-222 вдома та на роботі)	Захист від опромінення, радоновий захист	Рекомендації щодо захисту від радіації, пов'язаної з радоном-222, як в домашніх умовах, так і на робочих місцях. Публікація розглядає джерела радону-222, вплив на здоров'я, методи моніторингу і контролю, а також стратегії для зменшення рівнів радону-222.	Замінена Публікаціями МКРЗ № 73, 137
1994	66	Human Respiratory Tract Model for Radiological Protection (Модель дихальних шляхів людини для радіологічного захисту)	Радіаційний захист Медицина	Надає модель людських дихальних шляхів для оцінки впливу радіації на організм. Модель охоплює різні компоненти дихальних шляхів, такі як носоглотка, трахея, бронхи і легені, а також враховує різні типи часток і газів, які можуть бути інгаляційно занесені в організм. Публікація детально описує процеси, які відбуваються при вдиханні радіоактивних часток, їх депонування, розподіл і виведення з організму.	Замінена Публікаціями МКРЗ № 71, 129
1995	72	Age-dependent Doses to the Members of the Public from Intake of Radionuclides - Part 5 (Залежні від віку дози опромінення населення від надходження радіонуклідів - Частина 5)	Доза опромінення, Радіонукліди	Цей звіт є компіляцією залежних від віку коефіцієнтів очікуваної ефективної дози для населення від надходження радіоізотопів 31 елемента, наведених у публікаціях МКРЗ № 56, 67, 69 і 71. У цьому звіті також наведені прийняті коефіцієнти ефективної дози для населення від радіоізотопів ще 60 елементів, для яких коефіцієнти доз для працівників наведені в Публікації МКРЗ № 68.	Частково оновлена Публікацією МКРЗ № 100
1996	73	Radiological Protection and Safety in Medicine (Радіологічний захист та безпека в медицині)	Радіологічний захист Медицина	Зосереджена на питаннях радіологічного захисту та безпеки в медицині. Публікація надає рекомендації щодо застосування радіаційної техніки в медичних процедурах, включаючи діагностичні та	Частково оновлена Публікацією МКРЗ № 97

ARCHITECTURE, CONSTRUCTION
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Продовження таблиці 4

1	2	3	4	5	6
				<p>терапевтичні застосування. Вона охоплює аспекти безпеки для пацієнтів, медичних працівників і громадськості, а також встановлює стандарти для моніторингу та контролю радіаційного впливу.</p>	
1999	82	<p>Protection of the Public in Situations of Prolonged Radiation Exposure (Захист населення в умовах тривалого радіаційного впливу)</p>	<p>Радіаційний захист населення</p>	<p>Цей звіт містить настанови щодо застосування системи радіологічного захисту МКРЗ до ситуацій тривалого опромінення населення. У ньому розглядається загальне застосування системи Комісії для контролю тривалого опромінення в результаті практичної діяльності та проведення заходів у ситуаціях тривалого опромінення. Крім того, він надає рекомендації щодо загальних референтних рівнів для таких втручань.</p>	<p>Частково оновлена Публікацією МКРЗ № 103</p>
2000	85	<p>Avoidance of Radiation Injuries from Medical Interventional Procedures (Уникнення радіаційних ушкоджень від медичних втручань)</p>	<p>Доза опромінення, Медицина</p>	<p>Рекомендації для уникнення радіаційних ушкоджень, які можуть виникнути в результаті медичних інтервенційних процедур, таких як рентгенологічні дослідження і терапевтичні процедури, що включають використання іонізуючого випромінювання. Публікація зосереджена на запобіганні можливих ускладнень, що можуть бути спричинені високими рівнями опромінення, і включає рекомендації для медичних працівників щодо оптимізації доз, моніторингу і управління ризиками, а також забезпечення безпеки пацієнтів під час таких процедур.</p>	<p>Частково оновлена Публікаціями МКРЗ № 120, 135</p>

1	2	3	4	5	6
2001	88	Doses to the Embryo and Fetus from Intakes of Radionuclides by the Mother (Дози опромінення ембріона та плоду від надходження радіонуклідів до організму матері)	Доза опромінення Медицина	Оцінки доз радіації, які отримує ембріон і плід в результаті споживання радіонуклідів матер'ю. Публікація включає методи оцінки внутрішнього опромінення плоду від радіонуклідів, що потрапляють в організм вагітної жінки, а також рекомендації для управління ризиками для плоду.	Частково оновлена Публікаціями МКРЗ № 128, 146

Висновки та перспективи подальших досліджень.

1. В попередніх дослідження були запропоновані рішення певних дискусивних питань в сфері радіаційної безпеки та питань дослідження вплив джерел іонізуючого випромінювання на певні сфери діяльності в системі «Людина – навколишнє середовище – джерела іонізуючого випромінювання» [13-22].

2. Аналіз виданих рекомендацій Міжнародної комісії з радіаційного захисту (МКРЗ) і їх впливу на формування нормативно-правової бази України показує, що Україна суттєво інтегрувала міжнародні стандарти та практики у свою систему радіаційного захисту, що є цілком виправданим та доречним. Основні публікації МКРЗ, зокрема Публікації №41-45, 47, 60, 63, 82, 85 та 88, створили основу для розробки та вдосконалення національних стандартів радіаційної безпеки.

3. Аналіз нормативно-правової бази та проведенні до 2000 року дослідження дозволили зробити національні нормативи з радіаційної безпеки України тотожними більшості нормативних документів світових держав, дозволили синхронізувати базові положення нормативів України та інших держав і нарешті дало можливість створити систему разових та систематичних вимірювань, яка (система) дія в нашій державі і сьогодні.

4. Спираючись на нові дослідження, які вийшли майже за 24 роки (наприклад на заміну чи оновлення Публікацій МКРЗ № 60, 82, які були видані в 1991 та 1999 році відповідно, вже існує Публікація № 103, яка вийшла в 2007 році) потрібно оновити чи краще розробити нові Норми радіаційної безпеки, Основні санітарні правила та Державні будівельні норми з питань радіаційної безпеки в будівництві (серія ДБН.В 1.4-97 припинили дію в лютому 2015 року). Так питання радіаційної безпеки як поводження з техногенно підвищеними джерелами природного походження та індустріальними джерелами, розглядається в НРБУ-97, ОСПУ та в ряді Законів України, однак вони мають

застарілі дані та інтерпритації, неточні формулювання та значення ряду коефіцієнтів і потребують оновлення після доопрацювання та втілення в нормативну базу нових досліджень та новітніх досягнень в сфері радіаційної безпеки та гігієни. Тому потрібно беручи до уваги останні Рекомендації МКРЗ розробити нові Державні будівельні норми України, які будуть базуватися на останніх світових даних про радіаційну безпеку.

5. В подальших дослідження автори планують провести аналіз публікацій Міжнародної Комісії з Радіаційного Захисту (МКРЗ) в період з 2000 по 2024 роки. Визначити зміни та доповнення до деяких з пунктів нормативно-правових документів та запропонувати внести ці новітні дослідження в існуючу базу радіаційних документів.

6. Аналогічно аналізу, доповненням і узгодженням нормативно-правових документів з радіаційної безпеки з діючими в світовій практиці нормативами, науковці ННІ «ПДАБА» планують продовжити роботу над удосконаленням згаданих документів у галузі містобудування, а особливо з питань боротьби з шумом в містах [23]. Такі наукові доробки мають величезне практичне значення для вдосконалення можливостей будівельної галузі по післявоєнній відбудові зруйнованих російською агресією всіх інфраструктурних складових України [24].

Список літератури

1. Офіційний сайт Міжнародної комісії з радіаційного захисту. – Режим доступу: <http://www.ICRP.org>.

2. Закон України «Про захист людини від впливу іонізуючого випромінювання» від 14.01.1998 р. № 15/98-ВР, редакція від 16.10.2022 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1998. № 22. С.115;

3. Закон України «Про поводження з радіоактивними відходами» від 30.06.1995 р. №255/95-ВР, редакція від 16.10.2022 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1995. № 27. С.198;

4. Норми радіаційної безпеки України (НРБУ-97) від 14.07.1997 р. № 208. Київ: МОЗ, 1997.

5. НРБУ-97/Д-2000 Норми радіаційної безпеки України. Радіаційний захист від джерел потенційного опромінення. Державні гігієнічні нормативи (ДГН 6.6.1. - 6.5.061-2000).

6. Основні санітарні правила протирадіаційного захисту України (ОСПУ-2000) від 28.12.2000 р.

7. ДСП 6.177-2005-09-02 «Основні санітарні правила забезпечення радіаційної безпеки України» (ОСПУ-2005) від 02.02.2005 р.;

8. ДБН В.1.4-97 «Система норм та правил зниження рівня іонізуючих випромінювань природних радіонуклідів в будівництві»;

9. Посібник до ДБН В.1.4-2.01-97 "Система норм та правил зниження рівня іонізуючих випромінювань природних радіонуклідів в будівництві. Радіаційний

контроль будівельних матеріалів та об'єктів будівництва" Київ: Держкоммістобудування, 1997;

10. Директива ради 2013/59/Євратом від 5 грудня 2013 року. Про встановлення основних норм безпеки для захисту від загроз, зумовлених впливом іонізуючого випромінювання, і скасування директив 89/618/Євратом, 90/641/Євратом, 96/29/Євратом, 97/43/Євратом і 2003/122/Євратом – Режим доступу: https://snriu.gov.ua/storage/app/sites/1/docs/pereklady_direktiv/radi-201359evratom.pdf (дата звернення: 05.01.2023 р.)

11. Assessing Public Exposure and Environmental Impacts due to Radioactive Discharges from Facilities and Activities, IAEA Safety Report Series (2023, in publication) – Режим доступу: <https://www.iaea.org/topics/environment> (дата звернення: 05.01.2023 р.)

12. Environmental Change in Post-Closure Safety Assessment of Solid Radioactive Waste Repositories, Report of Working Group 3 of the IAEA's Environmental Modelling for Radiation Safety (EMRAS II) Programme, IAEA-TECDOC-1799 (2016) – Режим доступу: <https://www-pub.iaea.org/MTCD/publications/PDF/TE1799web.pdf> (дата звернення: 05.01.2023 р.)

13. V.Berkovsky, J.Harrison, L.Bertelli, E.Blanchardon, B.Breusted, D.Gregoratto, A.Francois, J.Hunt, H.Kim, C.Koch, M.A.López, J.Marsh, D.Melo, G.Ratia, K.Tani, M.Tanigaki, A.Ulanowski Reference methodologies and datasets for dose assessments in emergency exposure situations. *6th International Symposium on the System of Radiological Protection*, 7-10 November 2022, Vancouver, Canada. Programme and Book of Abstracts. – 2022

14. B.Charrasse, J.C.Mora, T.Anderson, Yu.Bonchuk, D.Telleria. Bounding uncertainties around the conceptual representation of species in radiological assessment in the context of routine atmospheric release. *Journal of Radiological Protection*, Vol.42, No.2, 2022

15. Соколов І.А., Запрудін В.Ф., Беліков А.С., Пилипенко О.В., Савицький М.В., Гупало О.С. Радонова безпека житлових будівель. Підручник для студентів вищих навчальних закладів з грифом МОН (№ 14/18-Г-1583 від 03.07.2008р.) / В.Ф. - Дніпропетровськ, 2008 р. – 313 с.

16. Беликов А.С., Калда Г.С., Соколов И.А., Пилипенко А.В., Рагимов С.Ю. Радиационная безопасность зданий и сооружений с учетом инновационных направлений в строительстве: учебник для студентов ВУЗов. Днепропетровск, 2013. - 367 с.

17. Пилипенко А.В, Гряник А.В., Дзюбан А.В., Сушко Л.А., Баранник А.Н. Методика построения распределения радонопоступления из грунтов в воздух помещений здания на исследуемой территории Строительство, материаловедение, машиностроение // Сб. научн. трудов. – Выпуск 49, 14-15 мая 2009, ПГАСА, Днепропетровск, 2009, 200 с. 51-54с.

18. Капля О. І., Беліков А.С., Пилипенко О.В., Аналіз нормативно-правової бази у сфері охорони та фізичного захисту особовим складом ВВО ДП

«38 ВІТЧ» режимної території колишнього уранового виробництва ВО «ПХЗ»
Вісник ПДАБА № 8, Дніпро 2010 - 41-44с.

19. Беликов А.С., Пилипенко А.В., Степанова А.В., Вишне夫斯基 А.С. Оценка радиационной опасности согласно рекомендациям международной комиссии по радиационной защите / Строительство, материаловедение, машиностроение: сб. научн. трудов. Выпуск 80 / ГВУЗ «ПДАБА» – Днепропетровск, 2015. – 380 с. Стр. 55 – 60.

20. Radiation safety status in the housing estate Peremoha - 2 in Dnipro city. Pylypenko O., Karasev O., Rybalka K., Kreknin K. / The scientific heritage. Budapest, Hungary, 2021. no. 78. vol. 1, pp. 29 – 34. DOI: 10.24412/9215-0365-2021-78-1-29-34 Available at: <https://goo.su/1911Eb>

21. Further studies of radiation parameters on the microdistrict Peremoha-6 Pylypenko Oleksandr, Karasev Alexey, Katerina Rybalka, Taras Dubov / Scholarly Publisher RS Global World Science 2(74), February 2022, p/ 128 RS Global Sp.z O.O., Warsaw, Poland. P. 9-13. DOI: https://doi.org/10.31435/rsgloba_ws/28022022/7766

22. Пилипенко О.В., Саньков П.М., Дзюбан О.В., Папірник Р.Б., Ткач Н.О. Особливості організації радіаційного контролю на об'єктах ядерно-паливного комплексу України / Scientific Collection «InterConf», (124): with the Proceedings of the 12th International Scientific and Practical Conference «Scientific horizon in the context of social crises» (September 16-18, 2022). Tokyo, Japan: Otsuki Press, 2022. 207 p. URL: <https://archive.interconf.center/index.php/conference-proceeding/article/view/1316>

23. МВ Омеляненко, ПМ Саньков, КС Харченко, ОІ Бондаренко, НО Ткач. Деякі погляди на стан нормативного регулювання будівельної діяльності в Україні/ The XII International Science Conference «Topical tendencies of science and practice», December 07 – 10, 2021, Edmonton, Canada. 601 p. P. 33-38.

24. Саньков П.М., Ткач Н.О., Палагіна Л.П., Галаницька А.А., Апанасенко А.А. Світовий досвід відбудови міст після другої світової війни/ The XIX International Scientific and Practical Conference «Modern problems in science», May 17 – 20, 2022, Vancouver, Canada. 918 p P. 52-59

ЕЛЕМЕНТИ СЦЕНІЧНОГО ПРОСТОРУ У МИСТЕЦТВІ ХОРЕОГРАФІЇ

Косиченко Вікторія Анатоліївна

старший викладач кафедри хореографії,
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Захарова Анастасія Геннадіївна

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти,
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Хореограф повинен досконало розуміти сутність сценічного мистецтва, яке включає в себе хореографію. Хореографія є просторово-часовим видом мистецтва, що об'єднує простір, час, виконавців і глядачів. Сценічний простір має три виміри і обмежується межами сцени або іншими майданчиками.

Танцювальна композиція розгортається в часі, створюючи просторово-часовий (чотиривимірний) континуум, у якому час є засобом фіксації руху. Час сценічного простору визначається музикою, яка є одним із найважливіших емоційних та дієвих елементів. Отже, хореограф-постановник повинен добре розуміти танцювальну музику та постійно вдосконалювати свої знання в цій галузі.

Виконавці реалізують задум постановника, освоюючи сценічний простір і роблячи цю ідею видимою. Постановка створюється для глядачів, і саме їхня реакція забезпечує зв'язок і надає смисл виставі.

У працях вітчизняних і зарубіжних дослідників, таких як Р. Барт, Г. Башляр, С. Безклубенко, Ж. Бодрійяр, Ю. Борев, Т. Гуменюк, Ф. Джеймисон, У. Еко, А. Костіна та інших, аналізуються як загальні естетичні, культурологічні та мистецтвознавчі проблеми, так і питання взаємодії особистості з художнім середовищем. Важливе місце в цьому контексті займає розуміння процесу художньої творчості як форми образного мислення і засобу створення унікальної художньої реальності.

Дослідники підходять до поняття «театральний простір» з різних перспектив: одні розглядають його як специфічний різновид культурного простору, тоді як інші досліджують його як елемент театральної культури, проводячи порівняння між поняттями «театральний простір» та «простір театру».

Дослідниця О. Вакуленко визначила особливості художнього простору хореографічної вистави, побудованої на лексиці бального танцю та розглянула значення аудіальних та візуальних непластичних елементів хореографічної вистави (сценографії, музичного оформлення та драматичної основи) в контексті розвитку цілісного образу сценічного твору. Я. Гриценко висвітлила проблему трансформації сприйняття просторових форм композиції у сучасному танці, семіотику простору.

Хореографічна вистава є єдністю хореографії, музики та сценографії, що створює концентрацію нелінгвістичних знаків, спрямованих на невербальне сприйняття глядача. Оскільки в ній відсутні вербальні елементи, які мотивують, розвивають та пояснюють ситуацію і дію, особливого значення набуває «візуальний текст», що складається з хореографічних і сценографічних елементів, доповнених музичним супроводом, і передає сюжет вистави. Це підсилює значення сценографії як частини «візуального тексту», розширюючи її дійсничну функцію та значення як візуального знаку драматургії хореографічної вистави [1]. Сприйняття та інтерпретація такої вистави глядачем значною мірою залежить від читання візуального тексту в поєднанні з аудіальним сприйняттям.

Мистецтво сценічного танцю побудовано на виявленні зв'язків з основними почуттями та ідеями. У роботі з формування цієї важливої основи хореограф йде від досвіду танцюристів, як особистого, так і професійного, і творчий геній хореографа полягає у здатності плести складну та тонку павутину почуттів та зв'язків, що вона виявляє, використовуючи психофізіологічні ресурси своїх виконавців.

Глядач сприймає виконавця не просто як придуманого персонажа або тіло, що рухається. Люди на сцені виразні самі по собі, і, оскільки вони існують на сцені фізично, а, спектакль поставлений у вигляді метафоричних образів, що накладаються один на одного, виявляються глибші емоційні структури, дуже схожі на сни.

Тіло на сцені танцівника виходить завжди за рамки рухів, що відбуваються, і, присутність, що отримала розвиток, загострює зір глядача, дозволяє бачити за рухами й людину, і культурні коди. Дедалі більше значення надається реальності тіла виконавця на сцені, а не якомусь абстрактному ідеалу руху, якому намагається слідувати танцюрист. Більш того, рухи, що приймаються виконавцями, взяті із соціального життя — того життя, яке обволікає весь образ і наше самовідчуття [2]. Слід зазначити, що тіла танцюристів на сцені можуть бути виставлені напоказ як порожні пози, які використовуються для того, щоб залучити партнера, або як матеріал, що представляється глядачам. Навіть якщо глядач бачить далі цю об'єктивну структуру, його змушують усвідомити її вплив, що домінує у виконавському мистецтві. У сценічному танці може бути навмисне відкритий фінал: він вимагає від глядача, щоб він звернувся до власного досвіду і, щоб надати сенс виконаній метафорі, розгляду досвіду танцюристів поза створеним середовищем.

Сила уявлення полягає в постійному усвідомленні кожним глядачем того, що саме зображають танцюристи, як вони пов'язані з цим особисто і як можуть реінвестувати це усвідомлення. Танцюристи не уявляють досвід через тіло, але ініціюють процес, на підставі якого постає тілесний досвід. Це переглянute ставлення до тіла виконавця на сцені створює основу нового підходу до виконання і пропонує альтернативу як ілюзійно-імітаційної танцювальної практики сценічного танцю, і абстрактному руху заради руху в танці. Хореограф-постановник вибудовує світ індивідуального втілення, як його переживає виконавець, вибудовуючи археологію досвіду. Підходячи до широкого спектра

людських емоцій, розглядаючи їх у контексті досвіду, хореограф-постановник здатний звернутися до приватних особистих моментів, щоб дослідити глибинні структури, що впливають на поведінку та спосіб існування у світі. Базова емоція сценічного танцю — це переживання необхідності зв'язку з іншими людьми та почуття, яке ми відчуваємо, що лежить в основі, застосовуючи відповідні патерни поведінки нашого життя, де це прагнення до єднання є фактором, що мотивує [3].

Світ на сцені вибудовується через образи, але образи діють скоріше як патерни досвіду, а не як створені візуальні епізоди. Наприклад, образ пари у просторі сцени, вбирає у собі почуття бажання, ризику та вразливості. Зрозуміло, ми самі ніколи не здійснювали конкретної дії, але вона запускає аналогічний процес, за допомогою якого танцюристи розкриваються у спробах досягти єднання. Епізод конкретний, але використовує цю особливість як таку, що відсилає до більш загальної тематики. Він діє як метафора, вибудовуючи власний досвід шляхом створення стиснутої версії того, що ми відчуваємо у певні моменти нашого життя. Глядач співпереживає побаченому, відчуваючи вразливість пари та співвідносячи її з нашим власним досвідом. Образ, що представляє на сцені, насичений почуттям, на якому він був збудований.

Населений цими насиченими образами сценічний танець викликає захоплене глибинне почуття. Образи сценічного танцю можуть бути безглуздими й іноді здаються безглуздими, але всі наділені якістю, вплив якої дуже сильний. Події, що розвиваються на сцені, образи, що розвиваються, зростаються воєдино і вибивають зі звичного стану. У міру усунення фокуса сценічного танцю акцент робиться на те, як представити на сцені новий матеріал, використовуючи власний досвід хореографа та досвід виконавців у широкому спектрі танцювальних практик. Ці переживання переносяться на той матеріал, що під рукою, а засоби, якими хореограф створює нові танці, вбудовані в довгий і ретельний процес розвитку. Цей процес хореограф тримає, як правило, за зачиненими дверима, але подібне усамітнення служить скоріше для того, щоб забезпечити виконавцям необхідне їм почуття безпеки в той час, коли вони, ризикуючи зазнати невдачі, руйнують старий порядок роботи, щоб прийти до чогось нового і відмінне від відомого, чим виходить від бажання зберегти її методи в таємниці [4]. Так чи інакше, визначити методи роботи окремого хореографа досить складно, для цього потрібно від постановки перейти до можливих шляхів їхньої побудови, необхідних для втілення матеріалу. Багато хореографів не пропонують ніяких особливих вправ чи технік виконання, якими можна слідувати, але вони створюють базу для розробки специфічних репетиційних стратегій для генерування нового матеріалу та створення закінчених творів. Методологія - це процес пристосування.

Хореограф бере трохи звідси, шматочок звідти й пристосовує це під свої інтереси з урахуванням власного контексту. У творчості хореограф спирається на використання наявних ресурсів, а основний ресурс – це люди. Головні активи кожного хореографа-постановника у їхньому власному процесі розвитку – це

час, необхідний для того, щоб перебирати міради нових постановчих сценічних образів.

Концентрація сценічного танцю на процесі, а не на результаті має далекосяжні наслідки: перебудовується сама основа – те, з чого починаються постановки. Кожен елемент сценічного танцю в сутності має справу з технікою руху, використовуючи форму, що дозволяє виконавцю висловити свої ідеї. Техніка і змів сценічного танцю, видаються як окремі сутності. Але техніка - це даність, і процес вибудовується на цій техніці таким чином, щоб щось могло бути виражене. Так само під час роботи над сценічним танцем зазвичай виникає прагнення використовувати базову структуру, яку надає сценарій, як засіб для розкриття суті твору. Хореограф та танцюристи бачать у тексті танцю інструмент для вираження глибинної ідеї. Обидва процеси спрямовані насамперед на кінцевий результат виконання. Кожен елемент сценічного танцю починається з сукупності базових ідей і переживань, породжених чи відповідями відкриті питання, поставлені на репетиції, або упорядкованим першоджерелом, з якого народжується розвиток. Щойно розпочавшись, дослідницький процес розвивається у своїй власній логіці [5].

Справжнє новаторство сценічного танцю лежить у зміщенні пріоритетів від мови вираження, що веде до кінцевого продукту, до питання про те, що має бути виражено, і подальшого зіткнення думок і відкриттів, що відбувається під час репетицій. Як це висловив Річард Сайкс: «Внесок у мистецтво танцю – це процес, а не результат» [6]. Вхідження у процес розвитку – це відкриття власного шляху до впливу на глядача на сцені. Готовий сценічний танець не стоїть перед вами як готова ціль, до якої слід прагнути. Він народжується у процесі створення, розкриваючи компроміси, що приховані в постановці, і протиріччя, що вбудовані в саму структуру роботи. Важливо не те, що є кожним з елементів сценічного танцю, а те, що змушує їх утворювати ціле, – та сполучна тканина, яка утримує розрізнені елементи разом. У сценічному танці ця тканина утворюється в процесі репетицій, на яких пробуються варіанти, відкидаються елементи, поки з думок та ідей, рухів та образів не народжується танець, підказаний первісними питаннями [7].

Сценічний танець є злиттям танцювальної та сценічної моделей. Кожен елемент сценічного танцю вносить свій набір умовностей та очікувань, які мають бути дотримані та реалізовані чи відкинуті у тому, чи іншому конкретному випадку. Сценічний танець, покладаючись на проникнення однієї форми в іншу та їхню відповідність одна одній, використовує весь виразний потенціал обох форм так, що вони зливаються в єдине ціле. Сюжетні танці застосовують танцювальну техніку до театральної форми та структурних принципів, щоб створити сценічний танець, де сцена та танець існують більш тісно, ніж за простого сусідства.

Як зазначає А.С. Горбов необхідно оголювати саму суть танцювального процесу, спонукальний мотив, з якого народжується рух, і таким імпульсом завжди виявляється людина у конкретній ситуації [1].

Постановка в тому вигляді, як вона була виконана, стає послідовністю епізодів, що базуються на особистих переживаннях виконавців, вони розкриті під час репетиції та виражені на сцені в термінах тілесності та театральності. Завдання сценічного танцю у тому, щоб знайти спосіб підтримувати вектор розвитку танцю з допомогою хореографічних принципів побудови, включаючи театральні заходи вираження особистого досвіду. У сучасному сценічному танці базовий елемент промовистості переорієнтований: виконавець постає реальною людиною в реальній події. Саме це розкриття суб'єктивного досвіду, що йде від тіла виконавця і представлене через нього, – і є основою сценічного танцю, точка, в якій танець і сцена зливаються воедино.

У сценічному танці необхідно не лише використовувати танцювальну підготовку, але також необхідні зміни самого ставлення до цієї підготовки. Танець виходить за рамки хитромудрого виконання рухів, навчання танцю вже давно вийшло за межі таких цінностей, як рух заради самого руху, навіть якщо цінність все ще має панівний вплив, а сучасний танцювальний світ кидає виклики ілюзіям. Творчість сучасного танцюриста перебудовує весь процес та створює сценічний світ, основа існування якого – тіло виконавця. Звичні моделі танцю припускають, що ми стежитимемо за межами реальності на сцені, щоб побачити або внесок виконавця в характер і створений світ, або виразні можливості руху в танці. Ці моделі породжують неучасть: пропонують вдумуватись у створену виразну структуру, залишаючи за рамками реальну людину. У сучасному танці образи створюються на репетиціях та структуруються відповідно до танцювальних принципів, щоб створити простір особистої присутності.

Список літератури:

1. Станіславська К.І. Мистецько-видовищні форми сучасної культури: монографія. Київ : НАКККиМ, 2016. 352 с.
2. Крись А. С. Тенденції розвитку драматургії сценічної бальної хореографії у контексті світових процесів. Мистецтвознавчі записки. 2019. Вип. 35. С. 189–195.
3. Горбов, А.С. Постановка видовищно-театралізованих заходів. К.: Шкільний світ, 2010. 127 с.
4. Ратайчакова Д. Театральність і сценічність. Театр: історія, теорія, практика. Львів, 2013. С. 102–120
5. Клековкін О.Ю. THEATRICA: Лексикон / Ін-т проблем сучас. мистецтва НАН України. Київ : Фенікс, 2012. 800 с.
6. Barthes R. The Semiotic Challenge. University of California Press: Berkeley, 1994. 293 p.
7. Паві П. Словник театру. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2006. 640 с.

ІСТОРІЯ ПЛАКАТА: ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ І КУЛЬТУРНИХ ЗМІН НА РОЗВИТОК ЖАНРУ

Куратова Марія

Доцент кафедри дизайну
Харківський національний педагогічний університет

Янковська Людмила Володимирівна

Магістр кафедри дизайну
Харківський національний педагогічний університет

Сьогодні на вулицях міста, по телевізору або в соціальних мережах ми бачимо плакати, які закликають нас задуматися на багато актуальних тем. Розглянемо історію розвитку плакатного мистецтва від його зародження до сучасності, зокрема вплив різних художніх стилів та політичних змін на еволюцію плакатів.

Плакат є особливою формою графічного мистецтва, що поєднує виразність з функціональністю, доносячи важливі соціальні, політичні та культурні повідомлення. Його здатність швидко й ефективно впливати на масову свідомість зробила його потужним інструментом візуальної комунікації. В умовах зростаючої інформаційної насиченості та стрімкого розвитку нових медіа, плакат залишається актуальним засобом вираження, який здатний відображати суспільні настрої та реагувати на виклики часу.

Сьогодні, у добу цифрових технологій та соціальних мереж, плакат отримав нові засоби поширення, однак дослідження його еволюції та впливу на сучасну культуру залишається важливим. Аналіз історії плакатного мистецтва допоможе краще зрозуміти, як змінювались його естетика і зміст, а також які тенденції можуть формуватися в майбутньому.

Історія плакатного мистецтва є предметом численних наукових досліджень, що охоплюють різні аспекти його розвитку. Серед основних праць можна виокремити дослідження С. Грейвза та М. Костера, які аналізують плакат як засіб політичної пропаганди в період двох світових воєн. Вони наголошують на важливості плакатів у формуванні громадської думки та мобілізації населення. Роботи Ж. Дельмара і Л. Фіннелі досліджують роль рекламного плаката у розвитку комерційної графіки та вплив на споживацьку культуру. Особливу увагу приділено внеску митців, таких як Тулуз-Лотрек, які зробили плакат самостійним видом мистецтва. Праці Л. Гарднера та Р. Фіцпатрика присвячені аналізу стилістичних змін у плакатному мистецтві ХХ століття, таких як конструктивізм, ар-деко та модернізм, що відображали загальні тенденції в образотворчому мистецтві.

Плакат це вид графічного мистецтва, який поєднує зображення та текст для донесення інформації до широкої аудиторії. Основне завдання плакату – привернути увагу та викликати швидко реакцію, зазвичай через яскраві кольори,

ART HISTORY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

лаконічний текст та виразні образи. Плакат у різні періоди служив інструментом реклами, агітації та соціальної пропаганди, що вплинуло на багато аспектів суспільного життя та культури. Його розвиток тісно пов'язаний з технологічними змінами, політичними подіями та культурними течіями, які формували його зміст і візуальний стиль.

Історія плаката починається ще з античності, коли з'явилися перші форми рукописних оголошень. У Давній Греції та Римі на стінах і спеціальних табличках розміщувалися повідомлення про важливі події: розпродажі товарів, інформування громадян про суспільні чи політичні заходи, театральні вистави або спортивні змагання. У таких оголошеннях з'явилися перші елементи реклами, хоча їх стиль був набагато простішим, ніж сучасні плакати. Першими прообразами плакатів можна вважати так звані «album» – оголошення або повідомлення, які розміщували на стінах чи дошках у людних місцях міст античного світу. Ці тексти часто карбували на мармурових і металевих пластинах, щоб зробити їх довговічними.

У XV столітті, з винаходом друкарства, плакат бере свій початок у своєму звичному для нас вигляді. Винахід Йоганна Гутенберга дав змогу поширювати інформацію через друковані листівки та афіші. Проте справжнім проривом для плакатного мистецтва став 1482 рік, коли торговець книгами Батдольд використав плакат як рекламу для свого видання «Геометрія Евкліда». Це був перший приклад комерційного використання плаката, що зумовило подальший розвиток цього жанру.

¶ Een schoone ghewetliche en een viedde hpf
sole van eenre wouwē ghebreken. Alreuzpne/
en van haret afroemte en ghesachte va haret
voert ghescomen synde en van haret alre won
berthe en vome werche en sepen die sy grdaē
en bedruen hebben. Ende es nu nywchre wt
den walsche ghetanslaetert in dupfche /ende
mer schoone personagen ende figuren na den
epich der matreien verneet. Ende mē salse met
vete merz andere nrewe boeckm vonden se soo
peret plaatsen hier onder ghrichruen

Рис.1. Перший рекламний плакат для перевиданого підручника Евкліда «Геометрія», 1482

У XVII–XVIII століттях плакати здебільшого мали агітаційний характер, вони використовувалися під час соціальних і політичних змін, таких як Селянська війна в Німеччині або революційні події у Франції. У той час з'явилися так звані «летючі аркуші» – перші друковані листівки з ілюстраціями

та текстами, які швидко поширювали інформацію серед населення. Такі листівки стали попередниками сучасного політичного плаката.

У 1798 році винайшли літографію, але на початку свого існування вона була надто повільною та дорогою для масового виробництва плакатів. Більшість плакатів того часу створювалися у вигляді гравюр на дереві чи металі, що обмежувало використання кольорів та складність дизайну. Ситуація змінилася близько 1880 року, коли Жюль Шере розробив «літографічний процес із трьох

ART HISTORY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

каменів». Цей метод дозволив створювати яскраві зображення за допомогою лише трьох кольорів – червоного, жовтого та синього, друк яких вимагав високої точності. У XIX столітті, завдяки розвитку поліграфії, плакати починають набувати нового вигляду та популярності. Технічний прогрес дозволив використовувати кольорову літографію, що зробило плакати більш привабливими та масовими. У цей період століття формується так званий «плакатний бум», лідером якого стала Франція, зокрема Париж, який став центром новаторських підходів у створенні плакатів. Французький художник Жюль Шере вважається засновником сучасного плакату. Саме Жюль Шере визначив основні принципи створення плакатів, які залишаються актуальними і сьогодні: помітність, зрозумілість та концентрація на основній ідеї.

Рис. 2.1. Плакати Жюля Шере. 2. Плакати Анрі де Тулуз-Лотрека 1891

Відомі художники того часу, такі як Анрі де Тулуз-Лотрек, використовували свої афіші для реклами паризьких кабаре, таких як знаменитий «Мулен Руж». Їхні роботи поєднували мистецьку виразність із комерційною функцією, що дозволило плакату піднятися на новий художній рівень і стати популярним у Європі та за її межами.

Наприкінці 1890-х років інтерес до плаката значно зріс завдяки появі стилю ар-нуво (модерн).

Рис.3. Роботи:
Альфонса Мухи,
Жоржа де Фера,
Ежена Грассе

Цей декоративний напрямок вирізнявся плавними лініями та формами, натхненними візантійськими іконами, романтизмом прерафаелітів та кельтським відродженням. Стиль модерн гармонійно поєднувався з тогочасними

ART HISTORY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

тенденціями і став домінуючим у паризькому плакатному мистецтві аж до кінця 1900-х років. Серед найвідоміших художників, які працювали в цьому стилі, варто згадати Альфонса Муху, Жоржа де Фера, Ежена Грассе, Альбера Гійома.

XX століття. Стиль модерн, то після Першої світової війни він почав втрачати популярність і вже вважався застарілим, не здатним відображати нові реалії світу, що змінювався під впливом технологічного прогресу. Початок Першої світової війни у 1914 році приніс нове використання плаката – його активно застосовували для пропаганди. За допомогою яскравих постерів влада намагалася вербувати новобранців до армії, підвищувати патріотичні настрої серед цивільного населення та направляти народний гнів на ворогів. Пропагандистські плакати мали величезний вплив і швидко стали потужним інструментом мобілізації мас. З того часу плакат став важливою зброєю у різних політичних і соціальних конфліктах, супроводжуючи значні історичні події. Успіх цього жанру був настільки значним, що після революції його активно взяли на озброєння більшовики, адже видання агітаційних плакатів було одним із ключових завдань культурної революції, плакати можна було використовувати для поширення ідей нової влади та боротьби з опозицією. У країні з низьким рівнем освіченості плакати стали ефективним засобом реалізації цієї ідеї. Вони частково замінили друковані засоби масової інформації, активно використовуючись агітаційними бригадами, які подорожували країною в спеціальних агітаційних поїздах та пароплавах.

Також в цей час з'являються нові течії в мистецтві, такі як кубізм, футуризм, експресіонізм, які точно відображали дух часу. Ці напрямки пропонували новий візуальний підхід, орієнтований на експерименти з формою та композицією, що відповідало інноваційним досягненням у науці й техніці. Одним із найбільш помітних явищ того часу був радянський конструктивізм, який став втіленням нових мистецьких тенденцій. Цей напрямок, натхненний ідеями Казимира Малевича і його супрематизму, активно розвивався завдяки таким художникам, як Володимир Татлін та Олександр Родченко.

Рис. 4. Плакат К.Малевича. Плакат у стилі Конструктивізм О. Родченка.

Плакат В.Єрмилова

Вони прагнули створювати плакати, що поєднували чіткі лінії, геометричні форми та революційні ідеї. Конструктивізм пропагував новий, більш

ART HISTORY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

функціональний і прагматичний підхід до мистецтва, який наголошував на практичному застосуванні художніх форм. Надзвичайно цікавим художником, який впровадив конструктивістські принципи в свою роботу, був Василь Єрмилов. Його часто називають піонером дизайну в Українській РСР. У 1920-х роках Харків став «містом Єрмилова», адже його роботи прикрашали багато вулиць, магазинів та рекламних споруд. Важливу роль у формуванні Єрмилова як художника відіграв письменник Валер'ян Поліщук, який був теоретиком конструктивізму і автором першої монографії про митця. Поліщук заснував журнал «Авангард», для якого Єрмилов розробляв обкладинки та шрифти. Він також мав значний вплив від ідей Баухаузу, завдяки літературі та каталогам, які Поліщук привозив із подорожей до Німеччини. Єрмилов навіть мріяв створити у Харкові заклад освіти, подібний до Баухаузу.

Попри значний вплив радянського конструктивізму на західні течії, такі як Баухаус та де-стейл, в СРСР цей стиль поступово поступився місцем соціалістичному реалізму. Останній акцентувався на ідеологічному зображенні героїчних образів і вірності партійним принципам.

Ще одним важливим явищем у світовому мистецтві плакату стала поява стилю арт-деко, який став новим символом модерності. Представлений на виставці «Декоративне мистецтво» 1925 року в Парижі, арт-деко з його чіткими геометричними формами та яскравими кольорами відображав ідеї потужності й швидкості, характерні для індустріального суспільства. Арт-деко черпав натхнення з кубізму, футуризму, конструктивізму та інших течій, пропонуючи естетично привабливий і технологічно обґрунтований стиль.

Серед найвідоміших представників цього напрямку варто відзначити французького митця Адольфа Мурона Кассандра,

Рис 5. Серія плакатів. Адольф Мурон Кассандр, 1927

Він створював плакати для океанських лайнерів, німецького художника Людвіга Хольвейна та швейцарських дизайнерів Отто Мораха і Герберта Маттера. Таким чином, плакатне мистецтво періоду між двома світовими війнами демонструвало значні зміни: від геометричної строгості та функціональності конструктивізму до декоративної витонченості арт-деко. Це

ART HISTORY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

відображало не лише нові тенденції в мистецтві, а й зміну соціальних та економічних реалій, які формували обличчя тієї епохи.

Цікаво, що цей радянський авангардний стиль, хоч і був спрямований на потреби революційного суспільства, мав більший вплив на західні дизайнерські рухи, такі як Баухаус і де-стейл, ніж на саму радянську плакатну школу. З часом в СРСР він поступився місцем соціалістичному реалізму, який диктував строгу ідеологічну спрямованість і фокусувався на героїчних образах та стереотипних сюжетах.

У період 1917–1930 років в Україні було надруковано близько 3 мільйонів 515 тисяч екземплярів плакатів. З них 2,27 мільйона мали культурно-побутове та виробниче призначення, а 1,245 мільйона – політичну спрямованість. Незважаючи на те, що кількість політичних плакатів була меншою, їхній агресивний та гасловий стиль ефективно передавав партійні ідеї та значно впливав на свідомість українського населення. Велику роль у випуску агітаційних плакатів, переважно на кооперативну тематику, відіграла всеукраїнська кооперативна книговидавнича та торговельна організація «Книгоспілка». Її плакати стали невід’ємною частиною інтер’єрів хат-читалень та сільських будинків культури, сприяючи популяризації книг та залученню населення до систематичного читання.

У період Другої світової війни, особливу роль відігравали політичні плакати. Їх використовували для мобілізації населення, підняття морального духу та формування патріотичних почуттів. Плакати цього періоду часто апелювали до емоцій, використовуючи яскраві образи та гасла. Яскравими прикладами є плакати британської армії «Your country needs you!» та радянські агітаційні плакати, які закликали до боротьби з ворогом. На той час в Україні плакат також служив засобом самопрезентації та легітимації різних політичних режимів, таких як радянський та нацистський, а також українського національно-визвольного руху під проводом ОУН та УПА. Однією з найяскравіших постатей цього напрямку став Ніл Хасевич, який створив потужний візуальний символіку для Української повстанської армії (УПА). Його роботи не лише відображали прагнення до свободи та незалежності, але й слугували засобом мобілізації та піднесення бойового духу. Головним мотивом у його творчості була необхідність збройної боротьби за суверенітет України та підтримка українських військових у їхньому протистоянні.

Рис 6. Альфред Літе, «Lord Kitchener Wants You», Радянські плакати

ART HISTORY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

1941-1945 років, Дереворит Ніла Хасевича «Тарас Чупринка», 1950

По закінченні Другої світової війни відбулися суттєві зміни у плакатному виді мистецтва. Літографія, яка довгий час була основним методом створення плакатів, поступилася місцем дешевшому офсетному друку. Туристичні плакати, які раніше були популярними, замінялися брошурами та буклетами з використанням фотографій. Однак, швейцарська школа плакатного мистецтва, завдяки своїй розвинутій друкарській базі, змогла зберегти свої позиції і навіть стала джерелом нового мінімалістичного стилю, відомого як Міжнародний друкарський стиль. Він був ідеально пристосований до вимог повоєнного світу з його багатомовною комунікацією та глобальним ринком, і вже до 1970-х років став провідним стилем у галузі графічного дизайну. Проте, через низку комерційних обставин, його використання в плакатах залишалося обмеженим.

Поява поп-арту, що здобув популярність у 1960-х роках, та нових художніх течій значно вплинула на стиль плаката, відкривши нові можливості для візуального вираження. У цей період з'являються інноваційні техніки, зокрема фотомонтаж, що дозволив створювати складніші та більш виразні композиції. Хоча плакат поступово втратив свою монополію як головний засіб масової інформації, він зберіг своє значення як важливий елемент візуальної культури, залишаючись носієм потужних соціальних і мистецьких меседжів

Сьогодні, з розвитком цифрових технологій плакат пережив трансформацію: від друкованого формату до цифрових зображень, які активно використовуються у віртуальному просторі. В даний час він став невід'ємною частиною соціальних кампаній, мистецьких проєктів та політичних акцій. Завдяки сучасним платформам, таким як соціальні мережі, вебсайти та мобільні додатки, плакати миттєво досягають широкої аудиторії, що робить їх ідеальним інструментом для донесення інформації.

Після здобуття Україною незалежності у 1991 році, національний плакат переорієнтувався на теми, пов'язані з національною ідентичністю та культурними цінностями. Важливим етапом у його розвитку стали події Революції Гідності у 2014 році та російсько-українська війна, які стимулювали появу плакатів із потужними патріотичними меседжами. Ці плакати закликали до єдності, підтримки українських військових та боротьби за свободу, часто використовуючи сучасні цифрові технології для швидкого розповсюдження через інтернет та соціальні мережі.

ART HISTORY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

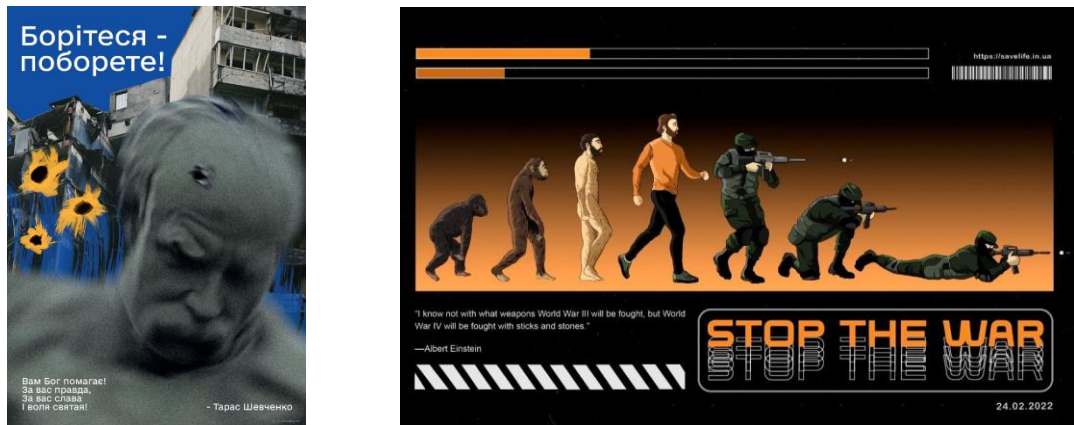

Рис 7. Серія плакатів. Автори: студенти ХНПУ імені Г.С.Сковороди
Л.Янковська, С.Костилева.

Сучасні дизайнери та художники у своїх роботах поєднують традиційні візуальні елементи з інноваційними підходами, створюючи твори, які не тільки інформують, але й викликають емоційний відгук у глядачів.

Таким чином, еволюція плаката відображає розвиток масових комунікацій та художніх форм, зміну суспільних цінностей та технологічного прогресу. Пройшовши шлях від простих оголошень до складних цифрових композицій, плакат зберігає свою важливу роль у культурному житті сучасного світу, адаптуючись до нових викликів та форм спілкування.

Список літератури:

1. Verdex. Історія плакату: Жуль Шере та його шаретти [Електронний ресурс] / Verdex // Violity. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://violity.com/ua/publication/2362-storiya-plakatu-zhul-shere-ta-jogo-sharetti.html?category=all>.
2. Донець О. М. Плакати видавництва «Книгоспілка»: проблеми дослідження (за матеріалами фондів відділу образотворчих мистецтв Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського) / О. М. Донець // Рукопис. та кн. спадщина України. – 2020. – Вип. 26. – С. 116–141.
3. Пеленська О. Ніл Хасевич – головний художник УПА. Його малюнки потрапили в ООН [Електронний ресурс] / О. Пеленська, Н. Петрук // Радіо Свобода. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.radiosvoboda.org/a/nil-khasevych-holovny-khudozhnyk-ura/31263521.html>.
4. Склярська М. О. Український радянський плакат. – Київ : Мистецтво, 1971. – 114 с.
5. Український радянський плакат / упоряд.: Б. Бутник-Сіверський, А. Кожухов. – Київ : Держ. вид-во образотвор. мистецтва і муз. літ., 1957. – 157 с. : іл.
6. Цинковська І. Український плакат періоду Великої Вітчизняної війни у фондах НБУВ / І. Цинковська, Г. Юхимець // Історія України: маловідомі імена, події, факти : зб. ст. – Київ : Ін-т історії України НАН України, 2004. – Вип. 26. – С. 120–133.

STUDY OF THE EFFECT OF IONIZING GAMMA RADIATION ON THERMOPHILIC BACILLUS SP. KA2 STRAIN

Abbasli Gunay,
Ph.D. student
Baku State University

The effect of ionizing gamma radiation has previously been studied on some plants and animals. As a result of these studies, it was revealed that under the influence of ionizing gamma radiation, as a result of the biomineralization process the formation of magnetic nanoparticles occurs [1-3]. It should be noted that magnetic nanoparticles are widely used in biomedicine, especially in targeted drug delivery which makes clear the significance of obtaining magnetic nanoparticles by biological methods [4]. Despite the fact that this process has been studied in plants and animals there is very little information in the literature about the effect of gamma radiation on microorganisms. Given the widespread distribution of microorganisms, high growth rates and metabolism in comparison with plants and animals they are easier and more promising to use for scientific research.

Considering all of the above, our work was devoted to studying the effect of ionizing gamma radiation on a strain of thermophilic bacterium *Bacillus* sp. KA2. This strain was isolated from the thermal spring "Ashagi Istisu" and identified to genus *Bacillus* by microbiological methods based on the Bergey's manual and other literature data [5]. Samples of this strain in test tubes were irradiated with ionizing gamma radiation in doses of 500 Gy and 2000 Gy. A week after irradiation the strains were cultivated in fresh nutrient medium and the wet biomass of each strain sample was obtained. After drying and grinding the powdered biomass was studied by EPR spectroscopy. The EPR spectra of both the control and irradiated samples revealed the presence of signals of free radicals ($g=2.003$; $\Delta H=10$ G) of different intensities. In the cells of irradiated samples of the *Bacillus* sp. KA2 strain, broad EPR signals ($g=2.3$; $\Delta H=320$ G) were recorded, characterizing biogenic magnetic iron oxide nanoparticles (Fe_3O_4), which were absent in the control sample. The EPR data were checked and confirmed by TEM. The formation of magnetic nanoparticles was detected in the wall and cytoplasm of irradiated samples, the size of which was 10-15 nm.

References:

1. Nasibova A.N. Formation of magnetic properties in biological systems under stress factors. *Journal of Radiation Researches*. V.7, pp.5-10, 2020.
2. Aygun Nasibova, Rovshan Khalilov, Mahammad Bayramov, Islam Mustafayev, Aziz Eftekhari, Mirheydar Abbasov, Taras Kavetsky, Gvozden Rosic, Dragica Selakovic. *Electron Paramagnetic Resonance Studies of Irradiated Grape*

Snails (*Helix pomatia*) and Investigation of Biophysical Parameters. *Molecules*. V.28, pp.1872, 2023.

3. Aygun Nasibova, Rovshan Khalilov, Huseyn Abiyev, Boris Trubitsine, Aziz Eftekhari. Identification of the EPR signals of fig leaves (*Ficus carica* L.). *Eurasian Chemical Communications*. V.3, pp.193-199, 2021.

4. A. Rivera-Rodriguez, C.M. Rinaldi-Ramos. Emerging biomedical applications based on the response of magnetic nanoparticles to time-varying magnetic fields. *Annu. Rev. Chem. Biomol. Eng.*, V. 12, pp. 163-185, 2021.

5. Gunay Abbasli. Morpho-cultural and physiological characteristics of bacteria isolated from some thermal springs of the republic of azerbaijan. *Advances in Biology & Earth Sciences*, V.9, No.1, pp.124-133, 2024. <https://doi.org/10.62476/abes9124>

ВПЛИВ ХОЛЕСТЕРИНУ ТА ПРОФІЛАКТИКА АТЕРОСКЛЕРОЗУ

Коц Сюзанна Миколаївна

к.б.н., доцент,
кафедри анатомії і фізіології людини імені професора Я.Р. Синельникова

Коц Віталій Павлович

к.б.н., доцент,
кафедри анатомії і фізіології людини імені професора Я.Р. Синельникова,

Коц Віталій Віталійович

здобувач DPh
факультету природничої, спеціальної і здоров'язбережувальної освіти
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди,
Харків, Україна

***Анотація.** Коц С. Н., Коц В.П., Коц В.В. У статті розглядається розглянути питання профілактики негативного впливу холестерину на стан організму і профілактики атеросклерозу. При надлишку жирів і ліпопротеїнів низької щільності, відбувається відкладання на стінках бляшок, які обростають новими сполуками солей ліпідів, що є причиною атеросклерозу. При атеросклерозі вражаються артерії, по яким тече кров із поживними речовинами. Через це необхідно слідкувати за рівнем холестерину у крові, при необхідності дотримуватися дієти. З метою профілактики дотримуватись правил раціонального харчування. В разі необхідності використовуються препарати статини для регуляції рівня холестерину. Важливо розуміти, що холестерин необхідний для нормальних процесів, що відбуваються в організмі людини.*

***Ключові слова.** Обізнаність, холестерин, функціональний стан, спосіб життя, здоров'язбережувальні технології.*

Вступ. Оскільки, знання – це база для зміни життя на краще, то необхідно розширювати інформованість. Наприклад, як це проводиться в ряді робіт на тему профілактики захворювань [7,8], та впливу різних факторів на здоров'я [9,10].

Метою роботи є – розглянути питання профілактики негативного впливу холестерину на стан організму і профілактики атеросклерозу.

Основна частина.

Холестерин (іноді холестерол; англ. Cholesterol) – речовина з групи стеролів, це біохімічний попередник стероїдних гормонів, жовчних кислот, ліпопротеїнів (сполук, у формі яких ліпіди транспортуються по організму) та вітаміну D. Холестерин - один із основних будівельних матеріалів організму. Велика його частина (приблизно $\frac{2}{3}$) утворюється в печінці, менша частина ($\frac{1}{3}$) - поступає із

BIOLOGY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

їжею. По організму речовина рухається у вигляді спеціальних частинок - ліпопротеїнів. Вони бувають високою щільності та низької. Ліпопротеїни високої щільності захищають судини - вони корисні. Ліпопротеїни низької щільності - це поганий холестерин. Він здатний відкладатися на стінках судин.

На стінках кровоносних судин з віком починають відкладатися нашарування, жирові речовини (ліпопротеїни низької щільності), які утворюють так звані "бляшки" і стають основною причиною атеросклерозу (захворювання судин).

Коли виникає атеросклеротична бляшка, просвіт судини зменшується, звужується, кров насичена киснем погано проходить, тим самим порушується газообмін та живлення органів. Наприклад, якщо вражені артерії серця, то виникають болі у грудях - стенокардія.

Бляшки частіше виникають в артеріях, які живлять важливі органи, такі як головний мозок, серце, нирки, а також нижні кінцівки, кишківник. Якщо вони повністю перекривають доступ крові до органу, то виникають критичні ситуації. Без живлення і кисню тканини починають відмирати. Якщо перекрита яка-небудь артерія ніг, то може розвинути гангрена; якщо артерія, що живить серце, - може розвинути інфаркт; частину мозку - інсульт.

Отже, при надлишку жирів і ліпопротеїнів низької щільності, відбувається відкладання на стінках бляшок, які обростають новими сполуками солей ліпідів, що є причиною атеросклерозу. При атеросклерозі вражаються артерії, по яким тече кров із поживними речовинами.

Найкращий варіант - це не допустити виникнення атеросклерозу. Профілактика як завжди має дуже важливе значення. Особливо, важливо слідкувати за рівнем холестерину, якщо людина у групі ризику:

- має сімейну історію серцево-судинних захворювань;
- було діагностовано ішемічну хворобу серця, інсульт або міні-інсульт, захворювання периферичних артерій;
- є надмірна вага;
- хронічні запальні процеси, наприклад, ревматоїдний артрит, псоріаз або ВІЛ;
- хвороба діабет або високий тиск.

Нормальні показники загального холестерину в крові

- 5 ммоль / л або менше для людей, що не знаходяться в групі ризику
- 4 ммоль / л або менше для людей, що в групі ризику

"Поганого" холестерину (ліпопротеїнів низької щільності)

- 3 ммоль / л або менше для людей, що не знаходяться в групі ризику
- 1,8 ммоль / л або менше для людей, що в групі ризику

"Хорошого" холестерину (ліпопротеїнів високої щільності) – ідеальний рівень – понад 1 ммоль / л

Людині, у якої відмічаються болі у грудях, ногах, часто сильно болить голова і бувають головокружіння, необхідно звернутися до кардіолога, судинного хірурга і невролога.

Особливу увагу у плані профілактики необхідно приділяти чоловікам після 40 років, а також тим, у кого рідні мали хвороби серця і судин. Дуже важливо підтримувати фізичну форму, не переїдати, слідкувати за тиском.

Необхідно кинути палити, оскільки речовини, які містяться у димі, не тільки пошкоджують судини, а і сприяють розростанню атеросклеротичних бляшок.

В разі високого рівня ліпопротеїнів низької щільності - головний помічник у профілактиці атеросклерозу - спеціальна дієта.

Зміна на більш здорову дієту може зменшити загальний рівень холестерину на більш ніж 10%, якщо його понад міру. Варто вживати невелику кількість продуктів, що містять насичені жири (м'ясо, сало, тваринні жири, вершкове масло, незбиране молоко) та надавати перевагу рибі і складним вуглеводам (овочі, фрукти, бобові, продукти з цільного зерна).

До прикладу, омега-3-поліненасичені жирні кислоти, що є в рибі, бобових та горіхах зменшують запалення та запобігають утворенню атеросклеротичних бляшок.

Необхідно дотримуватися високого рівня фізичної активності. Фізична активність допомагає підвищити рівень "хорошого" холестерину, нормалізувати тиск, тренувати судини, підтримувати здорову вагу та знизити ризики появи діабету.

Відмова від куріння сприяє підвищенню рівня ліпопротеїнів високої щільності. В організмі відбуваються суттєві зміни - нормалізується тиск та частота серцевих скорочень, відбувається поліпшення кровообігу та функції легень, знижується ризик появи серцевих захворювань вдвічі в порівнянні з курцями. Тому так важливо позбутися цієї звички! Куріння призводить в нашому тілі до вибуху вільних радикалів, чим сприяє розвитку атеросклерозу, хвороб серця та легенів.

Якщо є підвищений рівень холестерину, основна рекомендація – модифікація способу життя з врахуванням порад, що вказані вище. Прийом спеціальних ліків може рекомендувати лікар, якщо ці заходи не допомагають.

До прикладу, статини – ліки, що застосовуються для зниження рівня холестерину. За даними Британського фонду серця, статини можуть знижувати загальний рівень холестерину більш ніж на 20%, ліпопротеїнів низької щільності – більш ніж на 30%, підвищувати рівень ліпопротеїнів високої щільності від 3% до 10%. В цілому, правильне вживання статинів може зменшити ризик серцевого нападу або інсульту приблизно на чверть.

Статини може виписати лікар:

- якщо дуже високий рівень ліпопротеїнів низької щільності ("поганого" холестерину) – 4,9 ммоль/л чи вище. Оптимальний його рівень становить менше за 2,6 ммоль/л;

- якщо у був серцевий напад або інсульт, щоб зменшити ризик рецидиву;

- якщо у було захворювання периферичних артерій, статини можуть допомогти уповільнити їхнє прогресування;

- якщо є фактори ризику – куріння, цукровий діабет, рівень "поганого" холестерину – 1,8-4,9 ммоль/л, звуження судин, гіпертонія, вік 40-75 років;

- якщо є діабет, прийом статинів зменшує ризики появи хвороб серця та судин;

- якщо ризик серцево-судинних катастроф (інфаркту, інсульту, смерті від судинних хвороб) у найближчі 10 років перевищує 7,5%. Ліки можуть допомогти знизити ризик інсульту, якщо людина старше 65 років.

Розпочинати прийом статинів слід лише за призначенням лікаря.

Висновок. У статті розглядається питання питання профілактики негативного впливу холестерину на стан організму і профілактики атеросклерозу. При надлишку жирів і ліпопротеїнів низької щільності, відбувається відкладання на стінках бляшок, які обростають новими сполуками солей ліпідів, що є причиною атеросклерозу. При атеросклерозі вражаються артерії, по яким тече кров із поживними речовинами. Через це необхідно слідкувати за рівнем холестерину у крові, при необхідності дотримуватися дієти. З метою профілактики дотримуватись правил раціонального харчування. В разі необхідності використовуються препарати статини для регуляції рівня холестерину. Важливо розуміти, що холестерин необхідний для нормальних процесів, що відбуваються в організмі людини. Повне виключення із раціону продуктів, що є джерелом холестерину, може також нанести шкоди в першу чергу рівню розумової працездатності та репродуктивній системі. Обізнаність дає можливість правильно будувати спосіб життя - здоровий спосіб життя.

Література:

1. Амосова К. М., Бабак О. Я., Зайцева В. М. (2008) *Внутрішня медицина: підручник*. В 3-х т., т.1. К.: Медицина, 2008. С.1056.
2. Гончаренко М.С. (1999) *Валеологічний словник*. Х.: ХНУ імені В. М. Каразіна. С.316.
3. Гончаренко М.С. (2008) *Валеопедагогічні основи духовності: навчальний посібник*. Х.: ХНУ імені В. Н. Каразіна. С.332.
4. Гончаренко М.С. (2012) *Валеологічний інструментарій апаратно-програмної діагностики й моніторингу здоров'я: методичний посібник* Х.: ХНУ імені В.Н. Каразін. С.148.
5. Гончаренко М.С. Голоднюк Н.В., Іванова А.М. (2000) *Методичний посібник з валеологічної діагностики здоров'я*. Х.: ХНУ імені В.Н. Каразіна. С.196.
6. Москаленко В. Ф., Сахарчук І. І., Дудка П. Ф. (2007) *Пропедевтика внутрішніх хвороб*. К.: Книга плюс, 2007. С. 632.
7. Мавроді С.Р., Рудюк В.В. Профілактика судом м'язів. *Формування сучасної науки: методика та практика: Всеукраїнська студентська наукова конференція* . (С. 88-90), 21 квітня 2023 р., м. Ужгород. <https://archive.liga.science/index.php/conference-proceedings/issue/view/ukr-21.04.2023>.

BIOLOGY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

8. Кришталь А. Аспекти питання пам'яті та уваги. *Розвиток науки під час воєнного стану: СХЛІ Міжнародна науково-практична інтернет-конференція.* (с.86-96). 19 квітня, 2024, м Івано-Франківськ.

9. Коц С. Н., Коц В.П (2023) Оцінка функціонального стану серцево-судинної системи дітей 11-12 років. *Природничий Альманах.* Херсон. №34, червень. С.43-58. <https://na.kspu.edu/index.php/na/article/view/702>

10. Коц С.М., Коц В.П., Коц В.В. Вплив сидячого способу життя. *Theoretical and applied aspects of the development of science : the 18th International scientific and practical conference.* (С.66-72), may 09 – 12, 2023. Bilbao, Spain. International Science Group. <https://isg-konf.com/uk/theoretical-and-applied-aspects-of-the-development-of-science/>

СТАН ПОКАЗНИКІВ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ГЕМОДИНАМІКА У ДІВЧАТ З ВРОДЖЕНИМИ ВАДАМИ ЗОРУ

Шейко Віталій Ілліч

доктор біологічних наук, професор кафедри біології
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Дичко Олена Анатоліївна

кандидат біологічних наук, доцент,
доцент кафедри фізичної терапії, фізичного виховання та біології
Донбаського педагогічного університету

Казначеев Данило Андрійович

аспірант кафедри біології
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Серед морфологічних та функціональних змін патологічного спрямування в зоровій сенсорній системі провідними є сліпота та слабозоркість. Сліпота та слабозоркість посідають четверте місце в світі за кількістю та розповсюдженістю серед людей з обмеженими фізичними можливостями (різні ступені інвалідизації). Морфофункціональна патологія органу є набута та вроджена (спадкова). Патологія органу зору супроводжуються вторинними патологіями: гіподинамія, погіршення локомоцій та їх координації, порушення в робочій позі та поставі, зниженні кровообігу в циліарному м'язі, погіршення показників місцевої гемодинаміки [1; 2; 3; 4; 5; 6].

Таким чином метою нашого дослідження стало вивчення показників що характеризують діяльність серцево-судинної системи організму дівчат, які страждають на вроджену патологію зорової сенсорної системи (повна або часткова сліпота).

В дослідженні взяла участь група волонтерів, 20 особа, які мають вроджені патології зорової сенсорної системи: повна або часткова сліпота; 20 практично здорових осіб (контрольна група). Всі волонтери були жіночої статі, віком $21,4 \pm 1,5$ років, які дали письмову згоду на участь в дослідженні.

Базою для проведення дослідження була спеціально загальноосвітня школа-інтернат для сліпих та слабозорих людей, м. Слов'янськ, Донецької області (евакуйована з 2022 року в місто Кам'янське, Дніпропетровської області).

Про стан серцево-судинної системи за такими показниками частота серцевих скорочень (ЧСС), артеріальний тиск систолічний та діастолічний (САр. тиск, ДАр. тиск), пульсовий тиск, систолічний об'єм крові (СОК), хвилинний об'єм крові (ХОК) [7]. Статистичну обробку матеріалу здійснювали з допомогою програми Microsoft Excel.

Координація досліджень здійснювалась кафедрою біології Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя та кафедрою фізичної терапії, фізичного виховання та біології Донбаського педагогічного університету (м. Дніпро).

Робота виконувалась у відповідності до біоетичних норм з дотриманням відповідних принципів Гельсінської декларації прав людини, Конвенції ради Європи про права людини і біомедицини та відповідних законів України [8; 9].

Згідно отриманих результатів, можна констатувати, що величини, які характеризують ЧСС, ДАр. тиску, пульсовий тиск, СОК та ХОК мали достовірну різницю в порівнянні з контрольними величинами. ЧСС, пульсовий тиск, СОК та ХОК були більші на 8,2 % ($6 \pm 1,4$ уд/хв.), 16 % ($6,7 \pm 1,4$ мм.рт.ст.), 15 % ($9,7 \pm 2,1$ мл.), 23 % ($1091 \pm 34,5$ мл/хв) в порівнянні з контролем. ДАр. тиск був достовірно менший в порівнянні з контролем на 8 % ($5,8 \pm 2,7$ мм.рт.ст.).

Таким чином у дівчат з повною або частковою сліпотою вірогідне функціональне навантаження на діяльність серця. Також на користь збільшення функціонального навантаження на серцевий м'яз вказує понижені показники ДАр. тиску, які можуть опосередковано свідчити про зниження тону судин і збільшення навантаження на серцевий м'яз.

Список літератури

1. Дичко Д. В., Дичко О. А., Бобирев В. Є., Мельник І. М. Фізичний розвиток дітей з патологією зору. World science: problems, prospects and innovations.: proceedings of the 10th International scientific and practical conference. Toronto, Canada. 2021 С. 276–283.

2. Офтальмологічна допомога в Україні за 2014-2017 роки (аналітично-статистичний довідник). / Р. О. Моїсеєнко та ін. Київ. 2018. 314 с.

3. Jammal H. M., Khader Y., Kanaan S.F., Al-Dwairi R., Mohidat H., Al-Omari R., Alqudah N., Saleh O. A., Alshorman H., Al Bdour M. The Effect of Visual Impairment and Its Severity on Vision-Related and Health-Related Quality of Life in Jordan: A Comparative Cross-Sectional Study. J Multidiscip Healthc. 2023. №16. P. 3043-3056. DOI:10.2147/JMDH.S431159.

4. Lulu C., Xie H., Wang P., Zhang T. Impacts of visual impairment on pragmatic impairment: A systematic review and meta-analysis. PLOS ONE. 2023. № 18(12): e0294326. DOI:/10.1371/journal.pone.0294326.

5. Шейко В. І., Дичко О. А., Казначеев Д. А. Особливості центральної гемодинаміки юнаків з вродженими вадами зору. Proceedings of the 4th International Scientific and Practical Conference «Science: Development and Factors its Influence». Netherlands, Amsterdam, 2024. С. 95-97.

6. Казначеев Д. А. Діяльність серцево-судинної системи на фоні вродженої патології зору у юнаків / Moderní aspekty vědy: XLVII. Díl mezinárodní kolektivní monografie / Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o.. Česká republika: Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o., 2024 с. 425-436.

7. Функціональна діагностика (за редакцією О. Жарінова, Ю. Іваніва, В. Куця). – К., «Четверта хвиля», 2021. – 784 с.

BIOLOGY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

8. Гельсінська декларація Всесвітньої медичної асоціації «Етичні принципи медичних досліджень за участю людини у якості об'єкта дослідження». [Інтернет]. Документ 990_005, редакція від 01.10.2008. Доступно на: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/990_005. (дата звернення 06.06.2024).

9. Загальна декларація про біоетику та права людини. Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури: відділ етики науки і технології: сектор соціальних і гуманітарних наук [Інтернет]. 2005 жов. 19; 12 с. Доступно на: <http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001461/146180r.pdf>. (дата звернення 06.06.2024).

ВИДОБУТОК І УТИЛІЗАЦІЯ МЕТАНУ НА ЗАКРИТИХ ВУГІЛЬНИХ ШАХТАХ

Перов Микола Олексійович

молодший науковий співробітник
Інститут загальної енергетики НАН України

Макаров Віталій Михайлович

кандидат технічних наук, старший дослідник,
старший науковий співробітник
Інститут загальної енергетики НАН України

Каплін Микола Ігорович

кандидат технічних наук, старший дослідник,
провідний науковий співробітник
Інститут загальної енергетики НАН України

Щербина Євген Васильович

кандидат технічних наук,
старший науковий співробітник
Інститут загальної енергетики НАН України

За оцінками дослідників, викиди метану від вугільних шахт приблизно на 50% вищі, ніж передбачалося попередніми розрахунками. Більш високі показники обумовлені, головним чином, двома факторами: викидами метану з тисяч закритих шахт і більш високим вмістом метану у вугільних пластах при поступовому їх заглибленні.

У глобальному масштабі видобуток вугілля скорочується в США і Європі, але швидко зростає в інших частинах світу: в Південно-Східній Азії і Індії.

У середньому приблизно 103 млрд м³ метану за рік було викинуто з діючих підземних і відкритих родовищ і ще 22 млрд м³ із закритих шахт. Загальний фактичний обсяг в 125 млрд м³ за фіксований рік на 50% перевищив попередню оцінку в 83 млрд м³ проведеної АГУ.

Закриття вугільних шахт і, відповідно, викиди метану на закритих шахтах (МЗШ) будуть як і раніше актуальною і важливою проблемою в майбутньому, оскільки країни продовжують експлуатувати і скорочувати свої вугільні запаси все більш швидкими темпами. Це стосується багатьох розвинених країн, де видобуток вугілля знижується, а шахти закриваються. Однак це також відноситься до розвинених країн і тих, що розвиваються, де видобуток вугілля буде і далі відігравати значну роль у структурі енергетичного балансу, а закриті шахти будуть замінюватися новими. Таким чином, сумарний обсяг викидів на закритих шахтах і тих, що закриваються, може бути істотним і, ймовірно, буде

DEVELOPMENT OF MINERALS
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

все більш значущим. У середньому за рік на МЗШ припадало 17% загальносвітового обсягу викидів шахтного метану і, згідно з прогнозами, в 2050 р. ця частка може збільшитися до 24%.

Не всі виведені з експлуатації шахти підходять для проектів з МЗШ. Повинні існувати сприятливі гірничо-геологічні умови, але найбільш важливою умовою є наявність належного кінцевого споживача для формування попиту на газ.

Важливими супутніми перевагами видобутку і утилізації МЗШ є значне зниження ризику неконтрольованих викидів на поверхню, експлуатація газових ресурсів, які в іншому випадку стають відходами. Проекти з вилучення та утилізації МЗШ також сприяють досягненню цілей в галузі сталого розвитку, що стосуються недорогих та екологічно чистих джерел енергії та діяльності по боротьбі зі зміною клімату.

Пов'язані зі зміною клімату вимоги і конкуренція з боку поновлюваних джерел енергії і природного газу знижують залежність від вугілля як джерела енергії. Багато промислово розвинених країн переживають значний спад у видобутку вугілля і закривають шахти. Однак навіть у розвинених країнах, так і в країнах, що розвиваються, з активно функціонуючою вугільною промисловістю закриття шахт є частиною циклу освоєння природних ресурсів. У той час як реалізація програм закриття вугільних шахт може скоротити пропозицію вугілля, можливість викидів метану може зберігатися протягом десятиліть (причому найвищі, найбільш комерційно рентабельні обсяги викидів можливі в першому десятилітті після закриття шахти).

Методи видобутку газу на виведених з експлуатації шахтах відрізняються від методів, застосовуваних для каптажу і вилучення газу на діючих шахтах.

Кількість доступного для вилучення МЗШ залежить від різних чинників, включаючи обсяг пласта вугільного масиву, порушеного видобуванням, залишковий вміст газу у вугіллі, що залишився на місці, і швидкість затоплення виробок.

На деяких шахтах в європейських країнах дебіт МЗШ дорівнює або навіть перевищує дебіт шахтного метану, одержуваного на діючих шахтах. У цих випадках може бути присутнім значний обсяг відносно недавно утвореного біогенного метану.

Обсяг вилученого з вугільного пласта МЗШ залежить від потужності покладу і залишкової газоносності вугільних пластів після видобутку в межах зони впливу проведення колишніх гірничих робіт.

В цілому обсяг вилученого МЗШ залежить від: залишкового вмісту газу в будь-якій газоносній породі або вугільному пласті в межах зони впливу; обсягу пустотного простору ліквідованих виробок і швидкості затоплення; взаємозв'язку ділянок, на яких в минулому видобувалося вугілля, і вироблених просторів; десорбційних характеристик вугілля і тиску газу; якості ізолюючих перемичок на поверхні.

Залежно від якості газу та інших чинників, варіанти утилізації метану в комерційних цілях включають: виробництво електроенергії; комбіноване виробництво тепла та енергії в промислових і/або міських районах; комерційні

DEVELOPMENT OF MINERALS
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

поставки на ринок природного газу за існуючими газопроводами; споживання місцевою промисловістю тепла, що доставляється по місцевих трубопроводах; закачування природного газу з вмістом МЗШ низької якості в обсягах, що забезпечують дотримання технічних умов для трубопроводів; використання в якості сировини для хімічної промисловості; використання в мікротурбінних установках малої потужності і паливних елементах; паливо для транспортних засобів; монетизовані пільги, пов'язані зі скороченням викидів парникових газів (наприклад, факельним спалюванням). Найбільш поширеними варіантами утилізації метану в комерційних цілях є виробництво енергії і продаж з використанням трубопроводів природного газу. Кожен технологічний варіант утилізації МЗШ має свої специфічні обмеження, переваги і недоліки наведено в таблиці.

Таблиця
Характеристики варіантів кінцевого споживання МЗШ

Варіант кінцевого використання	Переваги	Недоліки	Концентрація CH ₄ , %
Закачування в трубопровід природного газу	Еквівалент природного газу, привабливий на ринках з високими цінами на газ і добре розвиненою трубопровідною інфраструктурою	Потребується МЗШ високої якості, джерела якого розташовані поблизу трубопроводу природного газу або мають доступ до нього. У разі невідповідності вимогам до якості необхідне дороге очищення	95–97
Закачування природного газу	Сприяє використанню МЗШ низької якості, який в іншому випадку був би випущений в атмосферу	Може додаватися лише в певному обсязі з метою забезпечення дотримання технічних умов для природного газу; комерційне застосування вкрай обмежена внаслідок низької ціни на МЗШ. Перед закачуванням потрібно виключити можливість утворення потенційно вибухонебезпечних сумішей	більше 25
Промислове для безпосереднього використання з метою генерації тепла	Низьковитратне джерело енергії, потрібна мінімальна газопідготовка, може видобуватися за запитом	Можуть виникати проблеми в плані обсягу і якості газу для довгострокових поставок; вартість прокладки місцевого трубопроводу або підключення до існуючого промислового трубопроводу	більше 35

DEVELOPMENT OF MINERALS
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Продовження таблиці

Виробництво енергії і використання відпрацьованого тепла	Добре зарекомендовані технології можуть забезпечити генерацію залежно від попиту в необхідних межах; можливість використання в період пікових навантажень з високими тарифами; можливість використання відпрацьованого тепла	Значні капіталовкладення; можливість використання там, де відносно висока ціна на електроенергію; невизначеність в плані забезпечення витрат і якості газу в довгостроковій перспективі; виснаження ресурсів газу з плином часу; підключення до мереж може бути дорогим	більше 35
Інше використання	Точкове використання, прив'язка до місця і залежність від попиту	Вимагає дорогого очищення; звичайно потрібен газ, якість якого за процентним вмістом CH ₄ не нижче якості газу для трубопроводів	менше 35

Світовий досвід і теоретичні дослідження емісії метану на поверхню при консервації (закритті) шахт важливі для аналізу процесів виділення метану і відповідного ступеню його подальшого залучення в економіку України. Затоплення закритої шахти зупиняє витік метану протягом приблизно п'яти років, концентрація метану при цьому може досягати до 19%. При сухій консервації витік може відбуватися при концентраціях понад 30% протягом десяти років.

В Україні існує необхідність розробки проектів, що мають реалізовуватися після припинення видобувної діяльності шахт, і спрямовуватися на скорочення викидів, характерних для життєвого циклу вуглевидобутку шляхом оптимізації вилучення та утилізації метану, який в іншому випадку потрапляв би в атмосферу. Об'єднання малих і середніх проектів з видобутку метану закритих шахт разом із програмами утилізації шахтного метану на діючих шахтах, сприятиме підвищенню гнучкості і рентабельності їх сумісного застосування за рахунок використання джерела газу для безпосереднього забезпечення потреб енергетики, або шляхом накопичення і зберігання його у газовому сховищі при низькому рівні споживання в конкретний період часу.

Розв'язання проблеми утилізації емісії метану закритих шахт на поверхню також дозволить вирішити нагальні безпекові проблеми для досі депресивних шахтарських регіонів при реструктуризації вугільної галузі.

Тільки в Донецькій області за останні 20 довоєнних років закрито більше 80 вугільних шахт і ще більше десятка шахт належать до третьої групи за газоносністю, на яких проводяться роботи з підготовки до ліквідації. В Україні

DEVELOPMENT OF MINERALS
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

немає досвіду утилізації метану закритих шахт, але, з огляду на досвід інших країн, можна очікувати, що дослідження в цьому напрямку можуть виявитися перспективними. Для оцінки ресурсів за метаном закритих шахт провідними інститутами була оброблена геологічна інформація по 114 вугільним шахтам Донецької області. З позицій перспективності гірничих відводів для вилучення техногенного метану було відібрано 16 закритих шахт, з яких в якості пріоритетних об'єктів для вивчення можливості вилучення метану були обрані чотири шахти. Залишковий ресурс шахтного газу, складав 15–22% від геологічних показників обсягів метану на діючих шахтах. Оцінка залишкових запасів метану та можливості що до його використання, повинні уточнюватися згідно проектних планів закриття шахт.

Проблема вилучення МЗШ в Україні на даний час не має комплексного підходу до вирішення, що особливо важливо у зв'язку з втратою контролю держави над частиною Луганської та Донецької областей і хаотичним, некерованим затопленням шахт на цих територіях. Як наслідок, потрапляння води на нижчі шахтні горизонти, та процес додаткової міграції (видавлювання) метану на діючі й закриті шахти контрольованої території.

THE ESSENCE OF MANAGING THE DEVELOPMENT OF PERSONNEL IN THE MEDICAL FIELD

Hotsko Yu.

Ph.D. of Medical Sciences, doctoral student
Lviv Institute of Private Joint-Stock Company «Higher Educational Institution
«Interregional Academy of Personnel Management»

Fierce competition, intensive development of scientific and technological progress require the management of modern organizations to dynamically react and adapt to changing environmental changes, thereby putting forward special requirements for employees as the central element of any production system. According to these conditions, staff must possess a full arsenal of professional knowledge and practical skills, use creative thinking and a creative approach to solving non-standard complex tasks, be ready to take responsibility for delegated powers, and show a constant need for both professional development and self-development.

Serious transformations in the field of health care, primarily for the independence of institutions in administrative activities, the ability to attract funds from various sources, etc., necessitate the need for full and optimal use of the human resources potential of medical organizations. Thanks to the skill of managers, it can be returned to the competitive advantage of the organization and achieve the goals set in the market [1].

The studies of the essence of the management of the organization's personnel development were devoted to the works of O. Grishnova, P. Zhuravlev, V. Danyuk, O. Kibanov, Yu. Odegov, V. Petyukh, V. Savchenko, S. Tsymbalyuk and others. Personnel management in the field of health care was studied by a number of scientists, in particular S. Antonov, V. Borshch, Yu. Voronenko, V. Grabovsky, O. Dmytruk, N. Eckert, P. Klymenko, V. Kucherenko, E. Latyshev, T. Nosulich, Ya. Radysh, O. Svintsytska, O. Khudoshina and others.

The effectiveness of the functioning of medical institutions depends primarily on their staff, so carrying out reforms without effective personnel management is practically impossible. However, the problem of personnel management in healthcare institutions lies not only in its formation, but also in its development, since the field of activity itself is developing very rapidly. Therefore, here, as nowhere else in other areas, the principle of continuous learning must be implemented, and medical personnel must constantly improve their level of qualification, acquire new both professional and general competencies.

Therefore, the effective functioning of an organization is primarily determined by the degree of development of its personnel. In the conditions of modern rapid obsolescence of theoretical knowledge, skills and practical abilities, the ability of an organization to constantly develop its employees is one of the most important factors in ensuring the effectiveness of its functioning, taking into account the trends in the development of the relevant field of activity, the implementation of strategic

ECONOMY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

development tasks, adaptation to new conditions and challenges of the external environment

Thus, in the work [2, p. 4], personnel development management is interpreted as a set of means and methods of influence aimed at identifying and revealing the potential of an employee based on expanding competencies, improving the quality characteristics of personnel in order to achieve a high level of socio-economic development of the organization.

It is worth emphasizing that personnel development is a key factor in the effective functioning of medical institutions in market economic conditions. Personnel development management of healthcare institutions has a number of advantages, namely:

- the ability of a healthcare institution to adapt to modern market requirements;
- skillfully apply the latest management methods;
- use modern technologies when providing medical services;
- use innovative treatment methods and practices;
- formation of incentives for staff to improve their professional competencies;
- the investment attractiveness of a healthcare institution increases;
- a growing level of creditworthiness and business activity;
- achieving market leadership positions among competitors;
- creation of a stable, strong, professional, motivated team of employees whose desires are aimed at achieving success, systemic development, the ability to recognize mistakes and correct them.

Management of personnel development in the medical industry includes two stages (Fig. 1). It is also advisable to pay attention to the fact that personnel development management is carried out in three directions:

1. Professional.
2. Social.
3. Personal.

The professional direction is aimed at compensating for the staff's lag in the practical use of modern management methods, the latest techniques and technologies, and the use of modern computer programs. A common practice of modern medical institutions is the organization of trainings, seminars, webinars, and conferences, which are carried out within the health care institution to improve the skills and abilities of personnel.

ECONOMY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

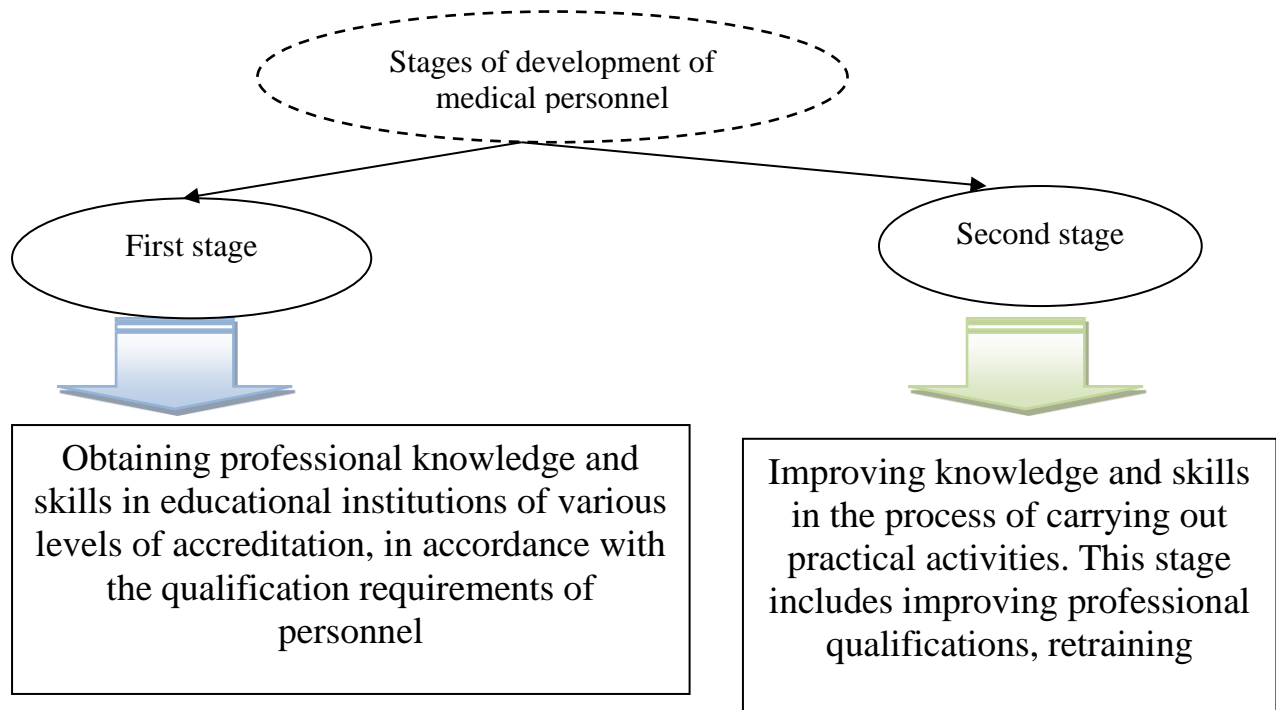

Fig. 1. Stages of development of medical personnel

The goal of professional development of medical personnel is the need to meet the requirements of modern medicine, the ability to work comprehensively in a team, understanding each other and knowing the professional advantages of others, which are jointly used to achieve the main goal - preserving the life and health of the patient. Obtaining new knowledge and skills broadens the horizons of personnel, forms the ability to see the problem globally, provides the ability to adapt to new market requirements, critically assess the situation, strive for future development and the desire for continuous learning (as norms for maintaining a high professional level and gaining new competitive advantages among lawyers in the medical industry).

Thus, the management of personnel development in healthcare institutions is aimed at increasing labor productivity, revealing individual abilities, creating incentives for increasing the professional and social activity of personnel, increasing the intellectual level and acquiring competitive skills in the medical services market.

Reference list:

1. Заклади охорони здоров'я та захворюваність населення України у 2017 році / Державна служба статистики України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2018/zb/06/zb_zoz_17.pdf.
2. Гугул О. Я. Управління розвитком персоналу на засадах консалтингу. Автореферат. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності). Тернопільський національний економічний університет Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, Тернопіль, 2011. 21 с.

ECONOMY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

3. Білінська М., Попченко Т. Розвиток інтелектуального та кадрового менеджменту в державному управлінні охороною здоров'я. Главний врач. 2007. № 11 (79). С. 69 – 73.

SUPPORT FOR INVESTMENT PROJECTS IN THE DE- OCCUPIED TERRITORIES BY THE EUROPEAN FUND FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT PLUS

Petrenko Viktoriia

Doctor of Economics, Associate Professor,
Head of the Department of Finance, Accounting and Entrepreneurship
Kherson State University, Ukraine

Melnykova Kateryna

PhD in Economics, Acting Dean of the Faculty of Business and Law
Kherson State University, Ukraine

The European Fund for Sustainable Development plus (EFSD+) is an important initiative of the European Union aimed at supporting investment projects in low- and middle-income countries. Launched in 2017, the fund aims to tackle the causes of social and economic instability and promote development by stimulating private and public investment. The EFSD+ has a particular focus on the Eastern Partnership regions, including Ukraine, as well as on countries in Africa and the Middle East. Through investments in infrastructure development projects, support for small and medium-sized businesses, green energy and digital transformation, and a fund to support sustainable economic development and improve the quality of life in these areas [1].

The EFSF+ provides financing through three main mechanisms:

1. The Guarantee Programme is the main EFSD+ instrument that covers all the risks of private and public investment projects, making them more attractive to investors. This programme reduces the likelihood of investor losses, which allows attracting more financial resources for project implementation [2].

2. Technical assistance - provides expert services to help partner countries improve management and infrastructure processes, as well as optimise the conditions for business development. This may include training for local people, the establishment of advisory bodies, and the implementation of retraining programmes aimed at improving skills and expanding opportunities for economic growth [3].

3. Financial grants - are provided to support projects that have a significant social impact, such as healthcare, education and infrastructure development. These grants are used as additional support for projects that, while desirable and with great potential, may not have sufficient financial resources to implement.

ECONOMY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Table 1

Key areas of investment of the European Fund for Sustainable Development plus

Investment area	Investment objective	Examples of projects
Infrastructure development	Improvement of transport and logistics infrastructure for economic growth and integration with international markets	Modernisation of roads and railways in Eastern Europe; creation of logistics centres
Energy sector and green energy	Supporting the transition to clean energy sources, reducing emissions and improving energy efficiency	Construction of solar power plants in North Africa; projects to improve energy efficiency in residential and industrial buildings
Agricultural development	Modernisation of the agricultural sector, increasing productivity and sustainability of production	Agricultural technology parks in Georgia; programmes for small and medium-sized agribusinesses in the Eastern Partnership countries
Social development and SME support	Support for small and medium-sized businesses for job creation and socio-economic development	Grants and loans for start-ups in Africa; training programmes and workshops for entrepreneurs, youth entrepreneurship development

With the support of the European Fund for Sustainable Development plus, a number of important investment projects have been implemented in the de-occupied territories of Ukraine to strengthen economic infrastructure, develop energy efficiency, alternative energy, support agriculture and local businesses [5].

One of the key EFSD projects involves the modernisation of the railway network connecting a major city with the country's main ports. This has helped to improve the quality of transport logistics products, which is a critical area for Ukraine's exports, especially in the agricultural sector. Thanks to EFSD financing, the railway network has become more efficient and able to handle larger volumes of cargo, which has strengthened the country's export potential and contributed to economic growth.

In the field of energy efficiency, the EFSD+ has supported numerous projects aimed at reducing energy costs in the residential sector. In this way, the fund has contributed to the modernisation of heating systems, insulation and the installation of modern insulation materials. These projects not only help to reduce energy costs for Ukrainian citizens, but also contribute to reducing the country's overall energy consumption, which is a number of steps towards energy independence.

EFSD has also invested in the construction of solar power plants in Ukraine. These investments are aimed at reducing the country's dependence on traditional energy resources and reducing carbon dioxide emissions. The construction of solar power plants has enabled Ukraine to more actively develop alternative energy, which is environmentally friendly and sustainable in the long term.

Another successful area has been the creation of agro-technology parks, which provide Ukrainian farmers with access to the latest agricultural technologies, consulting services and specialised equipment. This has significantly increased

productivity in agriculture, enabling farmers to achieve higher yields and thus improve the quality of their products. EBRD+ support in this area has improved the export potential of the Ukrainian agricultural sector, creating the conditions for sustainable growth and food security.

The EBRD+ actively supports small and medium-sized businesses both in the de-occupied territories and in Ukraine as a whole by providing loans and grants for the development of entrepreneurial initiatives. These programmes help to create new jobs, reduce unemployment and support the local economy, especially in regions with low employment rates. Supporting local entrepreneurs to promote innovation and improve the quality of goods and services, creating a favourable economic climate for small and medium-sized businesses.

Supporting investment projects through the European Fund for Sustainable Development plays an important role in stabilising and developing the economy of the de-occupied territories of Ukraine, especially in the face of current challenges. The Fund provides financing for various initiatives that contribute to improving infrastructure, energy efficiency, agricultural development and support for small and medium-sized businesses. Thus, the effective implementation of investment projects supported by the European Fund for Sustainable Development has the potential not only to improve Ukraine's economic performance, but also to improve the quality of life of the population, making these projects strategically important for the country's future.

References

1. European Commission URL:https://international-partnerships.ec.europa.eu/index_en
2. Harafonova, O., Zhosan, H., Khudoley, V., Tyukhtenko, N., Tymkiv, I., & Ryabets', N. (2023). Strategic model and potential sources of financing for the post-war revitalization of agricultural enterprises in the de-occupied territories. *Financial and credit activity problems of theory and practice*, 2(49), 207-218.
3. Popova, A., Tsybuliak, N., Lopatina, H., Suchikova, Y., Kovachov, S., & Bogdanov, I. (2024). I (don't) want to go home. Will young people return to the de-occupied territories of Ukraine?. *Heliyon*, 10(15).
4. Dovgal, O., Potryvaieva, N., Bilichenko, O., & Kuzoma, V. (2024). Circular economy development in the context of war: Global challenges. *Interdisciplinary Journal of Applied Science*, 8(13).
5. Lundsgaarde, E. (2017). *The European Fund for Sustainable Development: Changing the Game?* (No. 29/2017). Discussion paper.

ВИКОРИСТАННЯ SMM В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА: МОЖЛИВОСТІ ТА НАСЛІДКИ

Стояненко Ірина Василівна

к.е.н., доцент кафедри економіки та фінансів підприємства
Державний торговельно-економічний університет

Обмок Інна Олексіївна

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Державний торговельно-економічний університет

У сучасних умовах розвитку цифрових технологій та маркетингу соціальні медіа стають важливим інструментом для бізнесу. Social Media Marketing (SMM) або маркетинг у соціальних мережах відіграє критичну роль у формуванні іміджу бренду, взаємодії з клієнтами та підвищенні впізнаваності продукції чи послуг. Розуміння впливу SMM на фінансові показники підприємства допомагає оцінити ефективність маркетингових кампаній, оптимізувати витрати та підвищити прибутковість. Зважаючи на зростаючу популярність соціальних мереж, дослідження цього впливу на результати діяльності стає надзвичайно актуальним для вітчизняних підприємств.

За словами Марії Варної [1], SMM – це використання соцмереж для досягнення бізнес-цілей. Facebook, Instagram, LinkedIn, Twitter, TikTok або будь-які інші платформи – найкращі друзі для просування бренду, продукту, послуги.

Складовими SMM є [1]:

- публікація контенту в профілі – з метою розповісти про бренд, його унікальність і цінності;
- залучення нових підписників – потенційних споживачів вашого продукту;
- комунікація з аудиторією;
- запуск реклами в соцмережах;
- просування іміджу бренду;
- аналіз результатів.

Як зазначає Максим Дімура [2], ефективне використання SMM дозволяє підприємствам побудувати сильну онлайн-присутність, швидко отримувати зворотний зв'язок від споживачів і впливати на фінансові показники, такі як обсяг продажів, рентабельність і прибуток.

Основними інструментами SMM, що використовуються для ефективного просування підприємств є [3]: контент-маркетинг (створення цікавих постів, статей, фото, відео), таргетована реклама (реклама, що націлена на конкретну аудиторію), influencer-маркетинг (співпраця з лідерами думок для просування бренду), аналітика (відстеження ефективності SMM-кампаній), соціальні мережі та месенджери (такі як Facebook, Instagram, Twitter, TikTok, LinkedIn), акції та

конкурси (залучення аудиторії через інтерактивні активності) та платні кампанії, тобто реклама з оплатою за кліки або покази.

Метою SMM у просуванні продукту є залучення та утримання уваги споживачів до товару або бренду через соціальні мережі. Відповідно, серед основних завдань маркетингу у соціальних мережах виділяють: підвищення впізнаваності бренду, збільшення лояльності клієнтів, популяризація продукту та збільшення трафіку на сайт компанії [3].

Перші соціальні мережі з'явилися ще у середині 90-х ХХ століття. У 1995 р. у США була створена соцмережа Classmates.com., метою якої була допомога користувачам знайти колишніх однокласників та спілкуватися з ними в інтернеті. Згодом на ринку з'явилась платформа Friendster, у 2003 р. – популярна свого часу соцмережа MySpace. Проте справжнім початком ери соціальних мереж, за словами Ярослава Яковенко [4], можна вважати 2004 рік, коли Марк Цукерберг заснував Facebook. Відтоді соціальні медіа стали поширюватися світом.

На сьогодні найпопулярнішими соціальними мережами є [5] (рис. 1):

- Facebook – соцмережа з найбільшою кількістю користувачів (понад 3 млрд. активних користувачів в місяць);
- YouTube – відеохостинг для перегляду та завантаження відео (понад 2,5 млрд. активних користувачів в місяць);
- Instagram – популярна мережа для обміну фото та відео, публікування сторіз (2 млрд. активних користувачів в місяць);
- WhatsApp – це безкоштовний і простий додаток для обміну повідомленнями й відеодзвінків (2 млрд. активних користувачів в місяць);
- TikTok – молодіжна платформа для створення та перегляду коротких відеороликів (понад 1,5 млрд. активних користувачів в місяць).

При цьому соціальні мережі поділяються на загальні та спеціалізовані. Загальні платформи, такі як «Messenger», «Instagram», «Facebook», доступні всім користувачам, тоді як спеціалізовані орієнтовані на конкретні теми або інтереси.

Спеціалізовані соціальні мережі створюються і працюють для певних категорій користувачів. Вони можуть розроблятися для певних професій, захоплень, видів комерції. Також, в загальнотематичних соціальних мережах можуть створюватися групи відповідно до інтересів [3].

Соціальні мережі значно впливають на процес прийняття рішень споживачами через взаємодію з брендами, відгуки користувачів та рекомендації лідерів думок (influencers). Користувачі отримують можливість швидко ознайомитися з продуктами або послугами, дізнатися думки інших споживачів, порівняти альтернативи та отримати додаткову інформацію. Відгуки та рекомендації в соціальних мережах створюють довіру до бренду, що підвищує ймовірність покупки. Таким чином, соціальні медіа виступають потужним інструментом впливу на поведінку споживачів та їх вибір.

ECONOMY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

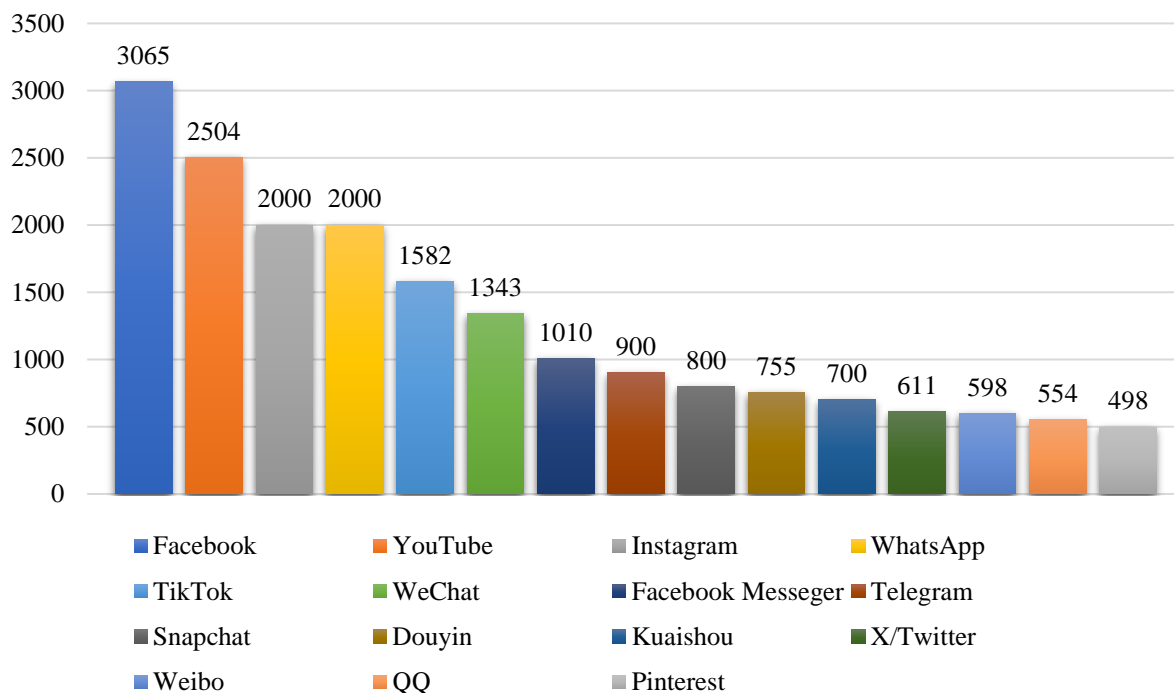

Рис. 1. Рейтинг найбільш популярних соціальних мереж у світі за кількістю активних користувачів щомісяця, тис.осіб (станом на квітень 2024 року) *

*Джерело: сформовано авторами за [5]

Соціальні мережі відкривають можливості для розвитку брендів або навіть створення нових, зменшуючи витрати та спрощуючи досягнення бізнес-цілей. Для ефективного використання SMM важливо розуміти його переваги.

Касьяненко М. виділяє п'ять ключових «плюсів» SMM [6, с. 52]:

1. Низькі фінансові бар'єри. Створення бізнес-сторінок у соціальних мережах є безкоштовним, а запуск реклами значно дешевший за традиційні медіа, з можливістю досягати результатів з невеликими бюджетами.

2. Інтерактивність. Соцмережі відрізняються від інших платформ можливістю залучати аудиторію за допомогою мультимедійного контенту, як-от відео та ігрові елементи. TikTok, наприклад, активно використовує відео для привернення уваги.

3. Цільова аудиторія. Соцмережі дають змогу налаштувати рекламу для конкретних сегментів користувачів, що збільшує ефективність реклами.

4. Соціальна взаємодія. Постійний доступ через мобільні пристрої дозволяє компаніям бути на зв'язку зі споживачами 24/7, забезпечуючи зворотній зв'язок і можливість швидкого реагування.

5. Обслуговування клієнтів. Соцмережі дозволяють здійснювати покупки безпосередньо через повідомлення, що спрощує процес для користувачів і підвищує рівень обслуговування.

Ці аспекти роблять SMM важливим інструментом для розвитку бізнесу та підвищення його фінансових показників. Водночас кожен метод просування має

свої сильні й слабкі сторони, які можуть впливати на динаміку розвитку компанії. Наприклад, згідно з дослідженням В. Редьки, одна з проблем SMM – це зростання вартості реклами, що ускладнює безкоштовне просування бренду, змушуючи компанії вкладати більше часу та ресурсів у рекламу [7, с. 117].

Варто відзначити, що деякі недоліки можуть виникати саме через неправильне використання переваг. Наприклад, якщо компанія нерационально розподіляє бюджет на просування, то витрати можуть значно зрости.

Ще однією загрозою для SMM є ризик роботи на платформі, яку контролюють інші [7]. Сторінку компанії можуть зламати або видалити, що може призвести до втрати інвестицій. Для цього важливо забезпечити максимальний захист акаунтів, використовувати резервні сторінки та дотримуватися правил безпеки. Також важливо враховувати необхідність постійного моніторингу активності у соцмережах, відповідати на коментарі, питання і вчасно оновлювати контент.

Проблемою пов'язаною з SMM є і захист інтелектуальної власності. У соціальних мережах часто важко захищати авторські права, тому важливо знати, як правильно використовувати контент і захищати бренд від порушень авторських прав.

SMM, як і будь-який інший маркетинговий інструмент, має свої нюанси та потенційні недоліки. Однак, за умови грамотного та цілеспрямованого використання, соціальні мережі можуть стати потужним драйвером зростання бізнесу. Крім того, завдяки детальній аналітиці, можна відстежувати ефективність кожної кампанії та вносити необхідні корективи, що дозволяє оптимізувати витрати на маркетинг та досягти максимальної віддачі від інвестицій.

Для оцінки ефективності маркетингу в соціальних мережах більшість дослідників пропонують використовувати три основні групи показників [8]: комунікативні, економічні та комерційні. Формуються вони як із внутрішніх, так і з зовнішніх джерел. Внутрішні показники вимірюються безпосередньо в межах соціальних платформ, тоді як зовнішні – за допомогою додаткових інструментів аналітики, таких як Google Analytics.

До комунікативних показників відносять [9]:

- кількість підписників (Followers) – найпопулярніший показник в SMM. Він є KPI для відстеження зростання спільноти. Важливо враховувати залученість аудиторії та якісні характеристики підписників;
- кількість відписок (Unfollows) – допомагає оцінити, наскільки ефективною є комунікація та чи відповідає контент очікуванням аудиторії.
- темп зростання аудиторії (Audience Growth Rate) – відображає швидкість приросту підписників за певний період;
- кількість переглядів (Views) – використовується для вимірювання охоплення відео або іншого мультимедійного контенту;
- охоплення (Reach) – показує кількість унікальних користувачів, які бачили публікації;

- природне охоплення (Organic Reach) – кількість показів публікацій підписниками без рекламних вкладень;
- віральне охоплення (Viral Reach) – показники охоплення аудиторії, яка бачить контент через поширення користувачами;
- рівень привабливості (Love Rate) – вимірює загальну лояльність та емоційний відгук аудиторії до контенту;
- рівень комунікабельності (Talk Rate) – кількість взаємодій користувачів з контентом через коментарі;
- коефіцієнт залучення аудиторії (Engagement Rate) – показник взаємодії підписників з контентом (лайки, коментарі тощо);
- коефіцієнт клікабельності / конверсії / (Click-Through Rate – CTR) – співвідношення кількості кліків на публікацію до загальної кількості показів.

Комерційні показники включають рекламне охоплення (Paid Reach) – кількість показів, отриманих через платне просування, та рівень поширення (Amplification Rate) – кількість репостів або поширень контенту серед аудиторії та [9].

Коли мова іде про економічні показники, сюди відносять ціну кліка (Cost Per Click – CPC) та вартість залучення клієнта (Cost of Customer Acquisition – CAC) [9]. Ці показники допомагають комплексно оцінювати успішність SMM-кампаній з різних аспектів: від залученості аудиторії до ефективності вкладень у рекламу.

Деякі науковці [8, 10] пропонують для оцінки ефективності SMM використовувати метод KPI (Key Performance Indicators), в основу якого також можуть бути покладені вищезазначені показники. Така система має вагомні переваги. За допомогою сукупності показників можна контролювати всі фази діяльності компанії в соціальній мережі, оптимізувати управлінські рішення, зрозуміти процеси компанії в мережі, також обґрунтована система KPI може бути використана для створення звіту, за допомогою якого можна проаналізувати діяльність компанії [9].

SMM – це потужний інструмент, який знаходить застосування в багатьох сферах бізнесу та діяльності. Його універсальність дозволяє адаптувати стратегії під різні ніші та цілі.

Найбільш поширеними наразі сферами використання SMM є: e-commerce, туризм та готельний бізнес, ресторани та кафе, мода та краса, освіта, B2B-сектор. Інтернет-магазини використовують SMM для презентації товарів, створення брендового іміджу, залучення нових клієнтів та збільшення продажів. Соціальні мережі також дозволяють демонструвати привабливість місць, пропонувати спеціальні пропозиції та взаємодіяти з потенційними клієнтами. SMM допомагає залучати відвідувачів, демонструючи меню, атмосферу закладу та проводити акції. Індустрія моди теж активно використовує SMM для презентації нових колекцій, створення трендів та взаємодії з блогерами. Освітні установи використовують соціальні мережі для просування своїх програм, залучення студентів та взаємодії з випускниками. Компанії, що працюють у B2B-секторі,

використовують SMM для побудови відносин з потенційними партнерами, демонстрації експертності та підвищення впізнаваності бренду.

Світова та вітчизняна практика свідчить – впровадження SMM в діяльність підприємства часто забезпечує отримання останнім позитивного ефекту, який перевищує найсміливіші очікування. Так, відома всім компанія Dove – Real Beauty Campaign зосереджувалась на позитивному підході до всіх типів жіночої краси. Ця стратегія спричинила бурхливу реакцію в соцмережах та підкреслила позицію бренду як прихильника різноманітності та самовираження. Рекламна кампанія Dove Real Beauty спричинила справжню революцію в індустрії краси, використавши для своїх рекламних роликів не актрис та моделей, а звичайних людей. Їх показували реалістично – без спеціального освітлення та професійного макіяжу. Це допомогло бренду завоювати довіру покупців, жінкам прийняти себе такими, якими вони є. В результаті кампанії Real Beauty продажі виростили з 2,5 до 4 мільярдів [4].

Не менш успішною стала і співпраця української fashion-платформи Intertop та масмаркет-бренд одягу Cher'17. Їхній рекламний ролик весною 2023 року захопив весь інтернет. В рамках цього кампейну було зібрано 135 000 лайків, 6 млн органічних переглядів, продажі підвищились, а емоційний зв'язок з аудиторією посилювався. Це позначилось і на комерційних показниках діяльності підприємств. «Реалізація товару зростала тиждень до тижня. Порівнюючи з першим тижнем, продаж товару на другий зріс на 89%, а на третій – ще на 41%. У цілому досягли 80% реалізації колекції та 35% нових клієнтів серед всіх, хто купив», – розповів Head of Group Brand Marketing INTERTOP Ukraine Антон Бокий [11]. Відтак, свою колаборацію в цьому напрямку компанії продовжили восени 2023 та навесні 2024 року.

Як бачимо, соціальні медіа стали невід'ємною частиною сучасного бізнесу. SMM, як інструмент маркетингу, надає підприємствам безліч можливостей для створення впізнаваного іміджу та формування лояльності клієнтів та позитивного іміджу компанії; розширення ринку збуту; зростання продажів; отримання швидкого зворотного зв'язку тощо. Сьогодні соціальні мережі, як зазначає Яковенко Я. [4], є масштабними платформами для комерції, де бренди і споживачі зустрічаються напряму. Бізнес постійно нарощує бюджети на SMM, щоб отримати більше клієнтів і прибутку. Згідно досліджень, 2023 року на рекламу в соціальних медіа у світі витратили від 227 до 268 млрд. доларів [4]. Ці цифри ще раз підтверджують, що Social Media Marketing – це перспективна галузь, яка має велике майбутнє.

Social Media Marketing є потужним засобом для досягнення бізнес-цілей поточної діяльності та розвитку підприємства. Однак, для отримання максимальної віддачі від інвестицій у SMM необхідно завжди розробляти комплексну стратегію, що враховує особливості бізнесу та ринку.

Список літератури

1. Варна М. Що таке SMM і як працює маркетинг у соціальних мережах. Гайд для початківців. URL: <https://netpeak.net/uk/blog/shcho-take-smm-i-yak-pratsyue-marketing-u-sotsial-nikh-merezhakh-gayd-dlya-pochatkivtsiv/#only-scroll-1>
2. Дімура М. Що таке SMM? URL: <https://www.site2b.ua/ua/web-blog-ua/shho-take-smm.html>
3. Бабаченко Л.В., Вербицька А.В. Голенок Б.Р. Соціальний медіа маркетинг як складова маркетингової комунікаційної політики підприємства. *Економіка та суспільство*. 2023. №57. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3228/3151>
4. Яковенко Я. SMM: Як соціальні мережі трансформують бізнес. URL: <https://webmate.ua/smm-yak-socialni-merezhi-transformuyut-biznes>
5. Most popular social networks worldwide as of April 2024, by number of monthly active users. URL: <https://www.statista.com/statistics/272014/global-social-networks-ranked-by-number-of-users/>
6. Касьяненко М. М. SMM: переваги та недоліки. *Science, research, development*. 2020. №28. С. 51–54.
7. Редька В. С. Переваги та недоліки SMM. *Виклики та шляхи стабілізації соціально-економічного розвитку України. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих учених*. 2020. С. 115-117.
8. Баран Р. Я., Романчукевич М. Й. Оцінка ефективності рекламної діяльності в інтернет. *Ефективна економіка*. 2019. № 7. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=7190>
9. Лиса С.С., Кулік А.В. Ефективність SMM як інструменту збутової політики підприємства. *Бізнесінформ*. 2022. № 1. С. 432-437. URL: https://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2022-1_0-pages-432_437.pdf
10. Кифяк О. В., Урда В. Д. Маркетинг у соціальних медіа (SMM) як інструмент просування товарів та послуг. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. 2017. № 14. С. 123-130. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/mnj_2017_14_27
11. Неплях Л. 6 млн переглядів та новий fashion-тренд – кейс колаборації INTERTOP та CHER'17. URL: <https://vctr.media/ua/reklamna-kampaniya-intertop-h-cher17-223875/>

ADVANCES IN SUSTAINABLE ENERGY: INTEGRATING BIOENERGY, WATER MANAGEMENT, AND PREDICTIVE TECHNOLOGIES FOR RESILIENT ENERGY SYSTEMS

Lei Feng,
University College London

The global shift toward sustainable energy systems has redefined our approach to energy production, efficiency, and environmental impact. In a world where climate change and resource depletion demand rapid innovation, sustainable energy practices are advancing beyond traditional methods. This article examines the integration of bioenergy, water resource management, and predictive analytics to create resilient, low-impact energy systems. Shaw's work on hydrology provides essential insights into how water availability can be managed sustainably, an area of growing importance as water becomes a critical factor in energy production [6]. Hydrological insights inform us not only about energy resources but also about maintaining the balance required to preserve ecosystems while supporting energy production.

The role of bioenergy in sustainable energy systems is pivotal, offering renewable energy derived from organic material that can replace fossil fuels. Bhatia et al. have explored wastewater-based biorefineries, presenting these systems as viable solutions for bioenergy production that mitigate pollution while maximizing energy output [1]. Integrating wastewater biorefineries into existing infrastructure can help reduce carbon footprints and simultaneously produce bioenergy, showcasing a dual environmental benefit. In alignment with these strategies, Khan et al. demonstrated how algae-based remediation technologies could complement bioenergy systems by purifying water used in the process [2]. This interconnected system underscores the importance of designing energy solutions that not only generate power but also address environmental concerns like water quality.

Innovative energy systems increasingly leverage advances in biomass management and biofeedstock production, a concept reviewed extensively by Chen et al. [3]. Their work highlights the importance of balancing productivity with resource efficiency, a principle that is critical in scaling bioenergy systems sustainably. Biomass, sourced from forests, agricultural residue, and aquatic plants, has immense potential to provide clean, renewable energy. However, ensuring the efficiency of bioenergy systems requires careful analysis of energy consumption at each stage, from cultivation to processing [4,7]. Energy-efficient cultivation techniques, informed by genetic advancements, can significantly improve biomass yields and minimize the environmental impact of bioenergy production. Wang et al. explored genome editing in microalgae to enhance oil yield, demonstrating the potential for genetically optimized biofeedstock to meet rising energy demands without straining resources [7].

Beyond bioenergy, the efficiency of water use in energy production is increasingly important as water scarcity becomes a pressing issue. Hydrological systems are critical for cooling processes in power generation and for bioenergy cultivation, where consistent water availability is essential for crop resilience. Shaw's hydrological principles lay the groundwork for designing energy systems that respect natural water cycles, reduce consumption, and promote reuse [6]. Phytoremediation techniques, such as those explored by Khan et al. with algae, can purify water for reuse in energy processes, effectively closing the water loop in bioenergy systems [2]. In addition, geographic areas facing seasonal droughts or limited water resources benefit from this sustainable water integration, as it minimizes dependency on freshwater and reduces the risk of ecological disruption.

Machine learning (ML) technology is revolutionizing energy forecasting and efficiency optimization, helping energy producers and managers make data-informed decisions. ML algorithms provide predictive insights on variables such as resource availability, energy demand, and system efficiency, facilitating proactive responses to fluctuations in supply and demand. For instance, Chen et al. used genetic algorithms to forecast annual precipitation, which can inform water management in bioenergy systems [5]. By integrating ML with hydrological and environmental data, energy systems can adapt to variable conditions, ensuring continuity and sustainability. Moreover, ML supports the monitoring of carbon emissions and resource consumption across bioenergy networks, allowing for real-time adjustments that align with regulatory and environmental goals. Predictive modeling in energy systems helps balance resource efficiency and energy output, reducing waste while maximizing resilience.

Energy systems must also consider lifecycle efficiency, where the focus extends beyond immediate resource use to long-term sustainability. As outlined by Raghuvanshi et al., life cycle analysis (LCA) for biofuels assesses the cumulative environmental impact from production to consumption, revealing key opportunities to improve system efficiency and sustainability [11]. Applying LCA to bioenergy and water-intensive systems can identify the stages of production that have the highest environmental costs, enabling targeted improvements. Jonker and Faaij explored techno-economic assessments, underscoring the importance of balancing economic feasibility with environmental goals in energy production [10]. By evaluating energy systems holistically, we can develop cost-effective, scalable solutions that align with both industry and environmental objectives.

Chen, M., Chen, Y., and Zhang, Q. expanded on the use of ML in optimizing bioenergy potential, underscoring the role of computational tools in maximizing carbon sequestration and minimizing resource use [8]. By applying similar methodologies to broader energy systems, ML-driven optimization can ensure that energy outputs meet rising demand while reducing environmental impacts. This interdisciplinary approach also supports efforts in carbon capture and storage (CCS), where bioenergy systems can play a dual role as both energy providers and carbon sinks. Geographically optimized bioenergy production, supported by ML, enables targeted growth in areas

where carbon capture is most effective, contributing to national and global climate goals.

Finally, advancements in renewable energy systems require adaptive frameworks that integrate scientific, technological, and policy perspectives. Zhang et al. reviewed sustainable microalgae cultivation, presenting open and closed systems that optimize biomass productivity while reducing waste [9]. Applying these principles to bioenergy systems offers practical models for scalable, high-yield energy solutions that operate within ecological limits. Future energy systems will need to blend renewable technologies, genetic innovations, and data analytics to meet the dual challenges of sustainability and demand. As ML continues to enhance predictive capabilities, bioenergy can be tailored to meet specific regional needs, aligning energy production with local environmental constraints.

In summary, the future of energy lies in the integration of bioenergy, water management, and advanced predictive technologies, creating systems that are adaptive, resilient, and low-impact. As sustainable energy systems evolve, they will play a crucial role in reducing greenhouse gas emissions, conserving resources, and supporting economic growth. Integrating these diverse elements provides a pathway to energy resilience, ensuring that sustainable energy production aligns with the environmental and societal challenges of the 21st century. By embracing these interdisciplinary approaches, the energy sector can create a cleaner, more resilient global energy system that benefits both current and future generations [10,11,12].

References:

[1] S.K. Bhatia, S. Mehariya, R.K. Bhatia, M. Kumar, A. Pugazhendhi, M.K. Awasthi, A. Atabani, G. Kumar, W. Kim, S.O. Seo et al., Wastewater based microalgal biorefinery for bioenergy production: Progress and challenges, *Science of the Total Environment* 751, 141599 (2021).

[2] S. Khan, I. Shamshad, M. Waqas, J. Nawab, L. Ming, Remediating industrial wastewater containing potentially toxic elements with four freshwater algae, *Ecological Engineering* 102, 536 (2017).

[3] Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. (2021). A review of energy consumption in the acquisition of bio-feedstock for microalgae biofuel production. *Sustainability*, 13(16), 8873.

[4] Chen, M. (2023). Investigating the Influence of Interannual Precipitation Variability on Terrestrial Ecosystem Productivity (Doctoral dissertation, Massachusetts Institute of Technology).

[5] Chen, M. (2021, December). Annual precipitation forecast of Guangzhou based on genetic algorithm and backpropagation neural network (GA-BP). In *International Conference on Algorithms, High Performance Computing, and Artificial Intelligence (AHPCAI 2021)* (Vol. 12156, pp. 182-186). SPIE.

[6] Shaw, E. M. 1988. *Hydrology in practice*. Van Nostrand Reinhold International, London, United Kingdom.

- [7] Q. Wang, Y. Lu, Y. Xin, L. Wei, S. Huang, J. Xu, Genome editing of model oleaginous microalgae *nannochloropsis* spp. by crispr/cas9, *The Plant Journal* 88, 1071 (2016)
- [8] Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. (2024). Assessing global carbon sequestration and bioenergy potential from microalgae cultivation on marginal lands leveraging machine learning. *Science of The Total Environment*, 948, 174462.
- [9] Zhang, Q., Guan, Y., Zhang, Z., Dong, S., Yuan, T., Ruan, Z., & Chen, M. (2024). Sustainable microalgae cultivation: A comprehensive review of open and enclosed systems for biofuel and high value compound production. In *E3S Web of Conferences* (Vol. 577, p. 01008). EDP Sciences.
- [10] J. Jonker, A. Faaij, Techno-economic assessment of micro-algae as feedstock for renewable bio-energy production, *Applied Energy* 102, 461 (2013).
- [11] S. Raghuvanshi, V. Bhakar, R. Chava, K. Sangwan, Comparative study using life cycle approach for the biodiesel production from microalgae grown in wastewater and fresh water, *Procedia CIRP* 69, 568 (2018).
- [12] M. Gross, W. Henry, C. Michael, Z. Wen, Development of a rotating algal biofilm growth system for attached microalgae growth with in situ biomass harvest, *Bioresource technology* 150, 195 (2013).

ADAPTIVE FOREST MANAGEMENT STRATEGIES IN RESPONSE TO CLIMATE VARIABILITY

Sandip Batra,
University of Technology Sydney

Introduction

Forests play a vital role in mitigating climate change by absorbing CO₂ and providing habitats for diverse species. However, climate variability—including shifts in precipitation and temperature—affects forest productivity and resilience. Adapting forest management to these changes requires a deep understanding of ecosystem dynamics and a multidisciplinary approach. Shaw's hydrological principles [1,6] highlight the importance of water management in forest ecosystems, especially as forests are sensitive to changes in water availability. This article reviews adaptive strategies for forestry that address hydrological dynamics, genetic adaptation, and predictive modeling, ultimately promoting resilience against environmental changes.

Hydrological Considerations in Forest Management

Forests depend on a balanced hydrological cycle to sustain growth, regulate temperature, and maintain biodiversity. Shaw's comprehensive work on hydrology in practice outlines how water flows and storage impact forest health [6]. Adequate water management is essential in regions where precipitation variability affects forests' ability to regulate water uptake and evapotranspiration. Adaptive strategies, such as controlled irrigation and the establishment of water reservoirs, can provide forests with the necessary hydration during dry periods, thus enhancing their resilience to climatic shifts.

Additionally, Khan et al. discuss the potential of natural water purification processes in forests, such as phytoremediation using algae, to support water quality in forested areas impacted by industrial pollutants [2,3,4]. By improving water quality, these natural processes contribute to healthier forest ecosystems, which are better equipped to handle climate variability.

Genetic Adaptation and Forest Resilience

Genetic adaptation techniques, such as selective breeding and genetic modification, can enhance forest resilience to climate change. Wang et al. [7] demonstrate the potential of genome editing in adapting plant species to challenging environmental conditions, a concept applicable to forestry. By selecting trees with genetic traits for drought resistance and disease resilience, forestry experts can increase forest productivity and survival rates in changing climates. Additionally, selective breeding can enhance certain trees' ability to capture carbon, a crucial component of sustainable forest management in climate-sensitive regions.

Bhatia et al. emphasize the need for eco-friendly approaches in enhancing biomass production [1]. Applying these insights, selective breeding techniques focus on traits that improve trees' environmental adaptability without compromising ecological

balance. Through careful application of genetic insights, forestry managers can cultivate forests with the resilience needed to withstand future climate impacts.

Machine Learning for Forest Monitoring and Management

Machine learning (ML) has become an invaluable tool in forest management, allowing predictive insights into forest health, climate adaptation, and resource allocation. Chen et al. [5] successfully used genetic algorithms to predict precipitation patterns, highlighting ML's potential in environmental forecasting. For forest managers, ML can predict areas at risk of drought or disease, enabling proactive measures to preserve forest health. This data-driven approach optimizes resources and helps prioritize regions for reforestation, irrigation, or conservation based on vulnerability assessments.

Furthermore, the application of ML in forest resource management extends to monitoring carbon sequestration rates, an important aspect in climate policy. By integrating remote sensing data, forestry managers can track carbon capture effectiveness over time, optimizing forest contributions to climate change mitigation. Chen et al. [3] reviewed energy consumption in biomass production, providing a model for analyzing resource allocation in sustainable forestry. This knowledge allows forestry managers to balance ecological goals with energy efficiency, enhancing long-term sustainability.

Future Directions in Adaptive Forest Management

The integration of genetic adaptation, hydrological strategies, and ML provides a powerful framework for adaptive forest management. Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. [8] explored carbon sequestration potential through ML, underscoring the importance of computational methods in ecological resilience. Future forestry research can build upon these techniques, developing targeted strategies for different climates and forest types. This interdisciplinary approach ensures that forestry practices evolve to meet environmental challenges, supporting both ecological stability and economic productivity [13].

Conclusion

Forest management strategies must adapt to an unpredictable climate by embracing hydrological insights, genetic adaptations, and machine learning technologies. By leveraging these approaches, forestry can mitigate climate impacts, enhance biodiversity, and maximize carbon sequestration. Future research should explore further applications of ML and genetic insights to refine adaptive strategies, providing sustainable forestry solutions for a changing world [9,10,11,12].

References:

- [1] S.K. Bhatia, S. Mehariya, R.K. Bhatia, M. Kumar, A. Pugazhendhi, M.K. Awasthi, A. Atabani, G. Kumar, W. Kim, S.O. Seo et al., Wastewater based microalgal biorefinery for bioenergy production: Progress and challenges, *Science of the Total Environment* 751, 141599 (2021).
- [2] S. Khan, I. Shamshad, M. Waqas, J. Nawab, L. Ming, Remediating industrial wastewater containing potentially toxic elements with four freshwater algae, *Ecological Engineering* 102, 536 (2017).

- [3] Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. (2021). A review of energy consumption in the acquisition of bio-feedstock for microalgae biofuel production. *Sustainability*, 13(16), 8873.
- [4] Chen, M. (2023). Investigating the Influence of Interannual Precipitation Variability on Terrestrial Ecosystem Productivity (Doctoral dissertation, Massachusetts Institute of Technology).
- [5] Chen, M. (2021, December). Annual precipitation forecast of Guangzhou based on genetic algorithm and backpropagation neural network (GA-BP). In *International Conference on Algorithms, High Performance Computing, and Artificial Intelligence (AHPCAI 2021)* (Vol. 12156, pp. 182-186). SPIE.
- [6] Shaw, E. M. 1988. *Hydrology in practice*. Van Nostrand Reinhold International, London, United Kingdom.
- [7] Q. Wang, Y. Lu, Y. Xin, L. Wei, S. Huang, J. Xu, Genome editing of model oleaginous microalgae *nannochloropsis* spp. by *crispr/cas9*, *The Plant Journal* 88, 1071 (2016)
- [8] Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. (2024). Assessing global carbon sequestration and bioenergy potential from microalgae cultivation on marginal lands leveraging machine learning. *Science of The Total Environment*, 948, 174462.
- [9] Zhang, Q., Guan, Y., Zhang, Z., Dong, S., Yuan, T., Ruan, Z., & Chen, M. (2024). Sustainable microalgae cultivation: A comprehensive review of open and enclosed systems for biofuel and high value compound production. In *E3S Web of Conferences* (Vol. 577, p. 01008). EDP Sciences.
- [10] J. Jonker, A. Faaij, Techno-economic assessment of micro-algae as feedstock for renewable bio-energy production, *Applied Energy* 102, 461 (2013).
- [11] S. Raghuvanshi, V. Bhakar, R. Chava, K. Sangwan, Comparative study using life cycle approach for the biodiesel production from microalgae grown in wastewater and fresh water, *Procedia CIRP* 69, 568 (2018).
- [12] M. Gross, W. Henry, C. Michael, Z. Wen, Development of a rotating algal biofilm growth system for attached microalgae growth with in situ biomass harvest, *Bioresource technology* 150, 195 (2013).
- [13] Dong, S., Xu, T., & Chen, M. (2022, October). Solar radiation characteristics in Shanghai. In *Journal of Physics: Conference Series* (Vol. 2351, No. 1, p. 012016). IOP Publishing.

INNOVATIVE APPROACHES IN SUSTAINABLE GEOGRAPHY: INTEGRATING WATER MANAGEMENT, BIOMASS OPTIMIZATION, AND PREDICTIVE MODELLING FOR CLIMATE-RESILIENT LANDSCAPES

Yichen Mi,
University College London

Devina Batta,
University College London

Geography has evolved as a crucial discipline in addressing today's environmental and societal challenges, focusing not only on physical landscapes but also on human interactions with these environments. In recent years, the urgency of climate change, coupled with population pressures and land degradation, has brought sustainable geography to the forefront. By integrating water resource management, biomass enhancement, and predictive modeling techniques, geographers and environmental planners are exploring holistic approaches to enhance climate resilience and sustainable land use. Shaw's research on hydrology [6] underscores the foundational role of water dynamics in geography, providing insights that help predict and manage water availability in response to fluctuating climatic conditions. In regions where rainfall is seasonal or limited, sustainable water use, conservation, and storage are vital for supporting both natural landscapes and agricultural activities. Effective management of water systems, from rivers to underground reservoirs, has become central to geographic studies aiming to sustain ecosystems and human settlements in challenging climates.

The natural capacity of landscapes to purify water and absorb pollutants is another crucial factor for environmental sustainability. Khan et al. explored the concept of phytoremediation using algae to treat industrial wastewater, highlighting the potential of natural systems to mitigate pollution in geographic contexts [2]. These nature-based solutions, applied within the broader scope of geography, provide opportunities to restore ecosystems compromised by human activities and to ensure clean water access. Maintaining water quality supports healthy, resilient ecosystems and promotes biodiversity across landscapes, thus reinforcing their ecological and economic value. Similarly, Bhatia et al. emphasized the ecological benefits of biorefineries, suggesting that the bio-based approaches they describe for pollutant removal could be applied to water treatment in vulnerable regions [1]. These insights are valuable for environmental geographers, as sustainable water management underpins the resilience of entire ecosystems, particularly in regions under climate and pollution stress.

In sustainable geography, the management and enhancement of biomass play significant roles in addressing both ecological and economic demands. Forests, grasslands, and wetlands act as major carbon sinks, and Chen et al. [3] discussed the

balance between productivity and energy efficiency in the acquisition of biomass for biofuels, drawing a parallel to sustainable land use in geography. Applying this concept, geographers are increasingly focused on maximizing biomass without depleting resources or harming ecosystems. By identifying land types that can support high biomass productivity with minimal input, regions can achieve both carbon sequestration and sustainable resource use, which are essential for addressing climate change. Land-use strategies that prioritize both ecological and productive goals can help sustain the diverse geographic landscapes required for biodiversity, climate regulation, and local economies. This balanced approach is critical as landscapes are pressured to provide resources without compromising long-term environmental health [4].

Geographic approaches to sustainability are also benefitting from advances in genetic innovation. Wang et al. [7] demonstrated the potential of genome editing to enhance plant resilience, a technique that can be applied to vegetation within vulnerable geographic zones. By selecting for traits that support drought tolerance, pest resistance, and nutrient efficiency, environmental geographers can better understand how specific plant species can be adapted to varied climates and soil types, maximizing ecosystem services. Enhanced vegetation can be strategically planted to reinforce soil stability, improve water retention, and even boost carbon sequestration in diverse landscapes. For example, in arid zones where soil erosion poses a challenge, drought-resistant plants can stabilize soil, reduce wind erosion, and support localized ecosystems, all contributing to sustainable geography.

In addition to genetic and natural solutions, machine learning (ML) offers significant advancements in geographic analysis. Chen et al. [5] used genetic algorithms for precipitation forecasting, showcasing ML's ability to analyze and predict climatic factors essential to geographic planning. By utilizing ML to monitor and predict environmental conditions such as rainfall, temperature patterns, and seasonal droughts, geographic planning can be more responsive and adaptive to climate variability. ML also enables the tracking of ecosystem health through remote sensing, where variables such as vegetation cover, soil moisture, and biomass density can be monitored in real time. These data-driven insights empower geographers to make proactive decisions that enhance landscape resilience, guiding the placement of vegetation, water resources, and infrastructure in ways that accommodate environmental shifts [9].

Energy use in geographic systems is also a critical area of study. As noted by Chen et al. [3], energy efficiency in biomass production is central to sustainability. Applying these findings to geographic sustainability, geographers aim to develop low-energy solutions for landscape management, such as solar-powered sensors for monitoring water systems or automated irrigation that reduces water and energy consumption. For example, by employing energy-efficient technologies to monitor water and land conditions, regions can maintain essential ecosystem services without increasing carbon footprints. Raghuvanshi et al. discussed life-cycle analysis in biodiesel production [11], a model that geographers use to evaluate the energy efficiency of

environmental interventions and land-use practices over time, ensuring that strategies are ecologically and economically sustainable.

Furthermore, sustainable land management benefits from research that assesses land productivity and climate impacts. Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. [8] explored carbon sequestration through microalgae, demonstrating the value of computational tools in optimizing landscape contributions to climate goals. In geography, these methodologies allow for an examination of landscape characteristics, carbon storage capacities, and biodiversity conservation needs, which are vital in supporting climate resilience across diverse ecosystems. Predictive modeling and ML can forecast how landscapes respond to human interventions and climate pressures, helping geographers design landscapes that enhance carbon sequestration and adapt to future conditions.

Finally, the interdisciplinary approach that blends hydrology, biology, and computational analysis forms a promising trajectory in sustainable geography. Jonker and Faaij's techno-economic assessments [10] provide a valuable framework for evaluating the economic feasibility of sustainable practices within geographic contexts. By understanding the costs and benefits of landscape interventions, geographers can prioritize initiatives that yield long-term environmental and economic gains. This approach not only supports conservation goals but also fosters sustainable economic growth for communities that rely on geographic resources [11,12].

In conclusion, sustainable geography integrates water management, biomass enhancement, genetic innovation, and machine learning to create resilient landscapes capable of withstanding climate challenges. By blending natural solutions with technological advances, geographers can promote sustainable development, resource conservation, and climate adaptation on a global scale. Future research should continue to refine these approaches, supporting the creation of landscapes that meet ecological demands and foster sustainable societies [13,14].

References:

[1] S.K. Bhatia, S. Mehariya, R.K. Bhatia, M. Kumar, A. Pugazhendhi, M.K. Awasthi, A. Atabani, G. Kumar, W. Kim, S.O. Seo et al., Wastewater based microalgal biorefinery for bioenergy production: Progress and challenges, *Science of the Total Environment* 751, 141599 (2021).

[2] S. Khan, I. Shamshad, M. Waqas, J. Nawab, L. Ming, Remediating industrial wastewater containing potentially toxic elements with four freshwater algae, *Ecological Engineering* 102, 536 (2017).

[3] Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. (2021). A review of energy consumption in the acquisition of bio-feedstock for microalgae biofuel production. *Sustainability*, 13(16), 8873.

[4] Chen, M. (2023). Investigating the Influence of Interannual Precipitation Variability on Terrestrial Ecosystem Productivity (Doctoral dissertation, Massachusetts Institute of Technology).

[5] Chen, M. (2021, December). Annual precipitation forecast of Guangzhou based on genetic algorithm and backpropagation neural network (GA-BP). In *International*

Conference on Algorithms, High Performance Computing, and Artificial Intelligence (AHPCAI 2021) (Vol. 12156, pp. 182-186). SPIE.

[6] Shaw, E. M. 1988. Hydrology in practice. Van Nostrand Reinhold International, London, United Kingdom.

[7] Q. Wang, Y. Lu, Y. Xin, L. Wei, S. Huang, J. Xu, Genome editing of model oleaginous microalgae *nannochloropsis* spp. by *crispr/cas9*, *The Plant Journal* 88, 1071 (2016)

[8] Chen, M., Chen, Y., & Zhang, Q. (2024). Assessing global carbon sequestration and bioenergy potential from microalgae cultivation on marginal lands leveraging machine learning. *Science of The Total Environment*, 948, 174462.

[9] Zhang, Q., Guan, Y., Zhang, Z., Dong, S., Yuan, T., Ruan, Z., & Chen, M. (2024). Sustainable microalgae cultivation: A comprehensive review of open and enclosed systems for biofuel and high value compound production. In *E3S Web of Conferences* (Vol. 577, p. 01008). EDP Sciences.

[10] J. Jonker, A. Faaij, Techno-economic assessment of micro-algae as feedstock for renewable bio-energy production, *Applied Energy* 102, 461 (2013).

[11] S. Raghuvanshi, V. Bhakar, R. Chava, K. Sangwan, Comparative study using life cycle approach for the biodiesel production from microalgae grown in wastewater and fresh water, *Procedia CIRP* 69, 568 (2018).

[12] M. Gross, W. Henry, C. Michael, Z. Wen, Development of a rotating algal biofilm growth system for attached microalgae growth with in situ biomass harvest, *Bioresource technology* 150, 195 (2013).

[13] A. Al-Dailami, I. Koji, I. Ahmad, M. Goto, Potential of photobioreactors (pbrs) in cultivation of microalgae, *Journal of Advanced Research in Applied Sciences and Engineering Technology* 27, 32 (2022).

[14] Zhang, X., Soe, A. N., Dong, S., Chen, M., Wu, M., & Htwe, T. (2024). Urban Resilience through Green Roofing: A Literature Review on Dual Environmental Benefits. In *E3S Web of Conferences* (Vol. 536, p. 01023). EDP Sciences.

ПРО ЗВ'ЯЗОК МІЖ ВМІСТАМИ МАРГАНЦЮ ТА ЗОЛЬНІСТЮ У ВУГІЛЬНОМУ ПЛАСТІ С₅ ШАХТИ «ПАВЛОГРАДСЬКА» (УКРАЇНА)

Ішков Валерій Валерійович

кандидат геолого-мінералогічних наук, доцент,
Національний ТУ «Дніпровська політехніка», Україна,
старший науковий співробітник,
інституту геотехнічної механіки ім. М.С. Полякова НАН України, Україна

Дрешпак Олександр Станіславович

кандидат технічних наук, доцент,
Національний ТУ «Дніпровська політехніка», Україна

Козар Микола Антонович

кандидат геологічних наук, старший науковий співробітник,
інститут геохімії, мінералогії та рудоутворення ім. М.П. Семененко, Україна

Березняк Олександр Олександрович

кандидат технічних наук, доцент,
Національний ТУ «Дніпровська політехніка», Україна

Чечель Павло Олегович

інженер, Національний ТУ «Дніпровська політехніка», Україна

Вступ. Загальна актуальність дослідження вмісту Mn у вугільних пластах обумовлена його відношенням до переліку «потенційно токсичних» елементів у вугіллі, які згідно нормативним документам повинні обов'язково досліджуватись.

Останні досягнення. Раніше у вугільних пластах різних геолого-промислових районів Донбасу переважно досліджувалися токсичні та потенційно токсичні елементи [1 - 282]. У той же час, дослідження зв'язку між вмістами Mn та значеннями зольності (Ad.) у вугільному пласті с₅ поля шахти «Павлоградська» раніше не виконувалися.

Мета роботи: полягає у дослідженні особливостей зв'язку концентрацій Mn та значень Ad. у вугільному пласті с₅ поля шахти «Павлоградська».

Методика досліджень. Фактологічною основою роботи були результати 83 кількісних спектральних аналізів Mn та визначень Ad виконаних після 1981р. в центральних сертифікованих лабораторіях виробничих геологорозвідувальних організацій України з матеріалу пластових проб отриманих виробничими і науково-дослідницькими підприємствами і організаціями та особисто авторами.

Результати досліджень. Було виконано аналітичні розрахунки відповідності емпіричних розподілів досліджуваних компонентів розподілу Гауса. С цією метою були розраховані критерії Ліллієфорса, Шапіро-Уїлка, Колмогорова – Смірнова та згоди χ^2 -квадрат Пірсона. У всіх випадках результати розрахунків підтвердили невідповідність досліджуваних вибірок нормальному або логнормальному закону розподілу. Таким чином, для більш реалістичної оцінки центральної тенденції вмістів M_n та значень A_d замість значень середнього арифметичного необхідно використовувати медіанні значення. За результатами кореляційного аналізу встановлено прямий слабкий зв'язок між концентраціями M_n та визначеннями A_d , при цьому коефіцієнт кореляції Пірсона дорівнює 0,16. За результатами регресійного аналізу розраховане лінійне рівняння регресії:

$$M_n = 0,4406 + 0,195 \cdot A_d$$

Висновки. Аналіз виконаних досліджень свідчить про: 1) невідповідність емпіричних вибірок розглянутих характеристик нормальному або логнормальному закону розподілу; 2) фіксується полімодальність розподілу M_n та A_d ; 3) встановлено дуже слабкий та прямий зв'язок між концентраціями M_n та A_d ; 4) розраховане рівняння регресії дозволяє прогнозувати лише загальні тенденції зміни концентрацій M_n у вугільному пласті c_5 поля шахти «Павлоградська».

Список літератури

1. Ishkov V.V., Koziy E.S., Lozovoi A.L. (2013). Definite peculiarities of toxic and potentially toxic elements distribution in coal seams of Pavlograd-Petropavlovka region. *Collection of scientific works of NMU*, (42), 18-23.
2. Ишков, В. В., Сердюк, Е. А., & Слипенький, Е. В. (2003). Особенности применения методов кластерного анализа для классификации угольных пластов по содержанию токсичных и потенциально токсичных элементов (на примере Красноармейского геолого-промышленного района). *Сборник научных трудов НГУ*, (19), 5-16.
3. Козій Є.С., Ішков В.В. (2017). Класифікація вугілля основних робочих пластів Павлоград-Петропавлівського геолого-промислового району за вмістом токсичних та потенційно токсичних елементів. *Збірник наукових праць «Геотехнічна механіка»*. (136), 74 – 86.
4. Ишков В.В., Козий Е.С. (2013). О распределении токсичных и потенциально-токсичных элементов в угле пласта с_{бн} шахты «Терновская» Павлоград-Петропавловского геолого-промышленного района. *Материали міжнародної конференції «Форум гірників»*. ДВНЗ «НГУ». Дніпро. 49-55.
5. Ишков В.В., Козий Е.С. (2013). Новые данные о распределении токсичных и потенциально токсичных элементов в угле пласта с_{бн} шахты «Терновская» Павлоград-Петропавловского геолого-промышленного района. *Збірник наукових праць НГУ*. (41), 201-208.
6. Ишков В.В., Козий Е.С. (2014). О распределении золы, серы, марганца в угле пласта с₄ шахты «Самарская» Павлоград-Петропавловского геолого-промышленного района. *Збірник наукових праць НГУ*. (44), 178-186.

7. Ишков В.В., Козий Е.С. (2014). О классификации угольных пластов по содержанию токсичных элементов с помощью кластерного анализа. *Збірник наукових праць НГУ*. (45), 209-221.
8. Ишков, В. В. (2009). Кобальт и ванадий в угле основных рабочих пластов Алмазно-Марьевского геолого-промышленного района Донбасса. *Науковий вісник НГУ*, (10), 48-53.
9. Ишков В.В., Козий Е.С., Труфанова М.О. Особенности онтогенезу уролітів жителів Дніпропетровської області. *Мінерал. журн.* 2020. 42, № 4. С. 50 - 59.
10. Ишков В.В., Нагорный В.Н. (2005). О закономерностях накопления ртути в угольных пластах Красноармейского геолого-промышленного района. *Науковий вісник Національної гірничої академії України*, (2), 84-88.
11. Ишков В.В. Мышьяк и фтор в угольных пластах Лисичанского геолого-промышленного района // *Збірник наукових праць Національного гірничого університету* № 33, т. 1. - Днепропетровск, 2009. – С. 5 - 16.
12. Ишков В.В., Козий Е.С. Розподіл ртуті у вугільному пласті с₇^н поля шахти «Павлоградська» / *Наукові праці Донецького національного технічного університету*, Серія: «Гірничо-геологічна». 2020. №1 (23) - 2(24). – С. 26 - 33.
13. Ишков В.В., Козий Е.С. Накопление Со и Мп на примере пласта С5 Западного Донбасса как результат их миграции из кор выветривания Украинского кристаллического щита / *Материалы XVI Международного совещания по геологии россыпей и месторождений кор выветривания «Россыпи и месторождения кор выветривания XXI века: задачи, проблемы, решения»*. 2021. – С. 160 - 162.
14. Козар М.А., Ишков В.В., Козий Е.С., Стрельник Ю.В. Токсичні елементи мінеральної та органічної складової вугілля нижнього карбону Західного Донбасу / *Геологічна наука в незалежній Україні: Збірник тез наукової конференції Ін-ту геохімії, мінералогії та рудоутворення ім. М.П. Семененка НАН України*. 2021. – С.55 - 58.
15. Ишков В.В., Козий Е.С., Стрельник Ю.В. Результати досліджень розподілу кобальту у вугільному пласті k₅ поля ВП «шахта «Капітальна» / *Збірник праць Всеукраїнської конференції «Від мінералогії і геогнозії до геохімії, петрології, геології та геофізики: фундаментальні і прикладні тренди XXI століття» (MinGeoIntegration XXI)*. 2021. – С. 178 - 181.
16. Ишков В.В., Козий Е.С. Аналіз поширення хрому і ртуті в основних вугільних пластах Красноармійського геолого-промислового району / *Вид-во ІГН НАН України. Серія тектоніка і стратиграфія*. 2019. № 46. – С. 96 - 104.
17. Ишков В.В., Козий Е.С. Деякі особливості розподілу берилію у вугільному пласті k₅ шахти «Капітальна» Красноармійського геолого-промислового району Донбасу / *Вісник ОНУ. Сер.: Географічні та геологічні науки*. 2020. Т. 25, вип. 1(36). – С. 214 - 227.
18. New data about the distribution of nickel, lead and chromium in the coal seams of the Donetsk - Makiiivka geological and industrial district of the Donbas / Kozar M.A., Ishkov V.V., Kozii Ye.S., Pashchenko P.S. / *Journ. Geol. Geograph. Geocology*. 2020. № 29(4). pp. 722 - 730.

19. Ішков В.В., Козій Є.С. Особливості розподілу свинцю у вугільних пластах Донецько-Макиївського геолого-промислового району Донбасу / Вид-во ІГН НАН України, Серія тектоніка і стратиграфія. 2020. № 47. – С. 77 - 90.
20. Ішков, В.В., Козій, Є.С. Розподіл арсену та ртуті у вугільному пласті k₅ шахти "Капітальна", Донбас / Мінерал. журн. 2021. Вип. 43, № 4. – С. 73 - 86.
21. Ішков В. В. Проблеми геохімії «малих» і токсичних елементів у вугіллі України // Наук. вісник НГА України. - № 1. – Дніпропетровськ, НГАУ, 1999. – С. 128 – 132.
22. Nesterovskyi V., Ishkov V., Kozii Ye. (2020). Toxic and potentially toxic elements in the coal of the seam c_{8H} of the "Blagodatna" mine of Pavlohrad-Petropavlivka geological and industrial area. *Visnyk Of Taras Shevchenko National University Of Kyiv: Geology*, 88(1), 17-24.
23. Ишков В.В., Лозовой А.Л. О закономерностях распределения токсичных и потенциально токсичных элементов в угольных пластах Павлоград – Петропавловского района // Наук. вісник НГА України. - № 2. – Дніпропетровськ, НГАУ, 2001. – С. 57 – 61.
24. Yerofieiev, A.M., Ishkov, V.V., Kozii, Ye.S., Bartashevskiy, S.Ye. (2021). Research of clusterization methods of oil deposits in the Dnipro-Donetsk depression with the purpose of creating their classification by metal content (on the vanadium example). *Scientific Papers of Donntu Series: "The Mining and Geology"*. pp. 83-93.
25. Yerofieiev, A.M., Ishkov, V.V., Kozii, Ye.S. (2021). Influence of main geological and technical indicators of Kachalivskiy, Kulychykhinskyi, Matlakhovskiy, Malosorochynskiy and Sofiiivskiy deposits on vanadium content in the oil. *International Scientific&Technical Conference «Ukrainian Mining Forum»*. pp. 177-185.
26. Yerofieiev A.M., Ishkov V.V., Kozii Ye.S., Bartashevskiy S.Ye. (2021). Geochemical features of nickel in the oils of the Dnipro-Donetsk basin. *Collection of scientific works "Geotechnical Mechanics"*. № 160, pp. 17-30.
27. Ishkov V., Kozii Ye. (2020). Distribution of mercury in coal seam c_{7H} of Pavlohradska mine field. *Scientific Papers of DONNTU Series: "The Mining and Geology"*. № 1(23)-2(24), pp. 26-33.
28. Ishkov V.V., Koziiy E.S. (2017). About peculiarities of distribution of toxic and potentially toxic elements in the coal of the layer c_{10B} of the Dneprovskaya mine of Pavlogradsko-Petropavlovskiy geological and industrial district of Donbass. *Collection of scientific works "Geotechnical Mechanics"*. № 133, pp. 213-227.
29. Ishkov V.V., Kozii Ye.S. (2020). Peculiarities of lead distribution in coal seams of Donetsk-Makiivka geological and industrial area of Donbas. *Tectonics and Stratigraphy*. № 47, pp. 77-90.
30. Ishkov, V. V. Kozii, Ye. S. (2019). Analysis of the distribution of chrome and mercury in the main coals of the Krasnoarmiiskiy geological and industrial area. *Tectonics and Stratigraphy*. No. 46. pp. 96-104.
31. Ishkov V.V., Kozii Ye.S. (2021). Distribution of arsene and mercury in the coal seam k₅ of the Kapitalna mine, Donbas. *Mineralogical Journal*. № 43(4), pp. 73-86.

32. Ishkov, V.V., Kozar, M.A., Kozii, Ye.S., Bartashevskiy, S.Ye. (2022). Nickel in oil deposits of the Dnipro-Donetsk depression (Ukraine). Problems of science and practice, tasks and ways to solve them. Proceedings of the XXVI International Scientific and Practical Conference. Helsinki, Finland. pp. 25-26.
33. Ішков В.В., Козій Є.С., Киричок В.О., Стрельник Ю.В. (2021). Перші відомості про розподіл свинцю у вугільному пласті k_5 поля ВП «Шахта «Капітальна». Міжнародна науково-практична конференція «Технології і процеси в гірництві та будівництві». ДонНТУ. – С. 76 - 86.
34. Ішков В.В., Козій Є.С., Капшученко Є.О., Стрельник Ю.В. (2021). Попередні дані про особливості розповсюдження нікелю у вугільному пласті k_5 поля ВП «Шахта «Капітальна». Міжнародна науково-практична конференція «Технології і процеси в гірництві та будівництві». ДонНТУ. – С. 21 - 31.
35. Ішков В.В., Козій Є.С., Завгородня В.О., Стрельник Ю.В. (2021). Перші дані про розподіл кобальту у вугільному пласті k_5 поля ВП «Шахта «Капітальна». Міжнародна науково-практична конференція «Технології і процеси в гірництві та будівництві». ДонНТУ. – С. 55 - 64.
36. Ишков В. В., Чернобук А. И., Михальчонок Д. Я. О распределении бериллия, фтора, ванадия, свинца и хрома в продуктах и отходах обогащения Краснолиманской ЦОФ // Научный вестник НГАУ. – 2001. – №. 4. – С. 89-90.
37. Козар М.А., Ішков В.В., Козій Є.С. (2021). Мінеральний склад уролітів мешканців Придніпров'я. Геологічна наука в незалежній Україні: Збірник тез наукової конференції (Київ, 8 - 9 вересня 2021 р.). / НАН України, Інститут геохімії, мінералогії та рудоутворення ім. М.П. Семененка. Київ. С.52 - 55.
38. Єрофєєв А.М., Ішков В.В., Козій Є.С. (2021). Особливості впливу геологотехнологічних показників деяких родовищ на вміст ванадію у нафті. Матеріали VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених «Перспективи розвитку гірничої справи та раціонального використання природних ресурсів». С. 43 - 46.
39. Єрофєєв А.М., Ішков В.В., Козій Є.С. (2021). Особливості впливу основних геолого-технологічних показників нафтових родовищ України на вміст ванадію. Матеріали II Міжнародної наукової конференції «Сучасні проблеми гірничої геології та геоекології». С. 115 - 120
40. Ишков В.В. Некоторые особенности распределения свинца и хрома в угле основных рабочих пластов Алмазно-Марьевского геолого-промышленного района. Збірник наукових праць Національного гірничого університету. 2012. № 37. С. 321 - 332.
41. Ишков В.В. Ванадий, хром и никель в угольных пластах Донецко-Макеевского геолого-промышленного района Донбасса. Збірник наукових праць національного гірничого університету. 2010. № 35. С. 17 - 31.
42. Ішков В.В., Козій Є.С. О распределении As, Hg, Be, F и Mn в угле пласта c_4 шахты «Самарская» Павлоград-Петропавловского геолого-промышленного района. Матеріали Всеукраїнської науково-технічної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених «Молодь, наука та інновації». Дніпро: ДВНЗ «Національний гірничий університет», 2016. С. 12 - 13.

43. Barannik C., Ishkov V., Barannik S. Peculiarities of structure and morphogenesis of ureatic stones in residents of developed industrial region. The XX International Scientific and Practical Conference «Problems of science and practice, tasks and ways to solve them», May 24 – 27, 2022, Warsaw, Poland. 874 p. P. 350 - 354.
44. Barannik C., Ichkov V., Molchanov R., Barannik S. Signification pratique des caractéristiques de la composition et de la structure des pierres d'urée chez les résidents de la région industrielle développée. The XXI International Scientific and Practical Conference «Actual priorities of modern science, education and practice», May 31 – 03 June, 2022, Paris, France. 873 p. P. 410 - 414.
45. Ishkov V.V., Kozii Ye.S., Chernobuk O.I., Pashchenko P.S., Lozovyi A.L. (2022). Results of correlation and regression analysis of germanium concentrations with thickness and ash content of coal seam c8B of Dniprovskia mine field (Ukraine). Proceedings of the XXIX International Scientific and Practical Conference «Trends in science and practice of today», July 26 – 29, 2022, Stockholm, Sweden, pp. 95-104.
46. Ишков В. В. Основные результаты первых геолого-геофизических исследований участков днепровских порогов / В. В. Ишков, А. Л. Лозовой, Д. В. Рудаков // Науковий вісник Національного гірничого університету. – Д., 2009. – № 3. – С. 49 – 54.
47. Ішков В.В., Козій Є.С. (2021). Особливості морфології органо-мінеральних утворень нирок населення міста Кам'янске. Проблеми розвитку гірничо-промислових районів: матеріали IV-ї міжнародної науково-технічної конференції. ДонНТУ. С. 33 – 35.
48. Ішков В.В., Козій Є.С., Клименко А.Г. (2021). Особливості розподілу германію у вугільному пласті с₁ шахти «Дніпровська». Проблеми розвитку гірничо-промислових районів: матеріали IV-ї міжнародної науково-технічної конференції. ДонНТУ. С. 42 – 50.
49. Єрофєєв А.М., Ішков В.В., Козій Є.С. (2021). Застосування методів кластеризації до родовищ нафти за вмістом ванадію. Проблеми розвитку гірничо-промислових районів: матеріали IV-ї міжнародної науково-технічної конференції. ДонНТУ. С. 23 – 28.
50. Альохін В.І., Сахно С.В., Ішков В.В., Козій Є.С. (2021). Про першу знахідку дикіту у пісковиках з природного відслонення верхнього карбону Красноармійського геолого-промислового району Донбасу. Міжнародна науково-практична конференція «Технології і процеси в гірництві та будівництві». ДонНТУ. – С. 5 – 11.
51. Сахно С.В., Ішков В.В., Сахно А.І. Мінерал дікіт в осадових вуглевміщуючих породах Донбасу. Наукові праці ДонНТУ. Серія Гірничо-геологічна, 2019, № 1(21) - 2(22), С. 7 – 13.
52. Широков О.З., Сафронов І.Л. Ішков В.В., Козій Є.С. (2020). Основи методики прогнозу стійкості вуглевміщуючих порід по комплексу геолого-геофізичних методів. Проблеми розвитку гірничо-промислових районів: матеріали II-ї міжнародної науково-технічної конференції. ДонНТУ. С. 16 – 24.
53. Ішков В.В., Козій Є.С., Найден К.В., Сливний С.О. (2020). Деякі особливості розподілу миш'яку у вугільному пласті с_{8в} поля шахти «Західно-Донбаська».

Проблеми розвитку гірничо-промислових районів: матеріали II-ї міжнародної науково-технічної конференції. ДонНТУ. – С. 91 – 94.

54. Ішков В.В., Козій Є.С., Івінська В.О., Снігур А.Д. (2020). Про розподіл берилію у вугільному пласті k5 поля шахти «Капітальна» Проблеми розвитку гірничо-промислових районів: матеріали II-ї міжнародної науково-технічної конференції. ДонНТУ. – С. 73 – 77.

55. Ішков В. В., Светличный Э. А., Труфанова М. А. О минеральном составе уролитов жителей города Днепропетровска // Збірник наукових праць НГУ. – 2015. – № 47. – С. 5 – 14.

56. Ішков В. В., Светличный Э. А., Труфанова М. А. Особенности морфологии уролитов жителей города Днепропетровска // Збірник наукових праць Національного гірничого університету. – 2015. – №. 46. – С. 5-10.

57. Ішков В. В. Новые данные о мышьяке в угольных пластах Лисичанского геолого-промышленного района Донбасса // Збірник наукових праць Національного гірничого університету. – 2013. – №. 40. – С. 19-25.

58. Ішков В. В. Особенности распределения свинца, хрома и никеля в углях основных рабочих пластов Донецко-Макеевского геолого-промышленного района Донбасса // Збірник наукових праць Національного гірничого університету. – 2012. – №. 39. – С. 276-282.

59. Ішков В. В. Новые данные о распределении ртути, мышьяка, берилля и фтора в угле основных рабочих пластов Павлоград-Петропавловского геолого-промышленного района // Збірник наукових праць Національного гірничого університету. – 2012. – №. 38. – С. 19-27.

60. Ішков, В. В. (2010). Мышьяк в углях Лисичанского и Красноармейского геолого-промышленных районов Донбасса. *Збірник наукових праць Національного гірничого університету*, (35 (2)), 261-271.

61. Нагорный Ю.Н., Сафронов И.Л., Ішков В.В. Оценка и подсчет запасов угля в расщепляющихся и весьма сближенных пластах Львовско-Волынского бассейна // Горный информационно-аналитический бюллетень (научно-технический журнал). – 1999. – №. 7. – С. 174.

62. Нагорный Ю. Н., Сафронов И. Л., Ішков В. В. Горно-геологические условия отработки расщепляющихся и сближенных угольных пластов (на примере львовсковолинского бассейна) // Горный информационно-аналитический бюллетень (научно-технический журнал). – 1999. – №. 3. – С. 157-158.

63. Нагорный Ю. Н., Сафронов И. Л., Ішков В. В. Закономерности угленакопления в карбоне юго-восточной части Днепровско-Донецкой впадины // Горный информационно-аналитический бюллетень (научно-технический журнал). – 1999. – №. 7. – С. 175-179.

64. Сафронов И. Л., Ішков В. В. Прогноз устойчивости угленосных пород Донецкого бассейна по комплексу геолого-геофизических методов // Горный информационно-аналитический бюллетень (научно-технический журнал). – 1999. – №. 3. – С. 161-162.

65. Classification of deposits of the Dnipro-Donetsk oil and gas region by the content of metals in oils / Valerii V. Ishkov, Artem M. Yerofieiev, Oleksii Y. Hryhoriev,

- Mykola A. Kozar, Stanislav Y. Bartashevsky // *Geology, Geography and Geoecology*, 2022. – №31(3) – Дніпро : ДНУ, 2022. – Рр. 467-483.
66. Ішков, В. В., Козій, Є. С., Чернобук, О. І., Коваль, С. О., & Кравець, Я. М. (2022). ОСОБЛИВОСТІ РОЗПОДІЛУ ГЕРМАНІЮ У ВУГІЛЬНОМУ ПЛАСТІ С1 ПОЛЯ ШАХТИ «САМАРСЬКА», УКРАЇНА. EDITORIAL BOARD, 133.
67. Ішков В. В. Кореляційно-регресійний аналіз вмісту германію з потужністю та зольністю вугільного пласта с8н шахти «Дніпровська» / Ішков В. В., Козій Є. С. // Від мінералогії і геогнозії до геохімії, петрології, геології та геофізики: фундаментальні і прикладні тренди ХХІ століття (MinGeoIntegration ХХІ): збірник праць Всеукраїнської конференції, 28-30 вересня 2022 року. – Київ : КНУ ім. Т. Шевченка, 2022. – с. 129-134.
68. Creation of natural typing of sections of different thickness of the C8H coal seam of the «Dniprovsk» mine (Ukraine) according to the germanium content / Ishkov Valerii Valeriiovych, Kozii Yevhen Serhiiovych, Kozar Mykola Antonovych, Chernobuk Oleksandr Ivanovych, Pashchenko Pavlo Serhiiovych, Dreshpak Oleksandr Stanislavovych, Diachkov Pavlo Anatoliiivych, Vladyk Danyil Volodymyrovych // *International Scientific Discussion: Problems, Tasks and Prospects : proceedings of the 5th International Scientific and Practical Conference (September 19-20, 2022)*. – Brighton : the SPC «InterConf», 2022. – Рр. 137-156.
- 69 Ішков В. В. Зв'язок між вмістом сірки і меркурію у нафтах з родовищ Дніпровсько-Донецької нафтогазоносною області / Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович // *Implementation of modern scientific opinions in practice : with the Proceedings of the XI International Scientific and Practical Conference, March 20 – 21, Bilbao, Spain*. – Bilbao, 2023. – Р. 86-93.
70. Розподіл германію у вугільному пласті с 4 2 поля шахти «Самарська», Україна / Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Пащенко Павло Сергійович // *Multidisciplinary scientific notes. Theory, history and practice: proceedings of the 6th International scientific and practical conference (November 01 – 04, 2022) Edmonton, Canada*. – Edmonton : International Science Group, 2022. – Рр. 179-189.
71. Ishkov V.V., Kozii Ye.S., Chernobuk O.I., Lozovyi A.L. (2022). Results of dispersion and spatial analysis of the germanium distribution in coal seam с8в of Zahidno-Donbaska mine field (Ukraine). *Proceedings of the XXVIII International Scientific and Practical Conference. «Science and practice, actual problems, innovations»*, July 19 – 22, 2022, Milan, Italy, pp. 66-73.
72. Ishkov V.V., Kozii Ye.S., Kozar M.A., Dreshpak O.S, Chechel P.O. (2022). Condition and prospects of the Ingichke deposit (Republic of Uzbekistan). *The XXVII International Scientific and Practical Conference «Multidisciplinary academic notes. Theory, methodology and practice»*, July 12 – 15, 2022, Prague, Czech Republic, pp. 96-104.
73. Особливості просторового розподілу германію у вугільному пласті с 4 поля шахти «Самарська», Україна / Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Стрілець Олександр Петрович // *Innovative areas of solving problems of science and practice :*

- proceedings of the 7th International scientific and practical conference (November 08 – 11, 2022) Oslo, Norway. – Oslo : International Science Group, 2022. – Pp. 160-169.
74. Ішков В. В. Вплив вмісту заліза на основні технологічні показники переробки руд одного із родовищ ПРАТ «Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат», Україна / Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Попкова Ірина Олександрівна // Theories, methods and practices of the latest technologies : proceedings of the III International Scientific and Practical (November 07 – 09), Tokyo, Japan. – Tokyo, 2022. – Pp. 97-104.
75. Альохін В. І. Деформаційні мезоструктури ділянки «Чорна вода» Закарпаття / В. І. Альохін, А. Д. Боярська, В. В. Ішков // Технології і процеси у гірництві та будівництві: збірка тез науково-практичної конференції. – Луцьк : ДНВЗ «ДонНТУ», 2022. – С. 5-13.
76. Ішков В. В. Зв'язок германію із зольністю у вугільному пласті с10в шахти «Дніпровська» / В. В. Ішков, Є. С. Козій, О. І. Чернобук // Технології і процеси у гірництві та будівництві: збірка тез науково-практичної конференції. – Луцьк : ДНВЗ «ДонНТУ», 2022. – С. 25-33.
77. Ишков, В. В., & Нагорный, В. Н. (2005). О закономерностях накопления ртути в угольных пластах Красноармейского геолого-промышленного района. *Научный вестник Национальной горничей академии Украины*, (2), 84-88.
78. Ишков, В. В., & Лозовой, А. Л. (2001). О закономерностях распределения токсичных и потенциально токсичных элементов в угольных пластах Павлоград-Петропавловского района. *Научный вестник Национальной горничей академии Украины*, (2), 57-61
79. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І., Пащенко П.С., Коваль С.О., Кравець Я.М. (2022). Зв'язок вмісту германію з потужністю та зольністю вугільного пласта с₆ поля шахти «Ювілейна». Матеріали ХХ Міжнародної конференції молодих вчених «Геотехнічні проблеми розробки родовищ». м. Дніпро, С. 89-93.
80. Ішков В.В., Козій Є.С., Пащенко П.С., Чернобук О.І., Сафонов О.Д. (2022). Германій у вугільному пласті с₄¹ поля шахти «Самарська». Матеріали ХХ Міжнародної конференції молодих вчених «Геотехнічні проблеми розробки родовищ». м. Дніпро, С. 145-149.
81. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І., Васильченко Н.В., Кузнецова С.С. (2022). Аналіз методів кластеризації ділянок різної потужності вугільного пласта для створення їх природної типізації за вмістом германію (на прикладі пласта с₆ шахти «Дніпровська»). Матеріали ХХ Міжнародної конференції молодих вчених «Геотехнічні проблеми розробки родовищ». м. Дніпро, С. 94-99.
82. Ішков В.В., Козій Є.С., Попкова І.О. (2022). Зв'язок вмісту заліза загального з основними технологічними показниками переробки руд одного із родовищ прат «Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат». Матеріали ХХ Міжнародної конференції молодих вчених «Геотехнічні проблеми розробки родовищ». м. Дніпро, С. 140-145.
83. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І., Козар М.А., Пащенко П.С. (2022). Про просторовий зв'язок германію і мангану у вугільному пласті с₁ поля шахти «Самарська», Україна. The 12th International scientific and practical conference

- “Current challenges, trends and transformations” (December 13 - 16, 2022) Boston, USA. Pp. 169-179.
84. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І. (2022). Зв'язок між вмістом германію і сірки загальної у вугіллі пласта с₁ поля шахти «Самарська», Україна. The VII International Scientific and Practical Conference «Theoretical methods and improvement of science», December 12 – 14, Bordeaux, France. Pp. 81-88.
85. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І., Хоменко В.Л. (2022). Результати кластеризації ділянок різної потужності вугільного пласта с_{10^B} шахти «Дніпровська» за вмістом германію. Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: «Гірничо-геологічна». 1(27)-2(28). С. 107-115.
86. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І. (2022). Зв'язок між вмістом германію і глибиною залягання вугільного пласта с₁ поля шахти "Самарська", Україна. The VI International Scientific and Practical Conference «Scientific discussions and solution development», December 05 – 07, Graz, Austria. Pp. 103-109.
87. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І., Козар М.А., Стрілець О.П. (2022). Про зв'язок германію і фтору у вугільному пласті с₁ поля шахти "Самарська", Україна. Proceedings of the XI International scientific and practical conference “Actual problems of learning and teaching methods”, December 06 - 09, Vienna, Austria. Pp. 142-151.
88. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І. (2022). Аналіз зв'язку германію і ванадію у вугільному пласті с₁ поля шахти «Самарська», Україна. The V International Scientific and Practical Conference «Concepts and use of technologies in practice», November 28 – 30, London, Great Britain. Pp. 77-83.
89. Ішков В.В., Козій Є.С. (2022). Кореляційно-регресійний аналіз вмісту германію з потужністю та зольністю вугільного пласта с_{8n} шахти «Дніпровська». Збірник праць Всеукраїнської конференції «Від мінералогії і геогнозії до геохімії, петрології, геології та геофізики: фундаментальні і прикладні тренди ХХІ століття» (MinGeoIntegration ХХІ), 28-30 вересня 2022 року. С. 129-134.
90. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І., Мандрікевич В.М., Владик Д.В. (2022). Зв'язок германію і свинцю у вугільному пласті с_{7^H} поля шахти «Тернівська», Україна. The 14th International scientific and practical conference “Modern stages of scientific research development” (December 27 - 30, 2022) Prague, Czech Republic, pp.132-142.
91. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І. (2022). Зв'язок між вмістом германію і арсена у вугіллі пласта с_{7^H} поля шахти "Тернівська". The IX International Scientific and Practical Conference «Promising ways of solving scientific problems», December 26 – 28, Belgium, Brussels, pp.67-74.
92. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І., Дрешпак О.С., Чечель П.О. (2022). Про зв'язок германію і сірки загальної у вугільному пласті с_{7^H} поля шахти «Тернівська», Україна. The 13th International scientific and practical conference “Implementation of modern technologies in science” (December 20 - 23, 2022) Varna, Bulgaria, p.143-152.
93. Козій Є. С. Особливості зв'язку між вмістом кобальту і германію у вугільному пласті с_{8n} шахти «Дніпровська» Західного Донбасу / Є.С. Козій, В.В.

Ішков, О.І. Чернобук // Гірнична геологія та геоecологія. – Київ, 2022. – №1 (4). – С. 16-23.

94. Про особливості зв'язку між концентраціями германію та свинцю у вугільному пласті с₈^н шахти «Дніпровська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Лобода Анастасія Юріївна, Нечепорук Кристина Сергіївна // Theoretical aspects of education development : the 3th International scientific and practical conference (January 24 - 27, 2023) Warsaw, Poland. – Warsaw : International Science Group, 2023. – Pp. 119 - 129.

95. Чернобук О.І., Ішков В.В., Козій Є.С., Пащенко П.С., Дрешпак О.С. (2023). Кореляційно-регресійний аналіз вмісту германію з хромом у вугільному пласта с₈^н шахти "Дніпровська". The 7th International scientific and practical conference "Application of knowledge for the development of science" (February 21 – 24, 2023) Stockholm, Sweden. 2023, Pp. 96-106.

96. Про особливості зв'язку між концентраціями германію та свинцю у вугільному пласті с₈^н шахти «Дніпровська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Лобода Анастасія Юріївна, Нечепорук Кристина Сергіївна // Theoretical aspects of education development : the 3th International scientific and practical conference (January 24 - 27, 2023) Warsaw, Poland. 2023. – Pp. 119 - 129.

97. Козій Є. С. Особливості зв'язку між вмістом кобальту і германію у вугільному пласті с₈^н шахти «Дніпровська» Західного Донбасу / Є.С. Козій, В.В. Ішков, О.І. Чернобук // Гірнична геологія та геоecологія. – Київ, 2022. – №1 (4). – С. 16-23.

98. Complex determination of the identification of urinary stones in patients residents of the industrial region / Barannyk Kostyantyn, Balalaev Oleksandr, Ishkov Valeriy, Molchanov Robert, Barannyk Serhiy // Міжнародний науковий журнал «Грааль науки»: за матеріалами V Міжнародної науково-практичної конференції «Scientific researches and methods of their carrying out: world experience and domestic realities» (ГО «Європейська наукова платформа» (Вінниця, Україна), ТОВ «International Centre Corporative Management» (Відень, Австрія), 17 лютого 2023 р.). – Вінниця, Відень, 2023. – №24. – С. 669-676.

99. Козій Є. С. Особливості зв'язку між вмістом кобальту і германію у вугільному пласті с₈^н шахти «Дніпровська» Західного Донбасу / Є.С. Козій, В.В. Ішков, О.І. Чернобук // Гірнична геологія та геоecологія. – Київ, 2022. – №1 (4). – С. 16-23.

100. Зв'язок вмістів германію та берилію у вугільному пласті с₈^В шахти «Дніпровська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Пащенко Павло Сергійович, Дрешпак Олександр Станіславович // Modern methods of applying scientific theories : with the Proceedings of the 10th International scientific and practical conference (March 14 – 17, 2023) Lisbon, Portugal. – . Lisbon, 2023. – Pp. 95-104.

101. Features of the structure of urate urolithiasis in inhabitants of an industrially developed region / Barannyk Kostyantyn, Ishkov Valeriy, Molchanov Robert, Barannyk Serhiy // Current issues of science, prospects and challenges: collection of

scientific papers «SCIENTIA» with Proceedings of the IV International Scientific and Theoretical Conference, May 5, 2023, Sydney, Australia. – Sydney, 2023. – Pp. 171-174.

102. Зв'язок вмістів германію та мангану у вугільному пласті с10в шахти «Дніпровська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Пащенко Павло Сергійович, Могиленець Валерія Сергіївна // Basics of learning the latest theories and methods : with the Proceedings of the 9th International Scientific and Practical Conference, (March 07 – 10, 2023) Boston, USA. – Boston, 2023. – Pp. 107 - 117.

103. Ішков В. В. Зв'язок між концентраціями ванадію та вмістом сірки у нафтах з родовищ Дніпровсько-Донецької западини / Ішков В. В., Козій Є. С., Козар М. А. // Analysis of the problems of science and modern education : with the Proceedings of the IX International Scientific and Practical Conference, March 06 – 08, Prague, Czech Republic. – Prague, 2023. – Pp. 65-71.

104. Ішков В.В. Аналіз взаємозв'язку концентрацій ванадію і германію у вугільному пласті С10В шахти «Дніпровська» Західного Донбасу / В. В. Ішков, Є. С. Козій, О. І. Чернобук // Гірнична геологія та геоекологія. – 2022. – №2 (5). – С. 19-26.

105. Зв'язок між германієм та ванадієм у вугільному пласті с8в шахти «Дніпровська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Стрілець Олександр Петрович // Problems of the development of science and the view of society : with the Proceedings of the 11th International Scientific and Practical Conference, (March 21 – 24, 2023) Graz, Austria. – Graz, 2023. – Pp. 93-104.

106. Ішков В. В. Про зв'язок між вмістом сірки і ванадію у нафтах з родовищ Дніпровсько-Донецької западини / Ішков В. В., Козій Є. С., Козар М. А. // Innovative ways of learning development : with the Abstracts of the X International Scientific and Practical Conference, March 13 – 15, Varna, Bulgaria. – Varna, 2023 – Pp. 56-63.

107. Зв'язок вмістів германію та берилію у вугільному пласті С8В шахти «Дніпровська» / Чернобук О. І., Ішков В. В., Козій Є. С., Пащенко П. С., Дрешпак О. С. // Modern methods of applying scientific theories : with the Proceedings of the 10th International scientific and practical conference (March 14 – 17, 2023) Lisbon, Portugal. – . Lisbon, 2023. – Pp. 95 - 104.

108. Ішков В.В., Козій Є.С., Козар М.А. (2023). Розробка класифікацій родовищ нафти за вмістом металів (на прикладі Дніпровсько-Донецької западини). Мінеральні ресурси України. № 1. С. 23 - 34.

109. Ішков В. В. Про зв'язок між загальним вмістом металів і парафінів у нафтах з родовищ Дніпровсько-Донецької западини / Ішков В. В., Козій Є. С., Козар М. А. // Goal and the role of world science in life : with the Proceedings of the XII International Scientific and Practical Conference, March 27 – 29, Stockholm, Sweden. – Stockholm, 2023. – С. 52 - 61.

110. Аналіз зв'язку між германієм та марганцем у вугільному пласті с8в шахти «Тернівська» / Чернобук О. І., Ішков В. В., Козій Є. С., Козар М. А., Пащенко П.

- C. // The main directions of the development of scientific research : with the Proceedings of the 15th International Scientific and Practical Conference, (April 18 – 21, 2023) Helsinki, Finland. – Helsinki, 2023. – Pp. 117 -128.
111. Чернобук О.І., Ішков В.В., Козій Є.С., Козар М.А., Дрешпак О.С. (2023). Аналіз зв'язку між германієм та марганцем у вугільному пласті с₈^В шахти «Дніпровська». Proceedings of the XIV International Scientific and Practical Conference “Development, education, culture: integration trends in the modern world” (April 11 – 14, 2023) Oslo, Norway, Pp. 104-115.
112. Про зв'язок між германієм та кобальтом у вугільному пласті с₈ шахти «Тернівська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // System analysis and intelligent systems for management : with the Proceedings of the 17th International Scientific and Practical Conference, (May 02 – 05, 2023) Ankara, Turkey. – Ankara, 2023. – Pp. 99 – 111.
113. Ішков, В.В., Козій, Є.С., Чернобук, О.І. Аналіз впливу потужності вугільного пласта с₈ шахти Дніпровська на вміст германію. Збірник наукових праць НГУ. 2022. № 70. С. 76-90.
114. Зв'язок між германієм та берилієм у вугільному пласті с₄ шахти «Самарська» / Чернобук О. І., Ішков В. В., Козій Є. С., Козар М. А., Дрешпак О. С. // Modern theories and improvement of world methods : with the Proceedings of the 22th International Scientific and Practical Conference, (June 06 – 09, 2023) Helsinki, Finland. – Helsinki, 2023. – Pp. 116 – 129. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163537>
115. Про зв'язок між концентрацією германію і вмістом токсичних елементів та сірки загальної у вугільному пласті с₈ шахти «Дніпровська» / В. В. Ішков, Є. С. Козій, О. І. Чернобук, М. А. Козар, О. С. Дрешпак // Національний гірничий університет. Збірник наукових праць. – Дніпро : НТУ «Дніпровська політехніка», 2022. – № 71. – С. 145-159. – URL: <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163619>
116. Про зв'язок між германієм та сіркою у вугільному пласті с₇ шахти «Тернівська» / Чернобук О. І., Ішков В. В., Козій Є. С., Козар М. А., Дрешпак О. С. // Theoretical foundations of scientists and modern opinions regarding the implementation of modern trends : with the Proceedings of the 25th International Scientific and Practical Conference, (June 27-30, 2023) San Francisco, USA. – San Francisco, 2023. – Pp. 102 – 114. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163797>
117. Про зв'язок між германієм та зольністю у вугільному пласті с₇ шахти «Тернівська» / Чернобук О. І., Ішков В. В., Козій Є. С., Козар М. А., Дрешпак О. С. // Scientific trends and ways of solving modern problems : with the Proceedings of the 26th International Scientific and Practical Conference, (July 04-07, 2023) La Rochelle, France. – La Rochelle, 2023. – Pp. 74 – 87. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163995>
118. Пашенко П. С. Про особливості гірничо-геологічної будови Львівсько-Волинського вугільного басейну / Пашенко П. С., Ішков В. В., Дрешпак О. С. // Modernity and scientific youth trends : with the Abstracts of XXVI International

- Scientific and Practical Conference, July 03-05, Hamburg, Germany. – Hamburg, 2023. – Pp. 47-58. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163996>
119. Особливості зв'язку концентрацій германію із вмістом токсичних елементів й сірки загальної у вугільному пласті с5в шахти «Тернівська» / О. І. Чернобук, В. В. Ішков, Є. С. Козій, М. А. Козар, О. С. Дрешпак // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: «Гірничо-геологічна». – Покровськ, 2023. – №1 (29). – С. 14-23. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163998>
120. Пащенко П. С. Прогноз малоамплітудної дислокованості вугільних пластів за допомогою карт локальних структур / Пащенко Павло Сергійович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович // Promising ways of improving science and scientific solutions : with the Proceedings of the XXV International Scientific and Practical Conference, June 26-28, Warsaw, Poland. – Warsaw, 2023. – Pp. 47-58. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163794>
121. Про зв'язок між германієм та ртуттю у вугільному пласті с5 шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // Trends of young scientists regarding the development of science : with the Proceedings of the 27th International Scientific and Practical Conference, (July 11-14, 2023) Edmonton, Canada. – Edmonton, 2023. – Pp. 61-74. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164142>
122. Пащенко П. С. Про експрес метод напівкількісної оцінки загальної тріщинуватості вуглевмісних порід / Пащенко Павло Сергійович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович // Current, modern and new ways of improving scientific solutions : with the Abstracts of XXVII International Scientific and Practical Conference, July 10-12, Florence, Italy. – Florence, 2023. – Pp. 38-49. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164145>
121. Ішков В.В., Козій Є.С. Розподіл арсену та ртуті у вугільному пласті k5 шахти «Капітальна», Донбас. Мінералогічний журнал, 2021. Том 43, №4. С. 73 – 86. – URL: <https://doi.org/10.15407/mineraljournal.43.04.073>
122. Про зв'язок між германієм та сіркою у вугільному пласті с4 шахти «Самарська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // Information and innovative technologies in education in modern conditions : with the Proceedings of the 24th International Scientific and Practical Conference, (June 20 – 23, 2023) Varna, Bulgaria. – Varna, 2023. – Pp. 91 – 103. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163719>
123. Дрешпак О. С. Деякі актуальні питання розвитку вугезбагачовальної галузі України / Дрешпак Олександр Станіславович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович // Unusual methods of development of science and thoughts : with the Proceedings of the XXVIII International Scientific and Practical Conference, July 17 – 19, Madrid, Spain. – Madrid, 2023. – Pp. 49-60. URL: <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164236>

124. Про зв'язок між германієм та ртуттю у вугільному пласті с_{бн} шахти «Тернівська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // Theoretical and applied aspects of the development of science : with the Proceedings of the 18th International Scientific and Practical Conference, (May 09 – 12, 2023) Bilbao, Spain. – Bilbao, 2023. – Pp. 141 - 153. URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163497>
125. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І., Козар М.А., Дрешпак О.С. (2022). Про зв'язок між концентрацією германію і вмістом токсичних елементів та сірки загальної у вугільному пласті с_{8^н} шахти «Дніпровська». Збірник наукових праць НГУ. № 71. С. 145-159. URL: <https://doi.org/10.33271/crpnmu/71.145>
126. Features of the structure of urate urolithiasis in inhabitants of an industrially developed region / Barannyk Kostyantyn, Ishkov Valeriy, Molchanov Robert, Barannyk Serhiy // Current issues of science, prospects and challenges: collection of scientific papers «SCIENTIA» with Proceedings of the IV International Scientific and Theoretical Conference, May 5, 2023, Sydney, Australia. – Sydney, 2023. – Pp. 171-174. URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163407>
127. Зв'язок між германієм та берилієм у вугільному пласті с₄ шахти «Самарська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // Modern theories and improvement of world methods : with the Proceedings of the 22th International Scientific and Practical Conference, (June 06 – 09, 2023) Helsinki, Finland. – Helsinki, 2023. – Pp. 116 – 129.
128. Пащенко П. С. Деякі геолого-тектонічні особливості будови Донецько-Макіївського геолого-промислового району Донбасу / Пащенко Павло Сергійович, Ішков Валерій Валерійович // Current scientific opinions on the development of current education : with the Proceedings of the XXIV International Scientific and Practical Conference, June 19 – 21, Milan, Italy. – Milan, 2023. – Pp. 67-77. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163722>
129. Про зв'язок між германієм та миш'яку у вугільному пласті с₄ шахти «Самарська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // The influence of society on the development of science and the invention of new methods : with the Proceedings of the 23th International Scientific and Practical Conference, (June 13 – 16, 2023) Prague, Czech Republic. – Prague, 2023. – Pp. 103 – 115. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163604>
130. Ішков, В., Козій, Є. С. ., & Козар, М. А. . (2023). ОСОБЛИВОСТІ ГЕОХІМІЇ АЛЮМІНІЮ У НАФТАХ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ РОДОВИЩ ДНІПРОВСЬКО-ДОНЕЦЬКОЇ ЗАПАДИНИ ЗА ЙОГО ВМІСТОМ. *Вісник Одеського національного університету. Географічні та геологічні науки*, 28 (1 (42)), 131 – 147. . – URL: <https://visgeo.onu.edu.ua/article/view/282244>
131. Козар М. А. Основні фактори, що впливають на стійкість капітальних гірничих виробок вугільних шахт Західного Донбасу / Козар Микола Антонович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович // The role of

- society in the development of scientific ideas : with the Abstracts of XXIX International Scientific and Practical Conference, July 24 – 26, Prague, Czech Republic. – Prague, 2023. – Pp. 45-57.
URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164406>
132. Залежність між германієм та хромом у вугільному пласті с₅ шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // Modern scientific trends and youth development : with the Proceedings of the 28th International Scientific and Practical Conference, (July 25 – 28, 2023) Warsaw, Poland. – Warsaw, 2023. – Pp. 100-114. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164408>
133. Про зв'язок між германієм та ртуттю у вугільному пласті с₅ шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // Trends of young scientists regarding the development of science : with the Proceedings of the 27th International Scientific and Practical Conference, (July 11-14, 2023) Edmonton, Canada. – Edmonton, 2023. – Pp. 61-74. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164142>
134. Пащенко П. С. Про експрес метод напівкількісної оцінки загальної тріщинуватості вуглевмісних порід / Пащенко Павло Сергійович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович // Current, modern and new ways of improving scientific solutions : with the Abstracts of XXVII International Scientific and Practical Conference, July 10-12, Florence, Italy. – Florence, 2023. – Pp. 38-49. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164145>
135. Ішков В.В., Козій Є.С. Розподіл арсену та ртуті у вугільному пласті k₅ шахти «Капітальна», Донбас. Мінералогічний журнал, 2021. Том 43, №4. С. 73 – 86. – URL: <https://doi.org/10.15407/mineraljournal.43.04.073>
136. Про зв'язок між германієм та сіркою у вугільному пласті с₄ шахти «Самарська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // Information and innovative technologies in education in modern conditions : with the Proceedings of the 24th International Scientific and Practical Conference, (June 20 – 23, 2023) Varna, Bulgaria. – Varna, 2023. – Pp. 91 – 103. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163719>
137. Зв'язок між германієм та берилієм у вугільному пласті с₄ шахти «Самарська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // Modern theories and improvement of world methods : with the Proceedings of the 22th International Scientific and Practical Conference, (June 06 – 09, 2023) Helsinki, Finland. – Helsinki, 2023. – Pp. 116 – 129. URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/163537>
138. Дрешпак О. С. Деякі актуальні питання розвитку вугезбагачовальної галузі України / Дрешпак Олександр Станіславович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович // Unusual methods of development of science and thoughts : with

the Proceedings of the XXVIII International Scientific and Practical Conference, July 17 – 19, Madrid, Spain. – Madrid, 2023. – Pp. 49-60. URL: <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164236>

139. Ішков, В., Козій, Є. С., & Козар, М. А. (2023). ОСОБЛИВОСТІ ГЕОХІМІЇ АЛЮМІНІЮ У НАФТАХ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ РОДОВИЩ ДНІПРОВСЬКО-ДОНЕЦЬКОЇ ЗАПАДИНИ ЗА ЙОГО ВМІСТОМ. *Вісник Одеського національного університету. Географічні та геологічні науки*, 28 (1 (42)), 131 – 147. URL: <https://visgeo.onu.edu.ua/article/view/282244>

140. Козар М. А. Основні фактори, що впливають на стійкість капітальних гірничих виробок вугільних шахт Західного Донбасу / Козар Микола Антонович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович // The role of society in the development of scientific ideas : with the Abstracts of XXIX International Scientific and Practical Conference, July 24 – 26, Prague, Czech Republic. – Prague, 2023. – Pp. 45-57. URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164406>

141. Залежність між германієм та хромом у вугільному пласті с₅ шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // Modern scientific trends and youth development : with the Proceedings of the 28th International Scientific and Practical Conference, (July 25 – 28, 2023) Warsaw, Poland. – Warsaw, 2023. – Pp. 100-114. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164408>

142. Зв'язок між вмістами германію та свинцю вугільного пласту с₁ шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Пащенко Павло Сергійович, Стрілець Олександр Петрович // Modern scientific technologies and solutions of scientists to create the latest ideas : with the Proceedings of the 33th International Scientific and Practical Conference, (August 22-25, 2023) London, Great Britain. – London, 2023. – Pp. 101-115. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164427>

143. Деякі особливості геологічної структури Горішне-Плавнинсько-Лавриківської ділянки надр (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович, Козар Микола Антонович, Пащенко Павло Сергійович // Modern scientific technologies and solutions of scientists to create the latest ideas : with the Proceedings of the 33th International Scientific and Practical Conference, (August 22-25, 2023) London, Great Britain. – London, 2023. – Pp. 85-100. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164426>

144. Ішков В. В. Деякі основні особливості складу та будови залізістих кварцитів Горішне-Плавнинсько-Лавриківської ділянки(Україна)/ Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // World trends, realities and modern problems: with the Abstracts of XXXIII International Scientific and Practical Conference, August 21-23, 2023, Helsinki, Finland. – Helsinki, 2023. – Pp. 33-46. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164424>

145. Козар М. А. Особливості ендегенної тріщинуватості вапняків вугленосної товщі Донбасу / Козар Микола Антонович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович // *Modernity and current problems of society regarding the development of science : with the Abstracts of XXX International Scientific and Practical Conference, July 31-August 02, Graz, Austria.* – Graz, 2023. – Pp. 56-68. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164409>
146. Про залежність між германієм та нікелем у вугільному пласті с5 шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козій Євген Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // *Trends and modern methods of improving scientific ideas : with the Proceedings of the 30th International Scientific and Practical Conference, (August 01-04, 2023) Melbourne, Australia.* – Melbourne, 2023. – Pp. 41-55. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164411>
147. Ішков В. В. Особливості ендегенної тріщинуватості пісковиків вугленосної товщі Донбасу / Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // *Technologies, ideas and ways of learning development in modern conditions : with the Abstracts of XXX International Scientific and Practical Conference, August 07-09, 2023, Munich, Germany.* – Munich, 2023. – Pp. 55-68. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164413>
148. Про статистичну залежність між германієм та кобальтом у вугільному пласті с5 шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // *Science, worldview and modern youth : with the Proceedings of the 31th International Scientific and Practical Conference, (August 08-11, 2023) San Francisco, USA.* – San Francisco, 2023. – Pp. 57-71. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164412>
149. Особливості загального вмісту металів у нафтах родовищ Дніпровсько-Донецької западини / В. В. Ішков, Є. С. Козій, М. А. Козар, А. М. Єрофєєв, С. Є. Барташевський, О. С. Дрешпак // *Національний гірничий університет. Збірник наукових праць.* – Дніпро : НТУ «Дніпровська політехніка», 2023. – № 72. – С. 98-114. – URL: <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164419>
150. Ішков В. В. Особливості геохімії алюмінію у нафтах та класифікація родовищ Дніпровсько-Донецької западини за його вмістом / В. В. Ішков, Є. С. Козій, М. А. Козар // *Вісник ОНУ. Сер.: Географічні та геологічні науки.* – 2023. – Т. 28. – Вип. 1 (42). – С. 131-147. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164422>
151. Про зв'язок між вмістами германію та потужністю вугільного пласту с1 шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Мандрікевич Василь Миколаєвич // *Technologies for the development of modern ideas and opinions regarding world trends : with the Proceedings of the 32th International Scientific and Practical Conference, (August 15-18, 2023) Vancouver, Canada.* – Vancouver, 2023. – Pp. 78-92. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164421>

152. Ішков В. В. Особливості ендогенної тріщинуватості алевролітів вугленосної товщі Донбасу / Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович // Science, modern trends and society : with the Abstracts of XXXII International Scientific and Practical Conference, August 14-16, 2023, Bilbao, Spain. – Bilbao, 2023. – Pp. 45-58. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164416>
153. Особливості гранітоїдів демуринського комплексу західній частині Середньопридніпровського мегаблока (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Козар Микола Антонович, Пащенко Павло Сергійович, Чечель Павло Олегович // Modern methods of solving scientific problems of reality : with the Proceedings of the 35th International Scientific and Practical Conference, (September 05-08, 2023) Varna, Bulgaria. – Varna, 2023. – Pp. 21-37. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164437>
154. Зв'язок між вмістами германію та ванадію у вугільному пласті с1 шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Пащенко Павло Сергійович, Барташевський Станіслав Євгенович // Modern methods of solving scientific problems of reality : with the Proceedings of the 35th International Scientific and Practical Conference, (September 05-08, 2023) Varna, Bulgaria. – Varna, 2023. – Pp. 38-53. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164439>
155. Ішков В. В. Особливості будови кори вивітрювання кристалічних порід в межах Горішне-Плавнинсько-Лавриківського родовища залізистих кварцитів / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Scientists and modern theoretical ideas : with the Abstracts of XXXV International Scientific and Practical Conference, September 04-06, 2023, Haifa, Israel. – Haifa, 2023. – Pp. 32-45. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164440>
156. Ішков В. В. Особливості регіонального метаморфізму порід криворізької серії у Кременчуцькому районі Криворізько-Кременчуцької структурно-формаційної зони / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Current and youth ways of solving the problems of world science: with the Abstracts of XXXIV International Scientific and Practical Conference, August 28-30, 2023, Florence, Italy. – Florence, 2023. – Pp. 29-42. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164428>
157. Ішков В. В. Деякі особливості первинної (ендогенної) тріщинуватості аргілітів вугленосної товщі Донбасу / Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Пащенко Павло Сергійович // Current and youth ways of solving the problems of world science: with the Abstracts of XXXIV International Scientific and Practical Conference, August 28-30, 2023, Florence, Italy. – Florence, 2023. – Pp. 43-55. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164429>
158. Петрографічні особливості підсвіти К22 Горішне-Плавнинсько-Лавриківської ділянки надр (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Козар Микола Антонович, Чечель Павло Олегович, Пащенко Павло Сергійович // Science, latest trends, modern problems and

- improvement of theories : with the Proceedings of the 34th International Scientific and Practical Conference, (August 29 – September 01, 2023) Warsaw, Poland. – Warsaw, 2023. – Pp. 54-69. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164433>
159. Зв'язок між вмістами германію та хрому у вугільному пласті с1 шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Пащенко Павло Сергійович, Стрілець Олександр Петрович // Science, latest trends, modern problems and improvement of theories : with the Proceedings of the 34th International Scientific and Practical Conference, (August 29 – September 01, 2023) Warsaw, Poland. – Warsaw, 2023. – Pp. 70-84. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164435>
160. Ішков В. В. Деякі особливості складу та будови неоархейського дайкового комплексу Середньопридніпровського мегаблоку / Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Пащенко Павло Сергійович // Modern problems and the latest theories of development : with the Abstracts of XXXVI International Scientific and Practical Conference, September 11-13, 2023, Munich, Germany. – Munich, 2023. – Pp. 72-86. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164477>
161. Ішков В. В. Деякі особливості будови та складу порід кіровоградського комплексу (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Modern problems and the latest theories of development : with the Abstracts of XXXVI International Scientific and Practical Conference, September 11-13, 2023, Munich, Germany. – Munich, 2023. – Pp. 57-71. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164464>
162. Деякі особливості мінералоутворення у залізістих породах надрудної товщі Горішне-Плавнинсько-Лавриківського родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Козар Микола Антонович, Пащенко Павло Сергійович, Чечель Павло Олегович // Current trends in the development of youth theories : with the Proceedings of the 36th International Scientific and Practical Conference, (September 12 – 15, 2023) Ankara, Turkey. – Ankara, 2023. – Pp. 44-62. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164484>
163. Зв'язок між вмістами германію та кобальту у вугільному пласті с1 шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Пащенко Павло Сергійович, Барташевський Станіслав Євгенович // Distance learning in modern conditions and new technologies with the Proceedings of the 1st International Scientific and Practical Conference, (September 19-22, 2023) Stockholm, Sweden. – Stockholm, 2023. – Pp. 78-97. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164863>
164. Якісна характеристика гранітів та мігматитів Горішне-Плавнинсько-Лавриківської ділянки (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Пащенко Павло Сергійович, Стрілець Олександр Петрович, Чечель Павло Олегович // Distance learning in modern conditions and new technologies with the Proceedings of the 1st International Scientific and Practical Conference, (September 19-22, 2023) Stockholm, Sweden. – Stockholm, 2023. – Pp. 58-77. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164821>

165. Ішков В. В. Якісна характеристика амфіболітів Горішне-Плавнинсько-Лавриківської ділянки (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Пащенко Павло Сергійович, Лозовий Андрій Леонідович // New ways of creating scientific ideas for implementation : with the Abstracts of I International Scientific and Practical Conference, September 18-20, 2023, Varna, Bulgaria. – Varna, 2023. – Pp. 49-65. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164645>
166. Про особливості розподілу та зв'язку германію з нікелем та берилієм у вугільному пласті с1 шахти «Дніпровська» / О. І. Чернобук, В. В. Ішков, Є. С. Козій, О. С. Дрешпак, М. А. Козар // Технології і процеси в гірництві та будівництві : збірка тез науково-практичної конференції. – Луцьк : ДВНЗ «ДонНТУ», 2023. – С. 74-80. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164616>
167. Ішков В. В. Водоносний горизонт четвертинних відкладів Ново-Дмитрівського буровугільного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Пащенко Павло Сергійович // Scientific opinions on modern methods of solving problems : with the Abstracts of III International Scientific and Practical Conference, October 02-04, 2023, Prague, Czech Republic. – Prague, 2023. – Pp. 63-79. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165009>
168. Ішков В. В. Водоносний горизонт пліоценових відкладів Ново-Дмитрівського буровугільного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Scientific opinions on modern methods of solving problems : with the Abstracts of III International Scientific and Practical Conference, October 02-04, 2023, Prague, Czech Republic. – Prague, 2023. – Pp. 46-62. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165008>
169. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та ванадію у вугільному пласті с7н шахти «Павлоградська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Барташевський Станіслав Євгенович, Чечель Павло Олегович // Problems of creating scientific ideas about world development : with the Proceedings of the 3rd International Scientific and Practical Conference, (October 03-06, 2023) Ottawa, Canada. – Ottawa, 2023. – Pp. 58-77. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164992>
170. Ішков В. В. Деякі геоструктурні особливості району розташування унікального Ново-Дмитрівського буровугільного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Creation of new ideas of learning in modern conditions : with the Abstracts of the II International Scientific and Practical Conference, September 25-27, 2023, Bordeaux, France. – Bordeaux, 2023. – Pp. 53-69. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164950>
171. Ішков В. В. Про значення буровугільних родовищ України генетично пов'язаних зі соляними діапировими структурами / Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Пащенко Павло Сергійович // Creation of new ideas of learning in modern conditions : with the Abstracts of the II International Scientific and Practical Conference, September 25-27, 2023, Bordeaux, France. – Bordeaux, 2023. – Pp. 36-52. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164949>

172. Статистичний зв'язок між вмістами германію та марганцю у вугільному пласті с1 шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Пащенко Павло Сергійович, Барташевський Станіслав Євгенович // *Young scientists and methods of improving modern theories : with the Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference, (September 26-29, 2023) Milan, Italy.* – Milan, 2023. – Pp. 36-55. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164912>
173. Деякі особливості формування буровугільних родовищ північно-західних околиць Донбасу, що структурно та генетично пов'язані із соляними діапірами / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Пащенко Павло Сергійович, Стрілець Олександр Петрович, Чечель Павло Олегович // *Young scientists and methods of improving modern theories : with the Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference, (September 26-29, 2023) Milan, Italy.* – Milan, 2023. – Pp. 16-35. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/164911>
174. Ішков В. В. Загальні відомості про буровугільні горизонти Ново-Дмитрівського родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Пащенко Павло Сергійович // *Science, people and the latest technologies : with the Abstracts of IV International Scientific and Practical Conference, October 09-11, 2023, Sofia, Bulgaria.* – Sofia, 2023. – Pp. 65-83. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165193>
175. Ішков В. В. Геоструктурна характеристика пласта Ш2 Ново-Дмитрівського буровугільного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // *Science, people and the latest technologies : with the Abstracts of IV International Scientific and Practical Conference, October 09-11, 2023, Sofia, Bulgaria.* – Sofia, 2023. – Pp. 47-64. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165191>
176. Про зв'язок між вмістами германію та нікелю у вугільному пласті с7н шахти «Павлоградська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Стрілець Олександр Петрович, Чечель Павло Олегович // *The world of modern technologies and inventions : with the Proceedings of the 4th International Scientific and Practical Conference, (October 10-13, 2023) Vienna, Austria.* – Vienna, 2023. – Pp. 83-104. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165204>
177. Про зв'язок між вмістами германію та нікелю у вугільному пласті с7н шахти «Павлоградська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Стрілець Олександр Петрович, Чечель Павло Олегович // *The world of modern technologies and inventions : with the Proceedings of the 4th International Scientific and Practical Conference, (October 10-13, 2023) Vienna, Austria.* – Vienna, 2023. – Pp. 83-104. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165204>
178. Зв'язок між вмістами германію та кобальту у вугільному пласті с7н шахти «Павлоградська» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло

- Олегович // Scientific projects on improving the environment : with the Proceedings of the 5th International Scientific and Practical Conference, (October 17-20, 2023) Brussels, Belgium. – Brussels, 2023. – Pp. 48-69. – URL: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165205>
179. Ішков В. В. Особливості розподілу та зв'язку германію та кобальту у вугільному пласті с1 шахти «Благодатна» / В. В. Ішков, Є. С. Козій, О. І. Чернобук // Сучасні проблеми гірничої геології та геоекології : збірник матеріалів III Міжнародної наукової конференції (Київ, 28-29 листопада 2023 р.). – Київ, 2023. – С. 18-22. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165339>
180. Про зв'язок між вмістами германію та ванадію у вугільному пласті с8н шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Integration of science as a mechanism of effective development : with the Proceedings of the 11th International Scientific and Practical Conference, (November 28 - December 01, 2023) Helsinki, Finland. – Helsinki, 2023. – Pp. 74 - 96. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165340>
181. Нові дані про зв'язок вмістів германію із концентраціями токсичних елементів увугільному пласті с5в шахти «Тернівська» / Чернобук О. І., Ішков В. В., Козій Є. С., Пащенко П. С. // Геотехнічні проблеми розробки родовищ : матеріали XXI міжнародної конф. молодих вчених (26 жовтня 2023 року, м. Дніпро). – Дніпро : ІГТМ ім. М. С. Полякова НАН України, 2023. – С. 21-26. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165352>
182. Основні геолого-структурні закономірності у формуванні буровугільних родовищ північно-західних околиць Донбасу та їх класифікація / Ішков В. В., Козій Є. С., Пащенко П. С., Чернобук О. І., Малюга В. Д. // Геотехнічні проблеми розробки родовищ : матеріали XXI міжнародної конф. молодих вчених (26 жовтня 2023 року, м. Дніпро). – Дніпро : ІГТМ ім. М. С. Полякова НАН України, 2023. – С. 34-38. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165353>
183. Аналітичний огляд впливу геоструктурних особливостей зарубіжних вугільних родовищ на прояви гірських ударів / Ішков В. В., Пащенко П. С., Козій Є. С., Лазарев Р. П. // Геотехнічні проблеми розробки родовищ : матеріали XXI міжнародної конф. молодих вчених (26 жовтня 2023 року, м. Дніпро). – Дніпро : ІГТМ ім. М. С. Полякова НАН України, 2023. – С. 75-79. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165354>
184. Будова та мінеральний склад залізистих кварцитів Горішне-Плавнинсько-Лавриківської ділянки / Ішков В. В., Дрешпак О. С., Березняк О. О., Козій Є. С., Пащенко П. С., Чечель П. О. // Геотехнічні проблеми розробки родовищ : матеріали XXI міжнародної конф. молодих вчених (26 жовтня 2023 року, м. Дніпро). – Дніпро : ІГТМ ім. М. С. Полякова НАН України, 2023. – С. 84-88. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165355>
185. Основні особливості гранітоїдів Демуринського комплексу та плагіогранітоїдів Саксаганського комплексу в районі Горішне-Плавнинсько-Лавриківського родовища залізистих кварцитів / Ішков В. В., Дрешпак О. С.,

- Березняк О. О., Козій Є. С., Пащенко П. С., Чечель П. О. // Геотехнічні проблеми розробки родовищ : матеріали XXI міжнародної конф. молодих вчених (26 жовтня 2023 року, м. Дніпро). – Дніпро : ІГТМ ім. М. С. Полякова НАН України, 2023. – С. 90-95. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165356>
186. Про особливості мінерального складу дрібних сечевих конкрементів мешканців міста Нікополь / Ішков В. В., Бараннік К. С., Козій Є. С., Владик Д. В. // Геотехнічні проблеми розробки родовищ : матеріали XXI міжнародної конф. молодих вчених (26 жовтня 2023 року, м. Дніпро). – Дніпро : ІГТМ ім. М. С. Полякова НАН України, 2023. – С. 176-178. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165357>
187. Про зв'язок між вмістами германію та кобальту у вугільному пласті с42 шахти «Сташкова» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Development trends and improvement of old methods : with the Proceedings of the 13th International Scientific and Practical Conference, (December 12-15, 2023) Warsaw, Poland. – Warsaw, 2023. – Pp.154-177. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165437>
188. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та кобальту у вугільному пласті с8н шахти «Благодатна» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // New integrations of modern education in universities : with the Proceedings of the 12th International Scientific and Practical Conference, (December 05-08, 2023) Amsterdam, Netherlands. – Amsterdam, 2023. – Pp. 92-115. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165438>
189. Ішков В. В. Про особливості формування пісковикових уранових родовищ Малі-Нігерської синеклізи / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Modern ways of development of science and the latest theories : with the Abstracts of XI International Scientific and Practical Conference, December 11-13, 2023, Madrid, Spain. – Madrid, 2023. – Pp. 96-115. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165439>
190. Ішков В. В. Про особливості формування пластово-ролових уранових родовищ Чехії та Румунії / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Youth, education and science through today's challenges : with the Abstracts of XII International Scientific and Practical Conference, November 04-06, 2023, Bordeaux, France. – Bordeaux, 2023. – Pp. 88-107. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165441>
191. Альохін В. І. Особливості складу і деформацій пісковиків поля шахти «Капітальна» (Донбас) / Альохін Віктор Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Лисенко Сергій // Youth, education and science through today's challenges : with the Abstracts of XII International Scientific and Practical Conference, November 04-06, 2023, Bordeaux, France. – Bordeaux, 2023. – Pp. 108-114. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165442>
192. Особливості зв'язку між вмістами германію та фтору у вугільному пласті с42 шахти «Сташкова» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій

- Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // *World trends, realities and accompanying problems of development : with the Proceedings of the 14th International Scientific and Practical Conference, (December 19-22, 2023) Copenhagen, Denmark. – Copenhagen, 2023. – Pp. 108-131. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165477>*
193. Ішков В. В. Дякі особливості металогенії Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // *People and the world: global problems of human development : with the Abstracts of XIV International Scientific and Practical Conference, December 18-20, 2023, Prague, Czech Republic. – Prague, 2023. – Pp. 78-99. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165478>*
194. Ішков В. В., Козій Є. С., Бараннік С. І. Деякі морфоструктурні та мінеральні особливості дрібних уролітів мешканців Кривого Рогу // *Геолого-мінералогічний вісник Криворізького національного університету. – 2022. – Т. 24. – №. 2. – С. 5-17. – Режим доступу : <http://repo.dma.dp.ua/id/eprint/8678>*
195. Ішков В. В. Особливості евлізова формація Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // *Distance learning: problems, ways of development and the latest technologies : with the Abstracts of the XV International Scientific and Practical Conference, December 25-27 2023, Munich, Germany. – Munich, 2023. – Pp. 88-109. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165573>*
196. Трофименко Л. П. Мінеральний склад та будова патогенного біомінерального утворення – уроліту одинадцятирічного хлопчика зміста Дніпро / Трофименко Любов Петрівна, Ішков Валерій Валерійович, Агафонов Ілля Сергійович // *Distance education as the main problem of young people : with the Proceedings of the 15th International Scientific and Practical Conference, (December 26-29, 2023) Madrid, Spain. – Madrid, 2023. – Pp. 62-72. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165578>*
197. Особливості статистичного зв'язку між вмістами германію та хрому у вугільному пласті с42 шахти «Сташкова» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // *Distance education as the main problem of young people : with the Proceedings of the 15th International Scientific and Practical Conference, (December 26-29, 2023) Madrid, Spain. – Madrid, 2023. – Pp. 73-97. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165579>*
198. Чернобук, О. І., Ішков, В. В., Козій, Є. С., & Козар, М. А. (2023). ОСОБЛИВОСТІ ЗВ'ЯЗКУ ВМІСТУ ГЕРМАНІЮ ІЗ КОНЦЕНТРАЦІЯМИ ТОКСИЧНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ТА ЇХ РОЗПОДІЛ У ВУГІЛЬНОМУ ПЛАСТІ С5 ШАХТИ «БЛАГОДАТНА». *Вісник Одеського національного університету. Географічні та геологічні науки*, 28(2(43)), 184–195. [https://doi.org/10.18524/2303-9914.2023.2\(43\).292747](https://doi.org/10.18524/2303-9914.2023.2(43).292747)
199. Про особливості статистичного зв'язку між вмістами германію та ванадію у вугільному пласті с42 шахти «Сташкова» / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр

- Станіславович, Чечель Павло Олегович // Advanced technologies for the implementation of new ideas : with the Proceedings of the 1st International Scientific and Practical Conference, (January 09-12, 2024) Brussels, Belgium. – Brussels, 2024. – Pp. 50-74. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165745>
200. Ішков В. В. Особливості кондалитової та мармур-кальцифірованої формації Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Current methods of improving outdated technologies and methods : with the Abstracts of the I International Scientific and Practical Conference, January 08-10, 2024, Bilbao, Spain. – Bilbao, 2024. – Pp. 119-141. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165746>
201. Ішков В. В. Про деякі особливості формації кварцитів та високоглиноземистих порід Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Research work in the system of training teachers in technological fields : with the Abstracts of II International Scientific and Practical Conference, January 15-17, 2024, Berlin, Germany. – Berlin, 2024. – Pp. 105-127. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165956>
202. Західно-Харківцівське нафтогазоконденсатне родовище (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Коровяка Євгеній Анатолійович, Хоменко Володимир Львович, Пащенко Олександр Анатолійович, Пащенко Павло Сергійович // Innovations in education: prospects and challenges of today : with the Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference, (January 16-19, 2024) Sofia, Bulgaria. – Sofia, 2024. – Pp. 51-78. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165960>
203. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та нікелю у вугільному пласті с42 шахти «Сташкова» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Innovations in education: prospects and challenges of today : with the Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference, (January 16-19, 2024) Sofia, Bulgaria. – Sofia, 2024. – Pp. 79-104. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/165963>
204. Ішков В. В. Результати петрографічних досліджень metabазальтів Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Intellectual education of students and schoolchildren of the new generation : with the Abstracts of the III International Scientific and Practical Conference, January 22-24, 2024, Paris, France. – Paris, 2024. – Pp. 53-75. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166054>
205. Зв'язок між вмістами германію та потужністю вугільного пласту с42 шахти «Сташкова» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Technologies in education in schools and universities : with the Proceedings of the 3rd International Scientific and Practical

- Conference (January 23-26, 2024) Athens, Greece. – Athens, 2024. – Pp. 111-136. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166053>
206. Геолого-технологічні особливості Малосорочинського нафтогазового родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Коров'яка Євгеній Анатолійович, Хоменко Володимир Львович, Пащенко Олександр Анатолійович, Пащенко Павло Сергійович // Technologies in education in schools and universities : with the Proceedings of the 3rd International Scientific and Practical Conference (January 23-26, 2024) Athens, Greece. – Athens, 2024. – Pp. 78-110. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166025>
207. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Качалівського нафтогазоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Коров'яка Євгеній Анатолійович, Хоменко Володимир Львович // Problems of integration of education, science and business in globalization : with the Abstracts of the V International Scientific and Practical Conference, February 05-07, 2024, Sofia, Bulgaria. – Sofia, 2024. – Pp. 89-119. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166115>
208. Зв'язок між вмістами германію та марганцю у вугільному пласті с9 шахти «Благодатна» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Modern technologies and processes of implementation of new methods : with the Proceedings of the 5th International Scientific and Practical Conference (February 06 - 09, 2024) Madrid, Spain. – Madrid, 2024. – Pp. 92-118. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166113>
209. Ішков В. В. Результати петрографічних досліджень деяких олівінових мета базальтів Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Problems of integration of education, science and business in globalization : with the Abstracts of the V International Scientific and Practical Conference, February 05-07, 2024, Sofia, Bulgaria. – Sofia, 2024. – Pp. 66-88. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166114>
210. Зв'язок між вмістами германію та свинцю у вугільному пласті с9 шахти «Благодатна» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Old and new technologies of learning development in modern conditions : with the Proceedings of the 6th International Scientific and Practical Conference (February 13-16, 2024) Berlin, Germany. – Berlin, 2024. – Pp. 78-104. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166159>
211. Ішков В. В. Результати петрографічних досліджень деяких серіцитових кристалосланців Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Theory and practice of the development of technical sciences : with the Abstracts of the VI International Scientific and Practical Conference, February 12-14, 2024, Prague, Czech Republic. – Prague, 2024. – Pp. 70-93. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166160>

212. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Кибинцівського нафтового родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Коров'яка Євгеній Анатолійович, Хоменко Володимир Львович // Theory and practice of the development of technical sciences : with the Abstracts of the VI International Scientific and Practical Conference, February 12-14, 2024, Prague, Czech Republic. – Prague, 2024. – Рр. 94-125. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166161>
213. Про зв'язок між вмістами германію та нікелю у вугільному пласті с9 шахти «Благодатна» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Professional development: theoretical basis and innovative technologies : with the Proceedings of the 7th International Scientific and Practical Conference (February 20-23, 2024) Paris, France. – Paris, 2024. – Рр. 97-123. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166277>
214. Ішков В. В. Результати петрографічних досліджень деяких піроксен-амфіболових кристалосланців Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Information technologies in education, technology and industry : with the Abstracts of the VII International Scientific and Practical Conference, February 19-21, 2024, Madrid, Spain. – Madrid, 2024. – Рр. 45-68. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166292>
215. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Матлахівського нафтогазоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Коров'яка Євгеній Анатолійович, Хоменко Володимир Львович // Information technologies in education, technology and industry : with the Abstracts of the VII International Scientific and Practical Conference, February 19-21, 2024, Madrid, Spain. – Madrid, 2024. – Рр. 69-100. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166295>
216. Зв'язок германію із зольністю та «токсичними» елементами у вугіллі на прикладі пласта с5 поля шахти Благодатна Західного Донбасу / О. І. Чернобук, В. В. Ішков, Є. С. Козій, М. А. Козар, П. С. Пащенко, О. С. Дрешпак // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Сер.: Гірничо-геологічна. – 2023. – Вип. 2 (30). – С. 68-79. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166297>
217. Зв'язок германію із зольністю та «токсичними» елементами у вугіллі на прикладі пласта с5 поля шахти Благодатна Західного Донбасу / О. І. Чернобук, В. В. Ішков, Є. С. Козій, М. А. Козар, П. С. Пащенко, О. С. Дрешпак // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Сер.: Гірничо-геологічна. – 2023. – Вип. 2 (30). – С. 68-79. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166297>
218. Зв'язок між вмістами германію та ванадію у вугільному пласті с9 шахти «Благодатна» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Priority areas of research in the scientific activity of

- teachers: with the Proceedings of the 8th International Scientific and Practical Conference (February 27 – March 01, 2024) Zagreb, Croatia. – Zagreb, 2024. – Pp. 30-57. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166311>
219. Ішков В. В. Результати петрографічних досліджень деяких карбонатизованих олівінових метабазальтів Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Information technologies and automation of learning in modern conditions : with the Abstracts of the VIII International Scientific and Practical Conference, February 26-28, 2024, Munich, Germany. – Munich, 2024. – Pp. 50-74. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166312>
220. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Монастирищенського нафтового родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Коровяка Євгеній Анатолійович, Хоменко Володимир Львович // Information technologies and automation of learning in modern conditions : with the Abstracts of the VIII International Scientific and Practical Conference, February 26-28, 2024, Munich, Germany. – Munich, 2024. – Pp. 75-108. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166313>
221. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та хрому у вугільному пласті с9 шахти «Благодатна» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович Theoretical and practical aspects of the development of science and education : with the Proceedings of the 9th International Scientific and Practical Conference (March 05-08, 2024) Prague, Czech Republic. – Prague, 2024. – Pp. 51-79. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166372>
222. Ішков В. В. Результати петрографічних досліджень деяких кумінгтонітових кристалосланців Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Questions regarding the problems of higher education : with the Abstracts of the IX International Scientific and Practical Conference, March 04-06, 2024, Bordeaux, France. – Bordeaux, 2024. – Pp. 81-105. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166373>
223. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Новомиколаївського (Мовчанівського) нафтогазоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Коровяка Євгеній Анатолійович, Хоменко Володимир Львович // Questions regarding the problems of higher education : with the Abstracts of the IX International Scientific and Practical Conference, March 04-06, 2024, Bordeaux, France. – Bordeaux, 2024. – Pp. 106-139. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166374>
224. Про зв'язок між вмістами германію та кобальту у вугільному пласті с9 шахти «Благодатна» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Problems and prospects of modern science and education : with the Proceedings of the 10th International Scientific and Practical Conference

(March 12-15, 2024) Stockholm, Sweden. – Stockholm, 2024. – Pp. 76-104. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166408>

225. Ішков В. В. Результати петрографічних досліджень деяких карбонатизованих піроксен-олівінових метабазальтів Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Global achievements and current trends in the development of science : with the Abstracts of the X International Scientific and Practical Conference, March 11-13, 2024, Sofia, Bulgaria. – Sofia, 2024. – Pp. 53-77. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166409>

226. Про зв'язок між вмістами германію та кобальту у вугільному пласті с8в шахти «Західно-Донбаська» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Advanced technologies for the implementation of educational initiatives : with the Proceedings of the 11th International Scientific and Practical Conference (March 19-22, 2024) Boston, USA. – Boston, 2024. – Pp. 50-79. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166464>

227. Ішков В. В. Результати петрографічних досліджень деяких серпинизованих піроксен-олівінових метабазальтів Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Quality management in education and industry: experience, problems and prospects : with the Abstracts of the XI International Scientific and Practical Conference, March 18-20, 2024, Florence, Italy. – Florence, 2024. – Pp. 69-94. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166465>

228. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та хрому у вугільному пласті с8в шахти «Західно-Донбаська» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Modern thoughts on the development of science: ideas, technologies and theories : with the Proceedings of the 12th International Scientific and Practical Conference (March 26-29, 2024) Amsterdam, Netherlands. – Amsterdam, 2024. – Pp. 38-67. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166500>

229. Ішков В. В. Результати петрографічних досліджень деяких метадіабазів Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Modern education – accessibility, quality, recognition and problems : with the Abstracts of the XI International Scientific and Practical Conference, March 25-27, 2024, Helsinki, Finland. – Helsinki, 2024. – Pp. 63-88. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166502>

230. Ishkov V.V., Kozii Ye.S. (2024). Geochemistry features of mercury in oils from the deposits of the Dnipro-Donetsk depth. Mining Machines. Vol. 42. Issue 1. pp. 12-29. <https://doi.org/10.32056/KOMAG2024.1.2>

231. Чернобук О.І., Ішков В.В., Козій Є.С., Козар М.А., Пащенко П.С., Дрешпак О.С. (2023). Зв'язок германію із зольністю та «токсичними» елементами у вугіллі

- на прикладі пласта с₅ поля шахти Благодатна Західного Донбасу. Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: «Гірничо-геологічна». 2(30). С. 68-79. <https://doi.org/10.31474/2073-9575-2023-2-30-68-79>
232. Трофименко Л. П. Дослідження стану вивітрювання гірських порід укщ на відслоненнях правого берега р. Дніпро та Монастирського острова (м. Дніпро) / Трофименко Любов Петрівна, Ішкова Євгенія Валеріївна, Ішков Валерій Валерійович // Social ways of training specialists in the social sphere and inclusive education : with the Abstracts of the XIII International Scientific and Practical Conference, April 01-03, 2024, Prague, Czech Republic. – Prague, 2024. – Pp. 162-168. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166601>
233. Ішков В. В. Про зв'язок між германієм та меркурієм у вугільному пласту с_{8в} шахти «Західно-Донбаська» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Коваль Світлана Олександрівна // Social ways of training specialists in the social sphere and inclusive education : with the Abstracts of the XIII International Scientific and Practical Conference, April 01-03, 2024, Prague, Czech Republic. – Prague, 2024. – Pp. 135-161. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166600>
234. Ішков В. В. Результати петрографічних досліджень деяких хлоритизованих базальтів Середнього Побужжя (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Social ways of training specialists in the social sphere and inclusive education : with the Abstracts of the XIII International Scientific and Practical Conference, April 01-03, 2024, Prague, Czech Republic. – Prague, 2024. – Pp. 108-134. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166598>
235. Зв'язок між вмістами германію та ванадію у вугільному пласті с_{8в} шахти «Західно-Донбаська» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович
236. Про зв'язок між вмістами германію та нікелю у вугільному пласті с_{8в} шахти «Західно-Донбаська» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Actual problems of personality psychology in the modern world : with the Proceedings of the 14th International Scientific and Practical Conference (April 09-12, 2024) Rome, Italy. – Rome, 2024. – Pp. 65-95. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166619>
237. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Перекопівського нафтогазоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // The latest opportunities for learning, broadcasting and social developmen : with the Abstracts of the XIV International Scientific and Practical Conference, April 08-10, 2024, Graz, Austria. – Graz, 2024. – Pp. 72-100. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166620>
238. Чернобук О. І. Про статистичний зв'язок між германієм та арсеном у вугільному пласті с_{8в} шахти «Західно-Донбаська» (Україна) / Чернобук

- Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович // The latest opportunities for learning, broadcasting and social developmen : with the Abstracts of the XIV International Scientific and Practical Conference, April 08-10, 2024, Graz, Austria. – Graz, 2024. – Pp. 101-127. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166621>
239. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Прокопенківського нафтового родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Trends in the development of science and teaching methods : with the Abstracts of the XVI International Scientific and Practical Conference, April 22-24, 2024, Sofia, Bulgaria. – Sofia, 2024. – Pp. 61-88. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166739>
240. Чернобук О. І. Зв'язок між германієм та марганцем у вугільному пласту с8в шахти «Західно-Донбаська» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович // Trends in the development of science and teaching methods : with the Abstracts of the XVI International Scientific and Practical Conference, April 22-24, 2024, Sofia, Bulgaria. – Sofia, 2024. – Pp. 89-116. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166740>
241. Про зв'язок між вмістами германію та сірки загальної у вугільному пласті с8в шахти «Західно-Донбаська» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Innovations in education: problems, prospects and answers to today's challenges : with the Proceedings of the 16th International Scientific and Practical Conference (April 23-26, 2024) Zagreb, Croatia. – Zagreb, 2024. – Pp. 82-113. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166735>
242. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та свинцю у вугільному пласті с8в шахти «Західно-Донбаська» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // New knowledge: strategies and technologies for teaching young people : with the Proceedings of the 15th International Scientific and Practical Conference (April 16-19, 2024) Lisbon, Portugal. – Lisbon, 2024. – Pp. 95-126. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166747>
243. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Прилуцького нафтового родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Innovative technologies in the field of human services : with the Abstracts of the XV International Scientific and Practical Conference, April 15-17, 2024, Stockholm, Sweden. – Stockholm, 2024. – Pp. 67-95. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166748>
244. Чернобук О. І. Зв'язок між германієм та марганцем у вугільному пласту с8в шахти «Західно-Донбаська» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович // Innovative technologies in the field of human services : with the Abstracts of the XV International Scientific and Practical Conference, April 15-17,

2024, Stockholm, Sweden. – Stockholm, 2024. – Pp. 96-123. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166749>

245. Про зв'язок між вмістами германію та марганцю у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // The latest technologies in the development of science, business and education : with the Proceedings of the 17th International Scientific and Practical Conference (April 30-May 03, 2024) London, Great Britain. – London, 2024. – Pp. 97-128. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166809>

246. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Радченківського нафтогазового родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Modern problems of the environment, youth and the new generation : with the Abstracts of the XVII International Scientific and Practical Conference, April 29-May 01, 2024, Zagreb, Croatia. – Zagreb, 2024. – Pp. 102-131. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166810>

247. Чернобук О. І. Про зв'язок між германієм та потужністю у вугільному пласту с8в шахти «Західно-Донбаська» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Мандрікевич Василь Миколайович // Modern problems of the environment, youth and the new generation : with the Abstracts of the XVII International Scientific and Practical Conference, April 29-May 01, 2024, Zagreb, Croatia. – Zagreb, 2024. – Pp. 132-160. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166812>

248. Про зв'язок між вмістами германію та кобальту у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Modern challenges: trends, problems and prospects development : with the Proceedings of the 18th International Scientific and Practical Conference (May 07-10, 2024) Copenhagen, Denmark. – Copenhagen, 2024. – Pp. 78-110. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166852>

249. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Розпашнівського нафтогазоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Actual scientific ideas of the development of the latest technologies : with the Abstracts of the XVIII International Scientific and Practical Conference, May 06-08, 2024, Lisbon, Portugal. –Lisbon, 2024. – Pp. 68-97. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166853>

250. Чернобук О. І. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та меркурію у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Пащенко Павло Сергійович // Actual scientific ideas of the development of the latest technologies : with the Abstracts of the XVIII International Scientific and Practical Conference, May 06-08, 2024, Lisbon, Portugal. –Lisbon, 2024. – Pp. 98-126. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166854>

251. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Середняківського нафтогазоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Introduction of new technologies to improve education : with the Abstracts of the XIX International Scientific and Practical Conference, May 13-15, 2024, Rome, Italy. – Rome, 2024. – Pp. 89-119. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166865>
252. Зв'язок між вмістами германію та нікелю у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Creative business management and implementation of new ideas : with the Proceedings of the 19th International Scientific and Practical Conference (May 14- 17, 2024) Tallinn, Estonia. – Tallinn, 2024. – Pp. 74-106. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166864>
253. Чернобук О. І. Про зв'язок між вмістами германію та фтору у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Чернобук Олександр Іванович, Ішков Валерій Валерійович, Пащенко Павло Сергійович // Introduction of new technologies to improve education : with the Abstracts of the XIX International Scientific and Practical Conference, May 13-15, 2024, Rome, Italy. – Rome, 2024. – Pp. 120-149. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166866>
254. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та ванадію у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Trends in the development of quality training of future specialists : with the Proceedings of the 20th International Scientific and Practical Conference (May 21-24, 2024) Oslo, Norway. – Oslo, 2024. – Pp. 79-112. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166930>
255. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Солохівського газоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Problems of solving global problems of humanity : with the Abstracts of the XX International Scientific and Practical Conference, May 20-22, 2024, Athens, Greece. – Athens, 2024. – Pp. 120-150. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166934>
256. Ішков В. В. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та берилію у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Пащенко Павло Сергійович // Problems of solving global problems of humanity : with the Abstracts of the XX International Scientific and Practical Conference, May 20-22, 2024, Athens, Greece. – Athens, 2024. – Pp. 151-180. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/166938>
257. Зв'язок між вмістами германію та хрому у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Innovative solutions in public communications and international relations : with the Proceedings of the 21st International Scientific and Practical

Conference (May 28-31, 2024) Sofia, Bulgaria. – Sofia, 2024. – Pp. 75-108. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167021>

258. Ішков В. В. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та арсену у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Пащенко Павло Сергійович // Theoretical methods of research of the latest problems : with the Abstracts of the XXI International Scientific and Practical Conference, May 27-29, 2024, Prague, Czech Republic. – Prague, 2024. – Pp. 155-185. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167026>

259. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Софіївського нафтового родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Theoretical methods of research of the latest problems : with the Abstracts of the XXI International Scientific and Practical Conference, May 27-29, 2024, Prague, Czech Republic. – Prague, 2024. – Pp. 186-216. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167032>

260. Про зв'язок між вмістами германію та свинцю у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Actual problems in education and introduction of new technologies : with the Proceedings of the 22nd International Scientific and Practical Conference (June 04-07, 2024) Stockholm, Sweden. – Stockholm, 2024. – Pp. 80-113. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167056>

261. Ішков В. В. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та сірки загальної у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Пащенко Павло Сергійович // Methodology and organization of scientific research : with the Abstracts of the XXII International Scientific and Practical Conference, June 03-05, 2024, Berlin, Germany. – Berlin, 2024. – Pp. 133-163. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167057>

262. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Суходолівського нафтогазоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Methodology and organization of scientific research : with the Abstracts of the XXII International Scientific and Practical Conference, June 03-05, 2024, Berlin, Germany. – Berlin, 2024. – Pp. 164-194. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167058>

263. Про зв'язок між вмістами германію та потужністю вугільного пласту с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // World ways and methods of improving outdated theories and trends : with the Proceedings of the 23rd International Scientific and Practical Conference (June 11-14, 2024) Zagreb, Croatia. – Zagreb, 2024. – Pp. 64-97. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167106>

264. Ішков В. В. Про геолого-технологічні особливості Східно-Харківцівського газоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Березняк Олена Олександрівна, Чечель Павло Олегович // The current state of the organization of scientific activity in the world : with the Abstracts of the XXIII International Scientific and Practical Conference, June 10-12, 2024, Madrid, Spain. – Madrid, 2024. – Pp. 134-165. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167107>
265. Ішков В. В. Статистичний зв'язок між вмістами германію та зольністю у вугільному пласті с10в шахти «Сташкова» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Пащенко Павло Сергійович // The current state of the organization of scientific activity in the world : with the Abstracts of the XXIII International Scientific and Practical Conference, June 10-12, 2024, Madrid, Spain. – Madrid, 2024. – Pp. 166-196. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167108>
266. Зв'язок між вмістами германію та хрому у вугільному пласті с5 шахти «Павлоградська» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Technologies of scientists and implementation of modern methods : with the Proceedings of the 24th International Scientific and Practical Conference (June 18-21, 2024) Copenhagen, Denmark. – Copenhagen, 2024. – Pp. 88-121. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167173>
267. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Талалаївського газоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Березняк Олександр Олександрович, Чечель Павло Олегович // Modern technologies among us in the environment : with the Abstracts of the XXIV International Scientific and Practical Conference, June 17-19, 2024, Rome, Italy. – Rome, 2024. – Pp. 112-143. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167174>
268. Ішков В. В. Про статистичний зв'язок між вмістами германію та берилію у вугільному пласті с5 шахти «Павлоградська» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Чернобук Олександр Іванович, Пащенко Павло Сергійович // Modern technologies among us in the environment : with the Abstracts of the XXIV International Scientific and Practical Conference, June 17-19, 2024, Rome, Italy. – Rome, 2024. – Pp. 144-174. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167175>
269. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Тростянецького нафтового родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Березняк Олександр Олександрович, Чечель Павло Олегович // Problems with distance learning and ways to solve them : with the Abstracts of the XXV International Scientific and Practical Conference, June 24-26, 2024, Prague, Czech Republic. – Prague, 2024. – Pp. 89-120. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167221>
270. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Турутинського нафтового родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Березняк Олександр Олександрович, Чечель Павло Олегович // Innovations in modern education: local and global context : with the Abstracts of the XXVI International Scientific and

- Practical Conference, July 01-03, 2024, Stockholm, Sweden. – Stockholm, 2024. – Pp. 37-68. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167226>
271. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Хухрянського нафтогазоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Березняк Олена Олександрівна, Чечель Павло Олегович // Scientific research: a paradigm of innovative development of society : with the Abstracts of the XXVII International Scientific and Practical Conference, July 08-10, 2024, Lisbon, Portugal. – Lisbon, 2024. – Pp. 30-61. – Режим доступу : <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167297>
272. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Червонозаярського газового родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Березняк Олександр Олександрович, Чечель Павло Олегович // Development of science in the conditions of deepening European integration processes : with the Abstracts of the XXVIII International Scientific and Practical Conference, July 15-17, 2024, Rome, Italy. – Rome, 2024. – Pp. 78-108. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167336>
273. Ішков В.В., Баскевич О.С., Козій Є.С., Дрешпак О.С., Пащенко П.С., Козар М.А., Кас'яненко Т.М. (2024). Особливості зміни тонкої кристалічної структури кварцу Синявського родовища гранітів під впливом буровибухових робіт. Збірник наукових праць НГУ. № 76. С. 142-157. <https://doi.org/10.33271/crpnmu/76.142>
274. Ішков В.В., Козій Є.С., Чернобук О.І., Пащенко П.С., Козар М.А., Дрешпак О.С. (2024). Просторовий розподіл германію у вугільному пласті с₇^м поля шахти «Павлоградська». Збірник наукових праць НГУ. № 76. С. 158-172. <https://doi.org/10.33271/crpnmu/76.158>
275. Особливості розподілу та зв'язку германію, зольності та берилію у вугіллі пласта с₅ поля шахти «Благодатна» / В. В. Ішков, Є. С. Козій, О. І. Чернобук, М.А. Козар, П. С.Пащенко, О. С. Дрешпак // Технології і процеси у гірництві та будівництві : збірка тез науково-практичної конференції. – Луцьк : ДВНЗ «ДонНТУ», 2024. – С. 9-17. – Режим доступу : <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167503>
276. Вплив буровибухових робіт на розміри елементарної комірки кристалічної ґратки кварцу Синявського родовища гранітів / В. В. Ішков, О. С. Баскевич, Є. С. Козій, О. С. Дрешпак, Т. М. Кас'яненко // Технології і процеси у гірництві та будівництві : збірка тез науково-практичної конференції. – Луцьк : ДВНЗ «ДонНТУ», 2024. – С. 22-31. – Режим доступу: <http://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167504>
277. Статистичний зв'язок між вмістами берилію та сірки загальної у вугільному пласті с₅ шахти «Павлоградська» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Пащенко Павло Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Methodological aspects of education: achievements and prospects : with the Proceedings of the XXXI International Scientific and Practical Conference (August 06 – 09, 2024) Rotterdam, Netherlands. –

- Rotterdam, 2024. – Рр. 44-80. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167655>
278. Ішков В. В. Геолого-технологічні особливості Ярошівського нафтового родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Березняк Олена Олександрівна, Чечель Павло Олегович // Problems of training a modern specialist: theory, history, practice: with the Abstracts of XXXI International Scientific and Practical Conference, August 05-07, 2024, Sofia, Bulgaria. – Sofia, 2024. – Рр. 55-85. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167656>
279. Ішков В. В. Зв'язок між вмістами арсену та сірки загальної у вугільному пласті с5 шахти «Павлоградська» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Пащенко Павло Сергійович // Problems of training a modern specialist: theory, history, practice : with the Abstracts of XXXI International Scientific and Practical Conference, August 05-07, 2024, Sofia, Bulgaria. – Sofia, 2024. – Рр. 86-117. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167657>
279. Ішков В. В. Зв'язок між вмістами фтору та сірки загальної у вугільному пласті с5 шахти «Павлоградська» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Дрешпак Олександр Станіславович, Пащенко Павло Сергійович // Actual problems of professional education: experience and prospects : with the abstracts of XXXII International Scientific and Practical Conference, Munich, Germany (August 12-14, 2024). – Munich, 2024. – Рр. 48-79. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167746>
280. Ішков В. В. Основні особливості будови Західно-Харківцівського нафтогазоконденсатного родовища (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Березняк Олена Олександрівна, Чечель Павло Олегович // Actual problems of professional education: experience and prospects : with the abstracts of XXXII International Scientific and Practical Conference, Munich, Germany (August 12-14, 2024). – Munich, 2024. – Рр. 15-47. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167745>
281. Статистичний зв'язок між вмістами берилію та сірки загальної у вугільному пласті с5 шахти «Павлоградська» (Україна) / Ішков Валерій Валерійович, Пащенко Павло Сергійович, Козар Микола Антонович, Дрешпак Олександр Станіславович, Чечель Павло Олегович // Social adaptation of the individual in the conditions of social transformations : with the proceedings of the XXXII International Scientific and Practical Conference (August 13 – 16, 2024) Hamburg, Germany. – Hamburg, 2024. – Рр. 43-79. – Режим доступу: <https://ir.nmu.org.ua/handle/123456789/167747>
282. Харитонов М.М., Рула І.В., Мартинова Н.В., Золотовська О.В., Березняк О.О. (2024) Особливості процесів термолізу вугільної золи виносу та осаду стічних вод окремо та в суміші з біомасою енергокультур. Екологічні науки, №3(54). – С.113-120. <https://doi.org/10.32846/2306-9716/2024.eco.3-54.17>

ДОСВІД УЧАСТІ УКРАЇНИ В ANTI-DOPING ADMINISTRATION AND MANAGEMENT SYSTEM (ADAMS)

Гунчак А. В.

аспірант,

Прикарпатський національний університети імені Василя Стефаника,
м. Івано-Франківськ, Україна

Історично, формування антидопінгових норм в Україні пройшло складний шлях від прийняття національних стандартів до інтеграції в міжнародні структури, такі як WADA. Вивчення цього процесу дозволяє зрозуміти, як Україна адаптувалася до викликів, пов'язаних із глобалізацією спорту та необхідністю дотримання міжнародних антидопінгових зобов'язань. Це дослідження також сприяє виявленню ключових проблем і досягнень у боротьбі з допінгом на національному рівні, що важливо для вдосконалення державної політики в цій сфері.

Актуальним з наукової точки зору є вивчення процесу залучення України до роботи Anti-Doping Administration and Management System (ADAMS). Система була створена Всесвітнім антидопінговим агентством (WADA) у 2005 році з метою вдосконалення глобальної антидопінгової діяльності. Історія її створення бере початок із необхідності створення централізованої системи, яка б об'єднала всі аспекти контролю за допінгом у спорті, зробивши процеси більш прозорими та ефективними. До моменту появи ADAMS антидопінгові організації різних країн мали різні підходи до управління інформацією, що ускладнювало координацію на міжнародному рівні.

Основна мета ADAMS полягає в забезпеченні єдиного інформаційного простору для збору, обробки та управління даними про допінг-тестування спортсменів, зокрема подання даних про місцезнаходження (для раптових перевірок), результати тестів, запити на терапевтичні виключення (TUE), та інші адміністративні аспекти. Система дозволяє ефективніше здійснювати антидопінгові перевірки, а також забезпечує збереження конфіденційної інформації. ADAMS спрямована на поліпшення співпраці між національними та міжнародними антидопінговими організаціями, спортивними федераціями і лабораторіями, забезпечуючи глобальну гармонізацію антидопінгових процесів.

Україна офіційно долучилася до ADAMS у 2009 році [1]. Це стало важливим кроком у вдосконаленні національної антидопінгової системи, оскільки використання ADAMS дозволило Україні забезпечити більш прозорий контроль за допінгом у спорті, інтегруватися в міжнародну антидопінгову спільноту та виконувати свої зобов'язання перед Всесвітнім антидопінговим агентством (WADA). Завдяки ADAMS українські спортсмени та національні антидопінгові органи отримали доступ до централізованого управління допінговими

процедурами, що поліпшило координацію антидопінгових заходів на міжнародному рівні.

Назагал можна виокремити вісім напрямків в межах яких реалізується участь України і українських спортсменів.

По-перше, завдяки системі ADAMS відбувається подача інформації про місцезнаходження спортсменів. Українські спортсмени, особливо ті, що належать до реєстру міжнародних або національних тестувальних пулів (Registered Testing Pool), зобов'язані подавати інформацію про своє місцезнаходження через ADAMS. Це дозволяє антидопінговим організаціям у будь-який час здійснювати раптові перевірки. Наприклад, українські легкоатлети та плавці, які входять до реєстру тестувального пулу, використовують систему ADAMS для регулярного оновлення своїх даних, що забезпечує прозорість процесу тестування.

По-друге, система дозволяє отримання лікувальні висновки – виключення (TUE). Спортсмени, яким необхідно використовувати лікарські засоби, що містять заборонені речовини, можуть подавати запити на терапевтичні виключення (TUE) через ADAMS. Наприклад, українські атлети, які страждають на хронічні захворювання, такі як астма, подають запити на використання необхідних препаратів, щоб отримати дозвіл на їх вживання під час тренувань або змагань без порушення антидопінгових правил.

По-третє, система здійснює загальне управління результатами тестів. Українські спортсмени, які пройшли допінг-тести, мають доступ до результатів своїх перевірок через систему ADAMS. Національний антидопінговий центр України (НАДЦУ) та міжнародні федерації регулярно оновлюють результати тестувань у системі. Наприклад, результати українських спортсменів після змагань, таких як Олімпійські ігри або чемпіонати світу, вносяться до ADAMS для прозорості та відстеження.

По-четверте, ADAMS дозволяє українським спортсменам та тренерам переглядати історію своїх тестувань і бути впевненими в тому, що їхній антидопінговий статус відповідає вимогам. Це особливо важливо для спортсменів, які готуються до великих міжнародних змагань, таких як Олімпійські ігри, чемпіонати світу чи Європи, де допінг-контроль є обов'язковою умовою участі.

По-п'яте, українські спортсмени, які беруть участь у міжнародних змаганнях, користуються ADAMS для координації своїх антидопінгових процедур із міжнародними федераціями [2]. Наприклад, українські важкоатлети використовують систему для передачі даних про своє місцезнаходження та отримання інформації щодо тестувань у рамках міжнародних змагань, які проводяться під егідою Міжнародної федерації важкої атлетики.

По-шосте, у разі позитивного тесту або підозри на порушення антидопінгових правил, українські спортсмени можуть через систему ADAMS подати запит на перегляд результатів або оскарження санкцій. Це є важливим елементом захисту прав спортсменів і забезпечення справедливого розгляду кожного випадку.

HISTORY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

По-сьоме, українські спортсмени використовують ADAMS для забезпечення своєї готовності до раптових перевірок. Система дозволяє антидопінговим організаціям швидко знайти місцезнаходження спортсменів і провести раптові тестування, що є одним із ключових елементів боротьби з допінгом.

По-восьме, через ADAMS українські тренери та медичний персонал мають доступ до освітніх ресурсів, пов'язаних із антидопінговою політикою, що допомагає їм краще розуміти вимоги до спортсменів і відповідати міжнародним стандартам.

Отже, використання програми ADAMS українськими спортсменами свідчить про інтеграцію України у світову систему боротьби з допінгом. Через цю платформу спортсмени забезпечують прозорість своїх дій, подають інформацію про місцезнаходження, отримують терапевтичні виключення та стежать за результатами тестувань. ADAMS допомагає українським атлетам відповідати міжнародним стандартам, що є важливою умовою для участі в міжнародних змаганнях. Важлива роль програми також полягає у забезпеченні раптових перевірок і координації з міжнародними федераціями, що підвищує ефективність антидопінгових заходів у країні.

References:

1. Bolokan, I. V. (2022). Antydopinhove zakonodavstvo: nedoliky ta napriamy vdoskonalennia [Anti-doping legislation: shortcomings and areas for improvement]. *Lex Sportiva*, (1), 3–7. <https://doi.org/10.32782/lexsportiva/2021.1.1>
2. Pashkovska, T. (2017). Anti-Doping: chy mozhlyvyi chesnyi sport? [Anti-Doping: is fair sport possible?]. *Yurydychna hazeta [Legal Newspaper]*. №36 (586). URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/sportivne-pravo/antidoping-chi-mozhlyviy-chesniy-sport.html>

DIE ROLLE DES EUROPARATES IM REGIONALEN SYSTEM DES DES INTERNATIONALEN RECHTSSCHUTZES DER MENSCHENRECHTE

Momot Kateryna

Bachelor-Studentin an der
Juristischen Fakultät (III Studienjahr)
Chmelnyzkyj Leonid Yuzkov Universität
für Management und Recht, Chmelnyzkyj

Der Europarat ist eine wichtige internationale Organisation, die aktiv verschiedene Aspekte der Menschenrechte, der Demokratie und der Rechtshilfe erforscht und analysiert. Vor dem Hintergrund geopolitischer Veränderungen und globaler Herausforderungen wie der Flüchtlingskrise, der Cybersicherheit, dem Kampf gegen den Terrorismus und anderen, muss sich der Europarat an neue Situationen und Bedrohungen anpassen und darauf reagieren, während er gleichzeitig seine Relevanz und Bedeutung im Bereich der Menschenrechte und der Demokratie beibehält.

Die Organisation wurde am 5. Mai 1949 im Vereinigten Königreich mit der Unterzeichnung der Londoner Charta gegründet. Die Initiative zur Gründung des Rates ging auf die Bemühungen mehrerer europäischer Länder und führender Persönlichkeiten zurück, darunter Winston Churchill und Jean Monnet. Der britische Premierminister war der Ansicht, dass der erste Schritt zu einem neuen Europa die Wiederherstellung der Zusammenarbeit zwischen Deutschland und Frankreich sein würde. Ziel des Europarates war es, ein Forum für die Zusammenarbeit und den Dialog zwischen den europäischen Ländern zu schaffen, um Demokratie, Menschenrechte und Rechtshilfe zu stärken [1].

Die Gründungsmitglieder des Europarates waren 10 Länder: Belgien, Dänemark, Frankreich, Irland, Italien, Luxemburg, die Niederlande, Norwegen, die Schweiz und das Vereinigte Königreich. Nach und nach traten auch andere europäische Länder dem Rat bei, so dass er heute 46 Mitgliedstaaten hat.

Daher arbeitet der Europarat auf der Grundlage der Charta vom 3. August 1949, die in ihrer Präambel verkündet, dass die geistigen und moralischen Werte, die das gemeinsame Erbe der Völker der Mitgliedstaaten sind, die Grundprinzipien der persönlichen und politischen Freiheit und der Rechtsstaatlichkeit sind, auf denen die wahre Demokratie beruht [2, 24]. In den 1960er und 1980er Jahren gewann die neu gegründete Organisation allmählich an Anerkennung und entwickelte mehr als 170 Konventionen, die erfolgreich die Menschenrechte und die Rechtsstaatlichkeit regeln.

Der Europarat widmet dem Schutz der Menschenrechte und Freiheiten große Aufmerksamkeit. Er entwickelt Standards und Normen im Bereich der Menschenrechte und fördert deren Umsetzung in seinen Mitgliedsstaaten. Der wichtigste Rechtsakt, der den Komplex der internationalen rechtlichen Regelung der universellen menschlichen Werte umfasst, ist die Konvention zum Schutze der Menschenrechte und Grundfreiheiten. Die EMRK enthält folgende Rechte: das Recht

auf Leben [6, Art. 2], das Verbot der Folter [6, Art. 3], das Recht auf Freiheit und Sicherheit der Person [6, Art. 5], das Recht auf ein faires Verfahren [6, Art. 6], das Recht auf freie Meinungsäußerung [6, Art. 10], usw.

Die «Konvention zum Schutze der Menschenrechte und Grundfreiheiten» (bekannt als Europäische Menschenrechtskonvention) ist eines der wichtigsten Menschenrechtsinstrumente des Europarats. Sie wurde 1950 angenommen und trat 1953 in Kraft. Die Konvention definiert die grundlegenden Menschenrechte und Freiheiten, die in allen Mitgliedsstaaten des Europarats garantiert werden müssen. Die in der EMRK verankerten Rechte sind in den europäischen Ländern verbindlich, da sie den Anforderungen der modernen europäischen Gesetzgebung entsprechen [2, 21]. Diese Konvention wird manchmal sogar als ein „gesetzlicher“ Vertrag des Europarates bezeichnet, da die PACE seit 1989 mit Unterstützung des CM des Europarates auf der Ratifizierung der Konvention durch jeden Bewerber um die Mitgliedschaft im Europarat besteht, obwohl die Charta des Europarates keine entsprechende Bestimmung enthält [6].

Der Europarat hat eine führende Rolle im Kampf für die Abschaffung der Todesstrafe gespielt, da sie in demokratischen Gesellschaften keinen Platz hat. Im April 1983 verabschiedete er das Protokoll Nr. 6 zur Europäischen Menschenrechtskonvention, das die Todesstrafe abschafft, gefolgt vom Protokoll Nr. 13, das die Todesstrafe unter allen Umständen abschafft. Der Europarat hat die Abschaffung der Todesstrafe zu einer Vorbedingung für den EU-Beitritt gemacht. Seit 1997 ist in keinem der 46 Mitgliedstaaten der Organisation ein einziger Fall von Hinrichtung aufgetreten [3].

Die wichtigsten Bereiche des Menschenrechtsschutzes der internationalen Organisation sind: Stärkung der Menschenrechte, Nichtdiskriminierung und Bekämpfung von Rassismus, Gleichstellung der Geschlechter, Schutz der Kinderrechte sowie Menschenrechts- und Demokratieerziehung.

Jeder Staat, der dem Europarat beitrifft, verpflichtet sich, sich unabhängigen Überwachungsmechanismen zu unterwerfen, die den Schutz der Menschenrechte und der Demokratie bewerten. Ein Beispiel dafür ist das Komitee des Europarats zur Verhütung von Folter, das regelmäßig angekündigte Besuche in Haftanstalten in 46 Mitgliedsstaaten (Gefängnisse, Polizeistationen, Haftanstalten für Ausländer) durchführt, um die Behandlung von Personen, denen die Freiheit entzogen wurde, zu beurteilen. Nach Ansicht des Europäischen Ausschusses für soziale Rechte sind die in der Europäischen Sozialcharta garantierten Rechte auf Wohnung, Gesundheit, Arbeit und Freizügigkeit in den Unterzeichnerstaaten tatsächlich gewährleistet. [4].

Was die Bekämpfung von Rassismus und Diskriminierung angeht, so verbietet die Europäische Menschenrechtskonvention jede Art von Diskriminierung aus irgendeinem Grund durch öffentliche Stellen. Der Europarat führt verschiedene Aktivitäten zum Schutz nationaler Minderheiten durch. Die Europäische Kommission gegen Rassismus und Intoleranz befasst sich eingehend mit diesen Themen und gibt regelmäßig Empfehlungen an alle 46 Mitgliedstaaten des Europarats ab. Der Europarat spielt eine führende Rolle bei der Bekämpfung der Diskriminierung aufgrund der sexuellen Ausrichtung und der Geschlechtsidentität. Darüber hinaus sieht das

Rahmenübereinkommen zum Schutz nationaler Minderheiten einen wirksamen Überwachungsmechanismus vor, der darauf abzielt, den Schutz der nationalen Minderheiten in den Teilnehmerstaaten zu bewerten und zu verbessern [3].

Der Europarat will auch den interkulturellen und interreligiösen Dialog fördern und das Verständnis und die Toleranz zwischen verschiedenen Gruppen und Gemeinschaften unterstützen. Er setzt sich für den Schutz der Rechte von nationalen Minderheiten und die Stärkung der kulturellen Vielfalt ein [7]. Aus diesem Grund wurden viele Projekte zur Unterstützung nationaler Minderheiten ins Leben gerufen. So hat der Europarat zusammen mit der Europäischen Union die Europäische Allianz der Städte und Regionen für die Entwicklung von Roma-Initiativen ins Leben gerufen, aus der das erfolgreiche Projekt Romact hervorging. Die Europäische Kommission gegen Rassismus und Intoleranz gibt den Mitgliedern des Europarats regelmäßig Empfehlungen zu den im Projekt angesprochenen Themen.

Der Europarat widmet dem Schutz der Rechte von Kindern angesichts ihrer Verletzlichkeit und ihrer Abhängigkeit von Erwachsenen besondere Aufmerksamkeit in seiner Arbeit. Einer der vorrangigen Bereiche der Arbeit des Europarats ist die Verhinderung von Gewalt gegen Kinder und die Sicherstellung ihrer Beteiligung an Entscheidungsprozessen, die sie betreffen. Eine wichtige Errungenschaft des Europarats in diesem Bereich ist die Ausarbeitung und Umsetzung des Übereinkommens zum Schutz von Kindern vor sexueller Ausbeutung und sexuellem Missbrauch, das als erstes internationales Instrument solche Verbrechen unter Strafe stellt [5].

Zur Demokratie gehört auch die aktive Beteiligung der Bürger am öffentlichen Leben, insbesondere im Rahmen der Aktivitäten der Zivilgesellschaft. Der Europarat entwickelt Strategien und Mechanismen zur Verbreitung von Informationen über Menschenrechte und Demokratie. Die Charta des Europarats zur Erziehung zur demokratischen Staatsbürgerschaft und zur Menschenrechtserziehung zeigt uns, wie wir diese Werte in die Praxis umsetzen können. Mehr als 5.000 Jugendleiter werden jährlich im Europäischen Jugendzentrum des Europarats in Budapest und Straßburg ausgebildet [3].

Die Dokumente des Europarats zielen auf die Schaffung einer Gesellschaft ohne geschlechtsspezifische Diskriminierung ab. In Anerkennung der Tatsache, dass die Gleichstellung der Geschlechter ein Grundprinzip der Demokratie ist, betont der Europarat, dass wirtschaftlicher Wohlstand ohne die volle Teilhabe von Frauen in allen Lebensbereichen unmöglich ist [4]. Das Übereinkommen zur Verhütung von Gewalt gegen Frauen geht von der Erkenntnis aus, dass Gewalt gegen Frauen eine Folge tief verwurzelter Geschlechterstereotypen und Ungleichheit ist und daher umfassend bekämpft werden muss und Maßnahmen zur Gewährleistung gleicher Rechte und Chancen für Frauen und Männer umfassen muss.

Die Organisation setzt sich dafür ein, dass die Menschenrechtsstandards in allen Ländern des Kontinents bekannt sind und in der Praxis angewendet werden. Der Europarat arbeitet aktiv mit nationalen Menschenrechtsinstitutionen und anderen wichtigen Akteuren zusammen, um aktuelle Themen und Herausforderungen anzugehen.

Generell spielt der Europarat eine Schlüsselrolle bei der Entwicklung des europäischen Rechtsraums, indem er die Harmonisierung der Rechtsnormen in Europa fördert, die Menschenrechte, die Demokratie und die Rechtshilfe stärkt. Er entwickelt Normen, gibt Empfehlungen ab, führt Forschungen durch und fördert die Zusammenarbeit zwischen den Mitgliedsstaaten. Der Europarat hat auch auf internationaler Ebene einen wichtigen Einfluss und arbeitet mit anderen Organisationen und Institutionen zusammen. Die Organisation ist ein Zentrum für den Austausch von Erfahrungen und bewährten Praktiken zwischen den Mitgliedsstaaten, was zur Entwicklung des Rechtssystems und der Qualität der Justiz in den verschiedenen Ländern beiträgt.

Literaturverzeichnis:

1. Сорока М. Рада Європи почалася з ідеї Вінстона Черчилля створити СШЄ. *Укрінформ* - актуальні новини України та світу. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/3133940-rada-evropi-pocalasa-z-idei-vinstona-cercilla-stvoriti-sse.html> (Zugriff am: 17.10.2024).
2. Charter of fundamental right of the European Union // Official Journal of the European Communities 2000/p.364/01 (Zugriff am: 17.10.2024).
3. Досягнення - Коротко про Раду Європи - www.coe.int. *Коротко про Раду Європи*. URL: <https://www.coe.int/uk/web/about-us/achievements> (Zugriff am: 17.10.2024).
4. Monitoring mechanisms - Human Rights and Rule of Law - www.coe.int. *Human Rights and Rule of Law*. URL: <https://www.coe.int/en/web/human-rights-rule-of-law/monitoring-mechanism> (Zugriff am: 17.10.2024).
5. Lanzarote Convention - Children's Rights - www.coe.int. *Children's Rights*. URL: <https://www.coe.int/web/children/lanzarote-convention> (Zugriff am: 17.10.2024).
6. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод : Конвенція Ради Європи від 04.11.1950 р. : станом на 1 серп. 2021 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (Zugriff am: 21.10.2024) .
7. Рамкова конвенція про захист національних меншин : Конвенція Ради Європи від 01.02.1995 р. : станом на 9 груд. 1997 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_055#Text (Zugriff am: 21.10.24)

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОБРАННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ У ВИГЛЯДІ ТРИМАННЯ ПІД ВАРТОЮ СТОСОВНО ПІДОЗРЮВАНОВОГО ЩОДО ЯКОГО ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ СПЕЦІАЛЬНЕ ДОСУДОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Калінніков Олексій Валерійович,
доктор філософії, докторант Київського університету
інтелектуальної власності і права Національного
університету «Одеська юридична академія»
м. Київ, Україна

Питанням дослідження різних аспектів інституту запобіжних заходів, в тому числі, стосовно обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності підозрюваного, займалися: С.Є. Абламський, А.Л. Даль, О.В. Капліна, М.І. Карпенко, В. В. Михайленко, В.Т. Нор, В.В. Рожнова, М.В.Самойлов, В.М. Тертишник, О.І. Тищенко, Л.Д. Удалова, Т.Г. Фоміна, В.І. Фаринник, О.Ю. Хабло, О.Г. Шило, М.І. Шевчук, М.Є. Шумило, Г.В. Юркова та інші науковці.

Разом з тим, особливості кримінального провадження *in absentia* у своїх роботах досліджували, зокрема, наступні науковці О. І. Верещак, В. І. Галаган, І. В. Гловюк, О. М. Дроздов, І.З. Калька, Д. В. Коперсак, С. І. Кравченко, О. П. Кучинська, О. В. Лазукова, М. І. Луцюк, М. В. Мазур, О. В. Мазур, О. В. Маленко, В. Т. Маляренко, В. І. Маринів, О. О. Нагорнюк-Данилюк, Є. М. Пеліхос, Д. П. Письменний, В. О. Попелюшко, В. В. Рец, В. В. Рожнова, Д. О. Савицький, О. Ю Татаров, Л. Д. Удалова, Н. П. Черняк, С.С. Чернявський, Д. М. Шишман, Д. О. Шумейко, О. Г. Яновська та інші.

Зважаючи на широке використання на практиці механізму обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності підозрюваного та наявності проблем в його правозастосуванні, актуальними є подальші наукові дослідження у цьому напрямку.

Чинне кримінальне процесуальне законодавство України містить обов'язкові вимоги до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду щодо дотримання прав людини та законності застосування запобіжних заходів. При цьому застосування будь-якого запобіжного заходу є виключним правилом, має бути максимально ефективним та чітко врегульованим законом. Під час досудового розслідування слідчий, прокурор, слідчий суддя, з'ясувавши фактичні обставини справи, які дійсно дають їм право на застосування запобіжного заходу, зобов'язані застосувати найбільш доцільний захід, який сприятиме оптимальному досягненню мети такого застосування в конкретній ситуації. Крім того, кожен випадок законного, обґрунтованого застосування такого заходу стає наочним свідченням незворотності покарання за неправомірні

дії, що перешкоджають кримінальному провадженню, є індикатором якості досудового розслідування й механізмом забезпечення його результативності, сприяє реалізації завдань кримінального провадження, визначених ст. 2 КПК України [1, с. 23].

Михайленко В.В. за результатами аналізу практики слідчих суддів Вищого антикорупційного суду виходить з того, що допущені в ч. 6 ст. 193 КПК України формулювання свідчать про те, що можливість розгляду такого клопотання не може розглядатися окремо від підстав обрання запобіжного заходу. Самі умови розгляду клопотання встановлюються в невід'ємному зв'язку з обранням запобіжного заходу. Отже, слідчий суддя не може визначати можливість розгляду клопотання без дослідження доказів, поданих на його підтвердження, поза межами судового засідання. Без проведення розгляду відповідного клопотання по суті неможливо дослідити наявність обґрунтованої підозри, ризиків кримінального провадження та факту оголошення підозрюваного в розшук [2, с. 141].

Водночас, Кушпін В.П., Палюх А.І. та Циліорик І.І. зазначають, що під час застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою захиснику необхідно перевірити забезпечення дотримання таких умов: 1) обґрунтованість, законність набуття підзахисним статусу підозрюваного або обвинуваченого; 2) наявність ризиків, які дають достатні підстави вважати, що підозрюваний, обвинувачений, засуджений може здійснити дії, передбачені ч. 1 ст. 177 КПК України; 3) переконатись, що слідчим, прокурором у клопотанні обґрунтовано, що встановлені під час розгляду не заборонених законом дій та методів; дослідити всі клопотання про застосування запобіжного заходу обставини є для переконання, що жоден із більш м'яких запобіжних заходів, передбачених ч. 1 ст. 176 КПК України, не може запобігти доведеним під час розгляду ризику або ризикам; 4) зібрати та надати суду матеріали, на підставі яких досліджуються обставини, що визначені за ст. 178 КПК України, та мають бути враховані під час обрання запобіжного заходу [3, с. 178].

Відтак, обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності підозрюваного, обвинуваченого здійснюється за наявності умов, зазначених у ч. 6 ст. 193 КПК України, та підстав, передбачених ч. 2 ст. 177 КПК України.

Згідно з приписами ч. 6 ст. 193 КПК України слідчий суддя, суд розглядає клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та може обрати такий запобіжний захід за відсутності підозрюваного, обвинуваченого лише у разі доведення прокурором наявності підстав, передбачених статтею 177 цього Кодексу, а також наявності достатніх підстав вважати, що підозрюваний, обвинувачений виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або оголошений у міжнародний розшук. У такому разі після затримання особи і не пізніше як через сорок вісім годин з часу її доставки до місця кримінального провадження слідчий суддя, суд за участю підозрюваного, обвинуваченого розглядає питання про застосування обраного

запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або його зміну на більш м'який запобіжний захід, про що постановляє ухвалу [4].

Відповідно до ч. 2 ст. 177 КПК України підстави застосування запобіжного заходу є наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення, а також наявність ризиків, які дають достатні підстави слідчому судді, суду вважати, що підозрюваний, обвинувачений, засуджений може здійснити дії, передбачені ч. 1 ст. 177 КПК України [4].

Згідно з ч. 1 ст. 177 КПК України метою застосування запобіжних заходів, в тому числі, обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою є забезпечення виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього процесуальних обов'язків, а також запобігання спробам: 1) переховуватися від органів досудового розслідування та/або суду; 2) знищити, сховати або спотворити будь-яку із речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення; 3) незаконно впливати на потерпілого, свідка, іншого підозрюваного, обвинуваченого, експерта, спеціаліста у цьому ж кримінальному провадженні; 4) перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином; 5) вчинити інше кримінальне правопорушення чи продовжити кримінальне правопорушення, у якому підозрюється, обвинувачується [4].

Ризики, які дають достатні підстави слідчому судді, суду вважати, що підозрюваний може здійснити спробу протидії кримінальному провадженню у формах, що передбачені частиною 1 статті 177 КПК, слід вважати наявними за умови встановлення обґрунтованої ймовірності можливості здійснення підозрюваним зазначених дій. При цьому КПК не вимагає доказів того, що підозрюваний обов'язково (поза всяким сумнівом) здійснюватиме відповідні дії, однак вимагає доказів того, що він має реальну можливість їх здійснити у конкретному кримінальному провадженні в майбутньому [5].

Вказаний стандарт доказування наявності ризиків, передбачених ч. 1 статті 177 КПК України, використовують слідчі судді Вищого антикорупційного суду під час здійснення судового контролю на стадії досудового розслідування.

Хабло О.Ю. звертає увагу на те, що доказування наявності ризиків як складової підстави застосування запобіжного заходу має проблеми, обумовлені ймовірним, прогностичним характером таких висновків. Адже доказуванню підлягає твердження про наявність ризиків того, що підозрюваний, обвинувачений у майбутньому може здійснити негативні дії, спрямовані на переховування від органів досудового розслідування та суду, перешкоджання кримінальному провадженню різними способами, продовження кримінально-протиправної діяльності [6, с. 266].

Під час практичного правозастосування ч. 6 ст. 193 КПК України виникає питання стосовно існування ризику переховування підозрюваного від органів досудового розслідування та/або суду після надання слідчим суддею дозволу на здійснення щодо такого підозрюваного спеціального досудового розслідування.

Відповідно до ч. 2 ст. 297¹ КПК України спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному

провадженні щодо певних злочинів стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук [4].

Відтак, ризик переховування від органів досудового розслідування та/або суду є підставою обрання запобіжного заходу (ч. 2 ст. 177 КПК України), в той же час переховування підозрюваного від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності є підставою спеціального досудового розслідування (ч. 2 ст. 297¹ КПК України).

Надання слідчим суддею дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування обумовлює певну специфіку при доведенні слідчим, прокурором та перевірці слідчим суддею, який здійснює судовий контроль на стадії досудового розслідування, наявності ризиків, передбачених ч. 1 ст. 177 КПК України.

З огляду на положення ч. 2 ст. 7 КПК України зміст та форма кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (*in absentia*) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у частині 1 статті 7, з урахуванням особливостей, встановлених законом. Сторона обвинувачення зобов'язана використати всі передбачені законом можливості для дотримання прав підозрюваного чи обвинуваченого (зокрема, прав на захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя) у разі здійснення кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (*in absentia*) [4].

Спеціальне досудове розслідування (*in absentia*) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень глави 24 «Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень» (ч. 1 статті 297¹ КПК України) [4].

Надання слідчим суддею дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування (*in absentia*) дозволяє слідчому та прокурору провести і завершити досудове розслідування без обов'язкової участі підозрюваного.

Обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у порядку ч. 6 ст. 193 КПК спрямоване на розшук підозрюваного, який переховується за кордоном з метою ухилення від кримінальної відповідальності, і примусове залучення його до кримінального процесу з метою обрання (застосування) щодо нього запобіжного заходу для нівелювання ризиків [5].

Обґрунтування необхідності обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою в частині доведення ризиків під час здійснення спеціального досудового розслідування має базуватися на доводах щодо можливості їх реалізації в умовах перебування підозрюваного за кордоном. У цьому світлі на переконання Вищого антикорупційного суду ризик ухилення від

органів слідства та суду може не братися до уваги (чи він а priori матиме вкрай незначну вагу) при вирішенні клопотання по суті, оскільки вже є фактично реалізованим і цей факт вже враховано при наданні дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування, що дозволяє органу досудового розслідування провести і завершити досудове кримінальне провадження за відсутності підозрюваного. Оскільки систематична неявка підозрюваного за викликом не перешкоджає подальшому руху кримінального провадження в режимі спеціального досудового розслідування, то її відсутність на цьому етапі не може перешкоджати слідству [5].

Таким чином, за наявності в органу досудового розслідування дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування ризик переховування підозрюваного від органів досудового розслідування та/або суду у кримінальному провадженні фактично не існує, оскільки нівельований можливістю провести і завершити досудове розслідування без обов'язкової участі підозрюваного, а тому такий ризик не може братися до уваги під час розгляду слідчим суддею, судом клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою за відсутності підозрюваного.

Список літератури:

1. Назаров В. В. Проблемні питання застосування запобіжних заходів у кримінальному провадженні. Кримінальний процесуальний кодекс України: десятиліття реалізації і проблеми сьогодення: збірник статей за матеріалами Всеукраїнської науковопрактичної конференції з нагоди 10-річчя вступу в дію Кримінального процесуального кодексу України (18 листопада 2022 року, м. Львів) / орг. ком. В.Т. Нор, Н.Р. Бобечко, І.І. Когутич [та ін.]. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2022. 214 с.

2. Михайленко В.В. Проблемні питання обрання запобіжного заходу за відсутності підозрюваного в провадженнях щодо корупційних і пов'язаних з ними злочинів. Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі: матеріали IV Міжнар. наук.- практ. конф. (Київ, 12 груд. 2019 р.) : у 2 ч. / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарев, С. С. Чернявський та ін.]. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2019. – Ч. 1. – 264 с.

3. Кушпіт В.П., Палюх А.І., Цилюрик І.І. Участь захисника у вирішенні питання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. Scientific notes of Lviv University of Business and Law. 25, (Jun. 2020). С. 173-179. <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.4140381>.

4. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. *Верховна Рада України* : [сайт]. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

5. Ухвала Апеляційної палати вищого антикорупційного суду від 26.10.2023 по справі № 991/6415/23. *Єдиний державний реєстр судових рішень* : [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/114690319>

JURISPRUDENCE
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

6. Хабло О.Ю. Конвенційні стандарти визначення наявності ризиків як підстави обрання запобіжного заходу. Кримінальне судочинство: сучасний стан та перспективи розвитку : матеріали Всеукр. наук.- практ. конф. (Київ, 28 трав. 2021 р.) / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарев, С. С. Чернявський та ін.]. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2021. – 376 с.

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ КОНТАКТ/ПРИКРИТТЯ

Лобода Глєб Романович

Здобувач вищої освіти 2 курсу ФПФПКП НПУ

Науковий керівник:

Гіденко Євген Сергійович

старший викладач кафедри

тактико-спеціальної підготовки

Дніпровського державного університету внутрішніх справ,

м. Дніпро

Принцип контакт/прикриття є одним з основних положень тактичної доктрини, що має вирішальне значення у тактично-спеціальній підготовці. Цей принцип визначає стратегічний підхід до ведення бойових дій, який полягає в здійсненні контакту з противником лише за умови максимального забезпечення прикриття для власних сил.

Одним з ключових аспектів застосування принципу контакт/прикриття є вміння оперативно оцінювати обстановку та визначати оптимальні моменти для взаємодії з противником. Забезпечення ефективного прикриття під час контакту є запорукою успішного виконання завдань у рамках тактико-спеціальних операцій. Досвід та підготовка оперативних груп є важливими чинниками у здійсненні успішного застосування цього принципу [2, с. 57].

Крім того, необхідно враховувати різноманітні сценарії бойових дій та вміти адаптувати стратегії контакту та прикриття до конкретних умов та завдань. Правильне використання прикриття може забезпечити перевагу у веденні бою та мінімізувати втрати серед власних сил.

Принцип "контакт – прикриття" є стандартним способом забезпечення безпеки на місці події, при якій один чи кілька поліцейських взаємодіють з однією чи декількома особами, які є об'єктом підозр. Поліцейський, який встановлює контакт, проводить розмову з підозрюваним, фіксує необхідну інформацію, проводить поверхневий огляд, встановлює зв'язок по радіо тощо.

Головне завдання поліцейського, який забезпечує прикриття, полягає в захисті свого колеги, який знаходиться у контакті з підозрюваним. Цей поліцейський повинен вибрати оптимальну позицію для спостереження та контролю за діями підозрюваних [1, с. 120].

Зазвичай, роль контактуючого виконує офіцер, який перший прибув на місце події, а роль прикриття випадає другому офіцерові. Однак можливість зміни ролей і залежить від навичок та вмінь кожного з офіцерів, їхнього спеціального навчання та досвіду, зокрема, від їхнього попереднього контакту з підозрюваним. Наприклад, якщо підозрюваний має ворожнечу до певної категорії осіб, наприклад, до чоловіків або жінок, то розподіл ролей може змінитися. Якщо

офіцер, що встановлює контакт, не може встановити з підозрюваним спільну мову через мовний бар'єр або інші причини, роль може бути перерозподілена.

Офіцер, який здійснює контакт, має на собі такі завдання: ініціювання та проведення розмови з підозрюваним, оформлення необхідних документів та протоколу допиту, проведення обшуків, збір доказів та їх збереження, видача інструкцій відповідальним офіцерам, зберігання зброї, виписування повісток, управління радіозв'язком [3, с. 42].

Обов'язки офіцера, який відповідає за прикриття, включають такі аспекти: його основною функцією є захист контактуючого офіцера від потенційних ушкоджень. Для цього він має обрати оптимальну позицію для спостереження та контролю, і зосередити свою увагу на діях підозрюваних або суб'єктів.

Офіцер, який здійснює контакт, повинен мати повну впевненість у своєму партнерові, переконавшись, що той не відводить очей від підозрюваного чи підозрюваних. Офіцер, який забезпечує прикриття, завжди має пам'ятати, що життя його колеги, який встановлює контакт, залежить від його вмінь і реакцій.

Взаєморозуміння та взаємодовіра між офіцерами є ключовою складовою успішної реалізації цієї концепції. Без цього навіть найкращі плани можуть втратити свою ефективність. Офіцер, що встановлює контакт, повинен бути впевнений у підтримці та захисті свого колеги, який забезпечує прикриття. З іншого боку, офіцер прикриття повинен максимально захищати і довіряти своєму напарникові, дозволяючи йому зосередитися на важливих завданнях без страху за власну безпеку [1, с. 122].

Проте іноді виникають проблеми з взаєморозумінням між офіцерами. Це може бути викликано кількома причинами. По-перше, пари офіцерів можуть бути підібрані не вдалим чином, наприклад, якщо вони мало знають один одного або раніше не мали досвіду спільної роботи. По-друге, різні характери та підходи до роботи можуть призвести до конфліктів і непорозумінь. По-третє, важливо, щоб у парі офіцерів були різні навички та спеціалізації, щоб компенсувати один одного і працювати як єдина команда. І нарешті, стаж та практика також мають велике значення: нові офіцери можуть потребувати додаткового часу та досвіду, щоб навчитися співпрацювати як ефективна команда.

Принцип контакт/прикриття є важливою складовою тактичної доктрини та вимагає системного підходу до його впровадження в тактико-спеціальній підготовці. Вміння ефективно використовувати прикриття під час контакту з противником дозволяє забезпечити безпеку та успішність виконання завдань оперативних груп та спецпідрозділів. Подальший науковий аналіз та дослідження в цій області є необхідним для постійного удосконалення тактико-спеціальної підготовки та підвищення ефективності бойових операцій.

Список використаних джерел:

1. Гіденко, Є. (2023). РОЛЬ ТА МІСЦЕ ТАКТИЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ ВИКОНАННЯ СЛУЖБОВО-БОЙОВИХ ЗАВДАНЬ В ОРГАНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ ДЕРЖАВИ. *Актуальні проблеми правознавства*, (2), 182-187.

JURISPRUDENCE
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

2. Клименко, В., & Мельников, О. (2024). Дії ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ПІД ЧАС ЗУПИНКИ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ З ВИСОКИМ РИЗИКОМ НЕБЕЗПЕКИ. *II Міжнародна наукова конференція «Інноваційна наука: пошук відповідей на виклики сучасності»*, 125.

3. Тактико-спеціальна підготовка працівників Національної поліції: навчальний посібник. / О. І. Тьорло та ін. Львів: ЛьвДУВС, 2018. 480

4. Тактико-спеціальна підготовк: навчальний посібник / Є.В. Гузенко та ін. Київ : НАВС, 2014. 155с

5. Чмелюк В.В., Грищук В.Л., Бадьора С.М. Основи тактичної підготовки працівників правоохоронних органів: навчальний посібник. Ірпінь: Університет ДФС України, 2019. 218 с.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЕКСПЕРТИЗ ПО ПРОВАДЖЕННЯМ, ПОВ'ЯЗАНИМ З ПОРУШЕННЯМИ ВЕДЕННЯ КАСОВИХ ОПЕРАЦІЙ

Нікітенко Вадим
судовий експерт сектору
економічних досліджень та досліджень
у сфері інтелектуальної власності
Одеського НДЕКЦ МВС України

Економічна експертиза на сьогоднішній день є одним з основних напрямлень проведення судових експертиз. Це пов'язано з тим, що експерт-економіст, як правило, проводить дослідження руху грошових коштів та товарно-матеріальних цінностей (ТМЦ).

Відповідно до [1]: «Судова експертиза - це дослідження на основі спеціальних знань у галузі науки, техніки, мистецтва, ремесла тощо об'єктів, явищ і процесів з метою надання висновку з питань, що є або будуть предметом судового розгляду.». Судовий експерт при цьому – особа, яка має необхідні знання для надання висновку з досліджуваних питань.

У даному випадку судовий експерт з економічної експертизи – це особа, яка має необхідні знання у сфері економіки та бухгалтерського обліку, що дозволяє їй надавати висновок з поставлених на вирішення експертизи питань.

При цьому, враховуючи вимоги «Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень», виділяють 3 напрямки проведення судово-економічних експертиз, а саме:

експертиза документів бухгалтерського обліку, оподаткування і звітності;
експертиза документів про економічну діяльність підприємств й організацій;
експертиза документів фінансово-кредитних операцій.

У даній роботі автор намагався освітити особливості та певні проблемні питання, які виникають при проведенні судових економічних експертиз, по порушенням, пов'язаним з веденням касових операцій в національній валюті в Україні.

На поточний момент основним правовим документом, який регулює ведення касових операцій в Україні (окрім банківської діяльності) є Постанова НБУ від 29 грудня 2017 року № 148, якою затверджено «Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні».

Відповідно до вимог [3], п. 3.:

«У цьому Положенні нижчезазначені терміни вживаються в такому значенні:

3) готівка - грошові знаки національної валюти України (банкноти і монети, у тому числі розмінні, обігові, пам'ятні банкноти та монети, які є платіжними засобами);

JURISPRUDENCE
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

4) готівкова виручка (готівка) - сума фактично одержаної готівки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), а також від операцій, що безпосередньо не пов'язані з реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг) та іншого майна;

5) готівкові розрахунки/розрахунки готівкою - платежі готівкою суб'єктів господарювання і фізичних осіб за реалізовану продукцію (товари, виконані роботи, надані послуги), а також за операціями, які безпосередньо не пов'язані з реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг) та іншого майна;

7) журнал реєстрації прибуткових і видаткових касових документів - документ, що застосовується для реєстрації прибуткових та видаткових касових ордерів та інших касових документів;

8) каса - приміщення або місце здійснення готівкових розрахунків, а також приймання, видачі, зберігання готівки, інших цінностей, касових документів;

9) касова книга - документ установленої форми, що застосовується для здійснення первинного обліку готівки в касі;

10) касовий ордер - первинний документ (прибутковий або видатковий касовий ордер), що застосовується для оформлення надходжень (видачі) готівки з каси;

11) касові документи - документи (касові ордери та відомості на виплату готівки, розрахункові документи, електронні розрахункові документи, квитанції програмно-технічних комплексів самообслуговування, відомості закупівлі сільськогосподарської продукції, інші прибуткові та видаткові касові документи), за допомогою яких відповідно до законодавства України оформляються касові операції, звіти про використання коштів, а також відповідні журнали встановленої форми для реєстрації цих документів та книги обліку;

12) касові операції - операції суб'єктів господарювання між собою та з фізичними особами, пов'язані з прийманням і видачею готівки під час проведення розрахунків через касу з відображенням цих операцій у відповідних книгах обліку;

13) книга обліку - касова книга, книга обліку виданої та прийнятої старшим касиром готівки, книга обліку розрахункових операцій (у разі її використання), книга обліку доходів і витрат;

16) ліміт залишку готівки в касі (далі - ліміт каси) - граничний розмір суми готівки, що може залишатися в касі в позаробочий час та забезпечити роботу на початку наступного робочого дня;».

Таким чином, основними первинними документами при проведенні касових операцій є видаткові та прибуткові касові ордери, а також касова книга. Але, як свідчить практика, наявність таких документів є певною проблемою. Так, при проведенні судових економічних експертиз неодноразово траплялися ситуації, коли такі документи повністю або частково були відсутні.

Наявність касових ордерів при відсутності касової книги унеможливорює встановлення точної суми готівкових грошових коштів, які надійшли до каси або навпаки – були видані, за певну дату. Експерт у такому випадку просто не може

категорично стверджувати, що йому були надані всі документи та, як наслідок – встановити точні суми видачі та надходження готівки.

Наявність касової книги при відсутності самих ордерів унеможливило підтвердження обґрунтованості надходження та виплати грошових коштів. Так, наприклад, у експертній практиці мали місце випадки, коли в касовій книзі були зазначені суми надходження готівкових грошових коштів при відсутності самих прибуткових касових ордерів. При зустрічній перевірці було встановлено, що особи, які нібито вносили в касу відносно невеликі суми (100-200 грн.) такі кошти не вносили. Навпаки, були встановлені особи, які вносили у зазначені дати по зазначеним прибуткових ордерам грошові кошти, які на порядки були більшими, ніж вказано у касовій книзі (20000-40000 грн.).

Ще однією проблемою може бути відсутність додатків до видаткових ордерів, а саме документів, які підтверджують обґрунтованість здійснення виплат. Це можуть бути відомості виплат заробітної плати, посвідчення про відрядження тощо. У такому випадку експерт може лише підтвердити факти здійснення виплат, але не їх обґрунтованість.

Ще одним з проблемних питань є фізичний стан самих документів. Так, при оформленні касових операцій можуть використовуватися стандартні бланки документів (в особливості – касових ордерів), виготовлені у друкарні. Але вони не завжди задовільної якості (дешевий фарби, неякісний папір тощо), у зв'язку їх фізичний стан навіть після незначного терміну використання бажає кращого. Також при заповненні документів можуть використовуватися неякісні чорнила. Внаслідок цього експерт не завжди може розібрати необхідні реквізити: дати, суми тощо, хоча усі необхідні документи були надані на експертизу.

Однією з особливостей проведення касових операцій є те, що вони мають певні обмеження щодо сум готівкових платежів. Так, відповідно до вимог [3]:

«6. Суб'єкти господарювання мають право здійснювати розрахунки готівкою протягом одного дня за одним або кількома платіжними документами:

- 1) між собою - у розмірі до 10000 (десяти тисяч) гривень включно;
- 2) з фізичними особами - у розмірі до 50000 (п'ятдесяти тисяч) гривень включно.

Суб'єкти господарювання у разі зняття готівкових коштів із рахунків з метою здійснення готівкових розрахунків із фізичними особами зобов'язані надавати на запит надавачів платіжних послуг підтвердні документи, на підставі яких здійснюються такі готівкові розрахунки, необхідні надавачам платіжних послуг для здійснення заходів належної перевірки клієнта з урахуванням ризик-орієнтованого підходу.

Платежі понад установлені граничні суми проводяться через надавачів платіжних послуг шляхом переказу коштів із рахунку на рахунок або внесення коштів до кас надавачів платіжних послуг для подальшого їх переказу на рахунки. Кількість суб'єктів господарювання та фізичних осіб, з якими здійснюються готівкові розрахунки, протягом дня не обмежується.

Обмеження, установлене в пункті 6 розділу II цього Положення, стосується також розрахунків під час оплати за товари, придбані на виробничі

(господарські) потреби за рахунок готівки, одержаної за допомогою платіжного інструменту.

7. Фізичні особи мають право здійснювати розрахунки готівкою:

1) із суб'єктами господарювання протягом одного дня за одним або кількома платіжними документами - у розмірі до 50 000 (п'ятдесяти тисяч) гривень уключно.

Платежі на суму, що перевищує 50000 гривень, проводяться через надавачів платіжних послуг шляхом переказу коштів із рахунку на рахунок або внесення коштів до кас надавачів платіжних послуг для подальшого їх переказу на рахунки;

2) між собою за договорами купівлі-продажу, які підлягають нотаріальному посвідченню, у розмірі до 50 000 (п'ятдесяти тисяч) гривень уключно.

Платежі на суму, яка перевищує 50000 гривень, здійснюються шляхом переказу коштів із рахунку на рахунок або внесення та/або переказу коштів на рахунки.».

У експертній практиці мав місце випадок, коли бюджетна організація перерахувала на банківський рахунок підрядної організації грошові кошти (більше 200 тис.грн.) на виконання умов договору надання послуг. Через кілька днів керівник бюджетної організації скасував договір та попросив повернути кошти готівкою. Один з робітників підрядної організації (за його поясненням) повернув кошти, при цьому ніяких документів щодо повернення (квитанцію до прибуткового касового ордеру) він не отримав. Це фактично призвело до порушення проти нього кримінальної справи.

Ще одною з особливостей проведення економічних експертиз по провадженням, пов'язаним з касовими операціями є використання висновків інших експертиз, у першу чергу – почеркознавчої.

Відповідно до [4], до основних завдань почеркознавчої експертизи належить: «ідентифікація виконавця рукописного тексту, обмежених за обсягом рукописних записів (літерних та цифрових) і підпису.».

Так, законодавством [3] передбачено, що «Видаткові касові ордери або видаткові відомості не приймаються для виведення залишку готівки в касі, якщо видача готівки з каси не підтверджена підписом одержувача». Таким чином, якщо при проведенні почеркознавчої експертизи було встановлено, що підписи у видаткових касових ордерах та/або відомостях на видачу готівкових грошових коштів виконані не тими особами, від імені яких такі підписи зроблені, експерт-економіст не приймає ці первинні документи при виведенні залишку готівки у касі.

Вищезазначений перелік особливостей та проблемних питань не є вичерпним. У кожному конкретному випадку експерт-економіст може виявити певні особливості, які притаманні саме тій справі, яку він досліджує. У даній роботі автор лише намагався освітити загальні моменти, які стосуються більшості справ.

Список літератури:

1. Закон України «Про судову експертизу» від 25 лютого 1994 року № 4038-XII.
2. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 року № 996-XIV.
3. Постанова Правління НБУ «Про затвердження Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні» від 29 грудня 2017 року № 148.
4. Наказ Мініюсту України «Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень» від 08 жовтня 1998 року № 53/5.

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Парасюк Василь Михайлович

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри теорії права, конституційного та приватного права
Львівського державного університету внутрішніх справ

Шумик Ольга Мар'янівна

здобувач освітнього ступеня бакалавр
Львівського державного університету внутрішніх справ

Воєнний стан в Україні, запроваджений внаслідок військової агресії з боку Російської Федерації, має глибокий та всебічний вплив на всі аспекти суспільного життя, зокрема на правову систему та, зокрема, цивільне судочинство. Це період характеризується не лише воєнними діями, але й численними соціально-економічними змінами, які, в свою чергу, ставлять нові виклики перед судовою системою. Під час воєнного стану основні принципи правосуддя можуть бути піддані ризику, що викликає занепокоєння серед юридичної спільноти та суспільства в цілому.

У цей складний час виникають численні проблеми, які потребують термінового аналізу та ефективного вирішення. Система цивільного судочинства повинна адаптуватися до нових реалій, оскільки традиційні механізми правозахисту можуть виявитися недостатніми або навіть недоступними в умовах збройного конфлікту. Наприклад, зміни в законодавстві, що регулюють цивільне судочинство, можуть призводити до обмежень прав сторін у судових процесах, що ставить під загрозу принципи справедливого суду.

Окрім того, воєнний стан ускладнює доступ до правосуддя через руйнування судової інфраструктури, переміщення населення та відсутність необхідних ресурсів для забезпечення функціонування судів. Всі ці фактори можуть суттєво вплинути на реалізацію прав громадян на судовий захист і ведуть до збільшення навантаження на суди, що призводить до затримок у розгляді справ [1].

У цьому контексті важливо розглянути проблеми, пов'язані з доказовою базою, яка може стати важкодоступною через бойові дії, а також необхідність залучення експертів для оцінки технічних чи наукових аспектів спорів. Актуальність цих питань зростає на фоні потреби в гнучкості та адаптивності судової системи, яка повинна продовжувати виконувати свої функції, навіть у надзвичайних умовах.

В умовах воєнного стану перед цивільним судочинством постають нові виклики, що потребують зусиль як з боку законодавців, так і з боку суддів, адвокатів та інших учасників правового процесу. У подальшому ми розглянемо основні проблеми, що виникають у цьому контексті, і можливі шляхи їх вирішення.

Воєнний стан в Україні, введений внаслідок військової агресії з боку Російської Федерації, значно вплинув на всі аспекти суспільного життя, включаючи систему цивільного судочинства. Цей період характеризується новими викликами, які потребують термінового аналізу та вирішення.

Розглянемо основні проблеми, що виникають в умовах воєнного стану.

Обмежений доступ до правосуддя. Військові дії можуть призводити до фізичної неможливості відвідувати судові засідання, особливо в зонах активних бойових дій. Це ставить під загрозу право громадян на доступ до правосуддя.

Призупинення строків розгляду справ. Воєнний стан впливає на строки розгляду справ, оскільки суди можуть тимчасово призупинити свою діяльність або працювати з обмеженою кількістю справ.

Забезпечення безпеки суддів та учасників процесу. Судові установи повинні забезпечувати безпеку як суддів, так і учасників процесу, що може бути складним в умовах воєнного стану, коли виникає ризик обстрілів або окупації.

Переміщення судових установ. У зв'язку з бойовими діями деякі судові установи можуть бути переміщені або тимчасово закриті, що ускладнює доступ до правосуддя і створює плутанину серед учасників процесу.

Електронне правосуддя та його недоліки. З розвитком електронного правосуддя з'являються нові можливості, але й проблеми, такі як технічні збої, недостатня підготовка учасників процесу, а також нерівність в доступі до інтернету для різних категорій громадян.

Проблеми правозастосування. Змінюються обставини і контексти, через що можуть виникати труднощі з правозастосуванням, зокрема щодо майнових спорів, відшкодування збитків, завданих війною, та виконання судових рішень.

Виконання судових рішень. Виконання судових рішень у регіонах, які перебувають під окупацією або де ведуться бойові дії, стає складним або навіть неможливим.

Ці питання потребують адаптації законодавства та судової практики для забезпечення ефективності цивільного судочинства в умовах війни.

В умовах воєнного стану були прийняті численні нормативно-правові акти, що регулюють цивільне судочинство. Зокрема, нові правила можуть призводити до обмеження прав сторін у судових процесах, що викликає занепокоєння щодо забезпечення справедливого суду та дотримання принципів правової держави [2].

Воєнний стан ускладнив доступ до судів через руйнування інфраструктури, переміщення населення, а також відсутність належних ресурсів для забезпечення функціонування судів. Це призвело до зменшення можливості громадян реалізувати свої права на судовий захист, особливо в зонах активних бойових дій [3; 4].

У період воєнного стану збір та подання доказів стають значно складнішими. Різні фактори, такі як переміщення населення, руйнування документів та неможливість доступу до певних територій, ускладнюють реалізацію процесуальних прав сторін у справах, що може призвести до затягування процесів і неналежного розгляду справ [1].

Суди в умовах воєнного стану стикаються з підвищеним навантаженням у зв'язку з численними позовами, пов'язаними з наслідками війни. Це призводить до збільшення строків розгляду справ і може впливати на якість правосуддя [4].

Судова система повинна адаптуватися до нових умов, зокрема, забезпечувати функціонування онлайн-судочинства, що може стати важливим інструментом для забезпечення доступу до правосуддя. Використання цифрових технологій у цивільному судочинстві є важливим кроком для подолання проблем, пов'язаних із доступом до суду [3; 1].

Отже, цивільне судочинство в Україні в умовах воєнного стану стикається з низкою суттєвих проблем, які впливають на доступ громадян до правосуддя та ефективність судової системи загалом. Серед основних викликів – обмеження доступу до судових установ, затримки у розгляді справ, питання безпеки учасників процесу, а також технічні та організаційні труднощі, пов'язані з електронним правосуддям. Окрім того, воєнний стан підкреслює важливість адаптації правозастосовної практики до нових умов, зокрема щодо виконання судових рішень у зоні бойових дій чи окупованих територіях.

Для забезпечення справедливого судочинства в цей період необхідно реформувати законодавство, впроваджувати нові технології та механізми судового процесу, зокрема в частині дистанційного розгляду справ, а також забезпечити гнучкість судової системи для врахування специфічних умов воєнного часу. Важливим також є збереження правової державності навіть в умовах війни, що є основою для відновлення справедливості та правопорядку у післявоєнний період.

Список літератури:

1. Голубева Н., Бут І., Полуніна О., Полюк Ю., Цал-Цалко Ю. Сучасні проблеми цивільного та цивільно-процесуального права (в частині цивільно-процесуального права) : навч.-метод. посіб. / Нац. ун-т «Одес. юрид. академія». Одеса : Фенікс, 2023. 190 с.
2. Закони воєнного часу (аналітичне дослідження) / упорядники О. О. Кот, А. Б. Гриняк, Л. В. Красицька. Одеса : Видавництво «Юридика», 2023. 208 с.
3. Резворович К., Щербіна Д. Цивільне судочинство в умовах воєнного стану. *Молодий вчений*. 2023. № 2 (114). С. 86–89.
4. Колесник А. І. Проблеми доступу до правосуддя в умовах війни: теоретико-правовий аналіз. *Об'єднані наукою: перспективи міждисциплінарних досліджень: IX Всеукраїнська науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених*. Київ, 2022. С. 257-259. URL: https://www.researchgate.net/profile/M-Rumiantsev/publication/368364691_2022_Zbirka_tez_Ob'ednani_naukou/links/63e4bcbfe2e1515b6b82aff9/2022-Zbirka-tez-Obednani-naukou.pdf#page=271. (дата звернення: 17.10.2024).

ПРАВОВА СИСТЕМА НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ

Степанюк Софія,

Кандидат історичних наук, старший викладач
Волинський національний університет ім. Лесі Українки

Правова система – це комплекс юридичних інститутів, норм і принципів, які регулюють суспільні відносини в межах конкретної держави. Правова система кожної країни має свої особливості, що визначаються історичними, політичними, культурними та соціальними факторами. Українська правова система належить до континентальної правової традиції (як і більшість країн Європи). Це означає, що основним джерелом права є закон, а судові прецеденти відіграють менш значну роль порівняно з англо-саксонською системою. Одним із важливих елементів є інтеграція з європейським правом у контексті прагнення України до членства в Європейському Союзі.

Ключовими елементами правової системи є джерела права, правові інститути, правова культура. Джерелами права в незалежній Україні є Конституція, закони, підзаконні акти, судові прецеденти, міжнародні договори. Правовими інститутами – законодавча, виконавча, судова влада, правоохоронні органи, органи конституційного нагляду. За роки незалежності сформувалась також правова культура як рівень правосвідомості суспільства та фундамент правової культури – юридична освіта.

Правова система України зазнала значних змін після здобуття незалежності в 1991 році. Її розвиток можна умовно поділити на кілька етапів:

1. Формування національної правової системи після здобуття незалежності (1991–1996).
2. Прийняття Конституції України в 1996 році – ключовий момент, що закріпив принципи демократичної держави і правової державності.
3. Подальший розвиток законодавства і реформування правової системи, особливо після 2014 року, коли почалися реформи, пов'язані з необхідністю забезпечити верховенство права, боротьбу з корупцією та реформування судової системи.

Україна створила складну систему державних інститутів, зокрема Верховну Раду як законодавчий орган, Кабінет Міністрів як виконавчий орган; Судову систему, що включає загальні суди, спеціалізовані суди та Конституційний Суд.

Правова система України тісно пов'язана з історичними правовими традиціями, а також з її конституційним розвитком після здобуття незалежності. Основними джерелами права в Україні є: Конституція України – основний закон, який має найвищу юридичну силу; закони та кодекси – нормативні акти, прийняті Верховною Радою; міжнародні договори – ратифіковані Україною міжнародні угоди мають пріоритет над національним законодавством у випадках, коли вони

не суперечать Конституції; рішення судів – рішення Конституційного Суду та інших судових інстанцій також є важливим джерелом права [1].

Конституція України (прийнята 28 червня 1996 року) є основним законом держави, що закріплює принципи державного ладу, права і свободи людини та громадянина, а також систему органів влади. Вона є основним джерелом права і найвищим юридичним актом, на якому базуються всі інші нормативно-правові акти.

В Україні діє на основі принципу поділу влади на три гілки: законодавчу, виконавчу та судову. Законодавча влада – Верховна Рада України (парламент) – приймає закони. Виконавча влада – президент та Кабінет Міністрів – здійснюють державне управління. Судова влада – система судів – яка забезпечує правосуддя [2].

Україна має незалежну судову систему, яка включає: Конституційний Суд України, який вирішує питання відповідності законів Конституції; загальні суди (місцеві, апеляційні та Верховний Суд), що займаються кримінальними, цивільними, адміністративними та господарськими справами; спеціалізовані суди, зокрема адміністративні та господарські [3].

Основними правоохоронними органами є: Національна поліція України, що забезпечує правопорядок та громадську безпеку; Служба безпеки України (СБУ), що відповідає за державну безпеку; прокуратура України, яка контролює дотримання закону, підтримує державне обвинувачення в судах; Державна прикордонна служба та інші органи, які забезпечують дотримання правопорядку [4].

Україна є частиною глобальної правової системи, інтегрованої до міжнародних інституцій та організацій. Міжнародне право відіграє значну роль у формуванні правової системи країни, особливо після 2014 року, коли Україна активізувала співпрацю з Європейським Союзом, НАТО та іншими міжнародними організаціями.

Держава Україна взаємодіє з міжнародним правом через ратифікацію міжнародних договорів і конвенцій, таких як Європейська конвенція з прав людини, участь у міжнародних організаціях, таких як ООН, Рада Європи, ОБСЄ, рішення міжнародних судів, зокрема Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ), які мають пряму дію на території України.

Після російської агресії в 2014 році міжнародна правова співпраця України стала особливо важливою. Україна подала низку позовів до міжнародних судів проти Росії, зокрема до Міжнародного кримінального суду (МКС) та ЄСПЛ, що підтверджує її активну участь у міжнародних правових процесах [5].

Сучасна правова система України демонструє чимало проблем. Спробою побороти основну проблему держави стала антикорупційна реформа – створення антикорупційних органів (НАБУ, САП, ВАКС). Метою не реалізованої наразі судової реформи є посилення незалежності судової влади та підвищити рівень довіри до судової системи [6]. Російська агресія спричинила безліч військових та гуманітарних викликів для українського права зокрема питання внутрішньо переміщених осіб, окупованих територій тощо.

Список літератури:

1. Хаустова М. Правова система України: особливості становлення та сутнісні риси. Державне будівництво та самоврядування. Випуск 11, 2001 р. С.65-75.
2. Конституція України. Офіційний портал Верховної Ради України. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
3. Крук Д. Судова система в Україні: стисла характеристика. Державотворчі процеси в Україні: реалії сьогодення : Тези доповідей за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної конференції, 24 квітня 2020, м. Луцьк. Ужгород , 2020. С. 25-130.
4. Совало І. Сучасна система правоохоронних органів України. Актуальні проблеми сучасної науки і правоохоронної діяльності. Харків, 2018. С.63-68.
5. Позови України проти росії у міжнародних судах: які справи перебувають у процесі розгляду. Слово і діло: аналітичний портал. <https://www.slovoidilo.ua/2023/08/07/infografika/pravo/pozovy-ukrayiny-proty-rosiyi-mizhnarodnyx-sudax-yaki-spravu-perebuvayut-procesi-rozhlyadu>
6. Ленгер Я. Правова реформа як необхідна умова державотворчих процесів. Державотворчі процеси в Україні: реалії сьогодення : Тези доповідей за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної конференції, 24 квітня 2020, м. Луцьк. Ужгород , 2020. С. 58-65.

АНГЛІЙСЬКА МОВА В КОНТЕКСТІ КИТАЙСЬКОГО МОВЛЕННЯ СХІДНОАЗІЙСЬКОГО РЕГІОНУ: СИНЕРГІЯ ТА ВИКЛИКИ

Домніч Леся Миколаївна,
старший викладач
Інституту філології та масових комунікацій
Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

Медведенко Сергій Валерійович,
асистент викладача
Інституту філології та масових комунікацій
Відкритий міжнародний університет розвитку людини "Україна"

У сучасному глобалізованому світі стрімке поширення англійської мови є явищем очікуваним, оскільки мова є не лише інструментом міжнародної комунікації, а й важливим елементом культурної ідентичності. Активне використання англійської мови у країнах Східної та Південно-Східної Азії, особливо в Китаї (включно з Гонконгом і Макао) і Сінгапурі є прогнозованим явищем. Логічно, що таке швидке "занурення" активно вивчається у наукових колах. Той факт, що це питання залишається предметом жвавих дискусій, свідчить про його важливість у культурології та сучасній лінгвістиці, оскільки англійська мова відіграє важливу роль у формуванні міжкультурних зв'язків й, відповідно, соціальних ідентичностей у регіоні. Низка досліджень акцентують увагу на необхідності формуванні мовних навичок задля формування професійної особистості (не залежно від регіону проживання).

Англійська та китайська мови, окрім інших колоніальних, а тепер вже постколоніальних мов у світі є тими мовами, які бажають мати першість у різнопланових комунікаційних процесах у країнах Східної Азії, себто конкурують на звання домінуючої мови у регіоні, цьому цілком сприяє який вектор геополітичного розвитку обере та чи інша країна Східної Азії, при цьому варто зазначити які країни та спеціальні адміністративні регіони (САР) входять до цієї частини світу: Монголія, Північна та Південна Кореї, Республіка Китай (中華民國 – Тайвань, 台湾), Гонконг (香港特別行政區 – Сянган), Макао (澳門特別行政區 – Аомень) та відповідно Китай – Китайська Народна Республіка (中华人民共和国 – КНР). Так як китайська мова та сама політика історичного, довготривалого панування Китаю (як центру цивілізації Східної Азії та світу) крізь століття справила великий вплив на них (на перераховані попередньо суб'єкти міжнародного права та САР), все ще бажає мати первісну силу, поширюватись та поширюючись на інші країни.

Історія стрімкого поширення англійської мови в Східній Азії тісно пов'язана з колоніальною епохою, коли Британська імперія розширила свій вплив на регіон

через торгівлю та політичну експансію. Інтенсивний інтерес до Китаю з боку Британської імперії розпочався в середині XVIII століття, особливо після 1757 року, коли Ост-Індська компанія отримала монополію на торгівлю з Китаєм й після Опіумних війн (1839–1842) відкрила китайські порти для британської торгівлі і призвела до підписання Нанкінського мирного договору [1]. Цей період відзначався прагненням Британської Корони отримати доступ до китайських ринків і ресурсів, що, в свою чергу, сприяло поширенню англійської мови в регіоні та активному впровадженню її в освітні системи, адміністрацію й бізнес.

Дослідження впливу англійської мови на китайську в постколоніальний період в контексті глобалізації, економічного розвитку та освіти активно обговорюються на широковідомих щорічних міжнародних конференціях, таких як International Conference on World Englishes, Postcolonial Studies Association Conference та Asian Linguistic Association Conference. Багато провідних університетів Східної та Південно-Східної Азії, до прикладу університет Гонконгу та Сінгапурський університет технологій і дизайну, проводять семінари стосовно мовної політики, на яких обговорюються питання мовної політики та взаємодії.

Такі всесвітньо відомі наукові журнали як "Asian Englishes", "World Englishes", "Language Policy" та "Journal of Postcolonial Studies" є важливими платформами для обміну знаннями з питань мовної політики в світі, й в Східній та Південно-Східній частині Азії.

Варто зауважити, що у Китаї існує кілька основних варіантів китайської мови, серед яких найпоширенішими є мандаринська китайська мова (путунхуа (普通话)), кантонська (гуандунхуа (广东话)) та діалекти, вживані етнічними групами. Мандаринська китайська мова є державною мовою Китаю та є основним засобом комунікації. Кантонська мова переважає в південному Китаї, зокрема в Гонконзі і Макао.

Гонконг, який став частиною Китаю в 1997 році за принципом "одна країна — дві системи", раніше перебував під британським контролем з 1842 року. Логічно, що англійська мова, поряд з кантонською, відіграє важливу роль у діловому та культурному житті: кантонська мова є основною мовою повсякденного спілкування, а англійська домінує в бізнесі та освіті.

Макао, що також був колонією, має подібну мовну ситуацію: португальська та кантонська мови є офіційними, але англійська все більше використовуються у бізнесі та туризмі.

Сінгапур, як частина Південно-Східної Азії, спочатку був британським торговим постом з 1819 року, й до отримання незалежності у 1965 році був частиною Британської Малайї. У Сінгапурі китайська мова (особливо мандарин) є однією з офіційних мов поряд з англійською, малайською та тамільською. Близько 76% населення Сінгапуру — це етнічні китайці, і китайська мова відіграє важливу роль у культурному та соціальному житті країни. Англійська,

однак, є домінуючою в офіційних комунікаціях, діловому середовищі та міжнаціональному спілкуванні.

У XXI столітті в Східній та Південно-Східній Азії англійська та китайська мови співіснують у різних контекстах, що формує складну динаміку, але також демонструє яскраві приклади синергії. У Китаї англійська мова стала важливою для кар'єри та освіти, що зумовило зростання попиту на курси англійської мови та англійськомовні програми в університетах. Наприклад, англійська є обов'язковим предметом у школах з початкових класів. Це зумовлено глобалізацією та необхідністю міжнародної комунікації.

Мова Туманного Альбіону стає мовою ділового спілкування та основною мовою в міжнародному бізнесі. Багато китайських компаній вимагають знання англійської від працівників, особливо тих, хто працює на міжнародних ринках. Західна культура, яка часто передається англійською мовою, стала більш популярною серед молоді, що сприяє вивченню англійської та її використанню в повсякденному житті [2].

Попри значне поширення англійської мови в Східній та Південно-Східній Азії, спостерігається певне протистояння суспільстві. Деякі китайці вважають, що зростання впливу англійської загрожує китайській культурній та мовній ідентичності. Це викликає занепокоєння серед патріотичних груп, які підтримують збереження мандаринської мови як основної. Паралельно з популяризацією англійської мови, регіональні китайські діалекти та мови меншин часто недооцінюються або ігноруються, що може призводити до соціальної напруги.

Володіння англійською мовою стало маркером соціального статусу, що призводить до конфлікту між тими, хто має можливість вивчати цю мову, та тими, хто такої можливості не має. Це підвищує соціальні бар'єри в Китаї, особливо в регіонах з низьким рівнем розвитку економіки.

Таким чином, англійська та китайська мови не просто співіснують, але й взаємодіють у складному контексті, що охоплює різні зміни у використанні та культурному впливі, а також певні конфлікти, пов'язані з ідентичністю та соціальною справедливістю.

Мовна політика в Східній Азії є динамічною і впливає на соціальну, культурну та політичну сфери. Країни регіону намагаються знайти баланс між збереженням мовної різноманітності та інтеграцією в глобалізований світ. Хоча англійська не є офіційною мовою, її значення в сучасному Китаї та Сингапурі зростає, і вона стає важливим інструментом для участі країн у світовій спільноті.

Вивчення аспектів синергії та викликів між англійською та китайською мовами сприятиме глибшому розумінню культурної та мовної динаміки в Східноазійському регіоні, а також допоможе виявити важливість мовних і культурних навичок для сучасних фахівців.

Список використаних джерел:

1. Шен Гоувей. A Selection of Essays on Oriental Studies of ICIS. — 2011. — С. 93–102. URL: <http://hdl.handle.net/10112/4348> (дата звернення: 27.10.2024).
2. English language education in East Asia: Some recent developments. July 2012. Journal of Multilingual and Multicultural Development. 33(4):345-362. URL: <https://www.researchgate.net/publication/279418966>. (дата звернення: 27.10.2024).

НІМЕЦЬКІ ГОВІРКИ У ЗАКАРПАТТІ: МИНУЛЕ ТА СУЧАСНІСТЬ

Богів Олександр Олександрович,
студент Ужгородського національного університету

Богів Олег Олександрович,
студент Ужгородського національного університету

Давидова Анастасія Олександрівна,
студентка Ужгородського національного університету

Богів Олександр Ярославович,
кандидат історичних наук, доцент кафедри готельно-ресторанної
та музейної справи Мукачівського державного університету

Німецькі говірки в Закарпатті — це важливий аспект культурної спадщини регіону, який має багатовікову поліетнічну історію. Присутність німецьких діалектів у Закарпатті є наслідком переселень німців, що відбувалися протягом кількох століть з різних німецьких земель. Вивчення цих мовних явищ дозволяє краще зрозуміти, як формувалася мовна і культурна мозаїка Закарпаття та які процеси вплинули на її розвиток до сьогодні. В цьому бачимо актуальність нашого дослідження. Метою роботи є вивчення історії появи та сучасний стан німецьких говірок в мовній мозаїці Закарпаття.

Переселення німців на територію сучасного Закарпаття розпочалося ще у XVIII столітті, коли Габсбурзька монархія активно стимулювала колонізацію своїх східних провінцій. Після звільнення цих земель від Османської імперії уряд Габсбургів шукав способів економічного відродження регіону, залучаючи кваліфікованих майстрів, ремісників і фермерів з німецькомовних областей. Ці переселенці створювали нові поселення, які часто отримували німецькі назви, такі як Нойзидель і Дойчгут. У перші роки колонізації німці привносили свої говірки, які здебільшого належали до швабської, баварської та австрійської мовних груп. Вони використовувалися у побуті, церквах і навіть у місцевому самоврядуванні. З розвитком регіону німецькі колоністи стали однією з важливих соціально-економічних груп, які вплинули на культуру і економіку Закарпаття.

Значні зміни у використанні німецьких говірок відбулися під час і після обох світових воєн. Після Першої світової війни, коли Закарпаття стало частиною Чехословаччини, а пізніше після Другої світової війни, коли воно було включене до складу Радянського Союзу, німецька громада зазнала репресій, а багато її представників були депортовані або змушені емігрувати. Втрата чисельності німецького населення призвела до занепаду місцевих діалектів, які почали

витіснятися офіційними мовами, спочатку чеською, а згодом українською та російською. У радянський період асиміляційна політика, яка спрямовувалась на інтеграцію всіх національностей у «радянський народ», суттєво вплинула на використання німецьких діалектів. Німецька мова була практично виключена з публічного простору, а використання її у школах та офіційних установах заборонялося. У цих умовах говірки зберігалися лише у сімейному колі, в середовищі старшого покоління.

Унаслідок культурних контактів між різними етнічними групами, що історично проживали у Закарпатті, відбулося взаємне проникнення та запозичення мовних елементів. Мовознавці розрізняють зовнішні (екстралінгвальні) та внутрішні (інтралінгвальні) причини появи запозичень. До зовнішніх причин належать контакти між народами, зумовлені як близькістю географічного розташування, так і потребами спільного розв'язання певних політичних, економічних питань, культурним та науковим обміном. При цьому розрізняють контакти безпосередні й опосередковані. Запозичення – надзвичайно складне, протяжне у часі і мінливе явище. Тому дослідники роблять спроби осмислити їх різні етапи та характерні риси, виокремлюючи при цьому свій предмет дослідження. Як уже було сказано, запозичення з німецьким етимом увійшли в українські говірки краю як безпосередньо, так і опосередковано. До безпосередніх запозичень відносяться такі, що увійшли внаслідок контактів із «швабами» і німцями (австрійцями) під час спільної служби в австро-угорській армії та на роботах у німецьких «гасдах». До періоду 20-х років ХХ ст. можна віднести слова: шинґлі – покрівельна дрань (Schindel), гак – гак, гачок (Haken), штрімфлі – панчоха (Strümpfe), прислівники фест – твердий, міцний (fest), файний – гарний, чудовий, витончений (fein), ганц – зовсім, цілком (ganz), фурт – постійно, безперервно, завжди (fort, fortwdhrend), дієслова штріковати – плести спицями (stricken), ріхтовати – у знач. готувати їжу (richten), бігльовати – прасувати (bügeln) та ін.

Із служби в австро-угорській армії чоловіки внесли до словника говірок ордунок – порядок (Ordnung), шпіталь – лікарня, госпіталь (Spital), урлаб – відпустка (Urlaub) тощо.

Особливо багато запозичень із німецької мови збагатило українські місцеві говірки на позначення побутової лексики: назви одягу – анцуг – костюм (Anzug), мантля – пальто (Mantel), штрімфлі – носки (Strümpfe), шлаєр – фата (Schleier), шурц і фартух – фартух (Schurz, Vortuch), назви посуду – бротванка – сковорода, пртовань (Bratpfanne), дрисляк – друшляк, решето (Durschlag), шпаргейт – плита (Sparherd), назви меблів – креденц – низький буфет, сервант (австр. Kredenz), буфет (Büfett), гокерлик (Hocker), шамерлик – табуретка, стілець (Schemmel), шухляда – висувна шухлада (Lade), інші назви предметів побуту – бігльязь – праска (Bügeleisen), букса – скарбничка (Sparbuchse), гріс – манна крупа (Grieß), куфер – валіза (Koffer), ташка – сумка (Tasche), фийдер – перо (для письма) (Feder), фірганги – гардини (Vorhang) тощо. Дослідниками зафіксовано чимало запозичених іменників, що позначають різні предмети побуту, а також сільськогосподарську та будівельну лексику: луфт – повітря (Luft), луфтбалон –

LINGUISTICS
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

повітряний балон (Luftballon), фриштик – сніданок (Frühstück), декунг – укриття (Deckung), шанц – окоп, земельне укріплення (Schanze), шіфер – шифер (Schifer), кальга – кафельна піч (Kachel), мапа – карта (Mappe), гак – крючок, гак (Haken), шуфляда – шухляда (Schublade), тощо.

У процесі активного вживання німецькі запозичення зазнали певних асиміляційних змін та пристосувань до системи української мови. Проаналізований нами матеріал засвідчив, що лексичні запозичення з німецьким етимологом в українських говірках Закарпаття представлені у різних тематичних групах: побутова лексика (назви меблів, домашнього начиння, речей побутового вжитку, їжа, напої, кондитерські вироби, назви посуду, назви одягу) – 23 %; професійно-виробнича лексика (сільськогосподарська, будівельна, ремісничка) – 20,2 %; суспільно-політична лексика – 3 %; загальноповсюджені лексика (назви господарських предметів, об'єктів та явищ, абстрактні поняття – 19 %); назви процесів та дій – 33,8 %; назви ознак і властивостей предметів та живих істот – 1 %.

Сьогодні німецькі діалекти у Закарпатті перебувають на межі зникнення. Їх носіями залишаються переважно люди старшого віку, які зберегли знання мови від своїх предків. Молодше покоління, зазвичай, не володіє діалектами або ж знає лише окремі слова та вирази, які вживалися у родинному спілкуванні. Зменшення кількості носіїв мови пояснюється низкою причин, серед яких найважливішими є глобалізація, урбанізація та культурна асиміляція. Вплив масової культури та поширення сучасних медіа також відіграє роль у витісненні місцевих мов на користь більш престижних і поширених мов, таких як англійська та українська. Однак, у Закарпатті зберігаються громадські організації та культурні товариства, які прагнуть відродити інтерес до німецької спадщини регіону. Вони організовують мовні курси, літні мовні табори та культурні заходи, фестивалі, присвячені німецькій культурі, що сприяє підвищенню обізнаності та збереженню мовних традицій.

Отже, збереження німецьких говірок у Закарпатті є важливим завданням для регіону, яке сприяє підтриманню його культурного різноманіття та історичної ідентичності. Відновлення інтересу до цих діалектів та розвиток освітніх і культурних ініціатив здатні зберегти мовні традиції для майбутніх поколінь. У цьому процесі важливо враховувати не лише внутрішні фактори, такі як зацікавленість місцевих громад та підтримка з боку освітніх інституцій, але й зовнішні чинники, зокрема, підтримку з боку міжнародних організацій та культурних об'єднань Німеччини й Австрії. Сприяння діалогу між поколіннями, активне залучення молоді до вивчення і використання німецьких говірок, а також інтеграція цих мовних традицій у повсякденне життя громад можуть суттєво підвищити шанси на їх збереження. Розвиток мовних курсів, створення цифрових ресурсів для вивчення діалектів та організація культурних подій, що пропагують німецьку спадщину, також є важливими кроками в цьому напрямку. У підсумку, успіх збереження німецьких говірок у Закарпатті значною мірою залежить від колективних зусиль — як місцевої громади, так і міжнародних партнерів, які готові інвестувати у відродження та підтримку цього мовного

багатства. Лише через злагоджену співпрацю та стійкий інтерес до збереження мовного і культурного надбання можна забезпечити тривале існування німецьких діалектів у Закарпатті для наступних поколінь, створивши тим самим місток між минулим, теперішнім і майбутнім цього унікального регіону.

Список використаних джерел

1. Німці України. Хто вони? [електронний ресурс] – джерело: <https://www.ukrainer.net/nimtsi-ukrainy/>

2. Німці на Закарпатті [електронний ресурс] - джерело: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/18908/1/%D0%9D%D1%96%D0%BC%D1%86%D1%96%20%D0%BD%D0%B0%20%D0%B7%D0%B0%D0%BA%D0%B0%D1%80%D0%BF%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96.pdf>

3. Запозичення з німецьким етимологом в українських говірках Закарпаття [електронний ресурс] – джерело: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/4773/1/%D0%97%D0%90%D0%9F%D0%9E%D0%97%D0%98%D0%A7%D0%95%D0%9D%D0%9D%D0%AF%20%D0%97%20%D0%9D%D0%86%D0%9C%D0%95%D0%A6%D0%AC%D0%9A%D0%98%D0%9C%20%D0%95%D0%A2%D0%98%D0%9C%D0%9E%D0%9D%D0%9E%D0%9C.pdf>

СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ЖИТОМИРЩИНИ

Волківська Алла

канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри управління та адміністрування,
Житомирського інституту ПрАТ «ВНЗ «МАУП».

Осовський Олег

канд. екон. наук, доцент,
професор кафедри управління та адміністрування
Житомирського інституту ПрАТ «ВНЗ «МАУП».

Гайдучок Тетяна

канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри бухгалтерського обліку та оподаткування
Поліського національного університету.

Волківська Аліна

бакалавр спеціальності 071 «Облік і оподаткування»
Поліського національного університету.

Житомирська область та інші області України на даний час мають значні проблеми та негативні тенденції як в економічному, так і соціальному розвитку, які, у певній мірі, пов'язані з російським вторгненням та тривалими повномасштабними військовими діями. Як наслідок, в умовах сьогодення, а також у найближчій перспективі область потребуватиме проведення значних відновлюваних заходів щодо своїх територій в умовах серйозної економічної конкуренції.

Це вимагатиме нових підходів до формування і запровадження дієвих, а головне, нових механізмів державницького регіонального управління, які мають бути спрямованими на забезпечення високої ефективності регіональної економіки на засадах інвестиційно-інноваційних запроваджень та створення комфортних умов для життя та розвитку людини.

Житомирська область як адміністративна одиниця України була утворена 22 вересня 1937 р. Вона розташована в центральній частині Східноєвропейської рівнини та є однією з найбільших в Україні (межує з Київською, Вінницькою, Хмельницькою та Рівненською областями та з Гомельською областю Республіки Білорусь), але поступається Одеській, Дніпровській, Чернігівській та Харківській областям. Через область проходять важливі автомобільні та залізничні магістралі. Її ландшафт має вигляд хвилястої рівнини із загальним

зниженням, де ліси домінують у природному типі рослинності, а чорноземи переважають у структурі ґрунтів. Вона має розгалужену гідрографічну мережу, але за кількістю водних об'єктів поступається областям-сусідам, окрім Рівненської області.

Склад області, адміністративним центром якої є м. Житомир, налічує 4 райони в яких утворилися 66 територіальних громад. Поділ області за адміністративно-територіальною ознакою характеризується, як правило, невеликими за чисельністю населення сільськими районами та досить великими за територією й числом сіл у складі сільської ради, що створює додаткові проблеми для регіонального розвитку. Розселення населення є своєрідним через низку факторів впливу (райони і міста, що мають обласне значення та які характеризуються більш сприятливим соціально-економічним середовищем, а, головне, розвинутою промисловістю, відрізняються вищим рівнем щільності населення; найменша густота населення через вплив природних факторів притаманна північним районам області, де, до речі, коефіцієнт лісистості території має і найбільше значення. Отже, маємо визнати, що:

1) за рахунок зручного географічного положення та наявності розгалуженої мережі різних шляхів сполучення Житомирська область має гарний зв'язок з регіонами України та країнами Східної й Центральної Європи;

2) усі райони області мають індивідуальні особливості економічного і соціального розвитку, через що поділяються на мало- та середньо заселені низько урбанізовані райони;

3) у системі розселення області спостерігається динаміка поступового зростання питомої ваги міського наявного населення у загальній чисельності населення області.

Це дає підстави стверджувати, що лише подальша успішна реалізація реформи децентралізації відкриває для Житомирської області перспективи щодо зниження активності у процесі внутрішньої міграції населення, коли з сільських територій населення переміщається у міста, а це, у свою чергу, надасть поштовх для прискорення місцевого розвитку, а, головне, для підвищення якості життя в об'єднана територіальна громада (ОТГ) за рахунок можливості процесу деурбанізації та зростання їх фінансового рівня забезпеченості.

Очевидний той факт, що кожна ОТГ є активним учасником економічної конкуренції, яка буде прагнути до завоювання своєї ніші на ринках збуту, через що буде конкурувати як за інвестиції, так і за кваліфіковані кадри. Оскільки значна кількість ОТГ – це сільські території, то для них характерним є недостатній рівень розвитку промислового виробництва та сфери послуг (або навіть взагалі вони відсутні), а сільськогосподарська сфера має незначні масштаби або недостатній рівень ефективності.

Поступову інтеграцію економік ОТГ в економічну систему області може забезпечити розвиток «сільського туризму», який сприятиме можливості задіяння місцевих потенціалів та місцевих трудових ресурсів, а також бути стратегічною перспективною підприємницької ініціативи на сільських територіях. Це пояснюється тим, що у розвитку «сільського туризму» зацікавлені

практично всі суб'єкти туристичного ринку:

- по-перше, це туристи, які орієнтовані на активний відпочинок в сільській місцевості, яка, до того ж є і екологічно чистою;
- по-друге, суб'єкти господарювання, і у першу чергу ФОПи, які будуть отримувати доходи від надання туристичних послуг;
- по-третє, органи місцевого самоврядування, які, через залучення інвестиційних коштів у розвиток ОТГ, посилять рівень державно-приватного партнерства та довіри населення до себе як представників держави.

Крім того, на особливу увагу заслуговує той факт, що у 2017 р. Держстандарт здійснивав дослідження щодо визначення інтегрального регіонального індексу людського розвитку за яким область посіла 20 місце серед усіх регіонів України, але була на 3 лідируючій позиції за таким інтегральним показником як стан навколишнього середовища. Це може бути додатковою перевагою регіону щодо обрання стратегічним напрямом розвитку регіону розвиток «сільського туризму», бо це може спричинити поштовх для облаштування сільських територій, збереження культурної сільської самобутності, розвитку сільських особистих підсобних господарств, вирощування та виробництва екологічно чистих продуктів, збереження та упередження деградації навколишнього середовища.

У свою чергу, паралельний розвиток конкурентоздатного органічного сільськогосподарського виробництва та виробництва органічних продуктів, сприятиме можливості розвитку на сільських територіях такого виду «сільського туризму» як «аграрний туризм» або «агротуризм», який матиме для сільських територій аналогічне важливе значення як і «сільський туризм», але при цьому слугуватиме популяризації органічного виробництва в нашій державі та за її кордонами.

Отже, «сільський туризм» є одним із перспективних напрямків розвитку сільських територій Житомирської області. Цей сектор сприяє економічному зростанню регіону, збереженню культурної спадщини та екологічній стійкості, що робить його важливою складовою стратегії розвитку сільських громад. Стратегічна пріоритетність розвитку «сільського туризму» в Житомирській області обумовлена таким:

1) розвиток «сільського туризму» здатен забезпечити більш розвиненим міським територіям здобути додатковий поштовх для подальшого розвитку своїх економік та стати генераторами перспективних довгострокових інвестицій а це сприятиме покращенню іміджу цих територій та вмілому їх просуванню;

2) область має потужну історичну спадщину, тому основою побудови загальних регіональних туристичних маршрутів мають стати населені пункти усіх територіальних громад області, які мають туристичний потенціал;

3) територіальні громади як самоорганізовані системи є головними виробниками туристичного продукту, але вони одночасно є і складовими загального комплексного пакету туристичних послуг області, тому здатні формувати як власне туристичне ресурсне забезпечення, так і регіональне;

4) територіальні громади, які будуть розвивати туризм на своїх територіях, матимуть наступні додаткові можливості: активізацію розвитку підприємництва та супутніх галузей – торгівля, ресторанне господарство, зв'язок, транспорт; створення додаткових нових робочих місць та зменшення рівня безробіття; збільшення надходжень до місцевого бюджету; забезпечення відновлення роботи закладів соціальної сфери; відновлення або розвиток народного промислу; планування проведення різноманітних фестивалів тощо.

Основні вектори покращення сільського туризму полягають у такому:

1. Розвиток туристичної інфраструктури:

– створення та оновлення баз відпочинку, сільських садиб, кемпінгів та еко-поселень;

– вдосконалення транспортної інфраструктури для полегшення доступу до сільських туристичних локацій;

– підвищення якості послуг для туристів, включаючи харчування, проживання та організацію дозвілля.

2. Екологічний та агротуризм:

– розвиток екологічних туристичних маршрутів (піші походи, веломаршрути, спостереження за дикою природою);

– підтримка агротуризму, де туристи можуть ознайомитися з традиційним фермерством, брати участь у сільськогосподарських роботах та дегустувати місцеві продукти.

3. Популяризація культурної та історичної спадщини:

– відновлення та збереження місцевих культурних пам'яток, старовинних церков, музеїв під відкритим небом;

– організація фестивалів, майстер-класів та ярмарків, де демонструються народні ремесла, кухня та музичні традиції регіону.

4. Розширення інформаційної доступності:

– створення онлайн-платформ для просування сільського туризму, зокрема веб-сайтів та додатків з інформацією про маршрути, об'єкти проживання, культурні заходи тощо;

– співпраця з туристичними агентствами та активна участь у національних і міжнародних туристичних виставках для залучення туристів.

5. Підтримка підприємництва та інвестицій:

– надання фінансової та консультаційної підтримки для розвитку малого бізнесу в сфері туризму (готелі, кафе, туристичні центри);

– залучення інвестицій у туристичні проекти, включаючи міжнародні програми підтримки сільського туризму.

6. Екологічна освіта та збереження природи:

– підвищення обізнаності місцевого населення та туристів щодо важливості збереження природних ресурсів;

– створення заповідних територій і еко-центрів для навчання та проведення екскурсій.

Переваги для сільських територіальних громад:

MANAGEMENT, MARKETING
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

- 1) економічне зростання: створення нових робочих місць, розвиток малого бізнесу та збільшення доходів місцевих жителів;
- 2) соціальний розвиток: збереження культурної спадщини, поліпшення якості життя через розвиток інфраструктури;
- 3) екологічна стійкість: екотуризм стимулює відповідальне використання природних ресурсів і сприяє охороні навколишнього середовища.

Перспектива розвитку «сільського туризму» в ОТГ паралельно вимагатиме:

- 1) у якості першого стратегічного пріоритету регіону розвиток історико-культурної спадщини, а, головне, його належного збереження;
- 2) у якості другого стратегічного пріоритету регіону підвищення вимог до якості та комфорту життя населення на територіях ОТГ для забезпечення громадської безпеки та належного цивільного захисту в них, які здатні будуть забезпечити вирівнювання наявних диспропорцій у їх розвитку та в умовах життя населення;
- 3) розвиток інфраструктури регіону, оскільки якісна інфраструктура робить території ОТГ інвестиційно привабливими (особлива увага має бути приділена стану доріг, оскільки лише якісні дороги здатні забезпечити транспортну доступність, сприяти підвищенню якості життя населення територій, бути визначальним індикатором інвестиційної привабливості;
- 4) розвиток нових бізнес-структур, які сприятимуть зростанню ділової активності, створенню нових місць роботи, збільшенню доходів населення та фінансових надходжень до місцевого бюджету;
- 5) належного стану комунальної інфраструктури (каналізації, очисних споруд, систем водозабезпечення і водовідведення тощо) територіальних громад, оскільки вона визначає рівень комфорту населення, основою якого мають стати засади енергоефективності за рахунок подальшого розвитку альтернативної енергетики, що є безпечною для довкілля;
- 6) просторового планування, яке є най значущим інструментом у визначенні довгострокових меж розвитку територій ОТГ, через що розроблення перспективних стратегічних планів розвитку має бути визначено як одним із пріоритетних завдань ОТГ;
- 7) збільшення прав ОТГ щодо організації впорядкування своїх територій для забезпечення еколого-економічного балансу і т. і.

Отже, у стратегічній перспективі забезпечення стійкого розвитку ОТГ регіону має базуватися на економіці та інфраструктурі з врахуванням принципів екологічної безпеки. Для забезпечення стратегічного розвитку територій громад Житомирської області за рахунок розвитку «сільського туризму» мають бути визначені наступні оперативні цілі:

- 1) збереження і розвиток історико-культурної спадщини;
- 2) обґрунтоване просторове планування;
- 3) модернізована комунальна інфраструктура на основі енергозбереження та підтримки альтернативної енергетики;
- 4) чисте і безпечне довкілля, якісні місцеві дороги, належний благоустрій територій;

5) зміцнення громадської безпеки та належний захист від надзвичайних ситуацій.

Ефективність функціонування «сільського туризму» як в територіальних громадах, так і в регіоні залежить від виважених та ефективних управлінських рішень цим процесом. Це означає, що дії всіх суб'єктів мають бути об'єднані воедино та комплексно здійснюватися з метою досягнення головної цілі, а завдання мають стати єдиною ціллю, для забезпечення сталого розвитку ОТГ та регіону в цілому за рахунок створення сприятливих умов для активізації розвитку «сільського туризму» та перетворення його на конкурентоспроможну й рентабельну галузь. Лише за таких умов «сільський туризм» на Житомирщині може стати потужним інструментом для соціально-економічного розвитку регіону та збереження його унікальної природної і культурної спадщини.

STUDYING HEART PHYSIOLOGY

Akhrorov Khabibulloh Khamidullayevich

associate professor of the physiology department.
Emu University

Myasnikova Yuliya Yuryevna

student of Emu University

Xalilov Otabek Jamshidovich

student of Emu University

Nodirova Nodira Ikramovna

student of Emu University

The heart is a hollow muscular organ located in the left half of the chest cavity. Its weight in an adult is on average 300 grams. (0.40-0.46% of body weight), length - 12-13 cm. The human heart is divided by a longitudinal septum into two halves that do not communicate with each other: the left (systemic), containing oxygenated blood, and the right (pulmonary), in which is supplied by venous blood, poor in oxygen.

In the upper part of each half there is an atrium, in the lower part there is a ventricle, separated from each other by a layer of dense connective tissue. The atrium and ventricle are connected to each other by an opening equipped in the left half with bicuspid (mitral) valves, and in the right half with tricuspid valves. The free edges of the valve leaflets face the ventricular cavity.

On the ventricular side, tendon threads are attached to the valves, which allows the valves to open only towards the ventricles. The aorta arises from the left ventricle, and the pulmonary artery arises from the right ventricle. The exits from the ventricles are closed by semilunar valves. The semilunar valve consists of three pocket-like folds, the free edges of which are directed into the lumen of the vessel.

There are no valves between the atria and the veins flowing into them; the reverse flow of blood is prevented by a ring-shaped muscle that works like a sphincter. The heart is located in an elastic connective tissue membrane - the pericardial sac, or pericardium.

The wall of the heart consists of three membranes: outer, middle and inner. The outer shell (epicardium) is represented by a layer of mesothelial cells. The inner shell (endocardium) is formed by connective tissue elements and epithelial cells.

The middle multi-tissue membrane - the myocardium - consists of striated cardiac muscle tissue, intermuscular loose connective tissue, numerous blood vessels and nerve elements.

The bulk of the myocardium is made up of cardiac muscle tissue; it contains several types of muscle cells (cardiomyocytes): contractile, specialized, transitional and

MEDICINE
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

secretory. Cardiomyocytes are connected to each other by intermuscular connective tissue fibers.

All cardiomyocytes are highly differentiated cells that are not capable of division and regeneration. An increase in heart mass in the postembryonic period occurs due to an increase in the volume of individual fibers.

The most numerous myocardial cells are contractile cardiomyocytes (working, or contractile, fibers) - medium-sized cells with striations due to the presence of actin and myosin filaments. Contractile cardiomyocytes are capable of contracting strongly, providing the pumping function of the heart.

Their contraction does not depend on external innervation. The nerves innervating the heart can only change the frequency and strength of contractions. Transitional cardiomyocytes (T cells) are located between conducting and contractile cardiomyocytes, have intermediate cytological characteristics and provide interaction between different types of cardiomyocytes.

Specialized cardiomyocytes (specific, atypical) are small in size and have a poorly developed contractile apparatus. There are P cells and Purkinje cells. P cells are almost devoid of contractile elements and are capable of generating electrical impulses. Excitation in such cells is carried out very slowly. Purkinje cells (fibers) are located on the inner lining of the ventricles; they are the largest myocardial cells and have an elongated shape.

These cells contract weakly, have automaticity, but to a lesser extent than P-cells, and very quickly conduct excitation, ensuring its spread throughout the myocardium. Specialized cardiomyocytes form the basis of the conduction system. The latter includes the sinoatrial, atrioventricular nodes and the His bundle.

The sinoatrial node (Keith-Flac node, sinoatrial node) is located at the point where the vena cava enters the right atrium and is formed by P-cells, which are connected through T-cells to each other and the contractile cardiomyocytes of the atria.

The atrioventricular node (atrioventricular node, Aschoff-Tovar node) is located in the thickness of the cardiac septum at the border of the atria and ventricles, formed by P-cells, Purkinje cells, and T-cells. The bundle of His originates from the atrioventricular node and forms two legs ending in thin Purkinje fibers, which are in direct contact with the working cells of the myocardium.

The core of the bundle consists of Purkinje cells associated with contractile cardiomyocytes via T cells. Secretory cardiomyocytes perform an endocrine function and are located primarily in the atria. Cardiomyocytes are structurally and functionally connected to each other through intercalary discs. Desmosomes located in the disc area provide mechanical communication, and gap junctions (nexuses) provide functional interaction.

Intercalated discs connect cardiomyocytes end to end, thereby forming a continuous electrical network (functional syncytium). As a result, excitation, arising at any point of the heart, covers it entirely. Blood flow in the heart. The heart muscle is the largest consumer of oxygen per 1 g of mass.

At rest, the heart absorbs about 30 ml of oxygen per minute. A feature of coronary blood flow is intermittency and periodicity. At the moment of systole, blood flow

through the arteries stops, and blood is pushed out through the veins. The myocardium mainly receives blood during diastole. Therefore, the shorter the systole and the longer the diastole, the better the blood supply to the heart.

On average, at rest the heart receives 200–250 ml of blood per minute; under conditions of intense stress, blood flow reaches 3–4 l/min. A decrease in coronary blood flow will reduce myocardial contractility. 6 2. Properties of the cardiac muscle
The cardiac muscle has the following physiological properties: automaticity, excitability, conductivity and contractility.

The excitability, conductivity and automation of the myocardium are ensured by electrochemical processes occurring on the plasma membrane of cardiomyocytes. Contractility is realized due to contractile and regulatory proteins located in the sarcoplasm.

Automaticity of the heart is manifested in the ability to be rhythmically excited under the influence of impulses arising in the organ itself. The automaticity of the heart is ensured by specific muscle cells capable of spontaneous generation of action potentials. These cells form nodes of automation (pacemakers, pacemakers). Normally, the first-order pacemaker is the sinoatrial node.

The frequency of its discharges is 60–80 pulses per minute. The second-order pacemaker is localized in the atrioventricular node, the natural frequency of the rhythmic activity of the cells of which is 40–60 pulses per minute. The third-order pacemaker is represented by Purkinje cells, which are part of the ventricular conduction system with an impulse of 20–40 discharges per minute.

Pacemakers in the heart obey the “automatic gradient law,” according to which the degree of automaticity of the pacemaker is higher, the closer it is to the sinoatrial node. As a result, the activity of the underlying pacemakers is suppressed by the sinoatrial node. If for some reason excitation of the sinoatrial node does not occur, the role of pacemaker is assumed by a second or third order pacemaker.

In the case of complete transverse block, the atria and ventricles contract independently of each other. Of the entire mass of the sinoatrial node, only a few cells have the ability to spontaneously generate an action potential. These “fastest” cells are called true pacemakers; they usually suppress slower ones and determine the heart rate.

If the activity of such cells stops for any reason, then the pacemaker becomes slower cells (latent, or potential pacemakers), which set a less frequent rhythm. Excitability. The heart muscle is an excitable tissue. This means that myocardial fibers respond to threshold stimuli by generating an action potential.

Based on the speed of development of the depolarization phase, cardiomyocytes are divided into cells with a “slow response” (conducting cells of the sinoatrial and atrioventricular nodes) and cells with a “fast response” (contractile cardiomyocytes, conducting cardiomyocytes and Purkinje fibers).

In the interpulse period, the permeability of the cardiomyocyte membrane is significantly higher for potassium ions, therefore the occurrence of a negative diastolic potential is determined by the passive transport of potassium ions. Active ion transport (K-Na pump) is also involved in the formation of a negative diastolic potential.

MEDICINE
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

As a result, two potassium ions are brought into the cell and three sodium ions are taken out, which creates an outgoing current of positive charges. The membrane potential of the “slow cells” of pacemakers is not stable during diastole. Therefore, it cannot be called “resting potential”. The membrane potential spontaneously deviates from the maximum negative level towards depolarization (slow diastolic depolarization).

When the membrane potential reaches a critical level, the pacemaker generates an action potential. The action potential spreads from the excited cell to neighboring non-excited ones, which leads to the spread of excitation throughout the myocardium. The diastolic potential for cardiomyocytes of this type is about -60 mV, the amplitude of the action potential is about 50 mV, and the propagation speed is low.

The depolarization and repolarization phases proceed smoothly. The depolarization phase is provided by the incoming current of calcium ions. The repolarization phase is ensured by the ratio between the outgoing current of potassium ions and the incoming current of calcium ions. Repolarization is completed by reaching the diastolic potential, followed by spontaneous diastolic depolarization.

In “fast cells,” the maximum diastolic potential is about -90 mV, and the action potential amplitude is about 120 mV. The membrane potential of contractile cardiomyocytes in the period between two electrical impulses is stable and is called the resting potential.

The formation of an action potential goes through five phases: fast depolarization, fast initial repolarization, plateau, final repolarization, diastolic potential (observed during the resting period of the cell). During the period of rapid depolarization, fast sodium channels open and sodium rushes into the cell. The channels quickly inactivate (close) and the slow Na-Ca channels open, through which sodium and calcium ions enter the cell.

This generates the achievement of a peak action potential (overshoot). Slow Na-Ca channels are not capable of rapid inactivation and remain open during the phase of rapid repolarization and plateau. Repolarization is caused by the entry of calcium ions into the cell. During the plateau period, sodium and calcium continue to enter the cell through slow channels. At the same time, potassium channels open and potassium ions leave the cardiomyocytes.

The number of incoming cations (sodium and calcium ions) is equal to the number of outgoing cations (potassium ions), as a result, the membrane potential “freezes” - an action potential plateau occurs. During the final repolarization phase, the flow of outgoing potassium ions becomes stronger. At rest in cardiomyocytes, the sodium-potassium pump operates in an electrogenic mode, as a result of which one potassium ion is brought into the cell, three sodium ions are removed from the cell.

Certain phases of the myocardial excitation cycle correspond to periods of inexcitability (absolute refractoriness) and reduced excitability (relative refractoriness). During the period of absolute refractoriness, the cell is non-excitable; during the period of relative refractoriness, excitability is gradually restored.

Refractoriness is associated mainly with the inactivation of fast sodium channels, which occurs during prolonged depolarization. These channels are gradually restored

only after the membrane potential is repolarized to a level of -40 mV. Therefore, the duration of the refractory period is related to the duration of the action potential.

A long refractory period protects the myocardium from too rapid re-excitation, since such excitation could disrupt the pumping function of the heart. In this regard, the heart is not capable, unlike skeletal muscles, of tetanic contraction.

In the myocardium, there are two mechanisms for conducting excitation: with the participation of a specialized conduction system and with the help of cardiomyocytes. Normally, excitation occurs in the sinoatrial node and spreads radially to the contractile cardiomyocytes of the atria and along special pathways to the atrioventricular node.

The speed of excitation is minimal - 0.05 m/s, which leads to a delay in impulse conduction by 0.02 – 0.04 s. The low velocity of excitation and atrioventricular delay ensure sequential contraction of first the atria and then the ventricles.

Having reached the atrioventricular node, excitation continues to spread through the conduction system of the ventricles: first, the interventricular septum is excited, then the apex of the heart, the basal parts of the ventricles and contractile cardiomyocytes.

The speed of propagation of excitation differs significantly in conducting cardiomyocytes (Purkinje fibers - up to 4 m/s, along the His bundle - about 1 m/s) and contractile ones (about 0.5 m/s). The high speed of propagation of excitation ensures almost simultaneous contraction of myocardial cells, which increases its power and the efficiency of the pumping function of the ventricles.

Excitation is carried out electrotonically, spreading from one cell to another. The conduction system ensures the rhythmic generation of impulses, the sequence of contractions of the atria and ventricles and the synchronous involvement of contractile cardiomyocytes of the ventricles in the contraction process.

The working cells of the myocardium - contractile cardiomyocytes - have the ability to contract. The cardiomyocyte contains a large number of myofibrils, each myofibril consists of protofibrils.

There are two types of protofibrils: thin, formed by the protein actin, and thick, consisting of the protein myosin. Contractile cardiomyocytes, like skeletal tissue cells, are striated, but the ordering of actin and myosin fibers in them is less pronounced.

The surface membrane of cardiomyocytes forms a system of transverse tubes - T-shaped protrusions (T-system), directed deep into the cell and in contact with the cisterns of the sarcoplasmic reticulum (system of longitudinal tubes).

The excitation that occurs on the cardiomyocyte membrane shifts the membrane potential to a level of -40 mV, after which the permeability of slow voltage-dependent calcium channels increases, through which a small amount of calcium ions enters the sarcoplasm from the extracellular environment.

These trigger ions increase the permeability of calcium ions trapped in the sarcoplasmic reticulum. An increase in the intracellular concentration of calcium ions is a key factor that ensures electromechanical coupling, i.e., the connection between the excitation of the cardiomyocyte and its contraction.

In muscle fiber, calcium ions interact with troponin, which leads to a change in the position of tropomyosin; as a result, centers open on the actin filament with which

myosin bridges are able to come into contact. Next, the bridging cycle and shortening of the muscle fiber begins. When calcium is removed from the medium, the heart muscle stops contracting within 15–60 s.

Ensuring all the properties of the myocardium requires constant energy expenditure. ATP is the main energy substrate; creatine phosphate also plays an important role. Features of myocardial contractility are manifested in the following. Firstly, unlike skeletal muscle, the force of myocardial contraction does not depend on the strength of the stimulus and obeys the “all or nothing” law.

Consequently, a stimulus whose strength is equal to or exceeds the threshold value causes excitation of all cardiomyocytes. Secondly, the heart muscle is not capable of tetanic contractions and, at high stimulation frequencies, retains the mode of single contractions.

This feature is a consequence of a long refractory period, which protects the heart from fatigue. Thirdly, the myocardium is characterized by a chronotropic effect (“Bowditch’s ladder”). It manifests itself in the fact that the strength of heart contractions increases with increasing frequency of stimulation.

This is due to the fact that with a high frequency of stimulation, the time intervals between contractions are reduced and calcium is not completely removed from the sarcoplasm. With the next contraction, the calcium concentration increases and this leads to an increase in the force of contractions. Fourth, the force of myocardial contraction increases as the muscle fibers stretch (Frank-Starling law).

Thus, at the end of the literature review, we can note the value of studying this topic in theoretical medicine.

Literature

1. Propaedeutics of childhood diseases: textbook / ed. N. A. Geppe. - M.: GEOTAR - Media, 2008. - 464 p.
2. Caring for a healthy and sick child: textbook. manual / ed. A. S. Kalmykova. - Rostov n / Don: Phoenix, 2008. - 208 p.
2. Sanyukevich, L. I. Brief dictionary of physiological terms / L. I. Sanyukevich. - Minsk: Vysh. school, 1992. - 206 p.
3. Dictionary of physiological terms / ed. O. G. Gazenko. - M.: Nauka, 1987. - 447 p.
3. West, J. Physiology of respiration / J. West. - M.: Mir, 1988. - 200 p.
4. Physiology of the heart: textbook. manual / ed. B. I. Tkachenko. - St. Petersburg. : Special literature, 1998. - 128 p.
5. Human Physiology T. 1 / ed. V. M. Pokrovsky, G. F. Korotko. - M.: Medicine, 1997. - 448 p.
6. Human physiology. Book 2 / ed. L. Z. Tel, N. A. Agadzanyan. - Alma-Ata: Kazakhstan, 1992. - 352 p.
7. Human physiology. T. 2 / ed. R. Schmidt, G. Tevs. - M.: Mir, 2005. - 314 p.
8. The beginnings of physiology: textbook / A. D. Nozdrachev, Yu. I. Bazhenov, I. A. Barannikova, etc.; edited by A. D. Nozdracheva. – St. Petersburg: Lan, 2002. – 1088 p. – ISBN 5-8114-0340-2.
9. Normal physiology: textbook / V. B. Brin, Yu. A. Mazing, Yu. M. Zakharov, B. I. Tkachenko; edited by B. I. Tkachenko. – Moscow: GEOTAR-Media, 2018. – 688 p. – ISBN 978-5-9704-2280-9.

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОШИРЕНOSTІ ПОРУШЕНЬ ПОСТАВИ ТА ПРОБЛЕМ ІЗ ХРЕБТОМ У СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ: ЧИННИКИ РИЗИКУ ТА ОБІЗНАНІСТЬ СТУДЕНТІВ ПРО ПОТЕНЦІЙНІ НАСЛІДКИ

Абдуллаєва Айгюн Сахіб кизи,
здобувачка магістерського освітнього ступеня
Харківський національний медичний університет

Писаренко Катерина Сергіївна,
здобувачка магістерського освітнього ступеня
Харківський національний медичний університет

Веснін Володимир Вікторович,
кандидат медичних наук, доцент кафедри травматології та ортопедії
Харківський національний медичний університет

Актуальність: Проблема порушень постави та захворювань хребта серед студентів є надзвичайно актуальною, особливо в сучасних умовах, що склалися через пандемію COVID-19 та війну в Україні. Дистанційне навчання стало основною формою здобуття освіти, що значно вплинуло на здоров'я студентів, які змушені тривалий час перебувати перед екраном комп'ютера. Невідповідне робоче місце, неправильна постава та недостатня фізична активність є головними чинниками, які призводять до збільшення кількості випадків порушень опорно-рухового апарату серед молоді. Розвиток таких захворювань, як сколіоз, остеохондроз та хронічні болі в спині, стали поширеним явищем серед студентської спільноти. Додатково, військові дії в Україні створили нові виклики для підтримки здорового способу життя. Багато студентів перебувають у постійному стресі, що призводить до погіршення загального стану організму, а нестабільні умови проживання, вимушені переїзди та відсутність належних умов для навчання ще більше поглиблюють проблему. Студенти часто змушені навчатися в умовах, які не забезпечують правильного положення тіла, що у довгостроковій перспективі може призвести до серйозних проблем зі здоров'ям. Таким чином, необхідність у дослідженні поширеності порушень постави серед студентів і впливу сучасних умов навчання є надзвичайно важливою для вчасного виявлення проблем та пошуку ефективних рішень для їх попередження [1, 2, 3, 4].

Мета: Визначити рівень обізнаності та поширеність порушень постави та проблем із хребтом серед студентів під час дистанційного навчання, а також ідентифікувати основні фактори, що сприяють їх виникненню та впливають на ставлення студентів до потенційних наслідків для здоров'я.

Матеріали та методи дослідження: Дослідження було проведено за допомогою анонімного онлайн-опитування, створеного на платформі Google Forms. У вибірку увійшли 101 студент віком від 16 до 25 років з різних регіонів України, серед яких 50 жінок і 51 чоловік. Опитування проводилося в жовтні 2024 року, у ході якого зібрано актуальні дані щодо поширеності порушень постави та проблем з хребтом серед студентів у контексті дистанційного навчання.

Результати дослідження та обговорення: В ході дослідження було встановлено, що більшість респондентів (68 осіб, 67,3%) займаються спортом, проте частота тренувань варіює. Лише 10 осіб (9,9%) тренуються більше чотирьох разів на тиждень, 19 (18,8%) – 3–4 рази на тиждень, а 39 (38,6%) – 1–2 рази на тиждень. Водночас 33 респонденти (32,6%) повідомили, що не займаються спортом взагалі, що свідчить про недостатній рівень фізичної активності серед частини студентів.

Щодо часу, який студенти проводять за комп'ютером під час навчального дня, 15 респондентів (14,8%) зазначили, що використовують його менше трьох годин, 28 респондентів (27,7%) працюють за комп'ютером 3–5 годин на день, ще 27 (26,7%) – 5–7 годин, а 31 особа (30,7%) проводить за комп'ютером більше 7 годин щодня, що може підвищувати ризики розвитку проблем з хребтом.

Під час навчання 29 осіб (28,7%) постійно змінюють положення тіла, 48 (47,5%) – роблять це інколи, а 24 (23,8%) – рідко. Щодо робочого місця, більшість респондентів (47 осіб, 46,5%) працюють за столом і стільцем, тоді як 34 особи (33,7%) використовують також для навчання диван чи крісло, а 23 (22,7%) – ліжко, що може сприяти неправильній поставі.

Біль у спині під час або після дистанційного навчання відчували 78 респондентів (77,2%). Серед них 15 осіб (14,8%) повідомили про щоденний біль, 26 (25%) – про біль раз на тиждень, 29 (28,7%) – кілька разів на тиждень, і лише 9 респондентів (8,9%) зазначили, що відчують його рідко. Найчастіше болі виникають у поперековому відділі (57 осіб, 56,4%), а також у шийній ділянці (44 ос., 43,6%) та грудному відділі (31 особа, 30,7%).

Із 78 респондентів (77,2%), які стикалися з болем, 36 (35,6%) зверталися до лікаря або фахівця. Однак лише у 15 осіб (14,8%) діагностували порушення постави чи захворювання хребта. Зокрема, 10 респондентів (9,9%) мають сколіоз, ще 1 (1%) – невралгію, 3 респондента (3%) – кіфоз і 2 (2%) – гіперлордоз.

Щодо обізнаності про наслідки тривалої сидячої роботи, 44 респонденти (43,6%) вказали, що добре обізнані з цією темою, ще 44 (43,6%) – частково, тоді як 13 осіб (12,8%) не знають про такі ризики. Знання про вправи для покращення постави мають 69 респондентів (68,3%), проте регулярно виконують такі вправи лише 36 із них (35,6%), 41 особа (40,6%) робить це інколи, а 24 (23,7%) – не виконує вправ взагалі.

До дистанційного навчання проблеми з поставою чи хребтом мали 62 респонденти (61,4%). Під час навчання більшість опитаних роблять перерви нерегулярно: лише 24 особи (23,7%) роблять це щогодини, 53 ос. (52,5%) – кожні 2–3 години, а ще 24 ос. (23,7%) – рідше ніж раз на три години. Фізичні вправи

протягом дня під час дистанційного навчання щодня виконують 19 осіб (18,8%), кілька разів на тиждень – 47 ос. (46,5%), рідко – 19 ос. (18,8%), і ще 16 осіб (15,8%) взагалі не виконують вправ.

Щодо комфорту робочого місця під час дистанційного навчання, 32 респонденти (31,7%) вважають його дуже комфортним, 53 (52,5%) – задовільним, 14 (13,8%) – незручним і 2 (2 %) – дуже незручним. Основними чинниками ризику розвитку порушень постави та проблем із хребтом під час дистанційного навчання, на думку респондентів, є тривале сидіння за комп'ютером (78 осіб, 77,2%), неправильна постава під час навчання, недостатня фізична активність (65 осіб, 64,4%), часте використання гаджетів у неправильному положенні (50 осіб, 49,5%), а також недостатня обізнаність про ергономіку робочого місця (86 осіб, 85,1%). Також серед чинників згадувались відсутність перерв під час занять (25 осіб, 24,7%), навчання в непридатних умовах (16 осіб, 15,8%), генетична схильність до захворювань хребта (10 осіб, 9,9%) і тривале перебування в сидячому положенні (75 осіб, 74,3 %).

Для покращення стану здоров'я хребта під час дистанційного навчання 72 респонденти (71,3%) вважають необхідними регулярні фізичні вправи, 86 (85,1%) – перерви для розминання, а 72 (71,3%) – забезпечення ергономічних умов. Також 86 респондентів (85,1%) виявили зацікавленість у проведенні освітніх лекцій чи тренінгів із питань збереження здоров'я хребта, що свідчить про актуальність цієї проблеми та необхідність підвищення обізнаності серед студентів.

Висновки: Результати дослідження показали, що порушення постави та проблеми з хребтом є поширеними серед студентів, особливо в умовах дистанційного навчання. Значна частина респондентів відчуває біль у спині, зокрема в поперековому та шийному відділах, що часто зумовлено тривалим перебуванням у сидячому положенні та невідповідними умовами для навчання. Незважаючи на поширеність болю, лише частина студентів звертається до фахівців, а діагностовані випадки сколіозу, кіфозу та інших порушень свідчать про небезпеку ігнорування проблем.

Серед основних факторів ризику виявлено тривале використання комп'ютера, недостатню фізичну активність та неправильне облаштування робочих місць. Багато студентів навчаються в умовах, що не забезпечують правильного положення тіла, зокрема використовують для роботи дивани, крісла чи ліжка. Додатково виявлено низький рівень обізнаності про ергономіку та наслідки тривалої сидячої роботи, що погіршує ситуацію.

Для профілактики порушень постави та зменшення ризику розвитку захворювань хребта необхідно впроваджувати системні заходи. Рекомендовано регулярну фізичну активність, часті перерви для розминання та облаштування ергономічного робочого місця. Підвищення обізнаності студентів через освітні лекції та тренінги також є важливим компонентом профілактики, оскільки допоможе сформувати відповідальне ставлення до власного здоров'я.

Список літератури:

1. Du SH, Zhang YH, Yang QH, Wang YC, Fang Y, Wang XQ. Spinal posture assessment and low back pain. *EFORT Open Rev.* 2023 Sep 1;8(9):708-718. doi: 10.1530/EOR-23-0025. PMID: 37655847; PMCID: PMC10548303.
2. Hawamdeh M, Altaim TA, Shallan A, Gaowgzeh RA, Obaidat SM, Alfawaz S, Al-Nassan SM, Neamatallah Z, Eilayyan O, Alabasi UM, Albadi M. Low Back Pain Prevalence among Distance Learning Students. *Int J Environ Res Public Health.* 2022 Dec 26;20(1):342. doi: 10.3390/ijerph20010342. PMID: 36612660; PMCID: PMC9819147.
3. Mann SJ, Lam JC, Singh P. McKenzie Back Exercises. 2023 Jul 3. In: StatPearls [Internet]. Treasure Island (FL): StatPearls Publishing; 2024 Jan–. PMID: 30969542.
4. Mulyadi M, Tonapa SI, Luneto S, Lin WT, Lee BO. Prevalence of mental health problems and sleep disturbances in nursing students during the COVID-19 pandemic: A systematic review and meta-analysis. *Nurse Educ Pract.* 2021 Nov; 57:103228. doi: 10.1016/j.nepr.2021.103228. Epub 2021 Oct 7. PMID: 34653783; PMCID: PMC8496961.

ОЦІНКА ПОКАЗНИКІВ рН СЛИНИ ПРИ КОРИСТУВАННІ ПОВНИМИ ЗНІМНИМИ ПРОТЕЗАМИ

Антощук Микола,
аспірант, кафедра загальної стоматології
Міжнародний гуманітарний університет, м. Одеса

Актуальність. Однією з основних задач санітарно-хімічного дослідження полімерних матеріалів є розробка методів концентрування та ідентифікації хімічних речовин, які виділяються з полімерів у повітря й рідини [1, 2]. Важливими критеріями нешкідливості пластичних мас, вироби з яких використовуються у побуті, в контакті з харчовими продуктами, медичними препаратами або безпосередньо з живим організмом людини, є: відсутність переходу із пластичних мас у повітря, воду, харчові продукти та інші контактуючі середовища токсичних речовин в кількостях, шкідливих для здоров'я людини (навіть при тривалому контакті, при цьому повинна бути вилучена можливість кумуляції цих речовин); відсутність переходу в контактуюче середовище речовин, які погіршують органолептичні показники цих середовищ (смак, запах, колір, прозорість); відсутність видимих змін в зразках полімерних матеріалів (тріщини, замутнення поверхні, зміна форми виробу та ін.); відсутність стимулюючої дії на розвиток мікрофлори в питній воді, харчових продуктах або імітуючих середовищах [3, 4].

Мета роботи. Визначити міграцію показників хімічних елементів, які можуть змінити рН слини у пацієнтів, що користуються повними знімними конструкціями зубних протезів.

Матеріали та методи. Дослідження проведені згідно ISO 10993, «Збірник керівних методичних матеріалів з токсико-гігієнічних досліджень полімерних матеріалів на їх основі медичного призначення». Для визначення відновних домішок зміни рН у водних витяжках із полімеризованого зразка базисної пластмаси був застосований метод окислення перманганатом калію з подальшим відновленням залишку тіосульфатом натрію на іономірі EB-74. До 20 мл досліджуваної витяжки додають 20 мл розчину перманганату та 1 мл сірчаної кислоти та залишають на 15 хвилин. Після закінчення зазначеного терміну додають 0,1 г йодиду калію і йод, що виділився, титрують розчином тіосульфату до світло-жовтого кольору. Потім додають 0,5 мл 5% розчину крохмалю і продовжують титрувати до знебарвлення розчину. Титрування контролю проводять у тих самих умовах. Для цього використовують 20 мл контрольного розчину. Визначення проводять не менше ніж у двох паралельних пробах. Розбіжність між двома паралельними пробами не повинна перевищувати 0,05 мл 0,02 % розчину тіосульфату натрію.

Зміну рН витяжки порівняно з контрольним розчином визначають за такою формулою: $(pH)_в - (pH)_{кр} = \Delta pH$, де рН-зміна величини рН; $(pH)_в$ - величина рН витяжки; $(pH)_{кр}$ - величина рН витяжки контрольного розчину.

Результати та їх обговорення. Показник зміни рН у водних витяжках не перевищує встановлену норму ($\Delta pH = 0,3$), що вказує на стабільність даного матеріалу. Аналіз показав, що зміна рН порівняно з контрольним розчином становить $0,11 \pm 0,1$, що не є відхиленням від норми. Метод рідинної хроматографії не виявив вінілхлориду та діоктилфталату, вміст яких знаходиться нижче допустимих норм (0,01 мг/л для вінілхлориду та 2,0 мг/л для діоктилфталату). Дослідження на наявність відновлювальних домішок показали їх відсутність у витяжках, що відповідає встановленим вимогам. Що стосується міграції металів, значення для кадмію (0,0009 мг/мл), хрому (0,011 мг/мл), олова (0,09 мг/мл) і титану (0,03 мг/мл) значно нижчі за допустимі межі.

Висновки. Отримані дані свідчать, що вітчизняний матеріал для литєвих базисних пластмас за своїми санітарно-хімічними показниками відповідає вимогам ISO 10993, «Збірник керівних методичних матеріалів з токсикогігієнічних досліджень полімерних матеріалів на їх основі медичного призначення» і при довготривалому користуванні не призведе до зміни рН слини у пацієнтів, які користуються повними знімними зубними протезами, виготовлені з даної пластмаси.

Список літератури

1. Дворник ВМ, Єрис ЛБ, Тесленко ОІ, Кузь ГМ, Литовченко ІЮ, Кузь ВС. Метод лікування й підтримувальної терапії пацієнтів із протезним стоматитом на фоні цукрового діабету [Електронний ресурс]. Український стоматологічний альманах. 2021;2:82-86.
2. Campbell SD, Cooper L, Craddock H, Hyde TP, Nattress B, Pavitt SH, Seymour DW. Removable partial dentures: The clinical need for innovation. The Journal of prosthetic dentistry. 2017;118(3):273-280.
3. Янішен ІВ, Андрієнко КЮ, Бережна ОО, Погоріла АВ, Салія ЛГ. Оцінка ефективності ортопедичного лікування пацієнтів зі знімними конструкціями зубних протезів на підставі даних якості життя. Експериментальна та клінічна стоматологія. 2018;3(4):40–6.
4. Козак РВ. Потреба вдосконалення методів протезування при дистально необмежених дефектах зубних рядів [Електронний ресурс]. Український стоматологічний альманах. 2016;3(2):93-96.

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОШИРЕННЯ ВИПАДКІВ ДІАГНОСТИКИ ВРОДЖЕНИХ ВАД СЕРЦЯ

Рибка Олена Сергіївна,

К. мед. н., асистент
Харківський національний медичний університет

Апалькова Дар'я Миколаївна,

Студентка
Харківський національний медичний університет

Михайловина Ольга Василівна,

Студентка
Харківський національний медичний університет

Шелест Анастасія Романівна,

Студентка
Харківський національний медичний університет

Труш Олексій Станіславович,

Студент
Харківський національний медичний університет

Вступ. З 1970-х років минулого століття й до сьогодення кількість випадків діагностики вроджених вад серця у дітей зросла майже у два рази (з 4,547 випадків на 1000 новонароджених у 1970-1974 рр. До 9,410 на 1000 новонароджених у 2010-2017 рр.) [1].

Ці дані надають широке коло можливостей для інтерпретації. З одного боку, полегшення доступу до системи охорони здоров'я призводить до покращення діагностичних можливостей, й, відповідно, до збільшення випадків діагностики вроджених вад серця. З іншого боку, цілком можливо, що покращення діагностичних можливостей не може повністю пояснити збільшення випадків діагностики вад серця у новонароджених, й зростання кількості випадків діагностики слід пояснити іншими чинниками. На користь другого твердження свідчить той факт, що збільшення випадків діагностики з часом неоднакове у розвинутих країнах, що розташовані у різних частинах світу. Так, у розвинутих країнах Африки кількість випадків діагностики вроджених вад серця найменша (2,315 на 1000 новонароджених), а найвища – у розвинутих країнах Азії (9,342 на 1000 новонароджених) [1].

Ціль роботи. Неоднорідність даних, отриманих з різних частин світу, свідчить про те, що це питання потребує більш детального дослідження. Після запровадження глобальної імунізації дітей вроджені вади серця стали головною

причиною дитячої смертності після пологових травм, асфіксії та недоношеності плоду. Вроджені вади серця є досить розповсюдженим явищем, й їх виявлення у новонародженого потребує як негайного оперативного втручання, так й пожиттєвого лікування в подальшому в залежності від тяжкості захворювання.

Встановлення чітких факторів ризику може призвести до зменшення розповсюженості вроджених вад серця, якщо ці фактори можливо корегувати. Або ж до покращення скринінгових методів діагностики на ранніх термінах вагітності, аби вагітна мала можливість перервати вагітність, якщо стане відомо, що дитина буде мати ваду, що призведе до зменшення тривалості та якості життя дитини.

Матеріали та методи. Для дослідження проблеми було проведено огляд наукових статей з платформ PubMed та ScienceDirect.

Результати та обговорення. Згідно з даними метааналізу, у наші дні найбільш розповсюдженими вадами серця, що діагностуються у новонароджених, є дефект міжшлуночкової перетинки, дефект міжпередсердної перетинки та незакриття артеріальної протоки. Тоді як розповсюженість таких вад як стеноз легеневої артерії та тетрада Фало у 9 разів нижча. Порівнюючи з даними за 1970-1974 рр., розповсюженість важких вад як тетрада Фало та стеноз легеневої артерії лишилася незмінною, тоді як випадки діагностики вад серця з більш позитивним прогнозом (дефекти міжшлуночкової та міжпередсердної перетинки) зросли майже у 2,5 рази. Проте вже з 1990-х років кількість випадків діагностики вад серця залишається майже незмінною аж до 2017 року [1]. В даному метааналізі були розглянуті дані з країн з високими та середніми значеннями соціо-демографічного індексу. Не було виявлено залежності між рівнем економічного благополуччя країни та діагностикою вроджених вад серця, проте були помічені значні відмінності у частоті виявлення вроджених вад серця та частиною світу, в якій розташована країна. Так, серед лідерів виявилися розвинуті країни Азії як в діагностиці важких вад серця, так й вад середньої тяжкості. Найменша кількість діагностованих вад виявилася у розвинутих країнах Африки.

Цікаві дані демонструє інший метааналіз, у якому досліджували розповсюженість випадків діагностики вроджених вад серця та рівень смертності, спричинений вродженими вадами серця, в залежності від соціо-демографічного індексу країни. В ньому були оцінені дані з 1990 до 2015 років. Згідно аналізу, найменший рівень виявлення вроджених вад серця було зафіксовано у країнах з високим соціо-демографічним індексом, й, відповідно, у країнах з низьким соціо-демографічним індексом – найвищий [2]. Автори пояснюють це поширенням й доступністю пренатальної діагностики, що дозволяє перервати вагітність при діагностиці вад серця. При цьому поширення випадків діагностики вроджених вад розвитку за ці роки не спостерігалось, що збігається з результатами метааналізу, результати якого були представлені вище. Привертає на себе увагу наступне спостереження: чим нижчий соціо-демографічний індекс країни – тим більший розрив в частоті виявлення вроджених вад серця у дівчаток та хлопчиків. Так, у країнах з низьким соціо-

демографічним індексом вроджені вади серця мають поширеність 28 на 1000 новонароджених хлопчиків й 21 на 1000 новонароджених дівчаток [2]. При цьому у розвинених країнах хлопчики частіше за дівчат народжуються з вадами серця, але різниця між цими показниками значно нижча. Очевидно, що чоловіча стать є фактором ризику вроджених вад серця, але цей фактор майже нівелюється у розвинених країнах доступністю пренатальної діагностики.

Дані обох метааналізів свідчать про те, що частота діагностики вроджених вад розвитку майже не змінюється з 1990-х років. Але, повертаючись до даних першого метааналізу, залишається незакритим питання причини зростання випадків діагностики вроджених вад серця в період між 1970-ми та 1990-ми роками. Для прояснення цього феномену можна використати дані, наведені американськими вченими. Вони порівняли випадки смерті, що були спричинені вродженими вадами серця у 1980-х роках та на початку 2000-х років. Так, у першому випадку 49% людей, що померли внаслідок вродженої вади серця, були у віці до 20 років (27% на першому році життя). У другому випадку таких вже 9,3%. При цьому більшості дітей, що помирали на першому році життя, діагностували вроджену ваду серця вже під час аутопсії. Станом на сьогодні, більшість пацієнтів з легкими вадами розвитку, що були прооперовані, мають позитивний прогноз на життя, й їх очікувана тривалість життя майже не відрізняється від середньої у популяції. У випадку більш важких вад серця прогноз варіює в залежності від важкості захворювання та адекватності наданої медичної допомоги [3].

Автори пояснюють феномен зростання кількості діагностованих вад серця у другій половині 20 століття тим, що на цей період припадає найбільш стрімкий розвиток УЗД-діагностики, що дозволило значно покращити рівень діагностики відносно легких вроджених вад серця, таких як дефекти міжпередсердної та міжшлуночкової перетінок, а також незакриття артеріальної протоки, що цілком збігається з висновками авторів у першому метааналізі [1,3]. У той же час частота діагностування тетради Фало та інших тяжких вад серця майже не змінилася у кількісному відношенні, проте час їх виявлення змістився з неонатального періоду на пренатальний, що дозволило впровадити опцію переривання вагітності у випадку їх виявлення. Саме це, на думку авторів, разом з покращенням діагностичних методів у випадку більш легких вад серця й, відповідно, раннім початком лікування, дозволило знизити смертність людей з вродженими вадами розвитку у віці до 20 років майже у 10 разів [3].

Отже, наявні дані дають змогу припустити, що зростання випадків діагностики вроджених вад серця пояснюється покращенням методів діагностики. Неоднорідність кількості випадків діагностики вад серця у новонароджених в залежності від частини світу у країнах зі співставними соціо-демографічними індексами пояснюють генетичним фактором, хоча ці висновки дещо сумнівні. Епідеміологічні дослідження стверджують, що лише 15% випадків можна пояснити відомим генетичним фактором ризику й до 2% - відомим екологічним фактором (що включає як показники забрудненості повітря та води у регіоні, так й курінням й захворюваннями, на які хворіла мати під час

вагітності). Більш ніж у 80% виявлення вроджених вад розвитку їх етіологія залишається невідомою [4,5].

Висновки. Поширення випадків діагностики вроджених вад серця у новонароджених пояснюється покращенням методів інструментальної діагностики (перш за все поширенням УЗД-дослідження). Водночас відбулося зменшення дитячої смертності внаслідок вроджених вад серця завдяки як антенатальній діагностиці, так і пренатальному скринінгу. Але той факт, що рівень діагностики вад серця серед новонароджених залишається незмінним з 1990 рр. свідчить про те, що з цього часу не покращилися як якість пренатального скринінгу, так й розуміння етіологічних чинників вроджених вад серця. Так, на сьогодні ми можемо назвати причину вродженої вади серця менше ніж 20% випадках. Є очевидною необхідність дослідження етіологічних факторів вроджених вад серця – це надасть змогу проводити більш ефективну пренатальну діагностику, профілактику та лікування, й зменшення тягаря хвороби як для батьків, так і для дитини й держави.

Список використаних джерел:

1. Liu, Y., Chen, S., Zühlke, L., Black, G. C., Choy, M. K., Li, N., & Keavney, B. D. (2019). Global birth prevalence of congenital heart defects 1970-2017: updated systematic review and meta-analysis of 260 studies. *International journal of epidemiology*, 48(2), 455–463. <https://doi.org/10.1093/ije/dyz009>
2. Wu, W., He, J., & Shao, X. (2020). Incidence and mortality trend of congenital heart disease at the global, regional, and national level, 1990-2017. *Medicine*, 99(23), e20593. <https://doi.org/10.1097/MD.00000000000020593>
3. Paul Khairy, Raluca Ionescu-Ittu, Andrew S. Mackie, Michal Abrahamowicz, Louise Pilote, Ariane J. Marelli (2010). Changing Mortality in Congenital Heart Disease. *Journal of the American College of Cardiology*, 56(14) 1149-1157. <https://doi.org/10.1016/j.jacc.2010.03.085>.
4. Gelb, B. D., & Chung, W. K. (2014). Complex genetics and the etiology of human congenital heart disease. *Cold Spring Harbor perspectives in medicine*, 4(7), a013953. <https://doi.org/10.1101/cshperspect.a013953>
5. Kuciene, R., & Dulskiene, V. (2008). Selected environmental risk factors and congenital heart defects. *Medicina (Kaunas, Lithuania)*, 44(11), 827–832.

SELF-CREATION OF THE PERSONALITY OF FUTURE MANAGERS IN THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

Tan Lipin,

PhD program student,
Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

The People's Republic of China has rapidly emerged as a global economic powerhouse, and with this ascent, the demand for competent and adaptive management professionals has grown significantly. In this context, the self-creation of future managers—the process by which they develop their personal and professional identities—plays a critical role in shaping their effectiveness as leaders. Self-creation involves not only acquiring technical and managerial skills but also cultivating the personal attributes and values that align with the evolving needs of China's business landscape. However, future managers face several challenges in this journey, stemming from societal expectations, educational models, and the pressures of globalisation.

Self-creation, in the field of management, refers to the conscious development of a person's managerial identity, which includes leadership skills, ethical values, and emotional intelligence. For future managers in China, this process is not only shaped by academic training but also by cultural norms, social expectations, and individual aspirations. The concept of self-cultivation, rooted in Confucian philosophy, plays a pivotal role in the personal development of managers. It encourages lifelong learning, self-discipline, and moral leadership—qualities that are integral to successful management.

However, the path to self-creation for future managers is fraught with challenges, particularly in a rapidly changing business environment characterised by technological advancements, global competition, and shifting social dynamics. The main challenges in the Self-Creation Process of future managers in China can be defined as following:

- **Balancing Traditional Values and Modern Leadership Demands.** One of the most significant challenges for future managers in China is balancing traditional Confucian values with the demands of modern leadership. Confucianism emphasises hierarchical relationships, collective harmony, and respect for authority, which have historically shaped leadership practices in China. While these values are still relevant, modern business management increasingly calls for a more dynamic, innovative, and flexible approach. Globalisation has introduced new leadership models that encourage individual creativity, risk-taking, and collaborative decision-making—qualities that may sometimes conflict with traditional Chinese values. As future managers navigate this cultural duality, they must develop a leadership style that honours China's rich cultural heritage while also embracing the adaptive, forward-thinking mindset required in the global business world. This tension between tradition and modernity is a central issue in the self-creation process.
- **Pressure to Succeed in a Competitive Environment.** China's highly competitive business environment places enormous pressure on future managers to achieve

professional success. From a young age, individuals are conditioned to strive for excellence in academic and professional arenas, often at the expense of personal growth and self-reflection. The intense focus on performance metrics, such as financial success and organizational outcomes, can overshadow the importance of developing personal values, emotional intelligence, and ethical decision-making—key components of effective leadership. This pressure to succeed often leads to an external focus on results rather than an internal focus on personal development. As a result, future managers may struggle to cultivate the self-awareness and emotional resilience necessary for long-term leadership success. Balancing the drive for external success with the need for internal self-cultivation remains a significant challenge in the self-creation process.

- **Navigating Globalisation and Cultural Integration.** With China's growing presence in the global market, future managers are increasingly required to operate in multicultural and multinational environments. Globalisation introduces new challenges to the self-creation process, as managers must navigate cultural differences, communication barriers, and diverse expectations from international stakeholders. While Chinese management education traditionally focuses on local business practices, future managers must now develop a global mindset, which includes cross-cultural competence, adaptability, and the ability to lead diverse teams. However, developing a global perspective while maintaining a strong sense of national and cultural identity can be difficult. Future managers may feel torn between adopting Western management practices and preserving their own cultural values, leading to potential identity conflicts. The ability to integrate global knowledge with local practices is a crucial aspect of self-creation for future managers in China.

To address the challenges of self-creation, educational institutions and businesses in China can implement strategies that foster both personal and professional growth for future managers:

- *Reflective learning*, which encourages future managers to critically examine their experiences and behaviours, is essential for self-creation. Management education programs can incorporate reflective practices, such as self-assessment, peer feedback, and mentorship, to help individuals gain a deeper understanding of their leadership styles and values. Additionally, experiential learning opportunities, such as internships, case studies, and real-world projects, allow future managers to apply theoretical knowledge in practical settings, fostering personal growth and leadership development. By combining academic learning with real-world experience and reflection, future managers can cultivate self-awareness, emotional intelligence, and ethical leadership—qualities that are integral to effective management.
- *Ethical leadership* is a cornerstone of sustainable business success. Management education programs in China should emphasise the importance of ethical decision-making and value-based leadership. Future managers must be equipped with the tools to navigate complex ethical dilemmas, balancing profit motives with social responsibility and long-term sustainability. By fostering a strong sense of moral integrity and ethical leadership, future managers can align their personal values with their professional goals, contributing to a more responsible business environment.

PEDAGOGY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

- To succeed in an increasingly interconnected world, future managers must *develop a global perspective*. Educational institutions can enhance the self-creation process by providing opportunities for international exchange, cross-cultural training, and exposure to global business practices. By encouraging future managers to engage with diverse perspectives and develop cross-cultural communication skills, they can become more adaptable and resilient leaders in a globalised business environment.

The self-creation of future managers in the People's Republic of China is a complex process shaped by cultural, educational, and global influences. While challenges such as balancing traditional values with modern leadership demands, navigating intense pressure to succeed, and integrating global perspectives with local practices may hinder personal growth, there are strategies to overcome these obstacles. By promoting reflective learning, ethical leadership, and global competence, China's future managers can develop into well-rounded, adaptive, and socially responsible leaders. Ultimately, the successful self-creation of future managers will not only benefit their personal development but also contribute to China's continued success in the global economy.

References:

1. Jannesari, M., Stoermer, S., & Selmer, J. (2024). Self-initiated expatriates in China: multicultural personality traits, frequency of interaction and host country nationals' satisfaction with SIE performance. *The International Journal of Human Resource Management*, 35(18), 3053–3080. <https://doi.org/10.1080/09585192.2024.2391948>
2. Yan, X. (2020). "Self as enterprise": overmarketization and the self-management of R&D engineers. *J. Chin. Sociol.* 8, 20. <https://doi.org/10.1186/s40711-021-00156-9>
3. Fengjiang, J., & Steinmüller, H. (2021). Leadership Programmes: Success, Self-improvement, and Relationship Management Among New Middle-class Chinese. *Ethnos*, 88(1), 109–129. <https://doi.org/10.1080/00141844.2020.186760>

FEATURES OF CORPORATE CULTURE IN MEDICAL INSTITUTIONS OF HIGHER EDUCATION

Tikholaz Vitaliy

Head of the Department of Human Anatomy,
National Pirogov Memorial Medical University, Vinnytsya

Fomina Lyudmila

professor of the Department of Human Anatomy,
National Pirogov Memorial Medical University, Vinnytsya

Galunko Anna

associate professor of the Department of Human Anatomy,
National Pirogov Memorial Medical University, Vinnytsya

Lopatkina Oksana

senior lecturer of the Department of Human Anatomy,
National Pirogov Memorial Medical University, Vinnytsya

Rutska Iryna

senior lecturer of the Department of Human Anatomy,
National Pirogov Memorial Medical University, Vinnytsya

At present, scientific and technical progress significantly accelerates the process of aging of professional knowledge and skills, in connection with which personnel development is an important condition for the successful functioning of any organization. Corporate culture serves as a powerful tool for raising the general level of scientific and pedagogical workers and those obtaining higher education of education (ZO). The cultural approach to the study of the effective functioning of higher education institutions (HEIs), which involves studying the processes taking place in HEIs through the prism of culture, determines the specifics of the activity, the peculiarities of the relationship between employees, the requirements and attitudes towards them, is of great importance for the quality provision of educational services, in particular in medical institutions of higher education.

In recent years, the implementation of corporate culture in enterprises has become very relevant. Research on the peculiarities of corporate culture was carried out by well-known scientists. However, most of the problematic aspects, in particular the problems of corporate culture in health care institutions and institutions of higher education, are insufficiently researched, as a result, the theoretical foundations for their improvement need to be revised.

The purpose of this work is to study the essence of corporate culture in the field of higher education institutions, to reveal its role in the fruitful work of higher education

PEDAGOGY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

institutions, to improve the direction of strategies for the formation of a positive image of higher education institutions and to establish relations with external entities.

The concept of "culture" was first proposed by the Roman orator Marcus Tullius Cicero, who defined philosophy as "the culture of the mind." The term "culture" comes from the Latin "cultura", which means care, education, upbringing, development. In modern science, there are more than 200 definitions of culture. Culture is a method and consequence of human activity that reproduces personal and social existence in all its manifestations. According to the sphere of life activities of society, such basic types of culture are distinguished as: material (economic), social, spiritual, political, informational, technological and others.

Corporate culture ensures the harmonization of collective and individual interests of employees and students, mobilizes their initiative, fosters responsibility, improves communication processes and the moral and psychological climate, which makes it possible to significantly increase learning productivity, minimize staff turnover in conditions when competition is intensifying, and it is necessary fight for every penny of profit.

The main values of corporate culture are people and information.

An important factor is rational collectivism, a polite attitude to the individual and a positive social and psychological climate among scientific and pedagogical workers and students of education. This is a complex factor. Here, the requirement is not only the importance of the team being united in the implementation of the main tasks of the higher education institution, friendly, conflict-free, but also encouraging healthy individualism, providing opportunities for creativity and full disclosure of personality. Without establishing a permissible limit, a balance between collectivism and individualism, there cannot be a comfortable environment for employees, successful work of the university in conditions of rapid changes and the need for constant innovation. External manifestations of corporate culture are undoubtedly a secondary factor, a consequence of the factors discussed earlier. Therefore, the importance of external manifestations of corporate culture is less. However, it would be wrong to exclude this factor from the set of others. After all, this factor is a kind of visiting card of the university. Some external manifestations of corporate culture (logo, university emblem, flag, etc.) are carriers of the company's culture, signs of its historical roots, they strengthen the feeling of a united team, a sense of pride for one's Alma mater, for one's place of work. An important component of corporate culture are corporate standards, which are prescribed in the university charter.

Code of Corporate Ethics - a significant factor in the development of corporate culture, because it occupies a leading place in the international Charter of Universities, which was signed by VNMU named after M.I. Pirogov. The university team received the support of leading universities of Ukraine, Spain, Germany and Turkey. The Code conveys the values of the University to all employees and students of education, regulates their behavior in difficult professional ethical situations, in the difficult conditions of martial law in Ukraine, focuses on unified corporate goals and thereby increases corporate identity, collegiality, which is very important for students of medical education in the future professional life.

PEDAGOGY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Features of the organization and working conditions express the culture and professionalism of the management, subordinates, ZO, as well as a certain maturity of the educational and medical team. Experience shows that the personality of the manager plays a decisive role here, which leaves a unique imprint on the style, culture of management, work mode, working conditions, its rhythm, distribution of tasks and control of execution.

The culture of internal communications consists of the following elements:

1) form of direct communication and transfer of information: meetings of Academic Councils, meetings, meetings, meetings with the head;

2) information stands and corporate publications, decently presented sites that inform a large number of employees, student partners, creation of separate information groups for communication, quick discussion and quick collective decision-making. Such a mouthpiece of the university is the newspaper "Young doctor. orms the scientific community of Ukraine about its achievements through the publication "Bulletin of the Vinnytsia National Medical University named after M.I.Pyrogova", which is included by the Ministry of Education of Ukraine among professional scientific publications.

3) corporate holidays – dedication to freshmen, ceremonial graduation, ceremonial awarding of veterans, employees who have achieved record indicators, the university's birthday, ceremonies of initiation into the profession, etc. Such measures establish the norms and values that are formed by the university management. The rating evaluation of the activities of employees, units and students of education is also an integral part of corporate culture.

According to the degree of mutual adequacy of the dominant hierarchy of values and the prevailing methods of their implementation, corporate cultures are divided into:

- stable (high degree of adequacy);
- unstable (low measure of adequacy).

Stable corporate culture is characterized by clearly defined norms of behavior and traditions, unstable by the lack of clear ideas about optimal, permissible and unacceptable behavior, as well as fluctuations in the social and psychological status of employees.

Corporate cultures are divided into:

- integrative (high level of compliance);
- disintegrative (low level of compliance).

Integrative culture is characterized by the unity of public opinion and intragroup cohesion, disintegrative by the absence of a unified public opinion, disunity and conflict.

Depending on the nature of the impact of corporate culture on the overall effectiveness of activities, the following are distinguished:

- positive;
- negative corporate marketing cultures.

The sources of formation of corporate culture are: a system of personal values and methods of their implementation; methods, forms of organization of activity and

structure of the university; an idea of the optimal and acceptable model of employee behavior in the organization, which reflects the system of intragroup values.

The current situation with corporate culture in most enterprises is such that it does not correspond to modern world trends. And we also have to take into account that long-term online training in connection with the Covid 19 pandemic, the devastating war in Ukraine reduced the possibility of face-to-face communication in groups of ZO and among employees, which led to a certain decrease in the level of corporate culture

But it is here that the quality of the organizational culture that exists or will exist at enterprises is manifested, in order to keep this level at a high level and not give the opportunity to troubles to neutralize all the values of corporate culture in institutions of higher education and health care.

The country's leadership should focus its efforts on well-thought-out reforms, rapid transition to progressive and innovative methods of organizing the educational process, take into account not only the experience of foreign colleagues, but also the assets of educational and medical scientific schools of Ukraine, which have a long history of existence and cooperation.

VNMU celebrated its 100-year anniversary in 2021, and a galaxy of scientists and teachers outlined cultural collegiate rules that are passed down from generation to generation.

Thus, the role of the development of corporate culture in the quality education of future doctors of Ukraine, in the development of higher education institutions in Ukraine, is extremely important.

List of used sources:

1. Зленко А.М. Корпоративна культура та етикет: навчальний посібник. Переяслав-Хмельницький, 2019, 324 с.
2. Захарчин Г.М. Корпоративна культура: навчальний посібник / Г.М. Захарчин, Н.П. Любомудрова, Р.О. Винничук, Н.В. Смолінська. – Львів, 2011. С. 8-12.
3. Вісник Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя, 2018, 105-115 с.
4. Шаповал О.А. Корпоративна культура як складова корпоративного управління // Глобальні та національні проблеми економіки, 2016, вип. 14, С. 592-595. <http://global-national.in.ua/archive/14-2016/120.pdf>

SELF-CREATION OF THE PERSONALITY OF FUTURE PIANO TEACHERS FOR ELEMENTARY SCHOOL IN THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

Zhou Jinjin,

PhD program student,
H.S.Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University

In the educational landscape of the People's Republic of China, where music education is increasingly valued as part of a holistic approach to child development, the self-creation of future piano teachers for elementary schools is an essential topic. Piano teachers are not only instructors but also role models who inspire young students through personal and musical integrity. The journey of becoming a piano teacher involves the development of both musical skills and personal characteristics, shaping the teacher's professional identity. However, several challenges arise in the process of self-creation for future piano teachers, particularly in the context of China's unique cultural, social, and educational environment.

Self-creation, in the context of teacher education, refers to the process of developing one's professional and personal identity. It involves a conscious effort to acquire knowledge, skills, values, and behaviours that align with the responsibilities of being an educator. For future piano teachers, this includes not only technical proficiency in music but also the development of empathy, patience, and the ability to nurture creativity in children.

In China, the Confucian tradition, which emphasises self-cultivation, plays a significant role in shaping this process. Confucian ideals such as lifelong learning, moral responsibility, and social harmony are deeply embedded in the teacher's role, influencing how future piano teachers perceive their personal and professional growth. Yet, the demands of modern Chinese society, with its focus on academic success and competitiveness, can create tensions in the self-creation process, particularly in nurturing a balanced, holistic approach to teaching.

Future piano teachers in China face a range of challenges in their journey of self-creation. These challenges are often related to the educational system, societal expectations, and personal development:

- The competitive nature of the Chinese education system places immense pressure on students and educators alike. Future piano teachers are expected not only to master their instrument but also to deliver high-quality instruction that leads to measurable student success. This pressure can hinder the personal growth of teachers, as they may prioritise technical proficiency and results over the development of their own teaching philosophy and personal values.
- While musical skill development is highly emphasised in piano teacher education programs, there is often less focus on pedagogical skills. Many programs prioritize performance ability, leaving future teachers underprepared to deal with the

complexities of teaching young children. Effective teaching requires more than musical knowledge; it demands understanding child psychology, developing age-appropriate teaching methods, and fostering a supportive, creative environment. The lack of comprehensive pedagogical training can impede the self-creation process, as future teachers struggle to integrate their musical identity with their role as educators.

- Chinese culture holds teachers in high regard, viewing them as moral guides and figures of authority. This expectation can be both empowering and restrictive for future piano teachers. On one hand, it motivates teachers to strive for personal excellence and moral integrity. On the other hand, it can limit teachers' ability to express individuality and creativity in their teaching methods, as they may feel pressured to conform to traditional norms of authority and discipline. Balancing cultural expectations with personal growth and teaching innovation is a central issue in the self-creation process.

To support the self-creation of future piano teachers in China, several strategies can be implemented within teacher education programs and the broader educational environment. Teacher education programs should place equal emphasis on pedagogical skills and performance ability. By providing future piano teachers with training in child development, classroom management, and creative teaching techniques, educators can help them develop a more holistic teaching identity. This integration would enable future teachers to understand the diverse needs of their students and foster an educational environment that promotes both musical and personal growth. Reflection is a key component of self-creation. Encouraging future piano teachers to engage in reflective practice—critically analysing their teaching methods, personal growth, and interactions with students—can foster self-awareness and professional development. Reflection helps teachers align their personal values with their professional responsibilities, ultimately leading to more meaningful and effective teaching practices. Creating a supportive learning community within teacher education programs can significantly enhance the self-creation process. Peer collaboration, mentorship from experienced educators, and open discussions about the challenges of teaching can help future piano teachers navigate the complexities of their professional journey. A sense of belonging and shared experience can empower teachers to embrace their individuality while developing a professional identity rooted in collaboration and continuous learning.

The self-creation of future piano teachers for elementary schools in China is a multifaceted process shaped by cultural, educational, and personal factors. While challenges such as high expectations, limited pedagogical training, and cultural constraints may hinder personal growth, strategies such as integrating pedagogy with performance, encouraging reflective practice, and fostering supportive learning environments can help future teachers develop both as musicians and educators. Ultimately, the successful self-creation of piano teachers will not only benefit their personal development but also contribute to the enrichment of China's music education landscape, ensuring that young students receive a well-rounded, inspiring education.

References:

1. Chen, J. Exploring the impact of teacher emotions on their approaches to teaching: A structural equation modelling approach. *Br. J. Educ. Psychol.* 2019, 89, 57–74
2. Zheng, Y., & Leung, B. W. (2021). Cultivating music students 'creativity in piano performance: a multiple-case study in China. *Music Education Research*, 23(5), 594-608. <https://doi.org/10.1080/14613808.2021.1977787>
3. Zou, H.; Yao, J.; Zhang, Y.; Huang, X. The influence of teachers 'intrinsic motivation on students 'intrinsic motivation: The mediating role of teachers 'motivating style and teacher-student relationships. *Psychol. Sch.* 2023. https://www.researchgate.net/publication/373114609_The_influence_of_teachers'_intrinsic_motivation_on_students'_intrinsic_motivation_The_mediating_role_of_teachers'_motivating_style_and_teacher-student_relationships

МЕТОДИКА ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ГНУЧКОСТІ У ТАНЦІВНИКІВ РІЗНОГО ВІКУ

Єфімова Олена Володимирівна

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
к.п.н., доцент, завідувачка кафедри хореографії

Цао Дзюньї

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
здобувач кафедри хореографії
факультету мистецтв

Сучасний танець сьогодні охопив увесь культурний простір і є багатожанровим і естетично різноплановим феноменом. До сучасного танцю ставляться майже всі хореографічні напрями. Хореографія сучасного танцю виявляється у необмеженості свободи рухів та її динамічності, яка характеризується високою напруженістю рухової діяльності з постійно підвищується координаційною складністю виконуваних рухів та необхідністю формування стабільних та надійних технічних навичок [1].

Специфіка рухової діяльності в сучасному танці зумовлює різні вимоги до розвитку різних рухових якостей. Для оптимальної побудови процесу підготовки у сучасному танці необхідно передбачати ті провідні фактори, які зможуть забезпечити високий та стабільний результат у виконанні складних рухових дій. Серед найбільш значущих чинників у першу чергу можна виділити такі як гнучкість (рухливість суглобів), м'язова сила, динамічна та статична рівновага, «балон» при стрибках [3].

Гнучкість є одним із п'яти основних фізичних якостей, що характеризується ступенем рухливості ланок опорно-рухового апарату та здатністю виконувати рухові дії з найбільшою амплітудою. Саме за рахунок високого рівня розвитку рухливості в різних суглобах забезпечується швидкість та економічність складних рухових дій, підвищується шлях раціонального докладання зусиль під час виконання вправ, і навіть сприяє координації рухів загалом [1].

Встановлено, що сенситивний період розвитку цієї якості відноситься до вікового періоду від 5 до 12 років. Надалі рівень розвитку даної якості необхідно постійно підтримувати. Студентський вік не належить до цього періоду [2]. Звичайно, виходячи зі специфіки профілю навчання у студентів, які навчаються на хореографічних напрямках, передбачається наявність досить високого рівня розвитку рухливості у суглобах, що негативним чином позначається підвищення даної якості під час навчання і через недостатню увагу призводить до зниження рівня його розвитку.

У літературі з теми наукового дослідження свідчить, що не можна забувати і про оздоровчий ефект тренувань, пов'язані з вихованням гнучкості. Однією з ефективних оздоровчою системою, що позитивно впливає на гнучкість, є

гімнастика розтягування або стретчинг. Елементи стретчингу активно використовуються в різних видах спорту та в різних вікових групах, причому ефект від вправ теж різний.

Вправи системи стретчинг були розроблені в 50-х роках минулого століття у Швеції та призначалися для розминки спортсменів перед загальними тренуваннями. Слово stretch з англійської перекладається як «розтягувати», «тягнути», саме на цьому принципі було засновано новий комплекс занять. Найвідоміша вправа розтягування м'язів – шпагат [1].

В основі занять стретчингом лежать вправи, які чергують напругу та розслаблення м'язів. За рахунок зміни інтенсивності навантажень відбувається опрацювання певних зон, а виконання різних вправ підвищує еластичність практично всіх груп м'язів організму. Стретчинг може використовуватися як інструмент для корекції фігури. Регулярні заняття сприяють усуненню зайвого жиру, а також покращують рельєф тіла, особливо підтягують стегна та сідниці.

В результаті вже за півроку тренувань стретчингом можна побачити результат – тіло стає стрункішим, рухи легші, працездатність вища, покращується загальний настрій. Вправи на гнучкість мають багатосторонній характер:

- підвищують загальний тонус організму,
- нормалізують стан нервової системи,
- служать профілактикою серцево-судинних захворювань,
- профілактика травм,
- підвищення імунітету,
- профілактика хвороб опорно-рухового апарату.

Стретчинг, як система тренувань, має певні відмінності:

1. Плавність виконуваних рухів – за дотримання всіх правил занять виключається травматизація.

2. Для тренувань потрібно лише спортивний килимок, додаткові тренажери не потрібні.

3. Не пред'являється обмежень за рівнем фізпідготовки та віком.

4. Під час занять впливу піддаються як м'язи, а й увесь організм загалом, включаючи м'язово-суглобовий апарат.

Стретч-вправи дають термінові ефекти на м'язово-зв'язувальний апарат і всі тіло, тобто проявляються вони або відразу під час тренування, або після її завершення:

1. Стретч-вправи надають на організм реакції, які за фізіологічною дією схожі на ті, що викликає масаж або вправи, спрямовані на динаміку. Така фізіологічна дія призводить до підвищення місцевої температури в області м'язів, що сприяє загальному прогріванню тіла, а опосередковано до активації роботи життєзабезпечених систем організму (серцево-судинної та дихальної).

2. Посилюються біохімічні реакції і процеси метаболізму в зв'язках і м'язах, що проробляються. Подібний ефект добре підходить для розігріву перед

основними тренуваннями, використовується при лікуванні захворювань м'язового апарату та травм.

3. Поліпшення гнучкості нормалізує синтез білків та ДНК у тканинах, активізує закладені на генетичному рівні можливості, що у результаті сприяє збільшенню волокон м'язів у довжину, стимулює процеси регенерації та оновлення тканин;

4. Поява больового відчуття під час тренування свідчить про розщеплення жирових клітин.

Послідовне розслаблення та напруга м'язів позитивно позначається на функціонуванні нервової системи, підвищуючи опірність організму до психоемоційних навантажень.

Основний принцип стретчингу – над розтягування. Під час тренувань розтягуються м'язи по всьому тілу, підвищується гнучкість та пластичність великих суглобів.

До основних правил стретчингу належить:

✓ при виконанні розтягування сильних больових відчуттів не повинно бути (вправа виконується до тих пір, коли відчувається невелика больова напруга, що сприймається як досягнення максимуму перетягування м'язових волокон);

✓ обов'язкова комплексна розминка для всього тіла перед виконанням стретчингу (це забезпечить приплив крові до м'язів та посилить їхню еластичність);

✓ під час виконання стретч-вправ необхідно стежити за диханням (дихання має бути рівним і ритмічним, без особливих акцентів на вдих і видих. Видих проводиться при нахилах, вдих – при розтяжці. Під час зміни позиції – глибоке дихання);

✓ кожна прийнята поза утримується протягом 10-30 секунд;

✓ під час занять необхідно зберігати стійке становище (після стретчингу не можна проводити силові тренування, оскільки м'язові волокна повинні бути у розслабленому стані).

Важливим аспектом досліджень у сфері підвищення якості фізичної діяльності у процесі занять танцями є пошук шляхів покращення організації тренувального процесу.

Гнучкість можна розглядати як одну з провідних фізичних якостей, що визначають рівень виконання танцювальних елементів, естетичність сприйняття, а також певний гарант низької травматичності при виконанні високо-амплітудних рухів.

Інтерес до занять танцями, особливо в молодшому та середньому шкільному віці дуже великий, проте діти, які приходять на заняття, мають дуже різний рівень підготовки, а головне, різний фізичний стан.

Виходячи із зазначеного, метою діяльності тренера на початковому етапі має бути вивчення вихідного рівня фізичного стану та підбір методики, які без зайвого навантаження сприяли підвищенню рівня фізичного стану маленьких танцюристів та підвищенню рівня їх професійних якостей, у нашому випадку – гнучкості.

PEDAGOGY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Отже, стретчинг, за цих обставин, є ідеальною технологією, оскільки його можна розглядати як оздоровчу систему, і як систему виховання гнучкості. При побудові тренувального процесу важливо пам'ятати, що вправи загальнофізичної підготовки можуть виконуватись без музичного супроводу. Спеціальну ж фізичну підготовку необхідно проводити під музику, оскільки це сприяє розвитку як фізичних якостей, а й розвитку почуття ритму і музичності.

Список літератури:

1. Драч, Т. (2020). СТРЕТЧІНГ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ ПІДГОТОВКИ В ТАНЦІ-МОДЕРН. Молодий вчений, 12 (88), 359-362.
2. Пугач Н. В. Основи методики розвитку гнучкості : лекції для студентів III курсу факультету фізичного виховання з дисципліни «Теорія і методика розвитку фізичних якостей в Хореографії» / Н. В. Пугач. – Львів : ЛДУФК, 2013. – 19 с
3. Чілікіна Н.О. Тілесні практики в сучасній хореографічній культурі [Текст] : автореф. дис. канд. мистецтвознавства: 26.00.01, Харків. держ. акад. культури. Харків, 2014. 20 с.

КОМУНІКАТИВНІ БАР'ЄРИ ТА СТРАТЕГІЇ ЇХ ПОДОЛАННЯ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Гречка Владислава

здобувачка вищої освіти за другим (магістерським) рівнем вищої освіти
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара,
гр. ДК-23м-1з

Переворська Олена Ігорівна,

Дніпровський національний університет імені О. Гончара,
факультет психології та спеціальної освіти,
кафедра педагогіки та спеціальної освіти, доцент

Причини виникнення розладів аутистичного спектру до кінця не з'ясовані. Аналіз літературний джерел дозволив з'ясувати, що дослідники визначали основними механізмами аутизму такі: L. Kanner – вроджену недостатність біологічних механізмів ефективності, яка спричиняє «афективну блокаду»; H. Asperger – первинну слабкість інстинктів і розлади сприймання, що призводять до «інформаційної блокади»; R. Lempp – «центральне порушення переробки слухових вражень», що призводить до блокади потреби в контактах [4].

Д. Шульженко – структурні порушення та функціональні розлади мозку на основі результатів біологічних досліджень [5]. Загалом, більшість науковців визнають, що основою аутизму є первазивне порушення центральної нервової системи.

Під поняттям «розлади аутистичного спектру» вчені виділяють основні види порушення: синдром Канера, синдром Аспергера, синдром Ретта, ранній дитячий аутизм, атипичний аутизм [3]. Не залежно від особливостей прояву розладів аутистичного спектру як основні діагностичні критерії аутизму виділяють тріади поведінкових порушень: - порушення у сфері соціальних відносин і соціального регулювання (труднощі у використанні різних форм невербальної поведінки; - зорового контакту, міміки, пози і жесту; розлади у комунікативній сфері (стереотипність, відсутність або затримка експресивного мовлення і значні порушення імпресивного мовлення; не використання засобів невербального мовлення, відсутність потреби у колективній ігровій діяльності); обмеженість патернів поведінки, інтересів і видів занять [1].

Комунікативні навички відіграють важливу роль в житті кожної людини, оскільки дозволяють побудувати соціальні відносини з оточуючим світом. Без комунікативних мовленнєвих навичок не можна оволодіти мовою як засобом спілкування. Проблема комунікації дітей з раннім дитячим аутизмом привертає увагу багатьох українських вчених (Н. Базима, Т. Гладун, А. Іваненко,

Л. Ляховець, О. Мороз, К. Островська, Ю. Сіденко, О. Ткач, М. Федоренко, Д. Шульженко, В. Щербата та інші): шляхи корекції психічних сфер дитини з аутизмом вивчали В. Нечипоренко, Т. Скрипник, В. Тарасун та інші; особливості спілкування з дітьми з РАС досліджували М. Породько, Р. Призванська та ін. [2].

К. Островська стверджує, що ступінь та характер мовленнєвих порушень у дитини з раннім дитячим аутизмом залежить від її індивідуальних особливостей та від рівня її пристосування до навколишнього світу. Прояви даних порушень проявляються по-різному, від ехолалії, яка характеризується повторенням почутого висловлювання, до мутизму, який характеризується повною відсутністю комунікації [4].

Д. Шульженко відзначає неприродну модуляцію голосу у дітей з раннім дитячим аутизмом, скандованість мовлення, його поштовхо-подібний характер, який викликаний порушенням темпоритму. Спотвореним є і оформлення висловлювання, його аналітичний характер, що проявляється в нерозумінні дитиною з аутизмом значення слів, труднощах в засвоєнні граматичних правил, тощо [5].

Н. Базима визначає, що корекція мовленнєвих порушень у дітей з раннім дитячим аутизмом відбувається у 6 етапів: 1 етап – адаптивний, встановлення емоційного контакту з дитиною, її адаптація до умов, в яких працює логопед. 2 етап – діагностичний, збір анамнестичних даних про розвиток дитини, проведення діагностики її стану, вироблення в неї навчального стереотипу. 3 етап – зоровий, вироблення зорового контакту у відповідь на проголошене логопедом ім'я дитини /фразу «подивись на мене». 4 етап – розуміння мовленнєвих інструкцій (наприклад, «візьми ляльку», «поклади ляльку»). 5 етап – відпрацювання вказівних жестів у процесі маніпуляцій з предметами («це мама» – вказівний жест на фото). 6 етап – імітація рухів, на даному етапі відпрацьовуються вміння імітувати основні рухи (руки вгору, погладь, дай руку, плескай), дрібні рухи (покажи де носик, ротик), дії з предметами (поклади кубик, візьми ляльку), вербальні рухи (покажи язик, відкрий рот) [1].

Загалом аналіз психолого-педагогічної літератури показав, що мовлення дітей з розладами аутистичного спектру старшого дошкільного віку хоча і розвивається по-різному, проте характеризується ознаками, властивими багатьом з них. Найхарактернішим є те, що мовлення у них частіше за все розвинене формально (відбувається повторення слів та фраз, проте без розуміння їх змісту). Крім того, у них проявляються такі ознаки затримки розвитку мовлення: практично відсутнє бажання комунікувати з оточуючими та вони не користуються мовленням для спілкування; можливі ехолалії, які компенсують обмежений словниковий запас; наявні труднощі при розумінні мовлення оточуючих, не робляться спроби компенсувати цей недолік розумінням жестів чи міміки; характерні порушення темпо-ритмічної та інтонаційної сторони мовлення; наявні труднощі у сприйнятті та розумінні переносного значення слів та фраз, тому їм не властиве почуття гумору; фонематичні процеси формуються із запізненням; не формується зоровий контакт (діти не дивляться в очі

співрозмовника; не просяться взяти на руки; не використовують міміку; зорова увага короткочасна і вибіркова) [3].

У дітей з розладами аутистичного спектру спостерігається затримка мовленнєвого розвитку, загальне недорозвинення мовлення, сенсорна та моторна алалія та інші мовленнєві порушення, які утруднюють комунікацію з оточенням. Тому логопедично-корекційна робота має бути спрямована на розвиток пасивного та активного словника, заучуванню елементарних словесних конструкцій, розширенню можливостей будувати складні словесні конструкції. У деяких дітей з розладами аутистичного спектру навпаки, мовлення ґрунтується на стереотипних висловлюваннях, маючи великий словниковий запас діти означеної нозології не можуть будувати діалог з оточуючими. Притаманне фонофічне, ехолалічне мовлення, яке полягає у застосуванні цитат з улюблених мультфільмів, раніше почутих слів, тобто тих, що цікаві дітям з розладами аутистичного спектру старшого дошкільного віку.

Отже, діти з розладами аутистичного спектру старшого дошкільного віку відчують труднощі у побудові комунікації з оточуючим світом. Специфіка формування комунікативних навичок полягає у налагодженні комунікації у різних видах діяльності та застосуванні методів альтернативної комунікації.

Список літератури

1. Базима Н. В. Формування мовленнєвої активності у дітей з аутистичними порушеннями старшого дошкільного віку : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : 13.00.03. Київ, 2014. 22 с.

2. Голос безмовленнєвої дитини : посібник щодо формування мовленнєвої компетентності у дітей з особливими освітніми потребами засобами альтернативної комунікації / Творча група педагогів КУ Сумського НВК №34 СМР: Шрамко Л. М., Куриленко І. М., Ковальчук І. П., Краузе В. В., Павленко М.С. Суми 2018. 44 с.

3. Кононова М. М., Єланська Д.В. Особливості формування комунікативних навичок у старших дошкільників з розладами аутистичного спектра: навчально-методичний посібник. Полтава: ПНПУ імені В. Г. Короленка. 2020. 75 с

4. Куценко Т. О. Розвиток комунікації у дітей з аутизмом : методичні рекомендації. Київ, 2012 р. 28 с.

5. Шульженко Д. І. Основи психологічної корекції аутистичних порушень у дітей: Монографія. Київ : Д. М. Кейдун, 2009. 385 с.

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ УЧНІВ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ «ТЕХНОЛОГІЇ»

Семененко Тетяна Володимирівна

вчитель трудового навчання,
спеціаліст вищої категорії, старший вчитель,
КЗ «Запорізька спеціальна загальноосвітня
школа-інтернат «Оберіг»
Запорізької обласної ради, Україна

Розлади аутистичного спектру суттєво впливають на процес соціалізації учнів. Однак, завдяки сучасним підходам та інклюзивній освіті, багато дітей з РАС успішно інтегруються в суспільство.

Поняття «соціалізація» тлумачать як «формування основних параметрів особистості (соціальні потреби, соціальні настанови, мотиви волі тощо) під впливом соціальних вартостей відповідних соціальних інститутів суспільства в економіко-трудова, громадсько-політична, культурно – аматорська, освітянсько-виховна, сімейно – шлюбна і релігійних сферах життєдіяльності» [2; 137].

Соціалізація для дітей з РАС – це комплексний процес, який передбачає: навчання соціальним навичкам (спілкування, співпраця, емпатія, розуміння невербальних сигналів); адаптацію до соціального середовища: школи, громади, різноманітних соціальних ситуацій (розвиток самостійності: набуття навичок самообслуговування, прийняття рішень) тощо.

Процес соціалізації це багатогранний, багатоаспектний процес, що відбувається в декілька етапів і має глибокий зміст та різноманітні форми й напрямки реалізації, які залежать від складності, рухливості і відкритості суспільства [1, 56].

Діти з РАС, які досягли середнього шкільного віку, зазвичай вже мають певний досвід навчання та соціальної взаємодії. Однак, характерні для розладами аутистичного спектру труднощі з комунікацією, соціальною взаємодією та гнучкістю мислення продовжують впливати на їхнє життя в цей період. У середній школі соціальні взаємодії стають більш складними та вимагають більшої гнучкості, що може бути особливо складним для дітей з РАС. Незважаючи на інтелект, діти з розладами аутистичного спектру можуть стикатися з труднощами в навчанні через сенсорну перевантаженість, труднощі з концентрацією або нестандартний підхід до завдань. Через труднощі в соціальній взаємодії, діти з РАС можуть відчувати себе самотніми та ізольованими від однолітків.

Особливостями соціалізації учнів з розладами аутистичного спектру є використання діяльнісного підходу у процесі викладання технологій та трудового виховання. Це ґрунтується на таких принципах, як:

PEDAGOGY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

- індивідуалізація навчання (кожен учень з РАС має унікальні потреби та особливості, тому навчання має бути адаптовано до його індивідуальних можливостей та темпу);
- структурованість освітнього середовища (чіткий розклад, візуальні підказки, послідовність дій допомагають учням з РАС орієнтуватися в навчальному процесі та зменшують рівень тривожності);
- сенсорна інтеграція (залучення різних сенсорних каналів (зорового, слухового, тактильного), що сприяє кращому засвоєнню матеріалу та розвитку когнітивних функцій);
- використання візуальних засобів (картинки, схеми, відео допомагають учням з РАС краще зрозуміти завдання та послідовність дій);
- міждисциплінарний підхід (залучення фахівців різних профілів (логопедів, психологів, дефектологів) для комплексного розвитку учня);
- тісна співпраця з батьками, що дає змогу створити єдиний підхід до навчання та виховання дитини з РАС;
- позитивне підкріплення (заохочення та похвала за досягнуті результати, навіть найменші, підвищують мотивацію учнів та формують позитивну самооцінку);
- рольові ігри (моделювання реальних життєвих ситуацій для відпрацювання соціальних навичок);
- соціальні історії, що використовуються для пояснення соціальних ситуацій та правил поведінки.

Реалізація діяльнісного підходу до соціалізації учнів з розладами аутистичного спектру у процесі викладання технологій та трудового виховання передбачає поетапну роботу, яка враховує індивідуальні особливості кожного учня та вимагає системного підходу.

Діяльнісні вправи на уроках технологій мають дуже високий потенціал, реалізація їх безпосередньо впливає на формування технологічної компетентності учнів з розладами аутистичного спектру. Однією з основних методичних інновацій є діяльнісні впливи, засновані на діалогічному мовленні, в процесі якого здійснюється взаємодія вчителя та здобувача, при цьому вони є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання і не відчувається домінування одного учасника освітнього процесу над іншим, однієї думки – над іншою. В таких умовах вони швидше привчаються бути демократичними, сміливо спілкуватися з іншими людьми, критично мислити, приймати обґрунтовані самостійні рішення.

Активна взаємодія здобувачів освіти з засобами ІКТ – теж приклад діяльнісного підходу в соціалізації учнів з РАС, оскільки це розвиває навички навчально-дослідницької діяльності та дозволяє досягти кращих результатів у реалізації проєктів. На уроках технологічної освітньої галузі інтерактивне навчання дозволяє вирішувати одночасно кілька завдань: воно розвиває комунікативні уміння та навички, допомагає встановленню емоційних контактів між учасниками навчального процесу, забезпечує виховне завдання, оскільки привчає працювати в команді, прислухатися до думки своїх друзів.

У сучасних умовах воєнного стану набуло актуальності змішане навчання для учнів з РАС на платформі «Нові знання», що має свої переваги, зокрема: використання інтерактивних завдань, тестів та ігор, що робить навчання цікавішим та ефективнішою структуровану подачу матеріалу (матеріал на платформі зазвичай структурований логічно, що допомагає учням з РАС краще орієнтуватися в навчальному процесі); індивідуальний темп навчання (учні можуть повторювати матеріал стільки разів, скільки необхідно, і рухатися вперед у своєму власному темпі); візуальну підтримку учнів (багато матеріалу на платформі подається у візуальній формі (відео, зображення), що полегшує сприйняття інформації для учнів з РАС); можливість повторного перегляду (учні можуть повернутися до пройденого матеріалу в будь-який момент, що допомагає закріпити знання).

Така форма навчання дає змогу зменшувати соціальну тривожність учнів з РАС, адже частина навчального матеріалу може бути освоєна самостійно вдома, що зменшує соціальну тривожність, яка часто супроводжує дітей з розладами аутистичного спектру.

Важливими аспектами при організації змішаного навчання учнів з розладами аутистичного спектру з використання онлайн-платформи «Нові знання» є: поступове введення нових елементів платформи вводяться поступово, щоб не перевантажувати учня; гнучкість у можливості змінювати навчальний план в залежно від потреб школярів, готовність педагога до корекції навчального процесу з урахуванням індивідуальних особливостей учнів з РАС; співпраця вчителя, учня та батьків для досягнення максимальних результатів та за потреби коригування освітнього процесу; тісна взаємодія з іншими фахівцями (психологом, дефектологом); створення позитивної атмосфери, комфортного, спокійного середовища, де учень відчувається в безпеці.

Застосування діяльнісного підходу дає змогу учням з РАС не лише розвивати практичні навички, а й відчувати себе успішними, підвищувати самооцінку та впевненість у своїх силах. Такий підхід до навчання учнів з розладами аутистичного спектру на уроках технологій є ефективним способом їхньої соціалізації.

Змішане навчання на платформі «Нові знання» відкриває нові можливості для навчання учнів з РАС, роблячи його більш індивідуальним, цікавим та ефективним.

Ефективними освітніми технологіями в роботі з учнями в процесі викладання освітньої галузі «Технології» є використання програми для створення анімації, яка демонструє послідовність дій при виконанні завдання; створення інтерактивної презентації з покроковими інструкціями для виконання завдання; впровадження ігрових технологій в освітній процес учнів з РАС як однієї з унікальних форм діяльнісного підходу до навчання, що дає змогу зробити його цікавим.

Так, у процесі ділової гри постійно створюються ситуації, що вимагають негайного вирішення, що веде до формування уміння робити вибір і нести за нього відповідальність. А це вимагає самостійного рішення, діяльнісної

ініціативи, розвиненого мислення. Крім того, привабливість ділової гри, полягає в тому, що учні з розладами аутистичного спектру після нього добровільно прагнуть до самостійного розширення отриманих знань.

Наприклад, у 5–6 класах доцільно впроваджувати такі форми навчання, як: моделювання з пластиліну простих фігур за зразком або власною уявою; конструювання та моделювання (збирання моделей за інструкцією, використання простих схем та інструкцій для збирання моделей з конструктора LEGO, дерев'яних брусків тощо); створення об'ємних фігур з паперу, вирізання та склеювання фігур за шаблоном тощо.

Цікавою для учнів і корисною для їхньої соціалізації є робота з тканиною (шиття простих виробів, використання великих голок і тканини з яскравими візерунками для шиття простих виробів (наприклад, прихватки, мішечки), вишивання, виконання простих вишивальних швів за схемою, а також не байдужі учні до в'язання (освоєння основних прийомів в'язання на спицях або гачком);

Соціалізує й робота з деревом: складання простих конструкцій, використання готових деталей для складання невеликих конструкцій (наприклад, будиночки, машинки); розпилювання та шліфування (під наглядом вчителя виконання простих операцій з деревом за допомогою безпечних інструментів); прикрашання дерев'яних виробів (розфарбовування, декорування дерев'яних виробів).

Групова робота з: кулінарії (приготування простих страв: змішування інгредієнтів, оформлення страв тощо); випікання печива за простими рецептами; нарізання овочів та фруктів під наглядом вчителя – також відіграє важливу роль в соціалізації учнів з РАС.

Таким чином, Соціалізація дітей з розладами аутистичного спектру – це тривалий і комплексний процес, який вимагає спільних зусиль педагогів, психологів, батьків та самої дитини. Завдяки сучасним підходам та інклюзивній освіті, багато дітей з РАС досягають значних успіхів у соціальній адаптації.

Список літератури

1. Лавриченко Н. М., Циба В. Т. Педагогіка соціалізації європейські абрисы. Київ : ВІРА УНСАЙТ, 2000. 444 с.
2. Москаленко В. В. Культурно–діяльнісна концепція соціалізації особистості. *Педагогіка і психологія*. 1995. № 3. С. 136–142.

МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Сидоренко Наталія Іванівна,
кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри
методики дошкільної та початкової освіти
Херсонський державний університет

Мякишева Світлана Іванівна,
магістрантка,
Херсонський державний університет

Розвиток зв'язного мовлення в дошкільному віці є логічним продовженням мовленнєвого розвитку дитини та створює міцний фундамент для подальшого оволодіння мовою в умовах шкільного навчання. Зв'язне мовлення є одним з найважливіших показників готовності дитини до шкільного навчання, оскільки воно безпосередньо впливає на успішність оволодіння навчальним матеріалом, тому вихователям слід звернути увагу, під час проведення занять на методи та прийоми розвитку зв'язного мовлення[1].

Сучасний педагог дошкільного навчального закладу має в своєму розпорядженні широкий спектр методів та прийомів, спрямованих на розвиток зв'язного мовлення дітей старшого дошкільного віку. Усі ці методи можна умовно поділити на дві великі групи: традиційні та інноваційні.

Традиційні методи розвитку зв'язного мовлення, що протягом багатьох років довели свою ефективність, включають:

Бесіди педагога з дітьми: систематичні розмови на різноманітні теми сприяють розширенню словникового запасу, формуванню граматично правильного мовлення та розвитку вміння висловлювати свої думки.

Словесні доручення: чітко сформульовані завдання, які дитина повинна виконати, стимулюють її до використання мови для планування та опису своїх дій.

Спільна діяльність: спільні ігри, творчі проекти, експерименти створюють ситуації, що вимагають від дітей обміну інформацією, висловлення своїх думок та аргументації своєї позиції.

Бесіди-обговорення ігрових ситуацій: аналіз ігрових подій допомагає дітям осмислити свої дії, висловити емоції та розвинути вміння будувати логічні висловлювання.

Бесіди за змістом художніх творів: читання та обговорення літературних творів сприяє розвитку уяви, образного мислення та вміння висловлювати свої враження.

Ігри-драматизації: втілення ролей персонажів літературних творів або власних вигаданих історій розвиває мовленнєву активність, виразність мови та вміння передавати різні емоції.

Дидактичні ігри: спеціально підібрані ігри спрямовані на закріплення лексичних і граматичних знань, розвиток фонематичного слуху та формування мовленнєвих умінь[2].

Сучасні методи розвитку зв'язного мовлення, які активно впроваджуються в практику роботи дошкільних закладів, включають:

Мнемотехніка: використання мнемотаблиць, схем, опорних малюнків допомагає дітям запам'ятовувати інформацію, структурувати свої думки та складати зв'язні висловлювання.

Синквейн: це поетична форма, яка розвиває вміння лаконічно і точно висловлювати свої думки, виділяти головне та будувати логічні ланцюжки.

Ігрові технології: використання елементів гри в навчальний процес робить його більш цікавим та ефективним, сприяє активізації пізнавальної діяльності дітей[2].

Використання ІКТ: комп'ютерні програми, презентації, відеоматеріали дозволяють зробити навчання більш динамічним та різноманітним, а також розширити можливості для індивідуальної роботи з дітьми.

Найефективнішим способом розвитку діалогічного мовлення в повсякденному спілкуванні є непередбачені бесіди педагога з дитиною. Такий індивідуальний підхід дозволяє враховувати особливості кожного дошкільника, його інтереси та рівень мовного розвитку. Спонтанне спілкування в невимушеній обстановці сприяє формуванню навичок діалогу, виправленню мовленнєвих помилок та розширенню словникового запасу. Завдяки регулярним бесідам педагог має можливість комплексно оцінювати мовленнєвий розвиток дитини та визначати індивідуальні завдання для подальшої роботи[3].

В старшій групі дошкільного закладу переважають колективні форми спілкування. Діти цього віку вже здатні підтримувати тривалі діалоги, уважно слухати однолітків та педагога, не перебиваючи, та висловлювати свої думки в логічній послідовності. Розширення кругозору та збільшення словникового запасу дозволяють дошкільнятам брати активну участь у обговореннях різних тем.

Одним з ефективних методів розвитку зв'язного діалогічного мовлення у дітей старшого дошкільного віку є організація спільної діяльності. В процесі спільних дій, які передбачають інструктаж, обговорення, узгодження та оцінку, діти активно взаємодіють, обмінюючись думками та ідеями. Саме в таких умовах усвідомлюється необхідність володіння діалогічними навичками, що є важливим чинником для подальшого мовленнєвого розвитку.

Особливе місце у розвитку діалогічного мовлення займає гра. За словами А. Богуш в грі розвиваються два типи відносин: реальні дитячі взаємини та ігрові відносини. Обидва типи відносин включають діалогічне спілкування, причому вже в середній групі в іграх спостерігаються діалоги з монологічними вставками [1].

Доречно зазначити, що особливим прийомом розвитку зв'язного мовлення дошкільнят також є створення спеціальних мовленнєвих ситуацій, які стимулюють їх до активного використання мови. Діти вчаться встановлювати комунікативні контакти, вести діалог, дотримуватися норм мовного етикету та висловлювати свої думки аргументовано.

Мнемотехніка - це сучасний метод, який використовує візуалізацію для покращення запам'ятовування інформації та розвитку зв'язного мовлення[3]. Складна для запам'ятовування інформація перетворюється на яскраві образи, які легко асоціюються між собою. Завдяки цьому, інформація запам'ятовується надовго. У якості дидактичного матеріалу використовуються, мнемоквадрати, мнемодоріжки, мнемотаблиці.

Використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) значно підвищує мотивацію старших дошкільнят до розвитку зв'язного мовлення. Інтерактивні елементи та мультимедійний контент роблять навчальний процес цікавим та захопливим, сприяючи активному засвоєнню мовленнєвих навичок. Завдяки цьому, діти можуть навчатися в своєму власному темпі та за індивідуальними програмами, що підвищує ефективність навчання[3].

Таким чином, сучасний педагог має у своєму розпорядженні широкий спектр методів та прийомів для розвитку зв'язного мовлення у старших дошкільнят. Серед них можна виділити як традиційні підходи, що базуються на вербальному спілкуванні та взаємодії (розмови, бесіди, спільна діяльність), так і сучасні інноваційні методи, які використовують нові технології та прийоми (мнемотехніка, синквейни, ІКТ).

Список літератури:

1. Методика розвитку мовлення і навчання рідної мови дітей раннього віку. Навчально-методичний посібник / А. Богуш, Н. Маліновська. Київ : Слово, 2016. 392 с.
2. Луцан Н. І. Розвиток мовлення дітей в ігровій діяльності. Навчальний посібник. Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ, 2008. 168 с.
3. Полянська Т. Б. Використання методу мнемотехніки в навчанні розповіданню дітей дошкільного віку: Навчально-методичний посібник. СПБ.: Тов. «Видавництво «Дитинство-прес», 2010. 64 с.

МЕДІАПЕДАГОГІКА У ФІЛОСОФСЬКОМУ ДИСКУРСІ

Твердохліб Ганна

канд. пед. наук, докторантка кафедри освітології та інноваційної педагогіки
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди

В епоху технологічної революції актуальною стає проблема дослідження філософських засад медіапедагогіки а саме: використанням медіатехнологій в освіті, розробка методологічної основи для формування медіакомпетентностей, вивчення впливу медіа на когнітивні процеси та світогляд особистості, аналіз трансформації освітнього простору в умовах цифровізації тощо.

Філософія медіапедагогіки – це міждисциплінарна галузь, яка досліджує фундаментальні питання взаємодії медіа, освіти та суспільства. Засліговує на увагу дослідження канадського філософа та теоретика Маршалла Маклуена (Marshall McLuhan), який відомий своїми поглядами щодо впливу медіа на суспільство. Його концепція “медіа є повідомленням” стала основою для багатьох досліджень у сфері медіаосвіти.

Філософсько-історичний аналіз досліджень дозволив визначити основні етапи розвитку медіапедагогіки:

- I етап – зародження медіаосвіти (поч. XX ст.). Цей період пов’язаний із розвитком друкованих видань. Перші спроби інтеграції медіа в освітній процес були спрямовані на використання газет та журналів для навчання;
- II етап – поява радіо та телебачення (серед. XX ст.). Із появою радіо та телебачення медіапедагогіка отримала нові можливості та методи навчання. У цей час активно розвивалися наочні методи навчання (аудіо, відео та графіка);
- III етап – розвиток комп’ютерних технологій та Інтернету (кін. XX ст.). Ці інновації мали великий вплив на розвиток медіапедагогіки, від чого вона зазнала певних змін, а саме з’явилися нові форми навчання, такі як дистанційне та змішане навчання, нові засоби навчання – цифрові інструменти, соціальні мережі та мобільні додатки;
- IV етап – цифрова трансформація, впровадження штучного інтелекту (тепер. час). Нейронні мережі, комп’ютерний зір, машинне навчання, адаптивні системи навчання вплинули на зміст медіапедагогіки. На перший план вийшло інтерактивність, креативність та критичне та аналітичне мислення.

На сучасному етапі використовують шість складників медіапедагогіки за Е. Хартом (А. Hart) [5]:

- 1) «медіа-агенства», що передбачає аналіз систем, цілей та джерел інформації, які створюють та поширюють медіатексти. Здійснюється аналіз медіаконтенту відповідно цілям та вмісту;
- 2) «категорії медіа», яка фокусується на різних типах та жанрах медіатекстів та передбачає класифікацію медіа на основі їхньої форми та змісту;
- 3) «технології медіа», що базується на технологічних процесах, на основі яких створюються медіаконтент;

4) «мова медіа», яка спрямована на засоби аудіовізуалізації, які містять коди, символи та стилі, які використовуються в медіапродуктах.

5) «аудиторія медіа», яка аналізує аудиторію та оцінює рівень сприйняття медіапродуктів;

6) «репрезентація медіа», яка розробляє ефективний механізм представлення інформації у медійному просторі.

Ці складники медіапедагогіки забезпечують комплексну основу для критичної взаємодії з медіа та розуміння її впливу на суспільство.

Для ефективного розвитку медіапедагогіки, враховуючи філософські аспекти цієї проблеми, необхідним є розвиток певних навичок та здібностей, а саме:

- вміння орієнтуватися у сучасному медіапросторі, розуміти основні принципи функціонування різних видів засобів масової інформації;
- здатність аналізувати й критично оцінювати медіаповідомлення;
- вміння розшифровувати та використовувати закодовану інформацію в медіаповідомленнях;
- знання норм культури спілкування в медіапросторі та методів захисту від можливих негативних впливів у процесі масової комунікації;
- здатність розрізнити та застосовувати методи організації професійної діяльності з використанням технології мультимедіа; збирати, обробляти, зберігати та передавати інформацію з урахуванням пріоритетів професійної діяльності;
- вміння самостійно створювати медіапродукти в галузі професійної діяльності тощо.

Таким чином, медіапедагогіка є міждисциплінарною галузю, що об'єднує технології, етику та освіту для створення ефективного освітнього середовища.

Список літератури:

1. Концепція впровадження медіаосвіти в Україні (нова редакція) / за ред. Л. А. Найдьонової, М. М. Слюсаревського. Київ, 2016. 16 с.
2. Про медіа : Закон України від 01.01.2024 № 2849-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text> (дата звернення 15.06.2024).
3. Твердохліб Г. Формування медіаграмотності учнів 5-9 класів на уроках англійської мови. Новий колегіум. Вип. 2 (114). 2024. С.83-88.
4. Hart A. Understanding the Media. London: Routledge, 1991.

ФОРМУВАННЯ SOFT SKILLS СУЧАСНОГО ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНОГО ФАХІВЦЯ: ВИКЛИКИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Пономаренко Тетяна Олександрівна,
кандидат філософських наук,
доцент кафедри гуманітарних дисциплін, Сумська філія
Харківського національного університету внутрішніх справ

Шовкун Олександр Андрійович,
здобувач вищої освіти спеціальності
262 Правоохоронна діяльність (поліцейські), Сумська філія
Харківського національного університету внутрішніх справ

Сучасність характеризується швидкоплинністю соціального часу, прискоренням суспільних процесів, діджиталізацією, технологізацією, модернізацією та трансформацією багатьох сфер суспільного життя, що ставить перед фахівцями різних галузей найрізноманітніші завдання й виклики. Знання та інформація стають ключовими джерелами продуктивності і конкурентоспроможності цих двох вирішальних чинників економіки. Генерування знання та інформаційні технології залежать від доступу до відповідної технологічної інфраструктури, а також від якості людських ресурсів, від їх здатності керувати новітніми інформаційними системами. Мова йде про компетентності, якими повинен володіти фахівець, щоб відповідати запитам суспільства та вимогам професії й роботодавця. Такими компетентностями є soft skills і hard skills.

Якщо ми говоримо про hard skills, то розуміємо саме професійні навички, без яких виконання професійних завдань є неможливим. Вони стосуються кожної конкретної професії та фаху. Однак, наша наукова розвідка присвячена питанням формування і розвитку саме soft skills, адже ці навички є надзвичайно важливими не тільки під час вирішення професійних завдань, але й є незамінними у повсякденному житті, як-от комунікації, налагодженні співпраці, взаємодії тощо. Питанням розвитку даних компетентностей присвячені низка вебінарів, семінарів, конференцій, тренінгів. Але чи так просто їх сформувати? Які саме навички є soft skills? Розглянемо більш детально.

Виходячи з того, що компетенція – це базова якість особистості, що визначає рівень її готовності та можливості виконувати певні покладені на неї функції, зокрема які стосуються фахової діяльності. В науковому дискурсі розрізняють soft skills і hard skills. Hard skills – це так звані «тверді», базові навички, що необхідні будь-якому фахівцю для якісного виконання роботи. Іншими словами, це конкретно фахові компетентності. В кожній галузі hard skills різняться між

собою. А от soft skills – це так звані «м'які» навички, навички комунікації, взаємодії та співпраці.

Дослідниці Мозгова Г. В., Мозгова А. Д., Євтушенко В. А. визначають основні ознаки soft skills, серед яких «нетехнічні компетенції; відносяться до сукупності рис особистості; складно виміряти, оцінка найчастіше є суб'єктивною; дозволяють досягти успіху на своєму робочому місці; не є обов'язковими, але визначають у поєднанні зі спеціальними навичками професіоналізм робітника; підвищують ефективність роботи; є цінними на будь-якому місці роботи; корисні не тільки для роботи, а й для повсякденного життя також» [2]. Інші дослідники виділяють наступні сутнісні ознаки soft skills: «охоплює компетентності, що сприяють самореалізації майбутніх фахівців та є індивідуалізованими за змістовим, цільовим, часовим та особистісним виміром; складновимірюваний соціокультурний та педагогічний феномен, який формується та забезпечується цілісністю і єдністю освіти та власного досвіду особистості; є сукупністю компетентностей, якостей, умінь, здібностей, процесів, що уможливають успішну професійну діяльність у швидкозмінюваних та/або невизначених умовах; сприяють та підвищують здатність здобувачів вищої освіти адаптуватися до змін у професійній діяльності та житті» [1, с. 154].

Сучасність вимагає від людей відповідати запитам суспільства, яке переходить на вищий щабель свого розвитку, тому постає питання про започаткування освіти нового типу з інноваційним спрямуванням, основними завданнями якої мають бути наступні: «формування навичок науково-дослідницької, пошукової діяльності; активізація творчого мислення, потреби у постійній самореалізації та самовдосконаленні особистості; розвиток інформаційно-комунікативної культури особистості шляхом поєднання навичок роботи з комп'ютером, здійснення ефективної Інтернет-комунікації та медіа-грамотності, формування критичного мислення стосовно засобів комунікації» [3, с. 29] тощо. Виходячи з вище сказаного, можна констатувати, що сучасність вимагає розвитку навичок soft skills.

На думку дослідників, «особливої ваги в особистісному розвитку та професійній діяльності випускників ЗВО (особливо спеціальностей сфери «людина-людина», серед яких професії психолога, журналіста, правоохоронця, науково-педагогічного й педагогічного працівника тощо) набувають soft skills, а саме: комунікабельність/навички комунікації, когнітивна гнучкість/адаптивність, уміння працювати в команді, лідерство, уміння вирішувати конфлікти, креативність, критичне мислення, загальна грамотність, організованість, ініціативність, відповідальність, наполегливість, здатність брати на себе відповідальність/уміння ухвалювати рішення, уміння працювати в критичних умовах/стресостійкість, самонавчання та саморозвиток, самоменеджмент, емоційний інтелект та управління емоціями тощо» [1, с. 154]. І чим вища посада, тим наявність таких навичок є важливішою.

Резюмуючи варто зазначити, що розвиток навичок soft skills є важливим для сучасних фахівців, адже швидкоплинність часу і швидкозмінюваність світу

вимагають адаптивності й гнучкості, дивергентності, критичності й ініціативності. На нашу думку, надзвичайно важливим умінням є критичне мислення. Це можна пояснити тим, що сучасний світ сповнений маніпулюванням індивідуальною та масовою свідомістю, феноменами постправди та ІІСО, які треба критично осмислювати та застосовувати методи фактчекінгу.

Список літератури:

1. Кірдан О., Кірдан О. Формування soft skills здобувачів вищої освіти в освітньому процесі закладу вищої освіти. *Психолого-педагогічні проблеми сучасної школи*. 2022. № 2(6). С. 152–160. URL: <http://ppsh.udpu.edu.ua/article/view/248144>
2. Мозгова Г. В., Євтушенко В. А., Мозгова А. Д. Формування soft skills фахівця в галузі маркетингу на основі компетентнісного підходу. *Економіка і суспільство*. 2020. № 22. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/98/93>
3. Носенко Ю. Хмарні технології у просторі відкритої освіти. *Моделювання й інтеграція сервісів хмаро орієнтованого навчального середовища* : монографія / за заг. ред. С. Г. Литвинової. К. : ЦП «Компринт», 2015. С. 24–34.

ВПЛИВ НА ПОБУДОВУ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Кипич Інга Валеріївна

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри приватного та публічного права
Київського національного університету технологій та дизайну
м. Київ, Україна

Коваль Ольга Миколаївна

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри приватного та публічного права
Київського національного університету технологій та дизайну
м. Київ, Україна

Українське суспільство, як і будь-яка інша країна, стикається з багатьма складними проблемами як матеріального, так і психологічного характеру, які можуть стати серйозною перешкодою на шляху становлення України як цілісної, незалежної та патріотичної держави, побудованої на засадах поміркованого громадянського націоналізму. У воєнний час кризові аспекти суспільного устрою можуть посилюватися складними економічними та соціальними умовами, значними обмеженнями певних громадянських прав та травматичними подіями в житті людей. Однією з ключових проблем українського суспільства у передвоєнний період була проблема формування молодих громадян з національною свідомістю: до ескалації військових дій 24 лютого 2022 року значна частина українського суспільства ставилася до явища патріотизму як до формального та застарілого, а багато людей ставила під сумнів виховання патріотизму серед молоді. Потреба у перегляді концепцій національної та правової свідомості існує в Україні з моменту проголошення незалежності. За радянських часів прояви національної самоідентифікації жорстоко придушувалися, оскільки вони свідомо замовчувалися російськими пропагандистськими наративами, спрямованими на формування в українців почуття меншовартості та культурної неповноцінності.

Позитивне сприйняття верховенства права є передумовою формування поваги до суспільних інтересів, інтересів держави, прав і свобод людини і громадянина. Це сприяє виконанню позитивних і відданих правових обов'язків щодо сприяння правомірній поведінці, дотриманню заборон, виконанню зобов'язань та отриманню дозволів.

Необхідний поетапний і комплексний підхід до підвищення правової свідомості молоді, яка є найважливішим інтелектуальним, культурним і професійним резервом українського суспільства:

1) підвищити політичний, соціальний, економічний та культурний рівень життя в українському суспільстві та сприяти підвищенню правової свідомості

молоді, тобто дати їй можливість усвідомити різницю між тим, щоб бути жертвою чи злочинцем, або бути доброю та порядною людиною і вести законослухняний спосіб життя. Однак, на жаль, за результатами соціальних опитувань, кожен 20-й студент допускає можливість порушення закону. Кожен другий студент також потенційно може вчинити злочин, якщо кодекс поведінки, закріплений у тій чи іншій правовій нормі, суперечитиме його інтересам;

2) підвищення матеріального добробуту, забезпечення молоді робочими місцями та подолання проблем з фінансовою грамотністю. Молодь мріє про "легкі гроші" та "солодке життя". Вони хочуть заробити великі суми грошей раз і назавжди, навіть незаконним шляхом, і не бажають працювати все життя, що призводить до зростання злочинності;

3) проводити відповідну інформаційну політику, поширювати правові знання та навички в суспільстві, вчити людей виконувати свої обов'язки. Дисбаланс між правами та обов'язками в сучасному світі (більше прав і менше або взагалі відсутність обов'язків) призводить до безвідповідальності за свою поведінку в майбутньому;

4) розвивати ідеали духовно-морального збагачення та відроджувати бережливе ставлення до національних цінностей, сім'ї та батьків. Виховувати справжній патріотизм і героїзм, гордість за "всю Україну", любов до мови, культури, історії, звичаїв і традицій.

5) розвивати інтелект, вчити аналізувати, збільшувати словниковий запас шляхом читання літератури та долати мовну безграмотність, яка згубно впливає на розвиток цивілізації. Важливо розуміти, що освіта - це "інвестиція в себе" і єдиний спосіб подолати бідність. [3]

В Україні закладено правові основи формування та функціонування правової держави, законодавчо закріплено загальні (соціально-економічні та політичні) та юридичні гарантії законності. Однак справжнім показником того, чи функціонує правова держава, є те, наскільки права і свободи громадян реалізуються на практиці. На жаль, в нашій країні наразі спостерігаються порушення у сфері так званих позитивних прав, закріплених у Конституції України. Зокрема, право на свободу думки і слова, право на вільне вираження своїх поглядів і переконань (стаття 34), право на працю (стаття 43), право на житло (стаття 47), право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї (стаття 48), право на безоплатну освіту (стаття 53), право на медичну допомогу (стаття 49), право на свободу та особисту недоторканність (стаття 50), право на свободу та особисте порушуються права на свободу та особисту недоторканність (стаття 29) [1]. Це пов'язано з високим рівнем правового нігілізму серед громадян, відсутністю громадянського суспільства та неефективністю його інститутів, відсутністю механізмів зворотного зв'язку між виборцями та парламентарями, які, до речі, успішно використовуються в інших країнах Європейського Союзу.

Слід підкреслити, що формування правової держави є складним і тривалим процесом. Проголосивши Україну соціальною, правовою державою, Конституція, як зазначено в її преамбулі, закріпила бажаний, а не реальний стан. Для того, щоб побудувати в Україні правову державу, необхідно, перш за все,

забезпечити реалізацію на практиці вимог, які становлять її зміст - насамперед, верховенства права, захисту та гарантування основних прав і свобод людини і громадянина, поділу влади. В Україні створено цілу державну і суспільну структуру, покликану здійснювати і захищати права і свободи людини, забезпечувати незалежність і неупередженість суддів, налагоджувати безперервну та ефективну діяльність законодавчих органів, реалізовувати принцип стримувань і противаг у системі державних інститутів та здійснювати громадський контроль за діяльністю органів державної влади. Така правова організаційна модель життя людини і суспільства має бути закріплена на конституційному рівні. Правова освіта є базовим фундаментом нового українського суспільства, яке будується в післявоєнний період. Громадяни, особливо молодь, є єдиним чинником, здатним формувати державу та верховенство права, забезпечувати дотримання Конституції та законів України.

Правова освіта не обмежується формальними юридичними знаннями чи вмінням оперувати правовою інформацією. Сучасна правова освіта орієнтована на формування гуманітарного світогляду і сприяє розвитку гуманно орієнтованої особистості, яка займає активну громадянську позицію, є законотворчою, поважає права і свободи інших людей та вміє їх захищати, володіє правовими знаннями, які може ефективно використовувати в повсякденному житті. Правова освіта також сприяє формуванню переконань у важливості особистих обов'язків, індивідуальної відповідальності за рішення та вчинки, виробленню стереотипів правомірної поведінки та засвоєнню принципів і особливостей правових відносин у суспільстві. Таким чином, правові знання та практичні навички є взаємопов'язаними аспектами одного процесу, що сприяють формуванню правової та громадянської позиції майбутніх юристів.

Для формування правової держави в Україні важливим є вжиття заходів щодо сприяння правовій освіті громадян, озброєння їх знаннями про права, свободи і юридичні обов'язки та вміннями правильно їх реалізовувати. Проблема, яку необхідно вирішити, полягає в тому, що зміст і якість юридичної освіти та підготовки у правничих школах перебувають у протиріччі з актуальними вимогами ринку праці, викликами, що стоять перед сучасними демократичними суспільствами, світовими тенденціями та завданнями професійної діяльності правників у різних сферах діяльності. Дискусія щодо реформування системи юридичної освіти в Україні знайшла своє втілення у проєкті Концепції реформування юридичної освіти в Україні [2], запропонованому Міністерством освіти і науки та обговореному на засіданні профільного Комітету з питань освіти, науки та інновацій Верховної Ради України (ВРУ) 21 січня 2021 року.[4]

Метою концепції є створення умов для модернізації змісту юридичної освіти, зосередившись на таких ключових аспектах: встановлення стандартів вищої юридичної освіти для досягнення стратегічних пріоритетів судової реформи в Україні; адаптація освіти до очікувань та викликів сучасного суспільства, включаючи карантин 2019 року під час пандемії коронавірусу та 2022 рік повномасштабна війна; підвищення конкурентоспроможності випускників правничих шкіл на ринку праці; формування ґрунтовних теоретичних знань та

практичних навичок юристів; підвищення обізнаності з питань професійної етики та прав людини; усвідомлення фундаментальної ролі правників в утвердженні верховенства права через захист прав і свобод людини. Період реалізації цієї концепції - п'ять років. [2, с. 3.]

Правова освіта набуває особливого значення в контексті розбудови України як демократичної та правової держави. Це пов'язано з тим, що правова освіта передбачає систему освітніх та виховних заходів, спрямованих на формування у фахівців поваги до права, сучасних правових цінностей та правової культури, що, в свою чергу, сприяє розвитку правоздатності особистості. Правова освіта має ґрунтуватися на таких підходах: особистісно-орієнтованому, спрямованому на те, щоб дати можливість людині забезпечити своє місце в суспільстві, знати і захищати свої права, свободи та законні інтереси; компетентнісний - спрямований на сумлінне та якісне виконання службових обов'язків; проактивна: спрямована на активну позицію громадянина в соціальному, правовому, економічному, культурному житті та в державі.

Побудова правової держави безпосередньо пов'язана з розвитком правосвідомості молодих громадян, високий рівень якої є ефективним засобом соціального гарантування верховенства права в суспільстві, регулювання суспільних відносин та побудови демократичної держави. Розбудова правової держави немислима без належного рівня правової культури громадян, трансформації правової системи, подолання правового нігілізму та правової безграмотності. Оскільки правові знання є основою, на якій формується правосвідомість, важливо, щоб молодь вивчала право, підвищувала свою правову обізнаність та отримувала систематичну інформацію з актуальних правових питань.

Список використаних джерел

1. Конституція України, прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Концепція розвитку юридичної освіти. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/visha-osvita/konceptiyavdoskonalennya-pravnichoyi-yuridichnoyi-osviti-dlya-fahovoyipidgotovki-pravnika>.
3. Про Національну програму правової освіти населення: Указ Президента України від 18.10.2001 № 992/2001. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/992/2001#Text>.
4. Інформація про засідання Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій 21 січня 2021 року. URL: http://k№.rada.gov.ua/news/main_news/75598.html.
5. Барабаш О. Правосвідомість та її вплив на поведінку людини. Вісник Національного університету «Львівська політехніка».Юридичні науки. 2017. № 861. С. 68–72.

POLITICS
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

6. Богів Я. Роль правосвідомості в процесі реалізації народного суверенітету. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Юридичні науки. 2017. № 861. С. 540–547.

VIRTUAL RESEARCH ENVIRONMENT AS A FACTOR IN THE PROFESSIONAL DEVELOPMENT OF A MODERN SCIENTIST IN THE CONTEXT OF ENVIRONMENTAL UNCERTAINTY

Vernik Oleksii

Candidate of Psychological Sciences,
Leading Researcher
G.S. Kostyuk Institute of Psychology of
the National Academy of Educational Sciences of Ukraine,
Kyiv, Ukraine

Vernik Yuliia

Researcher Fellow,
Department of Biobibliographic
Information Resources Formation,
Institute of Biographical Research,
Vernadsky National Library of Ukraine,
Kyiv, Ukraine

The concept of “virtual research environment” (VRE) entered the scientific and organizational lexicon at the beginning of the twenty-first century and means a system of automated workplaces for researchers. The idea of considering the set of professional workplaces of researchers as an integral system was innovative for at least two reasons.

First, it was perhaps the first time in the management and organization of scientific activities that attention was focused not on administrative or general issues of labor organization, but on the effectiveness of communication between researchers in the process of implementing research projects. This means, first of all, the development of platforms that will ensure the sustainability of research projects and facilitate the involvement of various specialists in them. This is not just another technological solution, but an effective tool for forming virtual scientific communities, often multidisciplinary, united around at least one scientific problem. Collaboration tools, specialized tools for data analysis, visualization, simulation management, document storage and exchange are becoming an essential component of such platforms. Between 2004 and 2011, JISC funded the creation of several such platforms under the Virtual Research Environment program and established the VRE knowledge base in 2011, which became a catalog of international projects and key research in this area [1].

Secondly, the researcher's “workplace” itself becomes a concept in which there is a rejection of traditional ideas about professional activity as a specific place associated primarily with physical territory, premises, furniture, devices, etc., that is, everything that in classical engineering psychology and ergonomics was considered as “PM” in

the system of functioning “operator - machine”. The workplace of a scientist becomes an integral element of the environment of his or her professional activity. Moreover, the environment is beginning to be understood in the context of environmentalism - as a basis that determines not only the current behavior of a person, but also his or her development and formation throughout life. Therefore, the environment approach provides for the possibility of technologizing the process of indirect management of personal development, including professional development.

The virtual research environment is characterized by [2]:

- accessibility to data, tools and resources;
- interaction and collaboration with other researchers;
- independence of such cooperation from institutional or geographical affiliation;
- access to Big Data, both input and results of individual studies.

The issue of the professional development of a national scientist is especially relevant in the context of prolonged uncertainty caused by social changes that have been taking place over the past 4 years not only in the world due to the pandemic and forced social isolation, but also, and above all, in Ukraine in the context of war. Current social and economic conditions are far from conducive to a positive solution to this problem. A modern graduate of a Ukrainian university, when choosing a further professional path, faces significant problems in the prospects for further scientific growth, including underfunding of domestic science, obsolete equipment in research institutes, extremely low wages, etc.

In such circumstances, virtual research environments are becoming almost the only factor in the further professional development of young researchers, as it is through VRE that the idea of building modern scientific communities is being affirmed. As part of this development, it is envisaged [1]:

- openness of research projects for the creation of international interdisciplinary communities;
- remote access to modern computing resources and research tools, including supercomputers and quantum computing;
- providing researchers with training opportunities to improve their professional competencies, including skills in working with new tools;
- involvement of researchers themselves in formulating requirements and evaluating implementation, which requires constant feedback and flexibility, etc.

List of references:

1. Carusi, Annamaria & Reimer, Torsten. (2010). Virtual Research Environment Collaborative Landscape Study. JISC Report.
2. Assante, M.; Candela, L.; Castelli, D.; Cirillo, R.; Coro, G.; Dell'Amico, A.; Frosini, L.; Lelii, L.; Mangiacrapa, F.; Pagano, P.; Panichi, G.; Piccioli, T.; Sinibaldi, F. (2022). Virtual research environments co-creation: The D4Science experience. *Concurrency Computat Pract Exper.* doi:10.1002/cpe.6925

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ВИВЧЕННЯ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО ЗРОСТАННЯ

Карпюк Юлія Ярославівна,

кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри загальної психології,
Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника,
факультет психології, кафедра загальної психології

Постановка проблеми. Ситуації, які доводиться переживати сучасній людині пов'язані зі значним стресовим навантаженням. Зокрема, кризові явища, втрата робочих місць, суспільні потрясіння, збройні конфлікти та проживання в країні на території якої протікають активні бойові дії підвищує ризик розвитку розладів до яких належить гострий стресовий і посттравматичний стресовий розлад. Також, підвищується ймовірність прояву віддалених наслідків переживання небезпечних для здоров'я і життя подій, до яких належать депресія, підвищена тривожність та психосоматичні порушення. У підсумку прогнозується значне зростання навантаження на заклади системи охорони здоров'я через збільшення кількості пацієнтів із соматичними скаргами психогенної природи й погіршення ситуації в економіці на фоні зниження й можливої втрати працездатності у зв'язку з порушеннями когнітивного функціонування породженими пережитим стресом. Водночас наявні свідчення про ймовірність позитивного впливу на особистість пережитого стресу, що в основному пояснюється зміною погляду на життя, духовним і особистісним зростанням. Відтак, актуальним являється вивчення феномену посттравматичного зростання та умов його проявів.

Мета статті – теоретичний аналіз підходів до вивчення феномену посттравматичного зростання.

Методи та матеріали. У процесі дослідження здійснювався аналіз публікацій присвячених обраній проблематиці. Отримані дані порівнювалися та узагальнювалися з метою представлення результатів теоретичного огляду праць з окресленого питання. Розглянуто основні моделі посттравматичного зростання й підходи до тлумачення сутності даного феномену. Представлено визначення концепції посттравматичного зростання. Розкрито вплив стосунків, ідентичності, когнітивних процесів і способів реагування на стрес у особистісному розвитку на фоні пережитого стресу. Окреслено напрями підтримки особистості, яка потрапила у важкі життєві обставини з метою сприяння її посттравматичному зростанню.

Результати та обговорення. Вплив психологічної травми на здоров'я і життя, як окремої людини, так і суспільства загалом важко переоцінити. Він являється серйозною проблемою та породжує цілий ряд труднощів, які актуалізують потребу в проведенні заходів фізичної й психосоціальної реабілітації. Однак, розуміння умов протікання посттравматичного зростання

дозволить мінімізувати негативний вплив пережитого та використати його з користю. Як наслідок можливе підвищення рівня особистісного добробуту та якості життя осіб, які пережили серйозні негаразди.

Під посттравматичним зростанням розуміють позитивні зміни в особистості людини після пережитого стресу значного рівня інтенсивності. Вперше вона представлена Тадеші й розглядається як позитивні психологічні зміни, які відбулися у підсумку боротьби з травматичними або складними обставинами [1; 2; 3]. Водночас дослідники наголошують на паралельності процесів, які пов'язані з процесами розвитку посттравматичного стресового розладу й посттравматичного зростання. До позитивних змін зараховують зміну сприйняття реальності та перегляд ставлення до неї, зміцнення й покращення стосунків з іншими людьми, духовне зростання, підвищення рівня самосвідомості, а також відкритості до змін [4-5]. Наголошується, що люди після пережитого стають більш щедрими, дружелюбними, щирими та готовими допомагати іншим у важких ситуаціях. Відбувається переоцінка пріоритетів та змінюється напрямок діяльності або принципи виконання поставлених завдань. Кожен день стає наповненим сенсом і життя характеризується вищим рівнем змістовності. Водночас відзначається підвищення рівня стійкості до стресу й впливу несприятливих життєвих обставин. Важливу роль в даному процесі відіграє усвідомленість та порівняння власного досвіду з досвідом інших людей у позитивному ключі, що передбачає спостереження за успішними моделями поведінки за схожих обставин.

Зокрема, через призму теорії посттравматичного зростання, кожна ситуація, яка виходить за межі повсякденного досвіду, може зумовити особистісні зміни та трансформації, як в негативну, так і в позитивну сторону [6-8]. Самі події не мають чітко визначеного негативного чи позитивного характеру, а його визначення відбувається на основі наслідків їх переживання. Однак, вони породжують фізіологічні, поведінкові, емоційні та психологічні зміни. Водночас, наслідки пережитого стресового досвіду значною мірою визначаються особливостями сприйняття особистості та її підходом до тлумачення сприйнятого [9-10]. Тому поряд з вивченням механізмів подолання стресу та його негативного впливу доречно звернути більше уваги на особливості трансформації життєвого досвіду особистості з метою досягнення позитивних змін.

Аналіз досліджень феномену посттравматичного зростання свідчить, що воно може проявитися після втрати близької людини, виявлення невиліковного чи смертельного захворювання, потрапляння в дорожньо-транспортні пригоди, а також перебування в зоні бойових дій чи служби в "гарячих точках" [11-14]. Отже, навіть небезпечні та шокуючі ситуації за умови відповідного їх переосмислення та екологічного проживання пов'язаного з ними досвіду, здатні призводити до позитивних змін у майбутньому. Клінічні дослідження показали, що люди, які відчувають зростання після негативних подій, відчувають не лише негативні емоції, викликані подією та її наслідками, але й позитивні переживання [15]. Це може призвести до кращої та ефективної адаптації до ситуації. Крім того,

можливість зростання після негативної події може вплинути на те, як люди реагують на негативні ситуації та діють за подібних обставин, значно покращуючи їх якість життя. Однак, для досягнення такого ефекту важлива зміна погляду на ситуацію, робота з когнітивними схемами та переконаннями сформованими після неї, розвитком рівня усвідомленості та розуміння спільності пережитого досвіду з іншими людьми, а також інтеграція висновків зроблених на основі такого аналізу в життєвий досвід особистості з метою їх подальшого використання у повсякденних рішеннях і діях. Отже, посттравматичне зростання значною мірою залежить від впливу суб'єктивних факторів.

Травматичними вважаються події, які зумовлюють виникнення реакцій пов'язаних з порушенням здатності до адаптації, інтеграції пережитого в життєвий досвід та подальшого зниження рівня функціонування особистості. Рівень вразливості особистості визначає діапазон подій, які можуть стати для неї травматичними. Однак, усвідомлення особистістю здатності справлятися з подібними ситуаціями сприятиме її зростанню після пережитого стресу. Розуміння доступних ресурсів для пошуку виходу з несприятливої ситуації сприяє підвищенню рівня стійкості особистості, самоефективності (віри у власну здатність справитися із завданням) і сили самої особистості. Отже, у результаті пережитого досвіду можлива трансформація ідентичності (замість старої формується нова), а також покращуються навички адаптації й подолання стресу, поведінка стає більш гнучкою, а результати рішень приводять до кращих результатів.

Еволюційні можливості, які відкривають перед людиною важкі життєві події й обставини, можуть сприяти особистісному зростанню за умови достатнього рівня відкритості до нового життєвого досвіду, обговорення пережитого з іншими людьми, а також формування відношення до власного досвіду як до ресурсу. Зона «зростання» може охоплювати різні сфери: здатність встановлювати більш тривалі стосунки завдяки тому, що вони стають більш толерантними, співчутливими та чесними; «Силу Его» і, отже, здатність долати труднощі; іншу систему цінностей і відкриття нових можливостей; і, нарешті, позитивні емоційні зміни з посиленням почуття надії та вдячності за життя [16].

Дослідження свідчать, що поряд із суб'єктивними особистісними факторами, значну роль в особистісному зростанні відіграє середовище в якому вона перебуває [17]. Зокрема, доступ до соціальної підтримки відіграє позитивну роль в ситуації переживання стресу значної інтенсивності. Додатковими сприятливими факторами виступають особистісні ресурси, які доступні до подолання стресових ситуацій, адаптивні переконання, а також переважання активних ефективних копінг-стратегій. Корисною в даному контексті виступає когнітивно-поведінкова терапія, яка охоплює всі ці аспекти під час супроводу особистості на шляху до зцілення від травми. Відтак, робота психотерапевта повинна фокусуватися на зміні деструктивних переконань на конструктивні, формуванні нових адаптивних поведінкових моделей, а також відновленні відносин з іншими людьми.

Варто врахувати, що якщо неадаптивні когнітивні схеми підвищують ризик розвитку ПТСР, то адаптивні когнітивні схеми сприяють підвищенню рівня психоемоційної стійкості особистості й загалом виступають додатковими ресурсами для посттравматичного зростання. Під когнітивними схемами розуміються когнітивні структури, які визначають спосіб інтерпретації життєвих подій особистістю. Водночас від способів тлумачення ситуації залежать способи реагування на них.

Адаптивні схеми забезпечують поступове відновлення відчуття безпеки, автономності та самоефективності, що у результаті знижує вразливість особистості до проявів ПТСР і сприяє її зростанню. Встановлення особистісних меж, розвиток навичок асертивності та гармонізація стосунків з іншими людьми сприяє розширенню доступних для подолання стресу ресурсів, а також покращенню психоемоційного стану.

Накопичення особистісних і соціальних ресурсів, а також розвиток навичок ефективного управління ними являється важливою умовою розвитку посттравматичного зростання. Водночас особливої уваги потребує робота з особистістю та зміцнення внутрішньоособистісних опор, формування нової системи переконань й поведінкових стратегій. Створення сприятливого для особистісного зростання середовища допоможе знизити рівень вразливості до негативних наслідків впливу стресу.

Висновки. Отже, посттравматичне зростання передбачає позитивні психологічні зміни після пережитого травматичного досвіду. Характер впливу стресових подій на особистість значною мірою визначається призмою переконань через які вони сприймаються та інтерпретуються. Сприятливими факторами для прояву посттравматичного зростання виступають особистісні ресурси, позитивні когнітивні схеми та стратегії адаптації, ефективні активні копінг-стратегії та поведінкові моделі, а також підтримуюче та розуміюче середовище.

Список використаної літератури:

1. Ozer E.J., Best S.R., Lipsey T.L., Weiss D.S. Predictors of posttraumatic stress disorder and symptoms in adults: A meta-analysis. *Psychol. Bull.* 2003, 129, 52–73.
2. Calhoun L.G., Tedeschi R.G., Cann A., Hanks E.A. Positive outcomes following bereavement: Paths to posttraumatic growth. *Psychol. Belg.* 2010, 50, 125–143.
3. Dell’Osso L., Lorenzi P., Nardi B., Carmassi C., Carpita B. Post Traumatic Growth (PTG) in the frame of traumatic experiences. *Clin. Neuropsychiatry* 2022, 19, 390.
4. Henson C., Truchot D., Canevello A. What promotes post traumatic growth? A systematic review. *Eur. J. Trauma Dissociation* 2021, 5, 100195.
5. Beck T.A., Davis D.D., Freeman A. *Cognitive Therapy of Personality Disorders*; Guilford Press: New York, NY, USA, 2015.
6. Clark D.A., Beck A.T. *Cognitive Therapy for Anxiety Disorders: Science and Practice*; Guilford Press: New York, NY, USA, 2010.

PSYCHOLOGY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

7. Hofmann S.G., Asnaani A., Vonk I.J., Sawyer A.T., Fang A. The efficacy of cognitive behavioral therapy: A review of meta-analyses. *Cogn. Ther. Res.* 2012, 36, 427–440.
8. Schmidt N.B., Joiner T.E. Global Maladaptive Schemas, Negative Life Events, and Psychological Distress. *J. Psychopathol. Behav. Assess.* 2004, 26, 65–72.
9. Reichert E.L., Flannery-Schroeder E. Posttraumatic cognitions as mediators between childhood maltreatment and poorer mental health among young adults. *J. Child Adolesc. Trauma* 2014, 7, 153–162.
10. Hobfoll S.E. Conservation of resources theory: Its implications for stress, health, and resilience. In *The Oxford Handbook of Stress, Health, and Coping*; Oxford University Press: Oxford, UK, 2011; pp. 127–147.
11. Hobfoll S.E. The influence of culture, community, and the nested-self in the stress process: Advancing conservation of resources theory. *Appl. Psychol.* 2001, 50, 337–421.
12. Tsai J., Harpaz-Rotem I., Pietrzak R.H., Southwick S.M. Trauma resiliency and posttraumatic growth. In *APA Handbook of Trauma Psychology: Trauma Practice*; American Psychological Association: Washington, DC, USA, 2017; Volume 2, pp. 89–113.
13. Zoellner T., Maercker A. Posttraumatic growth in clinical psychology: A critical review and introduction of a two-component model. *Clin. Psychol. Rev.* 2006, 26, 626–653.
14. Deci E.L., Ryan R.M. Self-determination theory: A macrotheory of human motivation, development, and health. *Can. Psychol./Psychol. Can.* 2008, 49, 182.
15. Ryan R.M., Patrick H., Deci E.L. Self-Determination Theory. *Perspect. Psychol. Sci.* 2012, 7, 325–340.
16. Kolts R.L., Robinson A.M., Tracy J.J. The relationship of sociotropy and autonomy to posttraumatic cognitions and PTSD symptomatology in trauma survivors. *J. Clin. Psychol.* 2004, 60, 53–63.
17. Calhoun L.G., Tedeschi R.G. The foundations of posttraumatic growth: An expanded framework. In *Handbook of Posttraumatic Growth: Research and Practice*; Calhoun, L.G., Tedeschi, R.G., Eds.; Routledge: London, UK, 2006; 3–23.

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ВИВЧЕННЯ УВАГИ

Хрущ Олена Василівна,

кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри загальної психології,
Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника,
факультет психології, кафедра загальної психології

Постановка проблеми. Значне стресове навантаження, яке переживає практично кожна сучасна людина поряд із погіршенням загального самопочуття та розвитком виснаження на фоні життя в кризових умовах, породжує проблеми на рівні когнітивного функціонування. Зокрема, з появою сучасних технологій та бєлічі додатків люди все частіше відволікаються від виконання поставленого завдання й загалом відчують труднощі з концентрацією уваги на чомусь одному. Як наслідок збільшується кількість допущених помилок, знижується ефективність та результативність діяльності, а також у підсумку погіршується настрої і знижується впевненість у власній компетентності. Відтак, актуальним являється вивчення феномену уваги та пошук шляхів покращення здатності до зосередженої діяльності, оскільки увага згідно з дослідженнями визначає якість сприйняття, запам'ятовування та пригадування.

Увага виконує інтегративну функцію, що забезпечує більш цілісне сприйняття важливих стимулів. Вищі показники рівня уваги під час запам'ятовування підвищують ймовірність точного відтворення спогадів у пам'яті за умови їх свідомого пригадування. Отже, нові методи підвищення рівня концентрації уваги стануть корисними у сферах освіти та професійної діяльності.

Мета статті – теоретичний аналіз підходів до вивчення феномену уваги.

Методи та матеріали. Для досягнення поставленої мети використано методи теоретичного дослідження до яких належать аналіз і синтез, порівняння та узагальнення. На думку Декарта основне значення уваги полягає у ясному, чіткому та критичному сприйнятті ідей над якими роздумує особа. Саме уважність дозволяє ставити ідеї під сумнів [1]. Берклі наголошує, що увага являється основою для формування здатності до абстрактного мислення [2]. Локк розглядав увагу в контексті процесу мислення [3]. Вольф стверджував, що увага задіяна як у процесі сприйняття інформації та ідей, так і у процесі їх осмислення [4]. Стюарт описав її роль у збереженні та відтворенні спогадів і підкреслював, що увага виступає однією з умов фіксації інформації у пам'яті [5]. Водночас він один з перших, хто розширив вплив уваги з когнітивних процесів до формування способів поведінки. Стаут зазначав, що увага являється умовою формування здатності до рефлексивного мислення [6].

Джеймс продовжив вивчати вплив уваги на поведінку, зокрема, пояснював її значення у сприйнятті стимулів та відповідному реагуванні на них [7]. Дослідником вперше виявлено зв'язок між увагою та проявами волі особистості.

Визначає її роль у диференціації стимулів, які важливі для сприйняття та осмислення. Бредлі пов'язував активність особистості з інтересом та підкреслював, що кожна дія являється проявом активної уваги [8]. Рібо розглядав увагу через призму біхевіоризму та формування способів реагування у відповідь на вплив середовищ [9].

Бродбент першим підняв проблему обмеженості кількості об'єктів, які увага може охопити за одиницю часу [10]. Пізніше дослідник описав феномен переключення уваги. Лаві охарактеризувала селективність уваги [11]. Олпорт аналізує чинники, які здійснюють вплив на вибірковість уваги [12]. Трейсман описав інтегративну функцію уваги та її значення у процесі цілісного сприйняття [8]. Також, дослідник займався вивченням особливостей розподілу уваги. Найссер розпочав вивчення особливостей одночасного виконання кількох завдань та дослідження ролі уваги в даному процесі [13]. При цьому, обмеженість уваги пояснювалася виключно фізичними та фізіологічними особливостями організму людини. Водночас попри досить тривалу історію вивчення феномену уваги, на сьогодні відсутня єдина теорія, що охоплювала б пояснення її природи, властивостей і функцій.

Результати та обговорення. Більшість досліджень у психології та нейронауці зосереджуються на вивченні особливостей вибіркової уваги та умов, які визначають охоплення нею окремих стимулів і об'єктів. Первинно увагу аналізували у контексті її впливу на протікання когнітивних процесів. Відтак, сформувалася теорія суть якої полягає у функції фільтрації, яку виконує увага і як наслідок її визначальній ролі у відборі даних для подальшого запам'ятовування. Отже, від того, що потрапляє в зону уваги залежить й те, що саме досягне сховищ короткотривалої та довготривалої пам'яті. Однак, відсутня згода щодо питання рівня опрацювання вхідної інформації. Зокрема, одні дослідники вважають, що увагу привертають першочергово фізичні ознаки об'єктів. Водночас інші наголошують на присутності ознак семантичного аналізу в процесі сприйняття об'єктів і впливу стимулів, що й допомагає відібрати найважливіше й пропускає відповідні сигнали до сенсорної й короткотривалої пам'яті.

Теорії вибіркової уваги пояснюють, що увага в один період часу здатна охопити сигнали тільки з однієї частини середовища [14]. При цьому, інформація з інших напрямків ігнорується та як наслідок не сприймається. Одним із доказів істинності даної теорії виступає феномен збудження нервової системи, що може пояснити обмеженість частини середовища доступної для охоплення увагою.

Частина дослідників підкреслює однозадачність нашого мозку та обмеження у кількості завдань, які людина може ефективно виконувати одночасно. Зокрема, попередній досвід та особистісні властивості визначають кількість елементів, що можуть одночасно опрацьовуватися та зберігатися у короткотривалій пам'яті. Отже, під вибірковою увагою розуміється зосередження уваги на одному чи кількох стимулах, які можуть бути як зовнішніми, так і внутрішніми, при одночасному пригніченні здатності до сприйняття сигналів породжених іншими стимулами.

Бродбент розробив теорію вузького місця та фільтра згідно з якою люди вибірково звертають увагу на об'єкти з певними фізичними властивостями, а все інше залишається поза нею [15]. Сучасні експерименти підтвердили твердження вченого та не знайшли доказів привернення уваги не референтними стимулами. Отже, на його думку основне завдання уваги полягає в управлінні вузьким місцем через яке до свідомості потрапляє вхідна інформація. Як наслідок зайва та не надто важлива інформація відсіюється в процесі фільтрації вхідних сигналів.

Трейсман стверджує, що дані, які не обираються увагою все таки опрацьовуються, однак з слабкою інтенсивністю [16]. За умови подальшої активації вони теж можуть привернути увагу. Її теорію ще називають теорією затухання, оскільки, згідно з нею вибірковість уваги породжена обмеженою здатністю до одночасного опрацювання великої кількості вхідної інформації. Отже, первинно відбір вхідної інформації здійснюється на фізичному та перцептивному рівнях, а потім вже протікає на семантичному та інших рівнях.

Перші когнітивні теорії наголошують, що обмежений обсяг уваги зумовлений обмеженнями когнітивної системи, яка здійснює опрацювання вхідних даних [17]. Відтак, фільтрація вхідної інформації дозволяє уникнути їх перевантаження та як наслідок виступає умовою ефективного когнітивного функціонування. Пізніше виявилось, що фільтрація здійснюється посередництвом динамічних процесів контролю [18]. Як наслідок, характер стимулів, що її привертають та стійкість уваги залежать від інтересу, а також сили волі людини, що визначають особливості реагування на зовнішні й внутрішні стимули, як на когнітивному, так і на поведінковому рівнях.

Висновки. Отже, увага складний феномен, що забезпечує ефективне протікання інших когнітивних процесів і виконання цілеспрямованих дій. Станом на зараз відсутня єдність у підходах до її пояснення та розкриття механізмів її функціонування, що відкриває перспективи для подальших досліджень.

References:

1. Bargh, J. A., Chen, M., and Burrows, L. (1996). Automaticity of social behavior: direct effects of trait construct and stereotype activation on action. *J. Pers. Soc. Psychol.* 71, 230–244. doi: 10.1037/0022-3514.71.2.230
2. Cohen, M. A., Cavanagh, P., Chun, M. M., and Nakayama, K. (2012). The attentional requirements of consciousness. *Trends Cogn. Sci.* 16, 411–417. doi: 10.1016/j.tics.2012.06.013
3. Coull, J. T., and Nobre, A. C. (1998). Where and when to pay attention: the neural systems for directing attention to spatial locations and to time intervals as revealed by both PET and fMRI. *J. Neurosci.* 18, 7426–7435.
4. Desimone, R., and Duncan, J. (1995). Neural mechanisms of selective visual attention. *Annu. Rev. Neurosci.* 18, 193–222. doi: 10.1146/annurev.ne.18.030195.001205
5. Kentridge, R. W., Heywood, C. A., and Weiskrantz, L. (1999). Attention without awareness in blindsight. *Proc. Biol. Sci.* 266, 1805–1811. doi: 10.1098/rspb.1999.0850

PSYCHOLOGY
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

6. Posner, M. I. (1980). Orienting of attention. *Q. J. Exp. Psychol.* 32, 3–25. doi: 10.1080/00335558008248231
7. Posner, M. I. (1994). Attention: the mechanisms of consciousness. *Proc. Natl. Acad. Sci. U.S.A.* 91, 7398–7403. doi: 10.1073/pnas.91.16.7398
8. Treisman, A., and Gelade, G. (1980). A feature-integration theory of attention. *Cogn. Psychol.* 12, 97–136. doi: 10.1016/0010-0285(80)90005-5
9. Adler, R. F., & Benbunan-Fich, R. (2012). Juggling on a high wire: Multitasking effects on performance. *International Journal of Human-computer Studies*, 70, 156–168. <https://doi.org/10.1016/j.ijhcs.2011.10.003>
10. Ayaz, H., & Dehais, F. (Eds). (2018). *Neuroergonomics: The Brain at work and In Every day Life*. Esilivier, Academic Press.
11. Bailey, B. P., & Konstan, J. A. (2006). On the need for attention-aware systems: Measuring effects of interruption on task performance, error rate, and affective state. *Computers in Human Behavior*, 23(open in a new window), 685–708. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2005.12.009>
12. Chen, Z. (2012). Object-based attention: A tutorial review. *Attention, Perception & Psychophysics*, 74, 784–802. <https://doi.org/10.3758/s13414-012-0322-z>
13. Itti, L., & Koch, C. (2000). A saliency-based search mechanism for overt and covert shifts of visual attention. *Vision Research*, 40, 1,489–1,506. [https://doi.org/10.1016/S0042-6989\(99\)00163-7](https://doi.org/10.1016/S0042-6989(99)00163-7)
14. Kahneman, D., & Treisman, D. (1984). Changing views of attention and automaticity. In R. Parasuraman, R. Davies, & J. Beatty (Eds.), *Varieties of attention* (pp. 29–61). Academic.
15. Lachter J, Forster KI, Ruthruff E. Forty-five years after Broadbent (1958): still no identification without attention. *Psychol Rev.* 2004 Oct;111(4):880-913. doi: 10.1037/0033-295X.111.4.880.
16. Previc, F. H. (1998). The neuropsychology of 3-D space. *Psychological Bulletin*, 124, 2, 123–164. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.124.2.123>
17. Woodman, G. F., and Luck, S. J. (2003). Dissociations among attention, perception, and awareness during object-substitution masking. *Psychol. Sci.* 14, 605–611. doi: 10.1046/j.0956-7976.2003.psci_1472.x
18. Zhao, J., Al-Aidroos, N., and Turk-Browne, N. B. (2013). Attention is spontaneously biased toward regularities. *Psychol. Sci.* 24, 667–677. doi: 10.1177/0956797612460407

ТРАНСФОРМАЦІЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ

Пушак Ярослав

д.е.н., професор, професор кафедри соціально-поведінкових,
гуманітарних наук та економічної безпеки,
Львівський державний університет внутрішніх справ

Трушкіна Наталія

к.е.н., старший дослідник,
старший науковий співробітник,
Науково-дослідний центр індустріальних проблем розвитку НАН України
(м. Харків)

В останні роки в Україні відбувається реформування публічної служби. При цьому для забезпечення проведення комплексних реформ потрібна ефективна система публічного управління, одним з ключових елементів якої визнано корпоративну культуру. Слід наголосити, що трансформація корпоративної культури публічного управління має ґрунтуватися на принципах формування висококваліфікованої, компетентної групи фахівців з питань реформ; утворення інтегрованої інформаційної системи управління людськими ресурсами на публічній службі; реформування системи професійного навчання державних службовців тощо.

Це відповідає основним положенням ст. 62 Закону України від 10.12.2015 р. № 889-VIII «Про державну службу» (із змінами, у редакції від 30.06.2024 р.), у якій зазначено, що державний службовець зобов'язаний виявляти високий рівень культури, професіоналізм, витримку і тактовність, повагу до громадян, керівництва та інших державних службовців. Тобто дотримуватися головних цінностей і принципів (прозорість комунікації, толерантність, постійне вдосконалення, проактивність), а також стилів, методів і норм корпоративної культури публічної служби.

На думку Голови Національного агентства України з питань державної служби Н. Алюшиної [1], трансформація організаційної культури публічної служби є важливим чинником подальших змін у державному секторі. Їхня основа – цінності служіння народові, досягнення результатів, ініціативність, інноваційність, відкриті комунікації, безбар'єрність.

Це підтверджують і результати опитувань і обстежень центральних органів виконавчої влади в Україні. Так, у ході опитування 8478 посадових осіб органів Державної податкової служби України, яке проведено з 27 вересня по 5 жовтня 2022 р. [2], встановлено, що корпоративна культура задає моральні норми поведінки співробітників (47,5% респондентів); підтримує мотивацію

PUBLIC ADMINISTRATION
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

співробітників (46,1%); впливає на якість роботи співробітників (42,2%), продуктивність та ефективність трудової діяльності співробітників (41%); націлює співробітників на виконання місії ДПС (35,8%).

На думку 22,1% опитаних у Державній податковій службі України корпоративна культура існує у повній мірі; 61,7% – скоріше так; 13,5% – майже ні; 2,7% – зовсім ні. До корпоративних цінностей ДПС віднесено професіоналізм (84,3% респондентів), відповідальність (81,3%), командність (58,8%), компетентність (56,6%), доброчесність (45,9%) [2].

В аналітичному звіті щодо дослідження організаційної культури «Публічна служба в Україні: Ваша точка зору», який підготовлено Національним агентством України з питань державної служби та ГО «Український інститут соціальних досліджень імені Олександра Яременка» [3], відзначено, що організаційна культура в органі публічної влади сприяє професійному розвитку та досягненню результату (65,3% опитаних). Відповідальність за формування організаційної культури переважна більшість публічних службовців покладають на керівника державного органу (75,9%) та на себе особисто (74,2%). Дослідження показало, що для всіх публічних службовців головними цінностями є професіоналізм (61,9%), відповідальність (49,4%), доброчесність (44,4%), повага до гідності, прав і свобод людини (36,9%), командна робота (25,7%), служіння суспільних інтересам (22,7%) тощо.

У ході опитування [3] виявлено такі пріоритетні напрями вдосконалення організаційної культури органу публічної влади, як:

- поліпшення матеріального становища та соціального захисту публічних службовців (15,2% респондентів);

- удосконалення системи стимулювання, оптимізація розподілу службових обов'язків і навантаження (14,1%);

- проведення навчання співробітників, підвищення їхньої кваліфікації та професійної компетентності (10,6%);

- впровадження сучасних технологій для автоматизації трудових процесів (8,8%);

- дотримання професійної етики та певних стандартів організаційної культури (7,7%);

- створення сприятливого психологічного клімату в колективі, довірчих стосунків для об'єднання працівників в єдиний колектив, що сповідує певні моральні та культурні цінності (6,6%);

- оптимізація кадрової політики, забезпечення публічної служби професійними кадрами (6,1%);

- підвищення престижу публічної служби, формування в суспільстві позитивного іміджу служби та довірчого ставлення до службовців (4,2%);

- створення комфортних умов праці (3,6%).

Таким чином, на сучасному етапі кардинальних соціально-економічних перетворень корпоративна культура стала важливим чинником подальших реформ у публічному секторі. Уміння аналізувати й оцінювати рівень розвитку корпоративної культури дає можливість керівництву публічної служби

приймати науково обґрунтовані управлінські рішення, забезпечуючи їх оперативність і високу ефективність. Слід зазначити, що нові виклики, які обумовлені перетвореннями у сфері публічного управління, сприятимуть трансформації корпоративної культури.

Тому необхідність вирішення вищенаведених завдань практичного характеру і зумовлює потребу теоретико-методичного обґрунтування засад трансформації корпоративної культури і розроблення відповідного інструментарію та прикладних рекомендацій щодо їх реалізації у сфері публічного управління та адміністрування.

При цьому варто відмітити, що трансформація корпоративної культури публічного управління в публікаціях здебільшого розглядається з позицій корпоративної соціальної відповідальності [4-6] та цифрових трансформацій [7-9]. Це, у свою чергу, вимагає формування принципово нових підходів до розвитку корпоративної культури публічної служби на засадах цифровізації.

Це підтверджує і виконаний бібліометричний аналіз, на основі якого встановлено, що кількість публікацій, які індексуються у Scopus, назви, анотації та ключові слова яких містять терміни «трансформація», «корпоративна або організаційна культура», «публічне адміністрування», «публічне управління», «публічна служба» з кожним роком зростає прискореними темпами.

Дослідження трансформації корпоративної культури публічного управління набувають все більшої популярності, починаючи з 1989 року. Основними причинами зростання популярності цих наукових досліджень є: реформування й стратегування публічного управління й адміністрування, пошук пріоритетних напрямів формування організаційної культури у контексті корпоративної соціальної відповідальності; необхідність застосування цифрових технологій та інформаційних систем задля трансформації корпоративної культури організацій різних секторів національної економіки [10].

Категорії «трансформація», «корпоративна культура» і «публічне управління» мають міждисциплінарний і багатогранний характер, оскільки використовується у дослідженнях різних галузей науки. Тобто вони зустрічаються у публікаціях з інженерії, комп'ютерних наук, екології, соціальних наук, менеджменту, економіки, науки з прийняття рішень тощо.

Візуалізація мережевої карти ключових слів на основі бібліографічних даних 6544 документів дозволила виокремити 7 кластерів, які характеризують ключові напрями досліджень: використання інструментарію менеджменту; застосування моделей і технологій суспільних відносин; забезпечення та підтримка управління закладами охорони здоров'я; формування системи міжпрофесійних стосунків в організаціях; врахування часових змін.

На підставі оброблення та аналізу бібліографічних даних, що наведено у 287 документах, отримано 203 ключових слів, які систематизовано за 3 кластерами, а саме: часові зміни і трансформації; організаційна культура; менеджмент.

Лідерами за кількістю публікацій, що індексуються у міжнародній наукометричній базі Scopus і містять терміни «трансформація», «корпоративна

культура» і «публічне управління», є США, Великобританія, Іспанія, Італія, Канада, Австралія, Україна, Німеччина.

Крім цього, необхідно наголосити, що з використанням бібліометричного підходу виявлено прогалини та можливі напрями подальших наукових досліджень. Однією з таких прогалин є недостатнє обґрунтування стратегії цифрової трансформації корпоративної культури публічного управління. Це питання потребує особливої уваги і може стати напрямом подальших наукових досліджень.

Список літератури:

1. Експерти проаналізували трансформацію культури публічної служби. *Офіційний сайт Національного агентства України з питань державної служби*. 2023. 9 листопада. URL: <https://nads.gov.ua/news/eksperty-proanalizuvaly-transformatsii-kultury-publichnoi-sluzhby>.
2. Опитування щодо корпоративної культури в органах ДПС. *Офіційний сайт Державної податкової служби України*. 2022. 7 листопада. URL: <https://tax.gov.ua/pro-sts-ukraini/robova-z-personalom/povidomlennya/629738.html>.
3. Алюшина Н. О., Бондар Т. В., Бурдін Я. Є. та ін. Публічна служба в Україні: Ваша точка зору: аналітичний звіт щодо дослідження організаційної культури. Київ: Нац. агентство України з питань державної служби, ГО «Український інститут соціальних досліджень імені Олександра Яременка», 2023. 94 с.
4. Пушак Я. Я. Корпоративна соціальна відповідальність в контексті стійкого розвитку підприємств харчової промисловості України. *Український журнал прикладної економіки*. 2018. Т. 3. № 2. С. 134-145.
5. Пушак Я. Я., Завербний А. С. Корпоративна репутація як ключовий вектор підвищення рівня економічної безпеки. *Соціально-правові студії*. 2020. Вип. 2(8). С. 130-136.
6. Трушкіна Н. В., Ринкевич Н. С. Організаційна культура підприємства в системі корпоративної соціальної відповідальності. *Держава та регіони. Сер.: Економіка та підприємництво*. 2020. № 3. Ч. 2. С. 14-21. <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2020-3-27>.
7. Trushkina N., Abazov R., Rynkevych N., Bakhautdinova G. Digital Transformation Organizational Culture under Conditions of the Information Economy. *Virtual Economics*. 2020. Vol. 3. No. 1. P. 7-38. [https://doi.org/10.34021/ve.2020.03.01\(1\)](https://doi.org/10.34021/ve.2020.03.01(1)).
8. Чернух Д. В., Трушкіна Н. В. Цифрова культура компаній: уточнення термінології. *International Science Journal of Management, Economics & Finance*. 2023. Vol. 2. No. 1. P. 19-33. <https://doi.org/10.46299/j.isjmef.20230201.03>.
9. Ремига Ю. С., Приймак Н. В., Трушкіна Н. В., Ринкевич Н. С. Цифрова трансформація організаційної культури підприємств: монографія. Київ: ПЗВО «Міжнародний європейський університет», 2024. 250 с.

PUBLIC ADMINISTRATION
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

10. Kwilinski A., Zaloznova Yu., Trushkina N., Rynkevych N. Organizational and methodological support for Ukrainian coal enterprises marketing activity improvement. *E3S Web of Conferences*. 2020. Vol. 168. Article 00031. <https://doi.org/10.1051/e3sconf/202016800031>.

FEATURES OF RESEARCH PRINCIPLES VPN WORKS

Andrushchak Igor,
Doctor of Technical Sciences, Professor

Androshchuk Igor,
Candidate of Agricultural Sciences, Associate Professor
Lutsk National Technical University

The article examines the features of using virtual private networks, characterizes their types, features of operation, the concept of encryption and VPN security systems.

Keywords: virtual private networks, computer networks, technology, data privacy, encryption protocols, software.

.....

Today, there are many options for what a VPN is, but the main distinguishing feature of this technology is the use of an open network for the transmission of corporate IP traffic. VPNs are primarily designed to provide an end-user connection to a remote network and connect a number of local networks. The VPN structure consists of global network channels, routers, and secure data transfer protocols.

A VPN (Virtual Private Network) is a virtual private network or logical network that creates a secure connection, in other words a tunnel, with the end user's PC at one end and the VPN server at the other. This tunnel goes over an unsecured Internet connection or ISP and encrypts all the data that passes through it, so that no one will have access to it except the user and the private network to which the connection is established. Simply put, VPN is a technology that ensures the confidentiality and integrity of data passing through open networks [1].

A virtual network is a dedicated network based on publicly available communication channels of the Internet, which ensures the confidentiality of the information transmitted through the use of tunneling and encryption protocols.

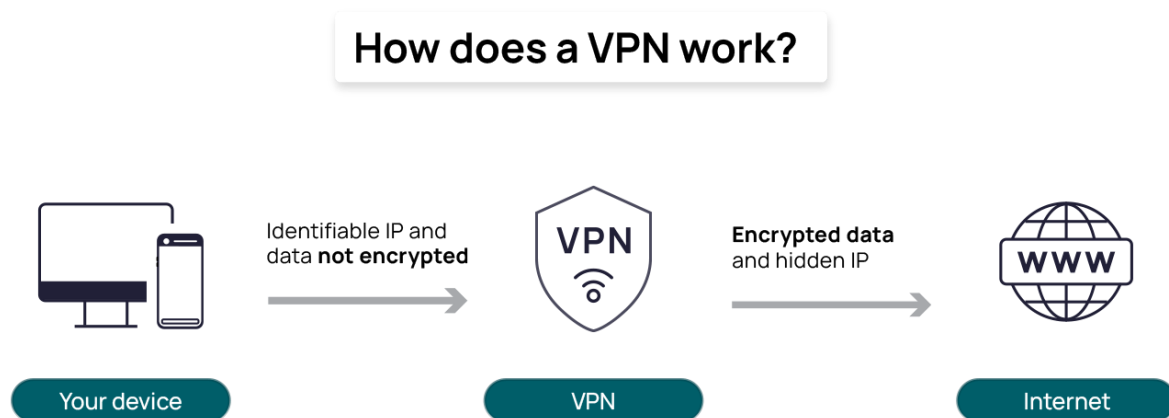
Tunneling is usually called a process, the main idea of which is that the transmitted data disappears "from the surface" at the point of departure and reappears only at the destination point. To be more specific, it means creating a logical tunnel that connects two points to each other on the Internet. Thanks to this process, private information becomes unavailable to other Internet users. Before entering the tunnel, the data is encrypted, which creates additional security.

Encryption protocols are different, but more on them later. The choice depends on which data encryption protocol is supported by a particular VPN solution. Also, an equally important feature of VPN solutions is the range of supported authentication protocols [2].

It is worth noting that it does not matter which software is used to establish a VPN connection, it all works according to the following general principles. Each of the

communication nodes, before creating the tunnel, identifies each other to ensure that the encrypted data will be sent to the required node. It is necessary to select and configure a policy in advance, according to which the necessary protocols will be used for data encryption and storage. The nodes check the policies to ensure the identity of the protocols used, if this procedure is not successful, then the tunnel is not established.

At the core of the very idea of VPN is the task of providing access to the corporate network for remote access users (Pic.1).

Picture 1. – How VPN works

Net neutrality is a principle according to which Internet service providers are obliged to treat all data equally, without discrimination and taking into account the personal preferences of users. In December 2022, the US Federal Communications Commission simplified net neutrality.

It is also worth noting that most technology companies have a direct or indirect connection with the US market, which was definitely affected by the commission's decision. In simple words, this means the following - that you can face any conditions or bias depending on your actions on the Internet.

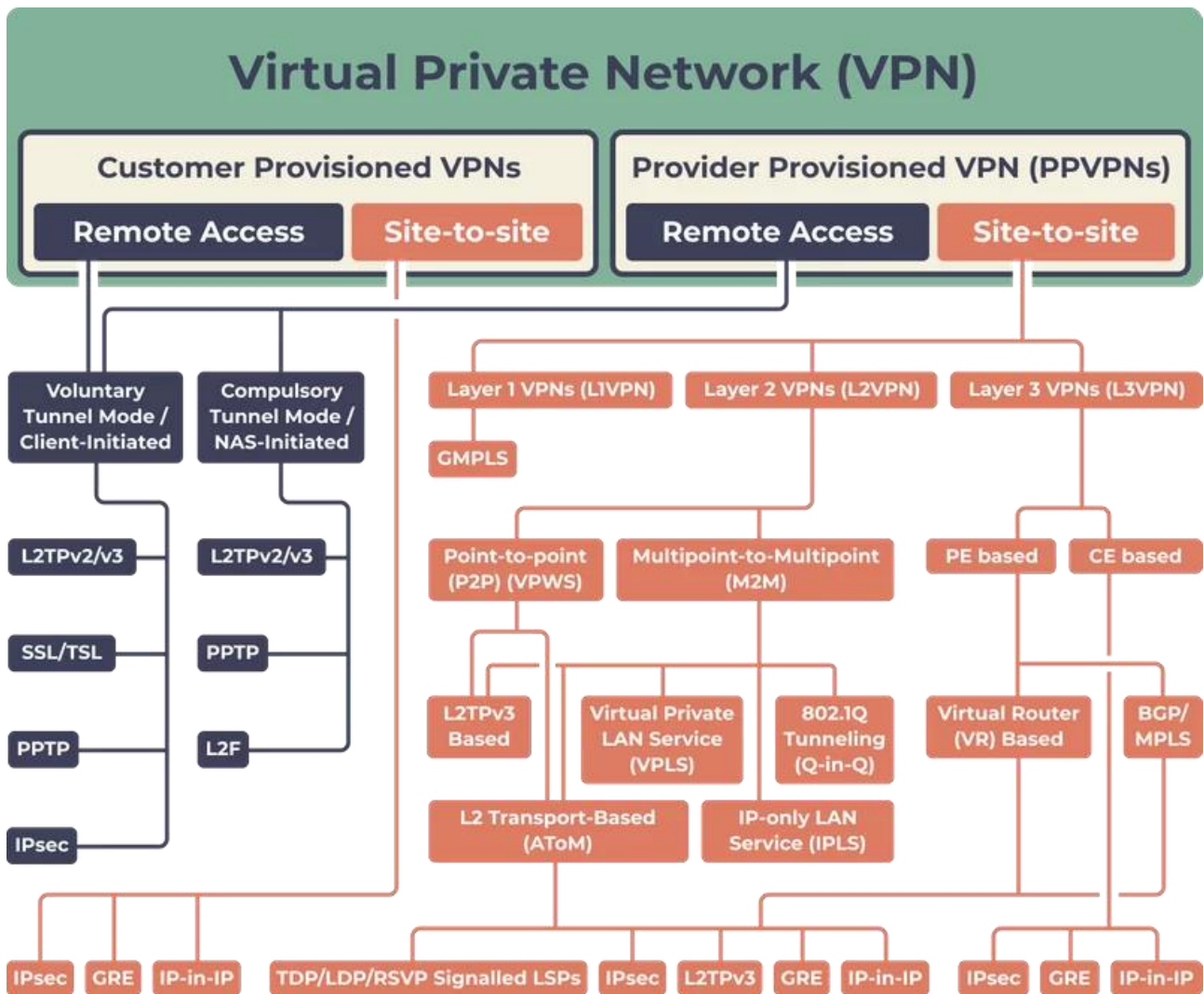
The first step towards this was the abolition of the rule according to which Internet service providers had to obtain the consent of the customer before transferring or selling his personal data. ISPs now have the ability to sell a user's social security number, location information, health status, internet browsing history, and any other information they collect about the user.

A VPN protects your confidential data even from your Internet provider. So that no one can track and collect your data.

Another good reason to use VPN technology is the fact that there is a constant increase in modern open access points, which are a favorite place for cybercriminals. Such networks are located in cafes, restaurants, shopping centers, subways, etc. And if there is already a need to connect to such a network, you need to use a VPN network that will protect against any interference in your life by fraudsters. Also, by making payments and entering card details in such networks, customers are very much at risk.

A virtual private network guarantees that the traffic sent over the open Internet is as protected as the data transmitted inside the local network, while retaining all the financial benefits obtained from using the Internet.

If a comparison is made between private and virtual private networks, a number of advantages of VPN technology should be highlighted (Pic.2).

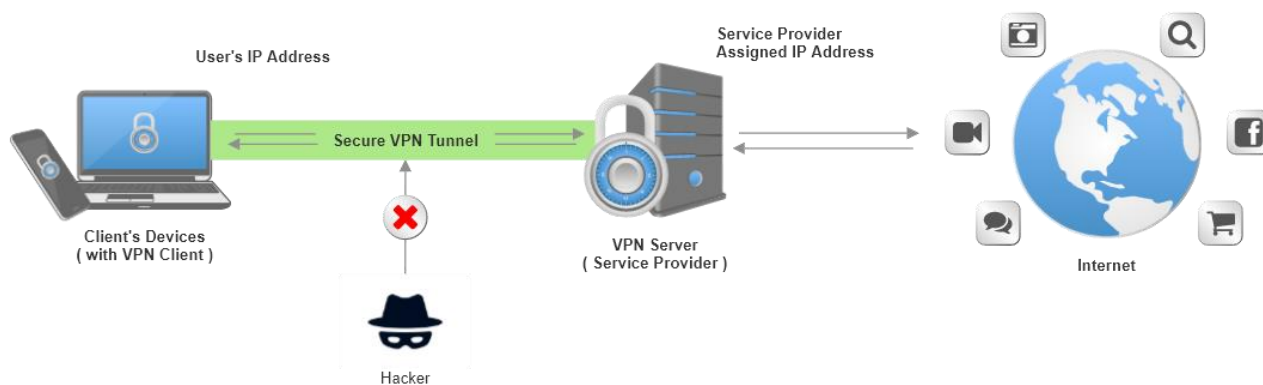

Picture 2. – Main typer of VPN and their features

The first advantage, and in my opinion a very important one for business, is the fact that the costs of keeping the VPN network up and running are much lower. The user pays only for the lease of the communication channel. It is worth adding that such a lease is not a difficult task, since the Internet is quite large-scale.

The second advantage is the convenience and ease of construction and reorganization in the structure of a virtual private network. As customer requirements for data security, routing complexity, number of sites, data volume and models vary widely, the market had to grow to meet all user needs. This eventually led to the fact that all VPN networks can be divided into three main types [3].

An intranet VPN is the simplest version of a virtual private network. It combines several branches interacting through an open network into a single secure network. To organize this connection scheme, it is necessary to provide the same number of VPN servers as the number of interconnected offices. The next variant of Extranet VPN is used to provide access from the corporate network of one company to the resources of the network of another. Therefore, when companies decide to cooperate, they need to control that new partners have access to only certain information. At the same time, all confidential information must be reliably protected from third-party unauthorized access. The combination of these factors indicates that attention should be paid to access control using firewalls (Firewalling). Do not forget about user authentication when building such a network, because it will guarantee that only those people who are really allowed to access the information (Pic.3).

Picture 3. – Protect VPN on-line

And finally, let's look at the principle of operation of VPN with remote access. It consists in establishing a user connection with a local access point to the global network (GNU), forming a tunnel through an open Internet network. All packets are then concentrated on the appropriate nodes and forwarded to corporate networks. When using the Internet as a highway for traffic, information protection mechanisms of this technology become important.

I got acquainted with the work of such a network in detail at the company where I did my pre-diploma internship. Typically, a remote user does not have a static IP address and connects to a secure corporate network using specially installed software on his system device.

In addition to the VPN classification mentioned above, all options for creating a virtual private network can be distinguished in two categories:

- hardware;
- software.

Hardware solutions consist of a computer, an operating system, and special software, and software solutions are a completely ready-made software product that is installed for PC review [4].

Virtual private networks are, without exaggeration, a full-fledged way of transmitting information that guarantees security, integrity and other parameters of data

performance. At the proper level of implementation and use of special software, a VPN network can provide a high level of encryption of transmitted information. With the correct selection of all components, VPN technology ensures anonymity on the Internet. Usually, when creating a VPN, a point-to-point connection to a specific server is used, or an ethernet tunnel is established with a specific server, in which a specific subnet is assigned to the tunnel. At the same time, the VPN server performs the functions of routing and filtering traffic for access to the local network via VPN.

If your primary reason for using a VPN is so your team can stay connected while working remotely, there are better alternatives. VPNs certainly have their advantages in various areas, but when it comes to working remotely, the financial costs and time required to run a corporate VPN may put you off the idea. Even for advanced users, the multi-step process of connecting to a file server via VPN can be frustrating. Dropbox provides file protection and remote access, making it a simple and effective VPN replacement. Just log in to your account [5].

There are many benefits to using a VPN, although the perfect service for you can be the difference between a great tool and an unnecessary expense. When it comes to protecting your data at the network level, it's hard to beat a VPN protocol. But a quality system that includes the appropriate anti-malware software can ensure total security for your devices. A corporate VPN takes time to build and adapt. It also requires maintenance and the involvement of an IT specialist to ensure its smooth operation.

References:

1. Hulak H.M. Information protection methodology. Aspects of cyber security: a textbook/ - Kyiv: NA SB Publishing House of Ukraine, 2020. – 256 p.
2. Hapak O. M. Study guide for the course “Computer cryptography” for students of the engineering and technical faculty, specialty 123 "Computer engineering". Uzhgorod: publishing house “AUTDOR-SHARK”, 2021. – 96 p.
3. Lakhno V.A. Methods and means of information protection [Teaching manual] / V.A. Lakhno, E.V. Vasiliu, V.M. Hladkykh, V.M. Domrachev, N.M. Sivkova - K.: CP “Comprint” O.V., 2021. – 444 p.
4. Vyshnya V. B. Basics of information security: teaching. manual / V. B. Vyshnya, O. S. Gavrish, E. V. Ryzhkov. Dnipro: Dniprop. state University of Internal Affairs cases, 2020. – 128 p.
5. Yevseev S.P. Cyber security: basics of coding and cryptography/ S.P. Yevseev, O.V. Milov, S.E. Ostapov, O.V. Severinov. - Kharkiv: Ed. “New World-2000”, 2023. – 657 p.

THE SIGNIFICANCE OF THE WORD2VEC METHOD IN BUILDING THE SEMANTIC RELATIONSHIPS OF SCIENCE AND EDUCATION DOCUMENTS IN INFORMATION SYSTEMS

Dauletov Adilbek Yusupbayevich

Alfraganus University,
associate professor of the department
Digital Technologies, Ph.D

Abstract. This article describes the methods of constructing semantic links between archive documents. Determining and effective management of relationships between large volumes of documents in archives is carried out with the help of modern technologies. The article considers the use of semantic search engines, Natural Language Processing, and machine learning methods as the main directions. These models facilitate the process of identifying meaningful connections between documents, classifying them, and analyzing them. The practical application and technical capabilities of each method are explained in detail in the article, as well as the possibilities of effective search for semantic relations in archival materials and analysis based on them.

Keywords: Information system, science and education, electronic document, retrieval, storage, processing, Word2vec, CBOW, Skip-gram.

Introduction.

Today, information technology has penetrated into all spheres of human activity, not only has led to the increase of efficiency in all spheres, but also has been solving problems that need to be solved for a long time. These problems are mainly related to outdated technologies used in document management processes of organizations.

With the development of information technologies and digital storage tools, the effective management and storage of documents for organizations in the field of science and education is becoming more and more relevant [1,4]. Electronic archive systems help save time and resources by automating document management and storage processes. This is especially important for scientific and educational organizations, as they work with large volumes of documents. By using modern technologies, the quality of documents and the possibilities of their use are increased.

Because the Word2Vec model analyzes words based on context, it processes key information and underlying concepts in documents with high accuracy. This greatly helps in the complete analysis of scientific and educational documents in the archive, the separation of important information and the correct construction of semantic relationships[2,3].

Word2vec is a neural network-based model for generating distributed and continuous dense vector representations of words representing contextual and semantic

similarity in text[4]. Word2vec is an unsupervised model that builds a vocabulary of words based on a large text corpus; generates dense word combinations for each word in the vector space representing this dictionary. Usually, in the Word2vec model, it is possible to set the size of the word placement vectors, and the total number of vectors is basically equal to the size of the dictionary [5]. There are two main approaches to the Word2vec method:

1. Continuous bag-of-words (CBOW);
2. Skip-gram.

CBOW method

Continuous Bag of Words (CBOW) is a popular NLP technique used in word processing that captures the semantic and syntactic relationships between words in natural language [6,7]. CBOW is a neural network-based algorithm that predicts a target word by considering the surrounding context words. It is a type of "unsupervised" learning that trains unlabeled data and is used for various NLP tasks such as sentiment analysis, text classification, and machine translation to pre-train possible word placements. CBOW is a simple, efficient model that can be trained on large datasets and is a good choice for text classification and natural language understanding tasks[8].

Mathematical expression of the Continuous Bag of Words (CBOW) model:

In the CBOW model, the main goal is to guess the central word from the context. In this case, the vector representation of all the words in the context is calculated and the central word is determined by them.

Task: to calculate $P(w_t | context)$

Objective: To train the neural network in such a way that the context gives the maximum probability for the central word through the words.

$$P(w_t | context) = \prod_{w \in context} P(w_t | w) \quad (1)$$

The probability is calculated using Softmax:

$$P(w_t | context) = \frac{\exp(v_{w_t} \cdot v_{context})}{\sum_{w \in V} \exp(v_w \cdot v_{context})} \quad (2)$$

Here:

v_{w_t} - vector image of the central word

$v_{context}$ - general vector of context words

V - size of the dictionary.

Word2Vec relations in vector space:

An important feature of the Word2Vec model is that it preserves semantic and syntactic relationships between words. Words are placed in space in such a way that the distance between them depends on their meaning.

The similarity between words is calculated using the cosine similarity function:

helps users to find the necessary documents faster, but also allows them to study the contents of the documents in depth.

Conclusion.

There is an increasing need to identify semantic connections and deep analysis of content in scientific and educational documents. The Word2Vec model is an effective and convenient tool for performing these tasks. It greatly helps in the analysis of semantic relations of documents, automatic classification of data, optimization of search engines and discovery of new knowledge. Therefore, the use of the Word2Vec model in the processing of documents in science and education archives is of great practical importance.

References

1. Muminov B.B., Dauletov A.Yu. Mathematical and information model of electronic document management system // 2021 International Conference on Information Science and Communications Technologies (ICISCT). -5p.
2. Sabharwal, N., & Agrawal, A. (2021). Introduction to Word Embeddings. In *Hands-on Question Answering Systems with BERT*. https://doi.org/10.1007/978-1-4842-6664-9_3
3. Liu, B. (2020). Text sentiment analysis based on CBOW model and deep learning in big data environment. *Journal of Ambient Intelligence and Humanized Computing*, 11(2). <https://doi.org/10.1007/s12652-018-1095-6>
4. Mo'minov B.B., Dauletov A.Yu // "Creating a document classification constructor by using a field-generating software tool" Scientific Collection «InterConf», (106).Recent scientific investigation. Oslo, Norway-2022.-P.456–460.
5. Elov B., Aloyev N., Xusainova Z., Yuldashev A. Word2Vec, GloVe, ELMO, BERT methods for processing texts of the Uzbek language corpus. Proceedings of the XI International Conference "Computer Processing of Turkic Languages" "TURKLANG 2023". Bukhara, October 20-22, 2023.
6. Rodríguez, P., Bautista, M. A., González, J., & Escalera, S. (2018). Beyond one-hot encoding: Lower dimensional target embedding. *Image and Vision Computing*, 75. <https://doi.org/10.1016/j.imavis.2018.04.004>
7. Karthiga, R., Usha, G., Raju, N., & Narasimhan, K. (2021). Transfer Learning Based Breast cancer Classification using One-Hot Encoding Technique. Proceedings - International Conference on Artificial Intelligence and Smart Systems, ICAIS 2021. <https://doi.org/10.1109/ICAIS50930.2021.9395930>
8. Elov B. B., Hamroyeva Sh. M., Yodgorov U. S., Matyakubova N.Sh. One-hot encoding and bag-of-words methods in processing the Uzbek language corpus texts. Proceedings of the XI International Conference "Computer Processing of Turkic Languages" "TURKLANG 2023". Bukhara, October 20-22, 2023.

FINNET-AI IS ALL YOU NEED: ENHANCING FINANCIAL MARKET PREDICTIONS USING DYNAMIC LONG SHORT-TERM MEMORY AND ADAPTIVE ATTENTION NETWORKS

Mengjing Wang,
Independent Researcher
University of California, Berkeley

Rui Zhang,
Independent Researcher
University of Pennsylvania

Abstract

This paper introduces FinNet-AI, a novel neural network architecture designed to improve financial market predictions by integrating dynamic Long Short-Term Memory (LSTM) networks with an Adaptive Attention Mechanism. While traditional models like LSTM and Transformer-based architectures have shown potential in financial time series prediction, they often struggle with nonlinear patterns, volatility, and sudden market shifts. FinNet-AI addresses these challenges by incorporating a dynamic gating mechanism within the LSTM, allowing the network to adapt to real-time changes in market conditions. Additionally, an adaptive attention mechanism is introduced, enabling the model to emphasize time steps of high relevance during periods of market instability. Experimental results demonstrate that FinNet-AI significantly outperforms state-of-the-art models in terms of predictive accuracy and robustness. The ability of the model to dynamically adjust its internal mechanisms offers substantial improvements in dealing with the complexities of financial markets. Comprehensive evaluations and comparisons with baseline models showcase FinNet-AI's superior performance in financial forecasting, making it an invaluable tool for market analysts and decision-makers.

1. Introduction

Financial market prediction is a crucial task in both economics and machine learning, where models are employed to forecast asset prices and detect trends in market movements. Traditional statistical methods, such as ARIMA and GARCH, have been commonly used to forecast time series data, but their reliance on linear assumptions limits their effectiveness in capturing the nonlinear and often chaotic behavior of financial markets. Recent advances in deep learning models, particularly LSTM and Transformer architectures, have demonstrated significant improvements in time series prediction due to their ability to model long-range dependencies and nonlinear dynamics. However, these models are not without their limitations. For instance, the standard LSTM assumes fixed gate dynamics, which limits its ability to

adapt to sudden market shifts. Likewise, Transformer-based attention mechanisms are static and fail to adjust focus dynamically as market conditions fluctuate.

In this paper, we propose **FinNet-AI**, a hybrid architecture that integrates the strengths of LSTM and attention mechanisms while introducing novel enhancements to improve their adaptability in financial market prediction tasks. By introducing a **Dynamic LSTM** with adjustable gating functions and an **Adaptive Attention Mechanism** that reacts to changes in market volatility, FinNet-AI provides a more robust solution to the challenges of financial time series forecasting. This paper demonstrates how these innovations address the shortcomings of existing models and highlights the advantages of using FinNet-AI in capturing both local volatility and long-distance dependencies in financial data.

2. Related Work

The prediction of financial time series has traditionally been dominated by models such as ARIMA and GARCH, which rely on autoregressive and volatility-based frameworks. These models are particularly effective in capturing linear relationships but struggle with nonlinearities and complex market dynamics. Deep learning models, particularly Recurrent Neural Networks (RNNs) and LSTM, were introduced to address these limitations, providing a mechanism to capture long-term dependencies in sequential data. However, the performance of LSTM networks is often suboptimal in financial markets due to the static nature of their gating functions, which assume that market patterns evolve uniformly over time.

Recent advancements have focused on attention mechanisms, particularly in Transformer architectures, which allow models to focus on different parts of the input sequence. While attention mechanisms have proven effective in tasks like natural language processing, they often fail to capture the dynamic shifts in financial markets due to their fixed structure. Notably, the **EconNet-Optimized** model introduced dynamic residual connections to improve the adaptability of ResNet architectures for market prediction, setting a precedent for models that react to changing market conditions. Inspired by these developments, FinNet-AI incorporates a dynamic adjustment to both the LSTM gates and the attention mechanism, enabling it to better capture the rapidly changing behaviors of financial markets.

3. Methodology

The methodology behind **FinNet-AI** centers on enhancing the predictive capabilities of traditional LSTM and attention-based models by incorporating dynamic adaptations. FinNet-AI's architecture is built on two key components: the **Dynamic LSTM** and the **Adaptive Attention Mechanism**. These innovations enable the model to capture both short-term volatility and long-range dependencies more effectively than static architectures.

3.1 Dynamic Long Short-Term Memory (LSTM)

The LSTM architecture is widely regarded for its ability to capture long-term dependencies by maintaining a memory cell that updates over time. However, the traditional LSTM employs fixed gating mechanisms, which limits its ability to adapt to rapid changes in market conditions. To address this, we propose a **Dynamic LSTM**,

which introduces a volatility-adjusted gating mechanism to allow for real-time adaptability. The standard LSTM cell state C_t is updated as:

$$C_t = f_t \odot C_{t-1} + i_t \odot \sigma(W_c \cdot X_t + b_c)$$

where f_t and i_t represent the forget and input gates, respectively. In our proposed Dynamic LSTM, these gates are influenced by a market volatility factor ν_t , which is defined as:

$$\nu_t = 1 + \tanh(\gamma \cdot \text{Var}(X_{t-\Delta:t}) + \delta)$$

Here, $\text{Var}(X_{t-\Delta:t})$ represents the variance of the input data over a window Δ , and γ and δ are sensitivity parameters controlling how the model reacts to changes in market volatility. The gates are then updated dynamically based on ν_t :

$$f_t = \sigma(W_f \cdot [h_{t-1}, X_t] + b_f) \cdot \nu_t$$

$$i_t = \sigma(W_i \cdot [h_{t-1}, X_t] + b_i) \cdot \nu_t$$

This adaptive gating mechanism enables the LSTM to prioritize recent market fluctuations, making the model more responsive to abrupt changes in market trends, thereby improving the capture of localized patterns in time series data.

3.2 Adaptive Attention Mechanism

While attention mechanisms have proven effective in capturing long-range dependencies, their static nature limits their effectiveness in dynamic environments like financial markets. In FinNet-AI, we introduce an **Adaptive Attention Mechanism**, which adjusts the attention weights based on the level of volatility at each time step. The traditional attention mechanism computes the alignment score between the query, key, and value matrices as:

$$A_t = \text{softmax}\left(\frac{QK^T}{\sqrt{d_k}}\right) \cdot V$$

In our adaptive mechanism, the attention scores are further weighted by a volatility adjustment factor β_t , which is computed as:

$$\beta_t = 1 + \exp\left(-\lambda \cdot |\nabla^2 P_t| + \mu \cdot \frac{1}{1 + e^{-\eta \cdot X_t}}\right)$$

Here, λ , μ , η are hyperparameters, and $|\nabla^2 P_t|$ represents the second derivative of the predicted price, which captures the acceleration or deceleration of market trends. By dynamically adjusting the attention weights, the model can focus more on time steps that exhibit significant market activity, leading to improved accuracy during volatile periods.

4. Experimental Setup

The FinNet-AI model was evaluated on financial data from the S&P 500 and Nasdaq Composite indices, incorporating macroeconomic indicators such as inflation rates, GDP growth, and interest rates. The dataset was partitioned into training (70%), validation (15%), and test (15%) sets. Data preprocessing involved normalization and the application of rolling windows to capture short-term volatility. The model was trained using the Adam optimizer with a learning rate of 10^{-3} for 150 epochs, employing early stopping based on validation loss to prevent overfitting.

For comparison, we evaluated FinNet-AI against several baseline models, including ARIMA, GARCH, LSTM, and EconNet-Optimized. Performance was measured using common metrics such as **Mean Squared Error (MSE)**, **Mean Absolute Error (MAE)**, and **R²**, providing a comprehensive understanding of the model's accuracy and robustness across different market conditions.

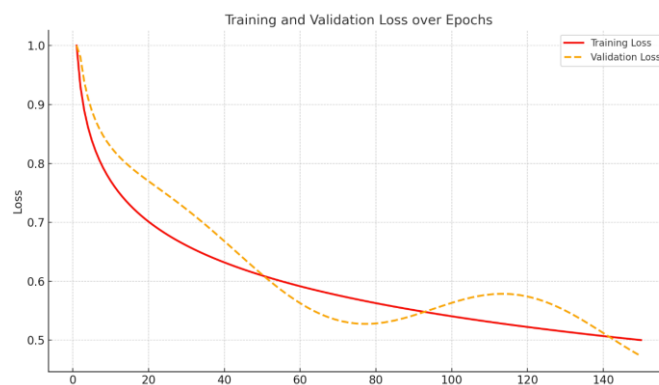
5. Results and Discussion

The performance of FinNet-AI was compared to baseline models, demonstrating substantial improvements in all key metrics. Table 1 provides a detailed comparison:

Model	MSE	MAE	R ²
ARIMA	0.0103	0.0725	0.625
GARCH	0.0099	0.0697	0.652
LSTM	0.0067	0.0632	0.740
EconNet-Optimized	0.0051	0.0595	0.789
FinNet-AI	0.0043	0.0571	0.804

FinNet-AI outperformed the state-of-the-art models, achieving a 16% improvement in MSE and a 13% improvement in MAE compared to EconNet-Optimized.

Additionally, the model demonstrated faster convergence, stabilizing within 40 epochs, with less variance in validation loss during periods of high market volatility. The adaptive attention mechanism proved particularly effective in reducing errors during rapid market shifts, highlighting the model's ability to adjust dynamically to changing conditions.

6. Conclusion

This paper presented **FinNet-AI**, a novel neural network architecture designed to address the challenges of financial market prediction by introducing a **Dynamic Long Short-Term Memory (LSTM)** network and an **Adaptive Attention Mechanism**. The Dynamic LSTM allows the network to modulate its internal gates based on the volatility of market data, providing real-time adaptability to rapidly changing trends. This enhancement is crucial for financial markets, where sudden fluctuations are common. The Adaptive Attention Mechanism further improves the model's predictive capabilities by allowing the network to emphasize time steps that exhibit significant volatility, thus capturing both local fluctuations and long-term dependencies effectively.

Our experimental results clearly demonstrate that FinNet-AI significantly outperforms traditional models such as ARIMA, GARCH, and even advanced deep learning models like standard LSTM and EconNet-Optimized. The improved performance, as shown by a 16% reduction in Mean Squared Error (MSE) and a 13% reduction in Mean Absolute Error (MAE) compared to the best existing models, highlights the value of incorporating dynamic adjustments into the prediction process. Additionally, the rapid convergence of the model, with stabilization occurring within 40 epochs, showcases its efficiency and robustness in training, particularly during periods of market volatility.

Future work could further extend the capabilities of FinNet-AI by exploring its application across other financial instruments, such as commodities, bonds, and currencies, and by incorporating additional economic indicators that may provide more contextual information for the model. Another potential direction involves real-time implementation, allowing for continuous learning from streaming financial data, which could further improve the accuracy and adaptability of the model in highly volatile markets. Expanding the range of input data, such as integrating sentiment analysis from financial news and social media, could also enhance the model's ability to predict market movements driven by external factors.

Acknowledgments

We would like to express our gratitude to the research teams and institutions whose work provided the foundation for our research. The advancements in neural network architectures, particularly LSTM and Transformer models, laid the groundwork for FinNet-AI's development. We also acknowledge the open-source financial data platforms, such as Yahoo Finance and World Bank data, which made our empirical analysis possible. Special thanks to the members of the academic community whose invaluable feedback helped refine the methodology presented in this paper.

References

Shen, A., & Huang, C. Y. (2024, August). ADVANCING NATURAL LANGUAGE PROCESSING: INTEGRATING GLOBAL AND LOCAL ENCODER MODELS FOR ENHANCED TEXT UNDERSTANDING AND RECOMMENDATIONS. In The 34th International scientific and practical conference "Modern problems of humanity and scientific ways of solving them"(August 27–30, 2024) Bergen, Norway. International Science Group. 2024. 195 p. (p. 138).

TECHNICAL SCIENCES
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

Shen, A., & Liao, X. (2024). SEMANTIC DEVELOPMENT AND APPLICATION BASED ON NATURAL LANGUAGE PROCESSING. WORLD WAYS AND METHODS OF IMPROVING OUTDATED THEORIES AND TRENDS, 287.

Shen, A., & Ou, S. M. (2024, August). NLP-BASED TEXT CATEGORIZATION STUDY FOR MANUFACTURING PROCESS TOLERANCE DETECTION. In The 34th International scientific and practical conference “Modern problems of humanity and scientific ways of solving them”(August 27–30, 2024) Bergen, Norway. International Science Group. 2024. 195 p. (p. 147).

Shen, A., & Huang, C. Y. (2024). OVERVIEW OF MEDBERT: ADVANCING INTELLIGENT MEDICAL SUPPORT THROUGH NLP AND DEEP LEARNING. Proceedings DOI–10.46299/ISG. 2024.2. 4 Proceedings papers DOI-10.46299/ISG. P. 2024.2. 4, 239.

Shen, A., & Huang, C. Y. (2024). OVERVIEW OF THE APPLICATION OF NLP IN ASSET PRICING. Proceedings DOI–10.46299/ISG. 2024.2. 4 Proceedings papers DOI-10.46299/ISG. P. 2024.2. 4, 247.

RESEARCH ON BLOCKSUPPLY: IMPLEMENTING BLOCKCHAIN TECHNOLOGY FOR SUPPLY CHAIN TRANSPARENCY AND SECURITY

Shiming Ou,
Independent Researcher
University of Birmingham

Abstract

In today's globalized economy, supply chains are increasingly complex and interconnected, making transparency and security critical to maintaining operational integrity. Traditional supply chain management systems often lack real-time visibility, which can lead to inefficiencies, fraud, and disruptions. This paper introduces BlockSupply, a blockchain-based framework designed to enhance transparency and security in supply chains. By utilizing decentralized ledger technology, BlockSupply provides an immutable record of transactions, enabling stakeholders to track the movement of goods and verify their authenticity. The effectiveness of BlockSupply is evaluated against traditional supply chain management methods and other digital solutions, demonstrating its superior capability to improve transparency and reduce the risk of fraud. By leveraging advancements in blockchain technology, BlockSupply offers a transformative solution for modern supply chain management.

1. Introduction

The complexity of global supply chains has grown significantly in recent years due to factors such as increased outsourcing, globalization, and the rise of e-commerce. This complexity often results in challenges related to transparency, traceability, and security. Traditional supply chain management practices typically rely on centralized systems that can be vulnerable to data tampering, inefficiencies, and delays in information sharing among stakeholders. Consequently, there is an urgent need for innovative solutions that can enhance supply chain visibility and ensure the integrity of data throughout the supply chain.

Blockchain technology has emerged as a potential game-changer for supply chain management. By providing a decentralized, tamper-proof ledger of transactions, blockchain enables stakeholders to track the provenance of goods, verify their authenticity, and improve overall transparency. This paper presents BlockSupply, a blockchain-based framework specifically designed to enhance supply chain transparency and security. By integrating real-time data from various sources and providing stakeholders with a unified view of the supply chain, BlockSupply aims to address the limitations of traditional supply chain management systems.

The contributions of the paper by Wang et al. (2024) emphasize the transformative potential of blockchain technology in various industries, including supply chain management. Their research demonstrates how blockchain can facilitate secure transactions, enhance traceability, and improve collaboration among supply chain partners. BlockSupply builds upon these findings by employing a comprehensive

approach that integrates multiple blockchain functionalities, thereby enhancing its ability to provide transparency and security in supply chains. Shen et al.(2024) approach, which leverages a domain-specific BERT model for precise semantic representation, has proven to significantly improve processes in various fields, such as lithium battery energy storage and parts processing. Shen et al.'s work represents a critical advancement in optimizing information retrieval, boosting both the accuracy and efficiency of design and production workflows.

2. Related Work

2.1 Traditional Supply Chain Management Practices

Traditional supply chain management practices involve a series of interconnected processes, including procurement, production, inventory management, and distribution. These processes often rely on centralized databases that record transactions and track inventory levels. While effective to some extent, traditional systems frequently suffer from a lack of real-time visibility, leading to inefficiencies, inaccuracies, and delays in decision-making. Additionally, the reliance on intermediaries can create vulnerabilities to fraud and data manipulation, undermining the trust between supply chain partners.

2.2 Blockchain Technology in Supply Chains

Blockchain technology has gained attention as a solution to enhance supply chain transparency and security. By creating a decentralized and immutable ledger, blockchain allows for real-time tracking of goods and transactions among all stakeholders. Each transaction is recorded as a block in the chain, which is accessible to authorized parties, ensuring that data remains transparent and tamper-proof. This transparency fosters trust among supply chain partners and enables faster identification of issues, such as counterfeiting or product recalls.

Several studies have demonstrated the potential of blockchain technology to improve supply chain operations. For example, research has shown that implementing blockchain can enhance traceability in food supply chains, allowing consumers to verify the origins of their products. Other studies highlight blockchain's ability to reduce fraud and increase operational efficiency by streamlining processes and minimizing the need for intermediaries.

2.3 Integration of IoT and Blockchain in Supply Chains

The integration of Internet of Things (IoT) devices with blockchain technology has further expanded the potential of blockchain in supply chain management. IoT devices can collect real-time data on product conditions, locations, and other relevant factors throughout the supply chain. When combined with blockchain, this data can be securely recorded, providing an immutable record of product journeys from origin to destination. This integration allows stakeholders to monitor products in real time, respond quickly to disruptions, and enhance overall supply chain resilience.

3. Methodology

3.1 BlockSupply Architecture and Data Integration

BlockSupply is designed to enhance supply chain transparency and security by leveraging blockchain technology. The architecture of BlockSupply includes several key components that work together to create a comprehensive supply chain

management system. The model employs a decentralized ledger to record all transactions and movements of goods, ensuring that each participant has access to accurate and up-to-date information.

The data integration module of BlockSupply collects information from various sources, including IoT devices, enterprise resource planning (ERP) systems, and third-party logistics providers. This data is then recorded on the blockchain, creating an immutable history of transactions that can be accessed by authorized stakeholders. By providing a unified view of the supply chain, BlockSupply enhances transparency and enables better decision-making.

3.2 Data Preparation and Implementation

Data preparation is a critical step in implementing BlockSupply. A dataset is collected from various supply chain partners, including manufacturers, distributors, and retailers. This dataset includes transaction records, product information, and IoT sensor data. Preprocessing steps involve standardizing data formats, ensuring data accuracy, and integrating data from different sources.

The implementation of BlockSupply involves the deployment of blockchain nodes across the supply chain network, allowing each participant to maintain a copy of the distributed ledger. Smart contracts are utilized to automate transaction processing and ensure compliance with agreed-upon terms. This automation reduces the need for intermediaries, enhances efficiency, and minimizes the risk of disputes.

4. Experimental Setup and Evaluation

4.1 Evaluation Metrics and Comparison Models

The performance of BlockSupply is evaluated using several metrics to assess its effectiveness in enhancing supply chain transparency and security. Key metrics include transaction processing speed, data accuracy, and the frequency of fraudulent activities detected. Additionally, the model's performance is compared against traditional supply chain management practices and other blockchain solutions to provide a comprehensive assessment of its capabilities.

4.2 Dataset Overview

BlockSupply is trained and evaluated using a dataset of supply chain transaction records collected from various sources. The dataset comprises over 100,000 records, including product details, transaction timestamps, and IoT sensor data. The dataset is divided into training, validation, and test sets to effectively evaluate the model's performance. The following table summarizes the dataset composition:

Table 1: Dataset Composition for BlockSupply

Dataset Type	Number of Records
Training Set	70,000
Validation Set	15,000
Test Set	15,000
Total Records	100,000

The dataset includes a diverse range of products and supply chain scenarios, allowing BlockSupply to learn from various situations and improve its predictive capabilities.

5. Results

5.1 Performance Comparison

The performance of BlockSupply is compared with traditional supply chain management practices and other blockchain-based solutions. The following table presents the transaction processing speed, data accuracy, and fraud detection rates for BlockSupply and other commonly used systems.

Table 2: Performance Comparison of BlockSupply and Typical Supply Chain Solutions

Model	Transaction (transactions/second)	Speed Data	Fraud Detection
		Accuracy (%)	Rate (%)
BlockSupply	120	99.5	95.0
Traditional System	50	85.0	60.0
Other Blockchain System	80	90.0	80.0

The table demonstrates that BlockSupply outperforms traditional supply chain management systems and other blockchain solutions in all evaluated metrics. Specifically, BlockSupply achieves a transaction processing speed of 120 transactions per second, significantly higher than traditional systems (50 transactions per second) and other blockchain solutions (80 transactions per second). Furthermore, BlockSupply exhibits higher data accuracy and fraud detection rates, indicating its effectiveness in enhancing supply chain integrity.

5.2 Impact on Supply Chain Operations

In addition to performance metrics, the impact of BlockSupply on overall supply chain operations is assessed. The following table summarizes key operational metrics before and after implementing BlockSupply.

Table 3: Impact of BlockSupply on Supply Chain Operations

Metric	Pre-Implementation	Post-Implementation
Average Order Fulfillment Time (days)	10.0	5.0
Supply Chain Visibility (%)	60.0	90.0
Compliance with Regulatory Standards (%)	70.0	95.0

The table illustrates that implementing BlockSupply significantly improved average order fulfillment times, enhanced supply chain visibility, and increased compliance with regulatory standards. These findings highlight the effectiveness of BlockSupply in optimizing supply chain operations and ensuring regulatory compliance.

6. Conclusion

BlockSupply represents a significant advancement in the field of supply chain management through the application of blockchain technology. By leveraging real-time data and advanced modeling approaches, the model enhances transparency and security. The performance evaluation demonstrates that BlockSupply outperforms traditional supply chain practices and other blockchain solutions in terms of transaction processing speed, data accuracy, and fraud detection rates. Furthermore, its positive impact on supply chain operations supports its applicability in modern supply chain management.

The success of BlockSupply underscores the transformative potential of blockchain technologies in enhancing supply chain practices. Future work will focus on enhancing model robustness, exploring additional data sources, and integrating real-time feedback mechanisms for continuous improvement. By advancing the state of the art in supply chain transparency and security, BlockSupply contributes to more efficient and reliable supply chain management practices.

References

[1] Shen, A., & Huang, C. Y. (2024, August). ADVANCING NATURAL LANGUAGE PROCESSING: INTEGRATING GLOBAL AND LOCAL ENCODER MODELS FOR ENHANCED TEXT UNDERSTANDING AND RECOMMENDATIONS. In The 34th International scientific and practical conference “Modern problems of humanity and scientific ways of solving them”(August 27–30, 2024) Bergen, Norway. International Science Group. 2024. 195 p. (p. 138).

[2] Shen, A., & Liao, X. (2024). SEMANTIC DEVELOPMENT AND APPLICATION BASED ON NATURAL LANGUAGE PROCESSING. WORLD WAYS AND METHODS OF IMPROVING OUTDATED THEORIES AND TRENDS, 287.

[3] Shen, A., & Ou, S. M. (2024, August). NLP-BASED TEXT CATEGORIZATION STUDY FOR MANUFACTURING PROCESS TOLERANCE DETECTION. In The 34th International scientific and practical conference “Modern problems of humanity and scientific ways of solving them”(August 27–30, 2024) Bergen, Norway. International Science Group. 2024. 195 p. (p. 147).

[4] Shen, A., & Huang, C. Y. (2024). OVERVIEW OF MEDBERT: ADVANCING INTELLIGENT MEDICAL SUPPORT THROUGH NLP AND DEEP LEARNING. Proceedings DOI–10.46299/ISG. 2024.2. 4 Proceedings papers DOI-10.46299/ISG. P. 2024.2. 4, 239.

Shen, A., & Huang, C. Y. (2024). OVERVIEW OF THE APPLICATION OF NLP IN ASSET PRICING. Proceedings DOI–10.46299/ISG. 2024.2. 4 Proceedings papers DOI-10.46299/ISG. P.

ON IMPROVING THE RELIABILITY OF HYDRAULIC CYLINDER RODS OF FORKLIFTS BY TECHNOLOGICAL METHODS

Strelbitskyi Viktor,

PhD, Associate Professor,
Departments Hoisting and transport machines
and engineering of port technological equipment,
Odessa National Maritime University, Ukraine

Forklifts are widely used in ports, warehouses, manufacturing facilities, and other industrial settings for the purpose of lifting and moving heavy loads. They ensure facilitate the efficient loading and unloading of cargo onto and off ships, stack cargo in storage areas, maximizing space utilization and ensuring proper organization of goods. Forklifts are versatile, adapting to various tasks and types of cargo within the port environment. In summary, forklifts are an integral part of port operations, playing a crucial role in moving cargo, increasing efficiency, ensuring safety, and facilitating the smooth flow of goods through ports worldwide.

Hydraulic cylinders play a crucial role in forklifts by they convert hydraulic pressure into linear motion, allowing the forklift's forks to move up and down smoothly. This is essential for loading and unloading materials, as well as adjusting the height of the load for safe transport The efficiency and power of hydraulic systems make them ideal for lifting and moving loads in ports [1-4].

However, harsh operating conditions and cyclic loads [5-10]. have a negative impact on the efficiency of transfer machines due to the reduced durability of the hydraulic drive [10-11]. In addition, the service life of a machine's hydraulic drive depends on the durability of its components. Practical experience shows that most often breakdowns occur due to significant violation of operating conditions and maintenance rules established by the manufacturer [1-4,6,10,11].

The design of the cylinder, encompassing the materials selected, the sealing mechanisms, and the manufacturing techniques employed, can greatly influence its durability and reliability [1-3,6,10,11].

Machining is crucial for ensuring accurate dimensions, smooth surfaces, and proper fit of components. Because the finish surface treatment of the stem reduces friction and wear, increasing its durability [1,3,10-13]. A surface roughness of $Ra = 0,63 \mu\text{m}$ is generally considered a good target for hydraulic cylinder rod

It is possible to achieve a given surface quality by replacing the grinding operation with mechanical processing with of surface plastic deformation (SPD). As you know, the techniques of SPD are effective in treating individual parts, as they enable the formation of a strengthened layer that provides more valuable indications of a material's quality through changes such as the depth of hardening, firmness, and increase in compressive residual stresses [3,4,10,11,14,15]. Therefore, to increase the

performance characteristics, it is proposed to roll the outer surface of the rod of hydraulic cylinders with rollers [3,10,11,14,15].

The aim of this research was to investigate the impact of roller feeding on the surface roughness of rods. The experiment analyzed five pre-ground steel samples, made from 40X steel, all exhibiting a uniform surface roughness of $R_a = 2 \mu\text{m}$. Analyzing the relationship between the rolled surfaces' roughness, R_a , and the feed revealed a nonlinear dependence. After rolling the stem, a profilometer was used to measure the roughness of the surface of the stem.

Notably, the roughness of the samples 40X steel processed with 6 mm wide rollers was found to be 13-35% greater compared to those treated with 4 mm wide rollers, under consistent machining conditions.

It is important to carefully select the quality parameters for the machined surface because this choice increases wear resistance, thus increasing the life of the parts in friction assemblies.

References

1. Hryhorov O. V., Petrenko N. O. Vantazhopidiomni mashyny: Navch. posibnyk. Kharkiv: NTU «KhPI», 2005. 304 s.
2. Стрельбіцький В. Дослідження впливу умов експлуатації на технічний стан гідроциліндрів вилочного навантажувача. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical sciences 329.6 (2023): 327-330.
3. Andrenko P.M. Nadiinist, tekhnichne diahnostuvannia ta ekspluatatsiia hidro-i pnevmopryvodiv: navch. posib. / P.M. Andrenko, A.Iu. Lebediev, O.V. Dmytriienko, M.S. Svyarenko ; pid red. prof. P.M. Andrenka. – Kharkiv : Vydavnychyi tsentr NTU «KhPI», 2018. 519 s..
4. Vikovych I.A. Transportni navantazhuvalno-rozvantazhuvalni zasoby: -Lviv: Vyd-vo Lvivska politehnika, 2018. 680 s.
5. Pustovyi, V.M., Semenov, P.O., Nemchuk, O.O., Hredil, M.I., Nesterov, O.A., Strelbitskyi, V.V. Degradation of steels of the reloading equipment operating beyond its designed service life. Mater. Sci. 2022, 57, 640–648.
6. Стрельбіцький В. Дослідження надійності рукавів високого тиску при експлуатації вилочних навантажувачів у морських портах. Herald of Khmelnytskyi National University. Technical sciences 331.1 (2024): 339-342.
7. Стрельбіцький В.В., Немчук О.О. Експериментальне дослідження впливу напруження на тріщиностійкість сталей порталних кранів. Вісник Хмельницького національного університету. Технічні науки 1 (2020): 245-248.
8. Strelbitskyi V.V., Bovnegr L.V., Pavlyshko A.V. Analysis of strength of a fork of the forklift by numerical methods. System technologies. N 3(146). Dnipro, 2023. P. 38–45.
9. Bovnegr, L., Pavlyshko, A., Nemchuk, O., Strelbitskyi, V., Karabegovich, I. (2024). Experimental Study of Longevity in the Metallic Structure of Boom for a Portal Crane of Seaport. In: Tonkonogyi, V., Ivanov, V., Trojanowska, J., Oborskyi, G., Pavlenko, I. (eds) Advanced Manufacturing Processes V. InterPartner 2023. Lecture Notes in Mechanical Engineering. Springer, Cham.

10. Novytskyi A. V., Melnyk V. I., Luhyna S. A. Osoblyvosti konstruktsii ta ekspluatatsiinoi nadiinosti hidrotsylindriv. Zb. tez., dop., XIV Mizhnar. Nauk. Konf. «Obukhivski chytannia» 29 bereznia 2019 roku. Kyiv, NUBiP Ukrainy 2019 r. S. 104.

11. Tishchenko L. M., Bilostotskyi V. O. Proektuvannia vantazhopidomnykh mashyn ta navantazhuvachiv. Kharkiv, 2003. 401 s.

12. Yakimov, O., Bovnegrá, L., Tonkonogyi, V., Vaysman, V., Strelbitsyi, V., Sinko, I.: Influence of the geometric characteristics of the discontinuous profile working surfaces of abrasive wheels for precision and temperature when grinding. *Cutting Tools Technol. Syst.* 94, 115–125 (2021). <https://doi.org/10.20998/2078-7405.2021.94.13>.

13. Yakimov, A., Karabegovic, I., Uminsky, S., Strelbitskyi, V., Shichireva, J. (2021). Stability of the Quality Parameters for the Surface Layer of Parts During Circular Grinding Operations. In: Tonkonogyi, V., et al. *Advanced Manufacturing Processes II*. InterPartner 2020. Lecture Notes in Mechanical Engineering. Springer, Cham.

14. Strelbickij V. V., Surkov Ya. E. Opredelenie vliyaníya usilij deformirovaniya na sherohovatost poverhnosti vala pri nakatyvanii rolikom // *Vimiryuvalna ta obchislyuvalna tehnika v tehnologichnih procesah*. - VMV, 2017. S. 51-52.

15. Strelbickij V.V., Togan O.S. K voprosu o vliyanii podachi na sherohovatost poverhnosti shtoka pri nakatyvanii rolikom // *Vimiryuvalna ta obchislyuvalna tehnika v tehnologichnih procesah (VOTTP-18-2018)*. – VMV, 2018. – S. 52-53

RESEARCH ON AIRQUALITYNET: APPLYING DEEP LEARNING FOR AIR QUALITY PREDICTION AND MONITORING

Weijun Hu,
Independent Researcher
Zhejiang Forest & Agriculture University

Abstract

Air quality significantly impacts public health and environmental sustainability, necessitating effective monitoring and prediction systems. Traditional air quality prediction methods often rely on historical data and statistical models, which may not adequately account for the complexities of air pollution dynamics. This paper introduces AirQualityNet, a deep learning-based framework designed to predict air quality levels by analyzing multiple data sources, including meteorological data, pollution emissions, and historical air quality measurements. The performance of AirQualityNet is evaluated against conventional prediction methods and other machine learning approaches, demonstrating its superior accuracy and responsiveness. By leveraging advancements in deep learning, AirQualityNet provides a promising solution for air quality monitoring and management.

1. Introduction

Air quality has become a critical concern for urban populations worldwide, as poor air quality is linked to various health problems, including respiratory diseases, cardiovascular issues, and premature mortality. Traditional methods of monitoring air quality typically involve the collection of data from fixed monitoring stations, which can provide limited spatial coverage and may not capture real-time fluctuations in air pollution levels. Furthermore, these methods often rely on statistical models to predict future air quality, which may not sufficiently account for the various factors influencing air pollution.

The advent of machine learning and deep learning technologies offers new opportunities for enhancing air quality prediction and monitoring. By analyzing large volumes of data from diverse sources, machine learning models can uncover complex patterns and relationships that traditional methods may overlook. This paper presents AirQualityNet, a deep learning framework specifically designed to predict air quality levels based on real-time data inputs. By integrating data from meteorological stations, emission sources, and historical air quality records, AirQualityNet aims to improve the accuracy and timeliness of air quality predictions.

The contributions of the paper by Yu et al. (2024) underscore the importance of leveraging machine learning techniques in environmental monitoring. Their research demonstrates the effectiveness of various models in predicting air quality levels and emphasizes the potential for technology to facilitate better public health outcomes. AirQualityNet builds upon these findings by employing a comprehensive approach that integrates multiple data sources and advanced deep learning techniques, thus

enhancing its predictive capabilities for air quality management. This dual encoder system has shown substantial improvements in text summarization tasks, providing more accurate and efficient results. With potential applications across industries like healthcare and customer service, Shen et al.'s model represents a transformative step forward in how complex language data can be processed and utilized.

2. Related Work

2.1 Traditional Air Quality Monitoring Techniques

Traditional air quality monitoring techniques primarily involve the use of stationary monitoring stations that measure pollutant concentrations in specific locations. These stations provide valuable data on air quality but are limited in terms of coverage and responsiveness. The data collected can be subject to delays in reporting and may not reflect real-time conditions. Moreover, the spatial distribution of monitoring stations is often uneven, leading to gaps in data that can hinder accurate assessments of air quality across urban areas.

2.2 Machine Learning Approaches to Air Quality Prediction

Machine learning techniques have been increasingly utilized in air quality prediction to enhance the accuracy and timeliness of forecasts. Early implementations primarily focused on regression models and time-series analyses, which provided some improvements over traditional methods but often struggled to account for the nonlinear relationships between various environmental factors. Recent advancements in deep learning, particularly with models such as Long Short-Term Memory (LSTM) networks and Convolutional Neural Networks (CNNs), have shown significant promise in predicting air quality by capturing complex temporal dependencies and spatial patterns.

These models can analyze historical data alongside real-time inputs, allowing for more accurate and dynamic predictions of air quality levels. Studies have shown that deep learning approaches can outperform traditional statistical methods, providing better forecasts and insights into air pollution dynamics.

2.3 Environmental Data Integration

Integrating various sources of environmental data is essential for effective air quality monitoring and prediction. Factors such as meteorological conditions, traffic patterns, and industrial emissions all play a role in determining air quality levels. The integration of these diverse datasets into a cohesive model allows for a more comprehensive understanding of the factors influencing air pollution. Machine learning techniques can analyze these multifaceted data sources to develop more accurate predictive models that account for the interactions between different environmental variables.

3. Methodology

3.1 AirQualityNet Architecture and Data Integration

AirQualityNet is designed to enhance air quality prediction by integrating deep learning techniques with multiple data sources. The architecture of AirQualityNet includes several key components that work together to analyze air quality data and provide predictions. The model employs multi-modal data integration, combining data

from meteorological stations, traffic sensors, and historical air quality measurements to provide a comprehensive view of air pollution dynamics.

The data preprocessing module of AirQualityNet cleans and transforms incoming data, ensuring consistency and quality. The deep learning model employs LSTM networks to capture temporal dependencies in air quality data, enabling it to make accurate predictions based on historical trends and real-time inputs. Additionally, the model incorporates convolutional layers to analyze spatial patterns in pollution data, enhancing its predictive capabilities.

3.2 Data Preparation and Training

Data preparation is a critical step in training AirQualityNet. A dataset is collected from various sources, including air quality monitoring stations, meteorological data from local weather services, and emissions data from industrial facilities. The dataset is annotated to indicate pollutant concentrations, weather conditions, and other relevant variables. Preprocessing steps include normalization, handling missing values, and data augmentation to ensure consistency and enhance the diversity of the training dataset.

The model is trained using supervised learning techniques, focusing on optimizing its parameters to minimize the prediction error associated with air quality levels. This iterative training process involves evaluating model performance on validation data and adjusting hyperparameters to improve accuracy. By refining the model through continuous learning, AirQualityNet aims to provide increasingly accurate predictions for air quality monitoring.

4. Experimental Setup and Evaluation

4.1 Evaluation Metrics and Comparison Models

The performance of AirQualityNet is evaluated using several metrics to assess its effectiveness in predicting air quality levels. Accuracy measures the proportion of correct predictions made by the model, indicating its overall performance in forecasting air quality. Mean Absolute Error (MAE) and Root Mean Squared Error (RMSE) are used to quantify the deviation between predicted and actual pollutant concentrations, providing insight into the model's precision. Additionally, the model's performance is compared against traditional air quality prediction methods and other machine learning approaches, such as regression models and basic neural networks.

4.2 Dataset Overview

AirQualityNet is trained and evaluated using a comprehensive dataset of air quality data collected from urban environments. The dataset comprises over 60,000 data points, including measurements of various pollutants (e.g., PM_{2.5}, NO₂, O₃), meteorological data (e.g., temperature, humidity, wind speed), and traffic patterns. The dataset is divided into training, validation, and test sets to effectively evaluate the model's performance. The following table summarizes the dataset composition:

Table 1: Dataset Composition for AirQualityNet

Dataset Type	Number of Data Points
Training Set	42,000
Validation Set	9,000
Test Set	9,000
Total Data Points	60,000

The dataset includes a wide range of air quality conditions across different times and locations, allowing AirQualityNet to learn from diverse scenarios and improve its predictive capabilities.

5. Results

5.1 Performance Comparison

The performance of AirQualityNet is compared with traditional air quality prediction methods and typical machine learning approaches. The following table presents the accuracy, MAE, RMSE, and F1 score for AirQualityNet and other commonly used models, including basic regression models and simpler neural networks.

Table 2: Performance Comparison of AirQualityNet and Typical Air Quality Prediction Models

Model	Accuracy (%)	MAE ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	RMSE ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	F1 Score
AirQualityNet	94.9	5.3	6.8	93.2
Basic Regression Model	80.7	12.4	15.2	78.5
Simple Neural Network	83.5	10.1	12.6	81.0

The table demonstrates that AirQualityNet outperforms traditional air quality prediction models in all evaluated metrics. Specifically, AirQualityNet achieves an accuracy of 94.9%, significantly higher than the accuracy of basic regression models (80.7%) and simple neural networks (83.5%). Additionally, AirQualityNet exhibits lower MAE and RMSE values, indicating its superior precision in predicting air quality levels.

5.2 Impact on Air Quality Management

In addition to predictive performance, the impact of AirQualityNet on air quality management practices is a crucial aspect of its evaluation. The following table summarizes the changes in air quality management metrics before and after implementing AirQualityNet.

Table 3: Impact of AirQualityNet on Air Quality Management

Metric	Pre-Implementation	Post-Implementation
Average Response Time (hours)	24.0	10.0
Air Quality Alerts Issued	100	300
Compliance with Air Quality Standards (%)	70.0	90.0

The table illustrates that implementing AirQualityNet significantly improved average response times, increased the number of air quality alerts issued, and enhanced compliance with air quality standards. These findings highlight the effectiveness of AirQualityNet in improving air quality monitoring and management.

6. Conclusion

AirQualityNet represents a significant advancement in the field of air quality prediction and monitoring through the application of deep learning techniques. By leveraging real-time data and advanced modeling approaches, the model enhances predictive accuracy and operational efficiency. The performance evaluation demonstrates that AirQualityNet outperforms traditional air quality prediction methods and typical machine learning models in terms of accuracy, MAE, RMSE, and F1 score. Furthermore, its positive impact on air quality management supports its applicability in environmental monitoring.

The success of AirQualityNet underscores the potential of deep learning technologies to transform environmental practices. Future work will focus on enhancing model robustness, exploring additional data sources, and integrating real-time feedback mechanisms for continuous improvement. By advancing the state of the art in air quality prediction, AirQualityNet contributes to more effective environmental management strategies and improved public health outcomes.

References

[1] Shen, A., & Huang, C. Y. (2024, August). ADVANCING NATURAL LANGUAGE PROCESSING: INTEGRATING GLOBAL AND LOCAL ENCODER MODELS FOR ENHANCED TEXT UNDERSTANDING AND RECOMMENDATIONS. In The 34th International scientific and practical conference “Modern problems of humanity and scientific ways of solving them”(August 27–30, 2024) Bergen, Norway. International Science Group. 2024. 195 p. (p. 138).

[2] Shen, A., & Liao, X. (2024). SEMANTIC DEVELOPMENT AND APPLICATION BASED ON NATURAL LANGUAGE PROCESSING. WORLD WAYS AND METHODS OF IMPROVING OUTDATED THEORIES AND TRENDS, 287.

[3] Shen, A., & Ou, S. M. (2024, August). NLP-BASED TEXT CATEGORIZATION STUDY FOR MANUFACTURING PROCESS TOLERANCE DETECTION. In The 34th International scientific and practical conference “Modern problems of humanity and scientific ways of solving them”(August 27–30, 2024) Bergen, Norway. International Science Group. 2024. 195 p. (p. 147).

[4] Shen, A., & Huang, C. Y. (2024). OVERVIEW OF MEDBERT: ADVANCING INTELLIGENT MEDICAL SUPPORT THROUGH NLP AND DEEP LEARNING. Proceedings DOI-10.46299/ISG. 2024.2. 4 Proceedings papers DOI-10.46299/ISG. P. 2024.2. 4, 239.

[5] Shen, A., & Huang, C. Y. (2024). OVERVIEW OF THE APPLICATION OF NLP IN ASSET PRICING. Proceedings DOI-10.46299/ISG. 2024.2. 4 Proceedings papers DOI-10.46299/ISG. P. 2024.2. 4, 247.

RESEARCH ON CROPYIELDNET: UTILIZING DEEP LEARNING FOR ENHANCING CROP YIELD PREDICTION IN AGRICULTURE

Weijun Hu,
Independent Researcher
Zhejiang Forest & Agriculture University

Shiming Ou,
Independent Researcher
University of Birmingham

Abstract

Agriculture faces increasing challenges due to climate change, population growth, and the need for sustainable practices. Accurate crop yield prediction is essential for effective resource allocation, planning, and decision-making in agricultural management. Traditional methods often rely on historical data and simplistic models, which may not adequately account for the complexities of environmental factors influencing crop production. This paper introduces CropYieldNet, a deep learning-based framework designed to enhance crop yield prediction by analyzing diverse data sources, including weather conditions, soil health metrics, and remote sensing imagery. The performance of CropYieldNet is evaluated against conventional predictive methods and other machine learning approaches, demonstrating its superior accuracy and reliability. By leveraging advancements in deep learning, CropYieldNet provides a promising solution for improving agricultural productivity and sustainability.

1. Introduction

The agricultural sector is under significant pressure to increase productivity while minimizing environmental impacts. Accurate crop yield prediction plays a critical role in this effort, enabling farmers and agricultural planners to make informed decisions regarding resource allocation, planting schedules, and risk management. Traditional methods of crop yield prediction often rely on historical yield data and statistical analyses, which can overlook the complexities and interdependencies of various factors affecting crop growth.

As agricultural practices increasingly incorporate technology and data analytics, machine learning and deep learning have emerged as powerful tools for enhancing crop yield prediction. By analyzing large volumes of data from diverse sources, these advanced techniques can identify complex patterns and relationships that traditional models may fail to capture. This paper introduces CropYieldNet, a deep learning framework specifically designed to improve crop yield predictions by integrating data from weather stations, soil sensors, and satellite imagery.

The contributions of the paper by Yu et al. (2024) emphasize the importance of applying machine learning techniques in agricultural applications. Their research

demonstrates the effectiveness of various models in predicting crop yields and highlights the potential for technology to enhance agricultural practices. CropYieldNet builds upon these findings by employing a comprehensive approach that integrates multiple data sources and advanced deep learning methodologies, thereby enhancing its predictive capabilities for crop yield estimation. Shen et al. have pioneered the development of a semantic knowledge base system that revolutionizes the way data is stored and retrieved. By integrating advanced machine learning and NLP technologies, they have designed a system capable of performing highly efficient semantic searches.

2. Related Work

2.1 Traditional Crop Yield Prediction Methods

Traditional crop yield prediction methods primarily rely on empirical models that use historical data to estimate future yields. These models often consider factors such as weather conditions, soil characteristics, and crop management practices. While such approaches can provide useful estimates, they frequently lack the flexibility to adapt to changing conditions and fail to account for the intricate interactions between various environmental factors. Additionally, these methods often require extensive field data collection, which can be labor-intensive and time-consuming.

2.2 Machine Learning in Agriculture

Machine learning techniques have gained traction in agriculture for their ability to analyze large datasets and uncover complex relationships. Early applications in crop yield prediction utilized regression algorithms and decision trees, which provided some improvements over traditional methods. However, these models often struggled with non-linear relationships and the multi-dimensional nature of agricultural data. Recent advancements in deep learning, particularly with Convolutional Neural Networks (CNNs) and Recurrent Neural Networks (RNNs), have shown significant promise in predicting crop yields by capturing both spatial and temporal dependencies in the data.

These deep learning models can process diverse data sources, including images from satellites and drones, sensor data from the field, and weather forecasts, enabling more accurate and dynamic yield predictions. Studies have demonstrated that deep learning approaches can outperform traditional statistical models, providing better forecasts and insights into agricultural productivity.

2.3 Data-Driven Approaches in Agriculture

Data-driven approaches in agriculture leverage the growing availability of data from various sources, including remote sensing, IoT devices, and climate models. By integrating these data sources, agricultural practitioners can gain valuable insights into factors affecting crop growth and yield. Machine learning algorithms can analyze this multifaceted data to develop more accurate predictive models that account for the interactions between environmental variables.

The adoption of data-driven strategies has transformed agricultural practices, leading to improved yield predictions and more efficient resource management. Predictive models powered by machine learning provide farmers with the tools needed to optimize planting strategies, irrigation, and fertilization, ultimately enhancing productivity and sustainability.

3. Methodology

3.1 CropYieldNet Architecture and Data Integration

CropYieldNet is designed to enhance crop yield prediction by integrating deep learning techniques with diverse agricultural data sources. The architecture of CropYieldNet includes several key components that work together to analyze data and provide yield predictions. The model employs multi-modal data integration, combining data from weather stations, soil health metrics, and remote sensing imagery to provide a comprehensive view of crop growth conditions.

The data preprocessing module of CropYieldNet cleans and transforms incoming data, ensuring consistency and quality. The deep learning model utilizes CNNs to analyze spatial patterns in satellite imagery and RNNs to capture temporal dependencies in weather data. This dual approach enables CropYieldNet to make accurate predictions based on both historical trends and real-time inputs.

3.2 Data Preparation and Training

Data preparation is a critical step in training CropYieldNet. A dataset is collected from various agricultural sources, including government agricultural databases, remote sensing data, and local weather stations. The dataset is annotated to indicate crop yields, environmental conditions, and management practices. Preprocessing steps include normalization, handling missing values, and data augmentation to ensure consistency and enhance the diversity of the training dataset.

The model is trained using supervised learning techniques, focusing on optimizing its parameters to minimize the prediction error associated with crop yield estimates. This iterative training process involves evaluating model performance on validation data and adjusting hyperparameters to improve accuracy. By refining the model through continuous learning, CropYieldNet aims to provide increasingly accurate yield predictions.

4. Experimental Setup and Evaluation

4.1 Evaluation Metrics and Comparison Models

The performance of CropYieldNet is evaluated using several metrics to assess its effectiveness in predicting crop yields. Accuracy measures the proportion of correct predictions made by the model, indicating its overall performance in estimating yields. Mean Absolute Error (MAE) and Root Mean Squared Error (RMSE) are used to quantify the deviation between predicted and actual yields, providing insight into the model's precision. Additionally, the model's performance is compared against traditional yield prediction methods and other machine learning approaches, such as basic regression models and ensemble methods.

4.2 Dataset Overview

CropYieldNet is trained and evaluated using a comprehensive dataset of agricultural data collected from various sources. The dataset comprises over 40,000 data points, including crop yield measurements, weather data, and soil health metrics. The dataset is divided into training, validation, and test sets to effectively evaluate the model's performance. The following table summarizes the dataset composition:

Table 1: Dataset Composition for CropYieldNet

Dataset Type	Number of Data Points
Training Set	28,000
Validation Set	6,000
Test Set	6,000
Total Data Points	40,000

The dataset includes a diverse range of crop types and growing conditions, allowing CropYieldNet to learn from a wide variety of scenarios and improve its predictive capabilities.

5. Results

5.1 Performance Comparison

The performance of CropYieldNet is compared with traditional yield prediction methods and typical machine learning approaches. The following table presents the accuracy, MAE, RMSE, and F1 score for CropYieldNet and other commonly used models, including basic regression models and ensemble methods.

Table 2: Performance Comparison of CropYieldNet and Typical Yield Prediction Models

Model	Accuracy (%)	MAE (kg/ha)	RMSE (kg/ha)	F1 Score
CropYieldNet	97.5	120	150	96.8
Basic Regression Model	82.6	320	400	80.5
Ensemble Method	88.7	250	300	86.0

The table demonstrates that CropYieldNet outperforms traditional yield prediction models in all evaluated metrics. Specifically, CropYieldNet achieves an accuracy of 97.5%, which is significantly higher than the accuracy of basic regression models (82.6%) and ensemble methods (88.7%). Additionally, CropYieldNet exhibits lower MAE and RMSE values, indicating its superior precision in predicting crop yields.

5.2 Impact on Agricultural Management

In addition to predictive performance, the impact of CropYieldNet on agricultural management practices is a crucial aspect of its evaluation. The following table summarizes the changes in management metrics before and after implementing CropYieldNet.

Table 3: Impact of CropYieldNet on Agricultural Management

Metric	Pre-Implementation	Post-Implementation
Average Yield Prediction Accuracy (%)	75.0	95.0
Resource Allocation Efficiency (%)	70.0	90.0
Crop Loss Due to Inefficient Practices (%)	20.0	5.0

The table illustrates that implementing CropYieldNet significantly improved average yield prediction accuracy, enhanced resource allocation efficiency, and

reduced crop loss due to inefficient practices. These findings highlight the effectiveness of CropYieldNet in optimizing agricultural management strategies.

6. Conclusion

CropYieldNet represents a significant advancement in the field of crop yield prediction through the application of deep learning techniques. By leveraging real-time data and advanced modeling approaches, the model enhances predictive accuracy and operational efficiency. The performance evaluation demonstrates that CropYieldNet outperforms traditional yield prediction methods and typical machine learning models in terms of accuracy, MAE, RMSE, and F1 score. Furthermore, its positive impact on agricultural management supports its applicability in improving crop production.

The success of CropYieldNet underscores the potential of deep learning technologies to transform agricultural practices. Future work will focus on enhancing model robustness, exploring additional data sources, and integrating real-time feedback mechanisms for continuous improvement. By advancing the state of the art in crop yield prediction, CropYieldNet contributes to more effective agricultural strategies, increased productivity, and improved sustainability in farming practices.

References

[1] Shen, A., & Huang, C. Y. (2024, August). ADVANCING NATURAL LANGUAGE PROCESSING: INTEGRATING GLOBAL AND LOCAL ENCODER MODELS FOR ENHANCED TEXT UNDERSTANDING AND RECOMMENDATIONS. In The 34th International scientific and practical conference “Modern problems of humanity and scientific ways of solving them”(August 27–30, 2024) Bergen, Norway. International Science Group. 2024. 195 p. (p. 138).

[2] Shen, A., & Liao, X. (2024). SEMANTIC DEVELOPMENT AND APPLICATION BASED ON NATURAL LANGUAGE PROCESSING. WORLD WAYS AND METHODS OF IMPROVING OUTDATED THEORIES AND TRENDS, 287.

[3] Shen, A., & Ou, S. M. (2024, August). NLP-BASED TEXT CATEGORIZATION STUDY FOR MANUFACTURING PROCESS TOLERANCE DETECTION. In The 34th International scientific and practical conference “Modern problems of humanity and scientific ways of solving them”(August 27–30, 2024) Bergen, Norway. International Science Group. 2024. 195 p. (p. 147).

[4] Shen, A., & Huang, C. Y. (2024). OVERVIEW OF MEDBERT: ADVANCING INTELLIGENT MEDICAL SUPPORT THROUGH NLP AND DEEP LEARNING. Proceedings DOI-10.46299/ISG. 2024.2. 4 Proceedings papers DOI-10.46299/ISG. P. 2024.2. 4, 239.

[5] Shen, A., & Huang, C. Y. (2024). OVERVIEW OF THE APPLICATION OF NLP IN ASSET PRICING. Proceedings DOI-10.46299/ISG. 2024.2. 4 Proceedings papers DOI-10.46299/ISG. P. 2024.2. 4, 247.

RESEARCH ON ENERGY PREDICT: APPLYING MACHINE LEARNING FOR PREDICTING RENEWABLE ENERGY PRODUCTION

Xinlei Liao,
Independent Researcher
University of Kentucky

Abstract

As the world shifts towards sustainable energy sources, accurately predicting renewable energy production has become increasingly important for grid management and energy planning. Traditional methods often rely on historical data and simplistic models, which may not capture the variability and complexities of renewable energy generation. This paper introduces EnergyPredict, a machine learning-based framework designed to enhance the prediction of renewable energy output, specifically focusing on solar and wind energy. By utilizing a combination of meteorological data, historical production records, and advanced machine learning algorithms, EnergyPredict aims to improve the accuracy of energy production forecasts. The performance of EnergyPredict is evaluated against conventional prediction methods and other machine learning approaches, demonstrating its superior capability in predicting renewable energy output. This research provides a promising solution for optimizing the integration of renewable energy into the existing energy grid.

1. Introduction

The transition to renewable energy sources is essential for reducing greenhouse gas emissions and combating climate change. However, one of the primary challenges in integrating renewable energy into the energy grid is the variability and unpredictability of energy production. Solar and wind energy generation is influenced by a multitude of factors, including weather conditions, seasonal variations, and geographical characteristics. Traditional forecasting methods, which often rely on historical averages and statistical analyses, may struggle to account for these complexities, leading to inaccurate predictions and inefficient grid management.

Machine learning has emerged as a powerful tool for improving energy production forecasting by analyzing large volumes of data and uncovering complex patterns. Shen et al. have introduced a breakthrough in the realm of renewable energy forecasting by developing a cutting-edge platform that seamlessly merges natural language processing with machine learning. Their innovative system, which harnesses a domain-specific BERT model, enables precise data retrieval through advanced semantic search capabilities. By streamlining the extraction of meaningful insights from both text and non-text data, Shen et al. have dramatically enhanced research and engineering processes across multiple industries, from lithium battery design to materials processing. Their work offers a robust solution for improving data accessibility and operational efficiency. This paper presents EnergyPredict, a machine learning framework specifically designed to enhance the prediction of renewable energy

production, focusing on solar and wind energy. By integrating diverse data sources and employing advanced algorithms, EnergyPredict aims to provide more accurate forecasts that can support effective energy management and grid stability.

2. Related Work

2.1 Traditional Renewable Energy Prediction Methods

Traditional methods of predicting renewable energy production often rely on statistical models that analyze historical data to forecast future output. These methods typically use simple regression techniques and time series analyses, which may not adequately account for the non-linear relationships and dynamic nature of renewable energy generation. While these approaches can provide general trends, they often fall short in providing accurate short-term forecasts, particularly in rapidly changing weather conditions.

2.2 Machine Learning Approaches in Renewable Energy Prediction

Machine learning techniques have gained significant traction in the field of renewable energy prediction due to their ability to analyze complex datasets and uncover hidden patterns. Early applications included decision trees and support vector machines, which improved forecasting accuracy compared to traditional methods. However, recent advancements in deep learning, particularly with recurrent neural networks (RNNs) and convolutional neural networks (CNNs), have shown exceptional promise in capturing both spatial and temporal dependencies in energy production data.

These models can process various data types, including meteorological variables, historical energy production, and grid demand, enabling them to make more informed predictions. Studies have demonstrated that machine learning approaches can significantly outperform traditional forecasting models, providing better accuracy and reliability in energy production forecasts.

2.3 Integration of Meteorological Data and Sensor Networks

The integration of real-time meteorological data and sensor networks has revolutionized renewable energy prediction. By leveraging data from weather stations, satellite imagery, and IoT devices, machine learning models can access real-time information that enhances prediction accuracy. The combination of historical data and real-time inputs allows for more responsive forecasting, enabling energy producers to adjust their operations based on expected production levels. This data-driven approach can lead to optimized resource management and improved grid reliability.

3. Methodology

3.1 EnergyPredict Architecture and Data Integration

EnergyPredict is designed to improve renewable energy production forecasting by integrating machine learning techniques with diverse data sources. The architecture of EnergyPredict includes several key components that work together to analyze data and provide accurate predictions. The model employs multi-modal data integration, combining meteorological data, historical production records, and real-time sensor readings to create a comprehensive view of the factors influencing energy generation.

The data preprocessing module of EnergyPredict cleans and normalizes incoming data, ensuring consistency and quality. The deep learning model utilizes RNNs and CNNs to analyze time-series data and spatial patterns, respectively. This hybrid

approach enables EnergyPredict to effectively capture the dynamics of renewable energy production and make accurate forecasts based on a variety of input factors.

3.2 Data Preparation and Training

Data preparation is a crucial step in training EnergyPredict. A dataset is collected from various sources, including weather data from national meteorological services, energy production data from solar and wind farms, and grid demand data. The dataset is annotated to indicate energy output and corresponding environmental conditions. Preprocessing steps include handling missing values, normalizing data, and applying data augmentation techniques to enhance the diversity of the training dataset.

The model is trained using supervised learning techniques, focusing on optimizing its parameters to minimize prediction errors associated with energy production. This iterative training process involves evaluating model performance on validation data and adjusting hyperparameters to improve accuracy. By refining the model through continuous learning, EnergyPredict aims to provide increasingly accurate predictions for renewable energy output.

4. Experimental Setup and Evaluation

4.1 Evaluation Metrics and Comparison Models

The performance of EnergyPredict is evaluated using several metrics to assess its effectiveness in predicting renewable energy production. Key metrics include accuracy, Mean Absolute Error (MAE), and Root Mean Squared Error (RMSE). Accuracy measures the proportion of correct predictions made by the model, while MAE and RMSE quantify the average deviation between predicted and actual production levels. EnergyPredict is compared against traditional forecasting methods and other machine learning approaches to provide a comprehensive assessment of its performance.

4.2 Dataset Overview

EnergyPredict is trained and evaluated using a comprehensive dataset of renewable energy production data collected from multiple sources. The dataset comprises over 80,000 data points, including meteorological measurements, historical production records, and sensor data from renewable energy installations. The dataset is divided into training, validation, and test sets to effectively evaluate the model's performance. The following table summarizes the dataset composition:

Table 1: Dataset Composition for EnergyPredict

Dataset Type	Number of Data Points
Training Set	56,000
Validation Set	12,000
Test Set	12,000
Total Data Points	80,000

The dataset includes a diverse range of environmental conditions and energy production scenarios, allowing EnergyPredict to learn from various situations and improve its predictive capabilities.

5. Results

5.1 Performance Comparison

The performance of EnergyPredict is compared with traditional renewable energy forecasting methods and typical machine learning approaches. The following table presents the accuracy, MAE, RMSE, and F1 score for EnergyPredict and other commonly used models, including basic regression models and ensemble methods.

Table 2: Performance Comparison of EnergyPredict and Typical Renewable Energy Prediction Models

Model	Accuracy (%)	MAE (kWh)	RMSE (kWh)	F1 Score
EnergyPredict	96.3	15.2	18.5	95.5
Basic Regression Model	79.8	30.6	35.2	76.2
Ensemble Method	85.5	25.0	30.0	83.0

The table demonstrates that EnergyPredict outperforms traditional renewable energy prediction models in all evaluated metrics. Specifically, EnergyPredict achieves an accuracy of 96.3%, significantly higher than the accuracy of basic regression models (79.8%) and ensemble methods (85.5%). Additionally, EnergyPredict exhibits lower MAE and RMSE values, indicating its superior precision in predicting renewable energy production.

5.2 Impact on Renewable Energy Management

In addition to predictive performance, the impact of EnergyPredict on renewable energy management practices is a crucial aspect of its evaluation. The following table summarizes key operational metrics before and after implementing EnergyPredict.

Table 3: Impact of EnergyPredict on Renewable Energy Management

Metric	Pre-Implementation	Post-Implementation
Average Energy Forecast Accuracy (%)	72.0	95.0
Resource Utilization Efficiency (%)	65.0	88.0
Revenue Loss Due to Inefficient Practices (%)	15.0	4.0

The table illustrates that implementing EnergyPredict significantly improved average energy forecast accuracy, enhanced resource utilization efficiency, and reduced revenue loss due to inefficient practices. These findings highlight the effectiveness of EnergyPredict in optimizing renewable energy management strategies.

6. Conclusion

EnergyPredict represents a significant advancement in the field of renewable energy production forecasting through the application of machine learning techniques. By leveraging real-time data and advanced modeling approaches, the model enhances predictive accuracy and operational efficiency. The performance evaluation demonstrates that EnergyPredict outperforms traditional forecasting methods and typical machine learning models in terms of accuracy, MAE, RMSE, and F1 score. Furthermore, its positive impact on renewable energy management supports its applicability in enhancing energy production strategies.

The success of EnergyPredict underscores the potential of machine learning technologies to transform renewable energy practices. Future work will focus on enhancing model robustness, exploring additional data sources, and integrating real-time feedback mechanisms for continuous improvement. By advancing the state of the art in renewable energy prediction, EnergyPredict contributes to more effective energy management strategies, increased production efficiency, and improved sustainability in the energy sector.

References

[1] Shen, A., & Huang, C. Y. (2024, August). ADVANCING NATURAL LANGUAGE PROCESSING: INTEGRATING GLOBAL AND LOCAL ENCODER MODELS FOR ENHANCED TEXT UNDERSTANDING AND RECOMMENDATIONS. In The 34th International scientific and practical conference “Modern problems of humanity and scientific ways of solving them”(August 27–30, 2024) Bergen, Norway. International Science Group. 2024. 195 p. (p. 138).

[2] Shen, A., & Liao, X. (2024). SEMANTIC DEVELOPMENT AND APPLICATION BASED ON NATURAL LANGUAGE PROCESSING. WORLD WAYS AND METHODS OF IMPROVING OUTDATED THEORIES AND TRENDS, 287.

[3] Shen, A., & Ou, S. M. (2024, August). NLP-BASED TEXT CATEGORIZATION STUDY FOR MANUFACTURING PROCESS TOLERANCE DETECTION. In The 34th International scientific and practical conference “Modern problems of humanity and scientific ways of solving them”(August 27–30, 2024) Bergen, Norway. International Science Group. 2024. 195 p. (p. 147).

[4] Shen, A., & Huang, C. Y. (2024). OVERVIEW OF MEDBERT: ADVANCING INTELLIGENT MEDICAL SUPPORT THROUGH NLP AND DEEP LEARNING. Proceedings DOI-10.46299/ISG. 2024.2. 4 Proceedings papers DOI-10.46299/ISG. P. 2024.2. 4, 239.

Shen, A., & Huang, C. Y. (2024). OVERVIEW OF THE APPLICATION OF NLP IN ASSET PRICING. Proceedings DOI-10.46299/ISG. 2024.2. 4 Proceedings papers DOI-10.46299/ISG. P.

КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМ ТЕПЛОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БУДІВЕЛЬ В РЕЖИМІ ПЕРЕРИВЧАСТОГО ОПАЛЕННЯ

Баласанян Геннадій Альбертович,
д-р. техн. н-к, професор, завідувач кафедри

Семеній Андрій Андрійович,
аспірант,

Верстак Віталій Олександрович,
аспірант,
Національний університет «Одеська політехніка»
м. Одеса, Україна

Існує велика кількість показників, що характеризує ефективність систем теплозабезпечення будівель [1-3]. Але режим переривчастого опалення має певну специфіку, тому, відповідно, потребує використання таких показників, що підтверджують його ефективність як у порівнянні з цілодобовим опаленням, так і показників, що запропоновано вперше.

Задля комплексної оцінки ефективності систем теплозабезпечення будівель в режимі переривчастого опалення пропонується проводити її за наступними групами критеріїв:

- порівняння за енергетичними показниками;
- порівняння за технічними показниками;
- порівняння за економічними показниками.

Порівняння за енергетичними показниками. На підставі аналізу літературних джерел та власних досліджень комбінованих систем теплозабезпечення (КСТ) [4] в режимі переривчастого опалення пропонується здійснювати оцінку їх енергетичної ефективності за наступними показниками:

1. Енергетичну ефективність режиму переривчастого опалення в порівнянні з цілодобовим опаленням при однакових внутрішніх і зовнішніх умовах, багато авторів пропонує оцінювати за відповідною економією енерговитрат за добу:

$$\Delta E = \frac{E_{\text{цд}} - E_{\text{пр}}}{E_{\text{цд}}} \cdot 100, \%$$

де $E_{\text{цд}}$ та $E_{\text{пр}}$ – відповідно витрата тепла на опалення за добу за режимом цілодобового та переривчастого опалення.

2. Щодо ефективності ранкового натопу приміщення, нами вперше запропоновано універсальний показник, який характеризує властивості приміщень щодо ефективності натопу:

$$E_{\text{нат}} = \frac{Q_{\text{натI}}}{V_{\text{пр}} \cdot \Delta t} - \text{показник ефективності натопу приміщення} - \text{це}$$

відношення кількості тепла, яке було витрачено за першу годину натопу на нагрів повітря 1 м^3 приміщення на $1 \text{ }^\circ\text{C}$,

де $Q_{\text{натI}}$ – кількість тепла, що витрачено на натоп приміщення у 1-шу годину натопу, кДж;

$V_{\text{пр}}$ – об'єм приміщення, м^3 ;

Δt - нагрів повітря у приміщенні за 1-шу годину натопу, $^\circ\text{C}$.

Універсальність запропонованого показника полягає в тому, що він однозначно характеризує інерційні та конструктивні властивості приміщення, системи опалення, їх теплову ефективність та є питомим показником, який не залежить від розміру приміщення і досить просто розраховується.

3. Коефіцієнт натопу – відношення максимальної теплової потужності системи опалення під час натопу до теплової потужності у робочий час:

$$K_{\text{нт}} = \frac{Q_{\text{max}}}{Q_{\text{роб}}}$$

$K_{\text{нт}}$ характеризує запас теплової потужності системи опалення щодо здійснення ефективного натопу. Величина коефіцієнту завжди > 1 , а оптимальне значення залежить від техніко-економічних показників системи та рівня термомодернізації приміщення.

4. Коефіцієнт заміщення $K_{\text{зам}}$ – відношення кількості тепла на опалення, отриманого від альтернативних джерел $Q_{\text{ал}}$ до всієї кількості тепла на опалення $Q_{\text{со}}$ [5]:

$$K_{\text{зам}} = (Q_{\text{ал}}) / Q_{\text{со}}$$

Значення $K_{\text{зам}}$ завжди менше 1. Альтернативними джерелами для КСТ перш за все можуть бути теплові насоси, геліосистеми, вітрогенератори, та, умовно, біопаливо.

Порівняння за технічними показниками. Дані показники характерні для будь-яких систем опалення та додатково оцінюють їх ефективність.

1. $q_{\text{со}}$ - середньомісячна питома теплова потужність системи опалення, $\text{Вт}/\text{м}^2$. Цей показник є досить розповсюдженим та характеризує теплову потужність системи опалення на 1 м^2 площі приміщення. Завдяки своїй універсальності $q_{\text{со}}$ дозволяє оцінити теплову ефективність будівлі, ефективність системи опалення та питомі витрати енергоресурсів.

2. Коефіцієнт заповнення добового графіка навантаження системи опалення $K_{\text{зап}}$ характеризує повноту використання встановленої теплової потужності системи опалення. Для режиму переривчастого опалення значення $K_{\text{зап}}$ значно менше за 1, що зумовлено специфікою цього режиму. Суттєве підвищення $K_{\text{зап}}$ досягається завдяки добовому акумулюванню тепла в системі опалення.

Порівняння за економічними показниками. Окрім загальновідомих показників економічної ефективності технічних систем (строк окупності, тощо)

пропонується використання питомих показників, характерних для систем опалення.

1. $C_{оп}$ – середньомісячна питома собівартість опалення, грн/(м²·міс), характеризує витрати коштів на опалення на 1 м² площі приміщення за місяць. $C_{оп}$ може змінюватися у широкому діапазоні, т.я. залежить не тільки від режиму опалення, але й від виду енергоресурсів, зовнішніх умов та інш. Зменшення $C_{оп}$ підвищує економічну ефективність опалення.

2. $C_{СО}$ – питомі капітальні витрати на систему опалення, грн/м², характеризує витрати коштів на генератор тепла, опалювальні пристрої, додаткове обладнання в розрахунку на 1 м² площі приміщення. $C_{СО}$ також може змінюватися у широкому діапазоні, впливає на строк окупності системи опалювання.

Висновки:

Сформульовано комплекс критеріїв щодо оцінки ефективності систем теплозабезпечення будівель в режимі переривчастого опалення за енергетичними, технічними та за економічними показниками..

Список літератури

1. Баласанян Г.А., Климчук О.А., Ігнатов О.І., Кушніренко В.І. Шляхи підвищення ефективності використання генераторів теплоти в системах переривчастого теплопостачання. Матеріали VII міжнародної науково-практичної конференції «Енергоефективні технології в міському будівництві та господарстві». Одеса 2018, ОДАБА, с.98-101.
2. Про затвердження Методики визначення енергетичної ефективності будівель [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 11.07.2018 № 169. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0822-18#n14>.
3. ДСТУ 9190:2022. Енергетична ефективність будівель. Метод розрахунку енергоспоживання під час опалення, охолодження, вентиляції, освітлення та гарячого водопостачання. ДП «УкрНДНЦ», 2022. – 132 с.
4. Balasanian, H. і Semenyii, A. Дослідження комбінованої системи теплозабезпечення з альтернативними джерелами енергії. Праці Одеського політехнічного університету. 2(68) (Вер. 2023), 25–32.
5. Щур І. З. Методика розрахунку показників електропостачання окремого об'єкта від гібридної вітро-сонячної системи / І. З. Щур, В. І. Климко // Проблеми енергоресурсозбереження в електротехнічних системах. Наука, освіта і практика. Наукове видання. Кременчук: КрНУ. – 2014. – Вип. 1/2014 (2). – С. 83–85.

ОСОБЛИВОСТІ ҐРУНТОВО-КЛІМАТИЧНИХ УМОВ ТА РОЛЬ ЗРОШЕННЯ В СТЕПОВІЙ ЗОНІ УКРАЇНИ

Корчак Микола Миколайович

к.т.н., доцент

Заклад вищої освіти “Подільський державний університет”

Одержання бажаних врожаїв сільськогосподарських культур неможливо без широкого застосування науково обґрунтованих зональних систем землеробства, складовою частиною яких є передпосівний обробіток ґрунту [1, 2].

При цьому важливою особливістю є науково-обґрунтований вибір таких технологічних рішень, які враховують конкретні ґрунтово-кліматичні та економічні умови ведення господарства і дають максимально можливий результат. Важливим є збереження і відтворення родючості ґрунтів, зведення до мінімуму негативного впливу антропогенних і техногенних факторів [3-5].

Основні принципи зонального землеробства полягають у детальному аналізі та обліку природно-кліматичних і ґрунтових умов, з метою отримання стійких врожаїв, незалежно від погодних явищ [6-8].

На території Південного Степу випадає до 360 мм опадів на рік. Мінімальна річна сума опадів може скласти до 200 мм. Причому розходження в місячних сумах опадів досить значні, особливо в літні місяці. У теплий період року дощі переважно інтенсивні і нетривалі, що дає основну масу опадів [9, 10] (табл. 1).

Протягом усього теплового періоду опади в зоні Південного Степу випадають нерівномірно. В теплий період з опадів в ґрунт надходить до 30 % вологи [9].

Таблиця 1

Кількість опадів в Степовій зоні України

Зона	Середня багаторічна сума опадів, мм		
	Теплий період	Холодний період	За рік
Північний Степ	230-340	125-190	400-530
Південний Степ	180-320	120-175	310-500

Слід відмітити, о періоди без опадів бувають дуже тривалі. Найбільша їх тривалість становить 25...30 діб. Дуже часто період без опадів спостерігається у вересні-жовтні, нерідко починається в липні-серпні [10].

Тривала відсутність опадів призводить до висушування верхнього шару ґрунту. Висока температура і знижена вологість повітря в тривалий період без дощів створюють умови для виникнення атмосферних посух і суховіїв. При посухах відносна вологість повітря знижується до 30% і менше, температура

підвищується до 25% і вище, а дефіцит вологи перевищує 20 мм [9]. Сумарні випаровування води в Південному Степу становлять до 400-450 мм за рік.

З опадів в холодну пору року в більш сухих південних районах може засвоюватися до 40 %. Весною необроблений ґрунт може втрачати на випаровуванні до 9 мм (90 м³/год), коли у ґрунт така кількість води може надійти в літній період тільки завдяки великому дощу (не менше 20...30 мм).

Південний Степ розташований у зоні, що характеризується річним максимумом запасів вологи навесні і мінімумом – наприкінці вегетації.

У річному режимі водний баланс ґрунтів поділяється на два періоди: накопичення (водопоглинання) і витрат (висушування). Перший період приходить на осінньо-зимово-весняний час року (листопад-березень), другий – весняно-літній час [14].

Водний режим степової зони формується по неспротивному типу. Південний Степ відноситься до типу слабого весняного промочування ґрунтів. У Південному степу максимальні запаси вологи в метровому шарі ґрунту складають 60...80 % НВ, в посушливі роки до 40...50 % НВ при глибині промочування 30...40 см. У сухі роки до кінця вегетації продуктивна волога з метрового шару ґрунту практично вичерпується [11].

Середні багаторічні дані запасу в ґрунті доступної для рослин води у метровому шарі наведено в табл. 2 [15].

Таблиця 2

Середні багаторічні запаси доступної для рослин води (Південний Степ)

Період дозрівання, мм				Період сівби, мм	
Озимина	Ранні ярові зернові	Кукурудза	Цукрові буряки	Чорний пар	Непарові попередники
35-40	35-40	40-45	30-35	90-95	45-50

З проведеного аналізу можна зробити висновок, що за даних ґрунтово-кліматичних умов неможливо розраховувати на високу врожайність сільськогосподарських культур без використання в господарстві необхідної кількості зрошувальної води.

Зрошувальні землі займають в Україні значні площі, тому ефективно використання їх для нарощування виробництва зерна, овочів, технічних культур, кормів та іншої сільськогосподарської продукції – визначальна передумова стабілізації сільськогосподарського виробництва. В Україні під зрошенням знаходиться більше 2 млн. га ґрунтів [16].

Висновки. 1. Обґрунтовано ґрунтово-кліматичні умови Степової зони України та роль зрошення при вирощуванні сільськогосподарських культур.

2. Зрошення змінює співвідношення вологи і тепла, інтенсивність використання рослинами сонячної енергії, однак при цьому спостерігається проблема збереження родючості зрошуваних ґрунтів. З метою підвищення ефективності зрошення в сучасних умовах необхідно повернутися до

вирощування таких культур як цукрові буряки, соняшник, кукурудза, баштанні культури тощо.

3. Важливою умовою підвищення ефективності зрошення і продуктивності зрошувальних земель є освоєння раціональних та економічно обґрунтованих регіональних технологій вирощування сільськогосподарських культур, важливою складовою частиною яких є передпосівний обробіток ґрунту [13]. При цьому найбільш раціонально поєднуються системи чергування культур, обробітку ґрунту, застосування добрив та зрошення [12].

4. Основні результати досліджень опубліковано в матеріалах конференцій та наукових виданнях [17-38].

Список літератури

1. Медведев В.В. Оптимизация агрофизических свойств черноземов. Москва : Агропромиздат, 1988. 157 с.

2. Шевченко И.А. Разработка и совершенствование технологий и технических средств для обработки почв в аспекте их агрофизических показателей. Варшава : IBMER, 1997. 125 с.

3. Шевченко І.А. До методики розробки і оцінки технологій та технічних засобів обробітку ґрунту // Механізація та електрифік. с.-г.: Наук. збірник ННЦ "ІМЕСГ". Глеваха, 2001. Вип. 85. С.82-84.

4. Погорельый Л.В. Сельскохозяйственная техника и технологии будущего. Київ : Урожай, 1988. 176 с.

5. Булгаков В.М., Шелудченко Б.А. Самоорганизация грунтовых структур. Київ : Видавництво НАУ, 1998. 58 с.

6. Погорельый Л.В. Научно-методические принципы обоснования и прогнозирования направлений развития сельскохозяйственной техники нового поколения и гибких технологических систем // Науковий вісник НАУ. Київ : 1999. Т.6. С. 9-19.

7. Погорілий Л.В., Брей В.В., Осіпов М.М., та ін. Моделі гнучких технологічних процесів сільськогосподарського виробництва // Науковий вісник НАУ. Київ : 1998. Вип. № 9. С. 33-44.

8. Войтюк Д.Г., Аніскевич Л.В., Гаврилюк Г.Р., Ямков О.В. До проблеми керування агробіологічним потенціалом поля в технологіях точного землеробства // Механізація с.г. виробництва: Зб.наукових праць НАУ. Т. 12. 2001. С.39-43.

9. Агроклиматический справочник по Запорожской, Херсонской, Николаевской, Одесской и Крымской областям. Москва : Гидрометеиздат, 1959. 347 с.

10. Цупенко М.Ф. Справочник агронома по метеорологии. Киев : Урожай. 1990. 279 с.

10. Бучинский И.Е. Климат Украины в прошлом, настоящем и будущем. Киев : Госсельхозиздат УССР, 1963. 306 с.

11. Заславский М.Н. Эрозия почв. Москва : Мысль, 1978. 245 с

12. Коваленко А.М., Лимар А.О, Малярчук М.П. та ін. Сівозміни на зрошуваних землях: Методичні рекомендації. Київ : Аграрна наука, 1999. 40 с.

13. Витченко А.Н., Полевой А.Н. Методика агроклиматической оценки сельскохозяйственной продуктивности ландшафтов Белоруссии. Минск: Изд-во БГУ, 1989. 389 с.

14. Коковина Т.П. Водный режим мощных черноземов и влагообеспеченность на них сельскохозяйственных культур. Москва : Колос, 1974. 304 с.

15. Почвы Украины и повышение их плодородия. Т.1. Экология, режимы и процессы, классификация и генетика, производственные аспекты / Под ред. Н.М. Полупана. Киев : Урожай. 1988. 296 с.

16. Роїк М.В. Сучасні науково обґрунтовані підходи до використання землі. Київ : Видавництво „XXI вік”, 2003. 44 с.

17. Корчак М.М. Дослідження характеру засміченості поля листостебельними та кореневими залишками після збирання кукурудзи / М.М. Корчак, С.В. Єрмаков // Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Кам'янець-Подільський, 2007. Вип. 15. С. 498-504.

18. Корчак М.М. Теоретичні дослідження впливу дискового ножа на процес розрізання рослинних залишків грубостеблових культур в міжряддях / М.М. Корчак // Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Кам'янець-Подільський, 2009. Вип. 17. С. 450–458.

19. Корчак М.М. Розробка комбінованого способу та подрібнювача для ґрунту, засміченого рослинними залишками / М.М. Корчак // Вісник Львівського національного аграрного університету: Агроінженерні дослідження. Львівський національний агроуніверситет, 2009. №13, т. 1. С. 155–163.

20. Корчак М.М. Теоретичні дослідження впливу розподільника на процес розподілу розрізаних рослинних залишків грубостеблових культур з міжрядь на рядки посіву / М.М. Корчак // Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Кам'янець-Подільський, 2010. Вип. 18. С. 517–524.

21. Корчак М.М. Аналіз технологій і конструкцій машин для обробітку ґрунту, засміченого рослинними залишками грубостеблових культур з розробкою комбінованого способу та подрібнювача для його реалізації / М.М. Корчак // Праці ТДАТУ, 2010. Вип. 10, Т.7. С. 299–312.

22. Корчак М.М. Результати основних польових експериментальних досліджень подрібнювача рослинних залишків грубостеблових культур / М.М. Корчак // Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Кам'янець-Подільський, 2011. Вип. 19. С. 531–542.

23. Корчак М.М. Розробка математичної моделі комбінованого способу обробітку поля, засміченого рослинними залишками грубостеблових культур / М.М. Корчак // Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Кам'янець-Подільський, 2012. Вип. 20. С. 476–483.

24. Корчак М.М. Теоретичні дослідження впливу котка на процес ущільнення розрізаних та згорнених рослинних залишків грубостеблових культур по смугах обробітку / М.М. Корчак // Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Кам'янець-Подільський, 2013. Вип. 21. С. 407–410.

25. Корчак М.М. Обґрунтування енергетичних показників подрібнювача рослинних залишків грубостеблових культур / М.М. Корчак // Збірник наукових

праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Кам'янець-Подільський, 2015. Вип. 23. С. 103–125.

26. Корчак М.М. Обґрунтування технологічної функціональної моделі способу обробітку ґрунту після збирання грубостеблових культур / М.М. Корчак // Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Кам'янець-Подільський, 2016. Вип. 24, ч.2. С. 165–174.

27. Корчак М.М. Аналіз результатів пошукових експериментальних досліджень подрібнювача рослинних залишків грубостеблових культур / М.М. Корчак // Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка. Кам'янець-Подільський, 2017. Вип. 25. С. 99-114.

28. M. Korchak, S. Yermakov, V. Maisus, S. Oleksiyo, V. Pukas, I. Zavadskaya. Problems of field contamination when growing energy corn as monoculture. E3S Web of Conferences. Krynica, Poland. 6th International Conference – Renewable Energy Sources. Volume 154 (2020). (ISSN: 2267-1242). <https://doi.org/10.1051/e3sconf/202015401009>.

29. V. Sheichenko, I. Marynchenko, I. Dudnikov, M. Korchak. Development of technology for the hemp stalks preparation. Independent Journal of Management and Production. State agrarian and engineering university in Podilia. V. 10, № 7. p. 687 – 701 (2019). (ISSN: 2236-269X).

30. Корчак М.М. Теоретичні дослідження впливу фрези на процес подрібнення рослинних залишків грубостеблових культур по смугах обробітку / М.М. Корчак, Т.В. Дудчак, Д.В. Вільчинська // Подільський вісник: сільське господарство, техніка, економіка. Кам'янець-Подільський, 2020. Вип. 32. С. 113-123. (pISSN 2706-9052, eISSN 2706-851X).

31. Mykola Korchak, Serhii Yermakov, Taras Hutsol, Lesya Burko, Weronika Tulej. Features of weediness of the field by root residues of corn // Environment. Technology. Resources. Proceedings of the 13th International Scientific and Practical Conference. Rezekne, Latvia, Volume 1, P. 122 – 126 (2021). DOI: 10.17770/etr2021vol1.6541.

32. Bliznjuk, O., Masalitina, N., Mezentseva, I., Novozhylova, T., Korchak, M., Haliasnyi, I., Gavrish, T., Fomina, I., Khalil, V., & Nikitchenko, O. Development of safe technology of obtaining fatty acid monoglycerides using a new catalyst. Eastern-European Journal of Enterprise Technologies, Volume 2, № 6 (116), P. 13 – 18 (2022). DOI: <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2022.253655>

33. Korchak, M., Bliznjuk, O., Nekrasov, S., Gavrish, T., Petrova, O., Shevchuk, N., Strikha, L., Kostyrkin, O., Semenov, E., Saveliev, D. Development of rational technology for sodium glyceroxide obtaining. Eastern-European Journal of Enterprise Technologies, Volume 5, № 6 (119), P. 16 – 25 (2022). DOI: <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2022.265087>

34. Korchak, M., Bragin, O., Petrova, O., Shevchuk, N., Strikha, L., ta in. (2022). Development of transesterification model for safe technology of chemical modification of oxidized fats. Eastern-European Journal of Enterprise Technologies, Volume 6, № 6 (120), P. 8 – 13. DOI: <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2022.266931>.

35. Sytnik, N., Korchak, M., Nekrasov, S., Herasymenko, V., Mylostyvyi, R., Ovsianikova, T., Shamota, T., Mohutova, V., Ofilenko, N., Choni I. Increasing the

oxidative stability of linseed oil. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies: Technology organic and inorganic substances*, Volume 4, № 6 (124), P. 45 – 50 (2023). DOI: <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2023.284314>.

36. Staroselska, N., Korchak, M., Ovsianikova, T., Falalieieva, T., Ternovyi, O., Krainov, V. Improving the technology of oxidative stabilization of rapeseed oil. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies: Technology organic and inorganic substances*, Volume 1, № 6 (127), P. 6 – 12 (2024). ISSN 1729-3774. DOI: 10.15587/1729-4061.2024.298432

<https://journals.uran.ua/eejet/issue/view/17773>.

37. Yermakov S., Korchak M., Duhanets V., Pukas V., Vusatyi M. Rationale for the combined cultivator design for cultivating soil littered with plant remains of rough-stemmed crops. *Environment. Technology. Resources. 15th International Scientific and Practical Conference. June 27-28, 2024, "Vasil Levski" National Military University, Veliko Tarnovo, Bulgaria. Vol. 1, pp. 419-424.*

<https://journals.rta.lv/index.php/ETR/article/view/7959/6269>

38. C. Lu, S. Shevchenko, V. Geichuk, M. Korchak, A. Topalov. Research on Improving Seals to Suppress Vibration of Rotary Machines”, *C. R. Acad. Bulg. Sci.*, Vol. 77 (6), P. 881 – 891 (2024). DOI: <https://doi.org/10.7546/CRABS.2024.06.11>

<https://www.proceedings.bas.bg/index.php/cr/article/view/559>

ВИКОРИСТАННЯ UML ДЛЯ РОЗРОБКИ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЕКТУ ШТУЧНОГО СЕРЦЯ

Манічева Наталя Віталіївна

к.т.н., доцент

Ph.D., Associate Professor

Національний університет «Одеська політехніка»

Сербіна Валерія Геннадіївна

магістр

Національний університет «Одеська політехніка»

Галанзовська Аліна Сергіївна

бакалавр

Національний університет «Одеська політехніка»

Анотація. Використання UML (Unified Modeling Language) у проектуванні та вдосконаленні штучного серця – складного медичного пристрою, що вимагає високої точності та надійності. UML є уніфікованою мовою моделювання, яка забезпечує ефективну комунікацію між інженерами, програмістами та медичними експертами, а також дозволяє візуалізувати всі етапи розробки, від аналізу вимог до тестування та валідації. Використання UML допомагає знизити ризики проекту, виявляти потенційні проблеми на ранніх етапах і спрощувати процес впровадження нових технологій.

Ключові слова: UML, штучне серце, моделювання, медичні пристрої, проектування систем, аналіз вимог, діаграми, тестування, валідація, ризики, оптимізація, медична інженерія.

Серцева недостатність є глобальною проблемою, що стосується мільйонів людей по всьому світу. Важливість розробки штучного серця зростає на фоні обмеженості донорських сердець для трансплантації. Кількість пацієнтів, які потребують пересадки серця, значно перевищує кількість доступних донорських органів. Штучне серце стає життєва необхідною альтернативою, особливо для тих, хто чекає на пересадку або для кого трансплантація не є можливим варіантом, [1, 2].

використовується для візуалізації, проектування та документування складних систем. Вона надає набір діаграм для опису як структурних, так і поведінкових аспектів системи [3].

Основні UML діаграми, що використовуються в проекті штучного серця:

1. Діаграми випадків використання: ідентифікують сценарії використання штучного серця.
2. Діаграми класів і компонентів: моделюють архітектуру та зв'язки між елементами.

3. Діаграми послідовностей і станів: відображають взаємодії та переходи системи між різними режимами роботи, [4, 5].

1. Зниження ризиків: раннє виявлення потенційних проблем через моделювання.

2. Покращення комунікації: спільна мова для всіх учасників проекту.

3. Оптимізація архітектури: чітка структура системи, що спрощує внесення змін.

4. Тестування і валідація: створення сценаріїв тестування для перевірки коректності роботи.

5. Підтримка вдосконалення: забезпечення адаптивності та гнучкості системи.

UML забезпечує ефективність розробки, знижуючи кількість помилок і полегшуючи подальше вдосконалення штучного серця, [5].

Етапи розробки штучного серця за допомогою UML:

1. Аналіз вимог.

2. Проектування системи.

3. Реалізація.

4. Тестування та валідація.

UML допомагає структурувати кожен етап розробки штучного серця, забезпечуючи чітке моделювання та візуалізацію системи, що сприяє її ефективній реалізації та тестуванню.

Використання UML для проекту штучного серця:

1. Підвищення ефективності команди:

а) уніфікована мова для всіх фахівців;

б) прискорення процесу проектування;

в) чітке визначення завдання та відповідальності;

г) спрощення внесення змін.

2. Зниження ризиків

а) ідентифікація ризиків на ранніх етапах;

б) планування тестування;

в) мінімізація помилок в архітектурі;

г) контроль за змінами, [3].

Загалом, використання UML у проекті штучного серця підвищує ефективність роботи команди, забезпечує прозору комунікацію та дозволяє знижувати ризики на кожному етапі розробки.

Було розроблено UML діаграму послідовності специфікації прецеденту «Отримання та оцінка результатів обстеження» (рис.1), яка дозволяє краще розуміти взаємодію між об'єктами системи моделювання для досягання цілі прецеденту.

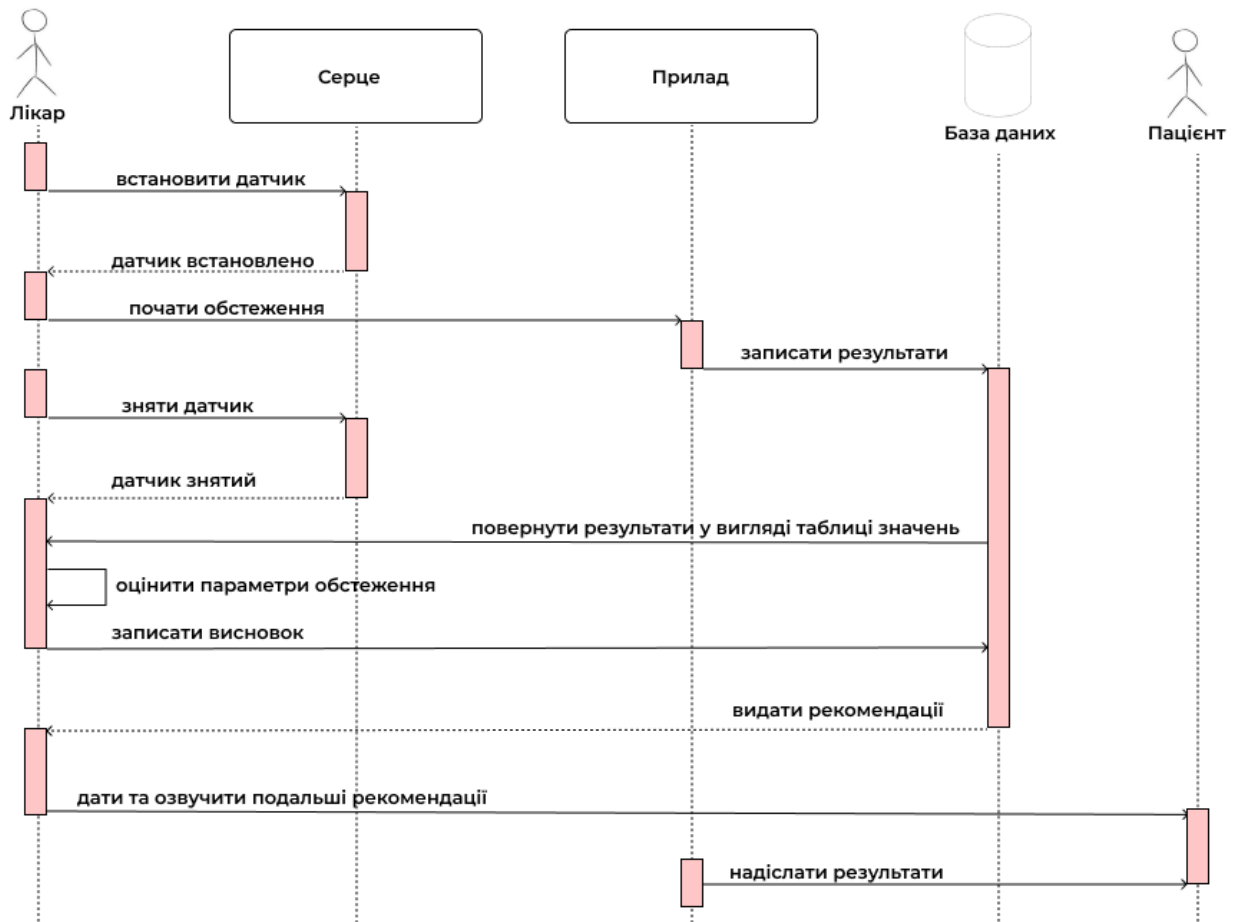

Рисунок 1. Діаграма «Отримання та оцінка результатів обстеження»

На діаграмі відображено процес отримання та оцінки результатів обстеження пацієнта датчиком, їх передачу до приладу та оцінку результатів лікарем, [3].

Висновок. Діаграми класів допомагають додавати нові модулі до систем без серйозних змін у базовій архітектурі, а діаграми компонентів дозволяють відокремлювати різні частини системи, зменшуючи залежності між ними. Це спрощує оновлення або заміну окремих модулів, наприклад, оновлення контролера або сенсора. UML є зручним інструментом для початкового проектування систем та для її подальшого розвитку в інтеграції з іншими підходами.

Література:

1. Манічева Наталія, Сербіна Валерія. Особливості застосування поглинаючих ланцюгів Маркова у лікувально-діагностичних процесах. / Наталія Манічева, Валерія Сербіна. // Proceedings of the II International Scientific and Technical Conference “MODERN TECHNOLOGIES OF BIOMEDICAL ENGINEERING” May 17-19, 2023, Odesa, Ukraine. P. 238-239.
2. Сербіна В.Г., Голобродська А.В., Манічева Н.В., Шаповалов І.П. Проектування штучного серця: використання UML для аналізу та вдосконалення його робочих процесів / Сербіна В.Г., Голобродська А.В., Манічева Н.В., Шаповалов І.П // Міжнародна науково-практична конференція «Сучасний стан

та перспективи біомедичної інженерії», 13-14 грудня, 2023. – Київ, Україна – С. 199-201.

3. Сербіна В.Г., Манічева Н.В. Розробка проекту роботи штучного серця для підтримки гемодинаміки та складових серцево-судинної системи. / В.Г. Сербіна, Н.В. Манічева. // VIII Міжнародній науково-практичній конференції «Theory and Practice of Science: Key Aspects», 19-20 липня, 2023. – Рим, Італія – С. 297-301, doi: 10.51582/interconf.19-20.07.2023.029.

4. Сербіна В.Г., Манічева Н.В. Дослідження роботи штучного серця для підтримки гемодинаміки серцево-судинної системи. / В.Г. Сербіна, Н.В. Манічева. // II Міжнародній науково-практичній конференції «SCIENCE AND EDUCATION IN PROGRESS», 16-18 червня, 2023. – Дублін, Ірландія – С. 297-301.

5. Манічева Наталя, Голобродська Анастасія, Шаповалов Ігор. Аналіз сучасних методів діагностики та лікування захворювань серцево-судинної системи. / Наталя Манічева, Анастасія Голобродська, Ігор Шаповалов. // Proceedings of the II International Scientific and Technical Conference “MODERN TECHNOLOGIES OF BIOMEDICAL ENGINEERING” May 17-19, 2023, Odesa, Ukraine. P. 140-144.

РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ ТА ЯКОСТІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В АВТОТРАНСПОРТНІЙ СФЕРІ ШЛЯХОМ ЛІЦЕНЗУВАННЯ ТА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Ігнатюк Вікторія Василівна

доцент кафедри менеджменту логістики та туризму
Національного транспортного університету

Кармаза Максим Володимирович

здобувач другого рівня(магістерській) вищої освіти
освітньо-професійної програми «Менеджмент транспортних організацій»,
Національного транспортного університету

Ліцензування в автотранспортній сфері є важливим інструментом регулювання безпеки, якості та відповідності законодавчим нормам на ринку транспортних послуг. В Україні це регулювання здійснюється відповідно до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» [1] та інших нормативно-правових актів.

Ліцензування на автомобільному транспорті спрямоване на визначення початкових і поточних умов надання послуг з перевезень пасажирів і небезпечних вантажів, а також найважливіших параметрів обслуговування споживачів, тому ліцензія видається на господарську діяльність на такі види робіт [2]:

надання послуг з внутрішніх перевезень пасажирів автобусами;

надання послуг з внутрішніх перевезень пасажирів на таксі;

надання послуг з внутрішніх перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення;

надання послуг з внутрішніх перевезень небезпечних вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами;

надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів автобусами;

надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів на таксі;

надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення;

надання послуг з міжнародних перевезень небезпечних вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами.

Ліцензія на надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів чи небезпечних вантажів надає право автомобільному перевізнику надавати послуги з внутрішніх перевезень пасажирів чи вантажів.

Також на період дії правового режиму воєнного стану в Україні можна отримати ліцензію за наступними видами робіт:

внутрішні перевезення пасажирів автобусами;

внутрішні перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів;

TRANSPORT
FORMATION OF THE PERSONALITY OF A SPECIALIST AS A SUBJECT OF SELF-
CREATION

вантажними автомобілями;
міжнародні перевезення пасажирів автобусами;
міжнародні перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів вантажними автомобілями;
міжнародні перевезення вантажів вантажними автомобілями (крім перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів).

Для отримання ліцензії на автомобільні перевезення підприємство має підтвердити можливість надання таких послуг шляхом виконання певних вимог, таких як:

наявність відповідного транспорту, що відповідає технічним вимогам;
наявність кваліфікованого персоналу (водії повинні мати відповідні категорії прав та проходити регулярні медичні огляди);
дотримання норм безпеки та технічного обслуговування транспортних засобів;
відповідність водіїв і транспортних засобів міжнародним стандартам (для міжнародних перевезень) [3].

Ліцензування здійснюється державною службою України з безпеки на транспорті (Укртрансбезпека) яка є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури який і реалізує державну політику в сфері безпеки на автомобільному транспорті.

Видача ліцензії на перевезення не є безкоштовно. Державний збір за її отримання становить один прожитковий мінімум для працездатних осіб, що діє на день прийняття органом ліцензування рішення про видачу ліцензії. Станом на сьогодні це 2 481 гривень [4].

Здійснення міжнародних перевезень без ліцензії не допускається. Звичайно, порушення вимог щодо одержання ліцензії передбачає відповідальність, а саме штраф від 17 000 гривень до 34 000 гривень з конфіскацією знарядь виробництва і грошей, одержаних внаслідок вчинення цього адміністративного правопорушення, або без такої [5].

Після отримання ліцензії перевізник зобов'язаний дотримуватися встановлених вимог, а також підлягає регулярним перевіркам з боку контролюючих органів. У разі порушень може бути накладено штрафи, призупинено дію ліцензії або навіть її анульовано. Важливо слідкувати за оновленням законодавства, оскільки вимоги до ліцензування можуть змінюватися відповідно до розвитку транспортної галузі та євроінтеграційних процесів.

Зважаючи на теперішні обставини та воєнний стан в Україні заблоковані морські шляхи та аеропорти. Це призвело до високого попиту на автомобільні перевезення. Внутрішні перевезення здійснювати значно легше, оскільки організація та документальний супровід не є складними та вимоги до технічного стану та екологічних викидів транспорту підвищують поступово. А для міжнародних доставок потрібно здійснювати митне оформлення для самого вантажу, та цілий ряд вимог до самого транспорту. В час практично відсутності

конкуренції автомобільні перевезення мають можливість розвитку та підвищення стандартів до рівня європейських країн.

Список літератури

1. Закон України Про ліцензування видів господарської діяльності. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-19#Text>
2. Закон України Про автомобільний транспорт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2344-14#Text>
3. WikiLigalAid Редакція затверджена Olha.hlechyk. Порядок отримання ліцензії на перевезення пасажирів. URL: https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/Порядок_отримання_ліцензії_на_перевезення_пасажирів
4. Дія, державні послуги. URL: <https://diia.gov.ua/services/licenziya-na-poslugi-z-avtoperevezen#:~:text=Наразі%20ви%20можете%20її%20отримати%20за%20посиланням.&text=Вартість%3A,переоформлення%20та%20анулювання%20ліцензії%20–%20безкоштовно.>)
5. Олександра Кознова, головний редактор LIGA ZAKON Бізнес. Ліга Закон 08.03.2024. URL: https://biz.ligazakon.net/news/226132_rozmri-shtrafv-dlya-avtomoblnikh-perevznikv-mozhut-pereglyanuti

The authors of the IX International Scientific and Practical Conference «Formation of the personality of a specialist as a subject of self-creation» were representatives of the following educational institutions:

University of Technology Sydney; University College London; Lviv Polytechnic National University; Sumy Vocational College of Construction and Architecture; Prydniprovsk State Academy of Civil Engineering and Architecture; H.S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University; Baku State University; Mykola Gogol Nizhyn State University; Donbas Pedagogical University; Institute of General Energy of the National Academy of Sciences of Ukraine; Lviv Institute of Private Joint-Stock Company "Higher Educational Institution "Interregional Academy of Personnel Management"; Kherson State University; State University of Trade and Economics; National TU "Dniprovsk Polytechnic"; Prykarpattia National University named after Vasyl Stefanyk; Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University of Management and Law; Kyiv University of Intellectual Property and Law; National University "Odesa Law Academy"; Dnipro State University of Internal Affairs; Lviv State University of Internal Affairs; Volyn National University named after Lesya Ukrainka; Open International University of Human Development "Ukraine"; Uzhhorod National University; Mukachevo State University; Polissia National University; Zhytomyr Institute PJSC "UZ "MAUP"; Emu University; Kharkiv National Medical University; International Humanities University; Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics; National Pirogov Memorial Medical University; Dnipro National University named after O. Honchar; Zaporizhzhia special comprehensive boarding school "Oberig"; Kherson State University; Kharkiv National University of Internal Affairs; Kyiv National University of Technology and Design; Vernadsky National Library of Ukraine; G.S. Kostyuk Institute of Psychology of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine; Scientific Research Center of Industrial Development Problems of the National Academy of Sciences of Ukraine; Lutsk National Technical University; Alfraganus University University of California; University of Pennsylvania; University of Birmingham; Odessa National Maritime University; Zhejiang Forest & Agriculture University; University of Kentucky; Odesa Polytechnic National University; National Transport University and others.

Formation of the personality of a specialist as a subject of self-creation

Scientific publications

Proceedings of the IX International Scientific and Practical Conference
«Formation of the personality of a specialist as a subject of self-creation»,
Ostrava, Czech Republic. 297 p.
(October 29 – November 01, 2024)

UDC 01.1

ISBN – 979-8-89504-797-2

DOI – 10.46299/ISG.2024.2.9

Text Copyright © 2024 by the International Science Group (isg-konf.com).

Illustrations © 2024 by the International Science Group.

Cover design: International Science Group (isg-konf.com)©

Cover art: International Science Group (isg-konf.com)©

All rights reserved. Printed in the United States of America.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher.

The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Yichen Mi. Integrative approaches in sustainable agronomy: enhancing crop productivity through water management, genetic innovation, and machine learning. Proceedings of the IX International Scientific and Practical Conference. Ostrava, Czech Republic. 2024. Pp. 10-13

URL: <https://isg-konf.com/formation-of-the-personality-of-a-specialist-as-a-subject-of-self-creation/>